www.burmeseclassic.com

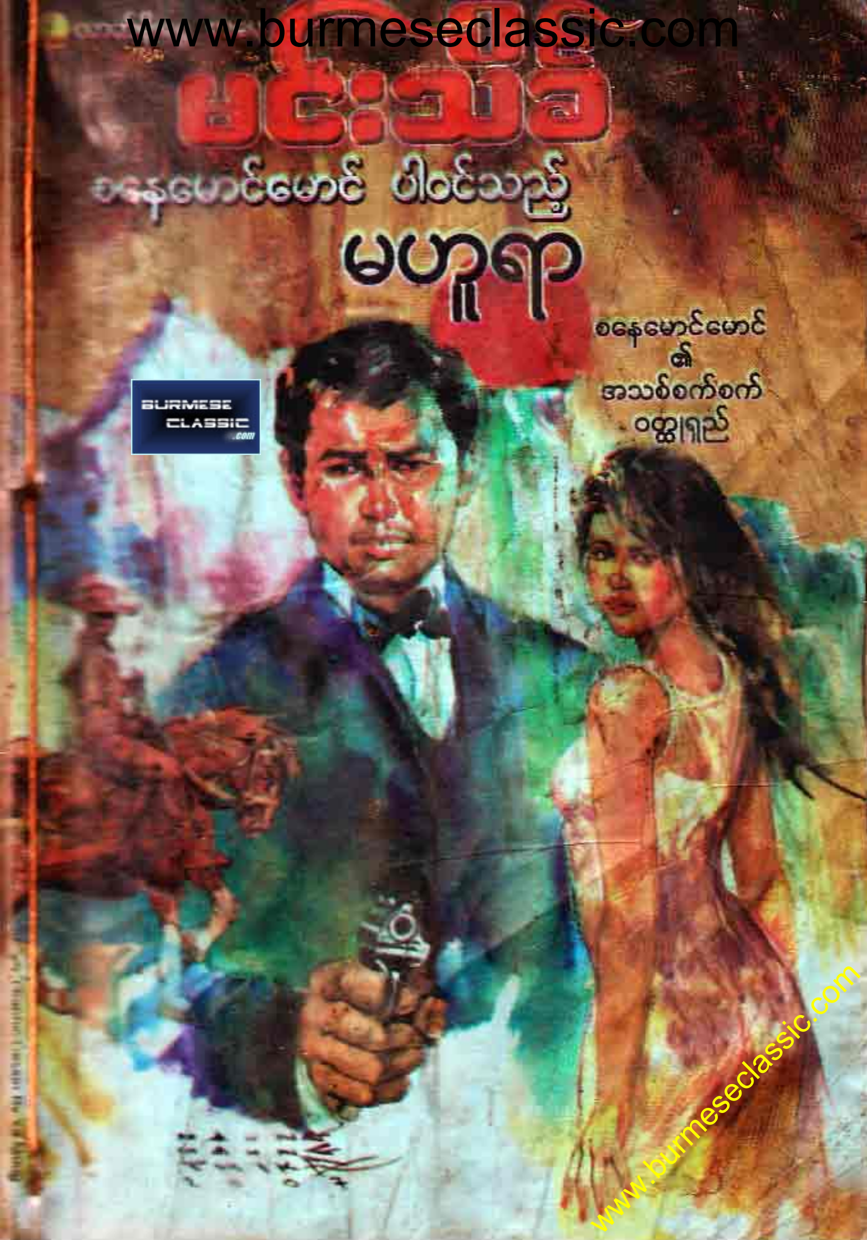

BURMESE CLASSIC .com
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

ဖြန့်ချိရေး

အမှတ် (၁၁၁)၊ ၃၃ လမ်း(လယ်)၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
ဖုန်း - ၀၁- ၂၅၃၅၁၉

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

- ■ ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး — ဒို့အရေး
- ■ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး — ဒို့အရေး
- ■ အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး — ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ■ ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ■ နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ■ နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ■ ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- ■ နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး
- ■ အမျိုးသား ပြန်လည် စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
- ■ ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ■ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သောနိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- ■ စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင်တည်ဆောက်ရေး
- ■ ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ■ ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင်တည်ဆောက်ရေး
- ■ နိုင်ငံတော် စီးပွားရေး တစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင် ရှိရေး

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- ■ တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး
- ■ အမျိုးဂုဏ်ဇာတိဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
- ■ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- ■ တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည် မြင့်မားရေး

မင်းကြိုင်

မဟူရာ

(ပထမအကြိမ်)

အသစ်စက်စက်

လုံးချင်းဝတ္ထုရှည် အစ-အဆုံး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မာတိကာ

အခန်း	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁	ထူးဆန်းသော လေလံပွဲ	၁
၂	မဟူရာကျောက်တုံးကလေး	၁၅
၃	ခရီးထွက်ကြလေပြီ	၂၉
၄	အိမ်တစ်လုံးငှားရမ်းနေထိုင်ခြင်း	၄၇
၅	မုန်တိုင်းမိခြင်း	၆၉
၆	အန္တရာယ်ခရီးလမ်း	၈၁
၇	မိုးခိုးကြွက်လျှောက်	၉၅
၈	ဆိပ်ကမ်းမြို့သို့အဝင်	၁၁၁
၉	မွန်မြတ်ထူးခြားသော ပွဲတော်နှင့် ကြုံခြင်း	၁၂၇
၁၀	တည်	၁၄၁
၁၁	ပျက်	၁၆၁
၁၂	မရဏဂူဝကြီးအနီး	၁၇၇
၁၃	ကျောက်တောင်ကြီး၏တစ်ဖက်စွန်း	၁၉၃
၁၄	မျက်ခြည်ပြတ်ကြခြင်း	၂၀၉
၁၅	မောင်တောလူ ရောက်လာခြင်း	၂၂၅
၁၆	ဘာဘာရာအကြောင်း ပြောပြခြင်း	၂၄၁
၁၇	တောကြီးမျက်မည်းထဲ၌	၂၅၇
၁၈	အင်္ဂဝိဇ္ဇာ သင်ယူခြင်း	၂၇၃
၁၉	အဆိပ်ပြီးသောသူ	၂၈၉
၂၀	မဟူရာ သေမင်းလိုဏ်ဂူ	၃၀၅
၂၁	သေမင်းနိုင်ငံမှ အပြန်	၃၂၁

မာတိကာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၀၈၇၀၁၀၇
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၇၈၀၁၀၇၀၇
ပထမအကြိမ်
၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ
အုပ်ရေ - ၅၀၀ - တန်ဖိုး - ၂၀၀၀ ကျပ်
မျက်နှာဖုံးပန်းချီ - မောင်မောင်သိုက်
အတွင်းပန်းချီ - ဇော်ဝင်း(ငှက်ပျောသီး)
ဂရပ်ဖစ် - ယမုံစိုး
ထုတ်ဝေသူ - မောင်မောင်မြင့်အေး (မြ-၀၄၁၀)
မျက်နှာဖုံး နှင့် အတွင်းပုံနှိပ် - ဝင်းထွန်း (မြ-၀၄၈၃၉) အမှတ်(၃၇)၊ရေကျော်လမ်းမကြီး

ဖြန့်ချိရေး

လာဘ်မိုးဇွေ စာပေ

အမှတ် (၁၁၁)၊ ၃၃လမ်း။

ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၀၁-၂၅၃၅၁၉၊

အခန်း (၁)

ထူးဆန်းသော လေလံပွဲ

၁၉၃၉ ခုနှစ်။

ရန်ကုန်မြို့ မအူကုန်းရပ်ရှိ တရုတ်အာပေါင်ဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင် ရှေ့မြေကွက်လပ်၌ တာလပတ်ပြားကြီးကိုခင်းလျက် ပိုးလုံချည်အုပ်များ၊ စားပွဲတင်နာရီများ၊ တိုင်ကပ်နာရီများ၊ လက်ပတ်နာရီများ၊ သားရေအိတ်များ၊ ဖောင်တိန်များ အပါအဝင် မြောက်မြားလှစွာသော ပစ္စည်းများကို ခင်းကျင်းပြသထားပြီး လူတစ်ယောက်သည် မောင်းတွဲကြီးတစ်လုံးကို တဒူဒူထု၍နေလေတော့၏။ အနီးအနားမှ ဖြတ်သန်းသွားလာသူများသည် ထိုမောင်းသံကိုကြားသဖြင့် မိမိတို့၏ခရီးကို မဆက်ဘဲ မောင်းထုနေသောနေရာဆီသို့သာ ရှေးရှု၍ သွားကြကုန်၏။ ထို့နောက် တာလပတ်ပြားကြီးပေါ်တွင် ခင်းကျင်းပြသထားသော ပစ္စည်းများကို ငိုင်းအုံကြည့်ရှုကြလေတော့၏။ ဤသို့နှင့်ပင် ထိုနေရာ၌ လူများသည် တစ်စတစ်စများသည်ထက်များလာတော့၏။ ထိုအခါ မောင်းထုသောသူက . . .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ပစ္စည်းတွေနားကို ဒီလိုကပ်ပြီး ကြည့်လို့မဖြစ်ဘူး။ စည်းဝိုင်းအပြင်ဘက်ကကြည့်ပါ'

ဟုဆိုကာ အနီးတွင်ရှိသော ပုံးတစ်ပုံးဖြင့် ထည့်ထားသော ချက်ပိုးမှုန့်များကိုယူ၍ စည်းတားလေတော့၏။ များမကြာမီ၌ လွန်စွာဝဖိုးသော တရုတ်ကြီးတစ်ဦး ခွေးခြေပုကလေးနှင့် စားပွဲပုကလေးကို သယ်ကာ စည်းဝိုင်းအတွင်းသို့ ဝင်လာ၏။ ပြီးလျှင် ပေသီးတစ်ခုကိုပါ စားပွဲခုံပေါ်၌ တင်လိုက်လေ၏။ မောင်းထုသောသူသည် စားပွဲတင်နာရီတစ်လုံးကို သံပတ်ပေးလိုက်၏။ ပြီးလျှင် အနီးရှိလူတစ်ဦးထံမှ နာရီကို မေးကာ နာရီတိုက်လိုက်လေ၏။ ထို့နောက်တရုတ်လူဝကြီး၏ စားပွဲတွင် နာရီတင်ပေးလိုက်လေ၏။ ပြီးလျှင် ထိုသူသည် သူ၏ မောင်းကွဲကြီးကို ထုပြန်လေ၏။

'ဒူ. . ဒူ. . ဒူ. . ဒူ. .'

ထိုမောင်းသမားသည် စည်းဝိုင်းကို တစ်ပတ်လှည့်၍ လမ်းလျှောက်လိုက်၏။ ပြီးလျှင်

'ဟောဒီမှာ ချပြီး ခင်းပြထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေအားလုံးဟာ မအူကုန်းအရှေ့ဆိုင်ရဲ့ အပေါင်ဆုံးပစ္စည်းတွေဖြစ်တယ်။ အဲဒါတွေ အခုလေလံပစ်မှာ။ ပစ္စည်းတွေရဲ့ တန်ဖိုးအဖြေမှန်ဟာ လေလံမှာ သိရမယ်'

ဟုပြောဆိုကာ မောင်းထုလိုက်ပြန်၏။

'ဒူ. . ဒူ. . ဒူ. . ဒူ. .'

ထို့နောက် မောင်းသမားသည် ပိုးလုံချည်တစ်ထည် ထောင်၍ပြပြီးလျှင်. . .

'ဟောဒါ ရွှေတောင်ပိုးအစစ်ပဲ။ ကြမ်းခင်းဈေး ခြောက်ကျပ်'

ဟုပြောဆိုကာ မောင်းကို အဆက်မပြတ်ထုလေတော့၏။

'ဒူ. . ဒူ. . ဒူ. . ဒူ. .'

ထိုအခါ အသက် (၄၀) အရွယ်ခန့်ရှိ လူတစ်ယောက်က.

'ခြောက်ကျပ် ယူတယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်းသမားက

'ခြောက်ကျပ်. . . တစ်ကြိမ်'

ဟု အော်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ လူငယ်တစ်ဦးက

'တစ်ဆယ်ပေးတယ်ဗျာ'

ဟုပြောလိုက်လေ၏။ မောင်းသမားက

'တစ်ဆယ် တစ်ကြိမ်'

ဟု ပြောလိုက်ပြန်လေ၏။ သို့ရာတွင် ဆက်၍လိုက်သူမရှိသောကြောင့်

'တစ်ဆယ် နှစ်ကြိမ်'

ဟု မောင်းသမားက အော်လိုက်ပြန်၏။ ပြီးလျှင်. .

'တစ်ဆယ် သုံးကြိမ်'

ဟု အော်ရပြန်လေ၏။ ထိုသို့အော်ပြီးလျှင် လူငယ်ထံမှ ငွေတစ်ဆယ်ကိုယူ၍ ရွှေတောင်ပိုးလုံချည်ကို ပေးလိုက်၏။ လူငယ်သည်။ ပိုးလုံချည်ကို ဝမ်းသာအားရ ဆွဲယူလိုက်၏။ ကြမ်းခင်းဈေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခြောက်ကျပ်ဖြင့် စရံလိုက်ခဲ့သော အသက် (၄၀)ကျော်လူကြီး

ထိုလူငယ်အား

'ဟေ့ သူငယ် အဲဒီလုံချည်က အသစ်ကို ကိုးကျပ်ခွဲ ... ရတယ်။ မင်းက တစ်ဆယ်နဲ့ ငါ့ကို ဈေးဖြိုင်လိုက်တော့ ငါ ... နောက်ဆုတ်ပေးလိုက်ရတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဟိုမှာထိုင်နေ ... အပေါင်ဆိုင်ပိုင်ရှင်တရုတ်လူဝကြီးကတော့ မင်းကို မြန်မာအရူးတ ... တစ်ယောက်လို့ စိတ်ထဲမှာ ပြောနေမှာပဲ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ လူငယ်က

'ခင်ဗျား မရလို့ ပြောတာမဟုတ်လား။ ရွှေတောင်ပိုးလုံချည် ... ကိုးကျပ်ခွဲနဲ့ရမယ်ဆိုရင် တစ်ဆိုင်လုံးဝယ်ချင်ပါတယ်။ ကျုပ် ... ရွှေတောင်သားဗျ။ အဲဒီလုံချည်တွေရက်တဲ့ ပိုင်ရှင်သားဗျ။ ဒီလုံချည် ... လိပ်တုံးထဲက ထုတ်ထုတ်ချင်း ဆယ့်သုံးကျပ် ရှိတယ်ဗျို့။ ဆိုင်ရော ... သွားတော့ ဆယ့်ခြောက်ကျပ်ဖြစ်သွားတယ်။ မသိရင်လည်း မေးပြီ ... ပြောပါဗျာ'

ဟုဆိုကာ လူငယ်သည်ထိုလူကြီးအား လှောင်ပြောင်သေ ... အကြည့်ဖြင့် ကြည့်ကာထွက်သွားလေတော့၏။ မောင်းသမားသ ... မောင်းကို တဒုဒုထု၍ ပစ္စည်းများကို တစ်ခုပြီး တစ်ခု လေလံပစ်ေ ... တော့၏။

အချို့ပစ္စည်းများမှာ တြမ်းခင်းဈေးနှင့်ပင် ထုတ်လိုက်ရ ... အချို့ပစ္စည်းများမှာ ဈေးဖြိုင်ပေါ်လာသဖြင့် အတော်အတန်ဈေးတ ... သွား၏။ မောင်းသမားသည် အာဝဇ္ဇန်းရှင်သူဖြစ်သဖြင့် အော်ကြီးဟ ...

ကျယ်ပြောဆိုကာ လေလံပစ်နေလေတော့၏။ ဤသို့နှင့်ပင် ခင်းကျင်း ပြသထားသော ပစ္စည်း၏ သုံးပုံတစ်ပုံ လေလံပစ်ပြီးသောအခါ၌ မောင်းသမားသည် မောင်းကို ထုလိုက်ပြန်၏။

'ဒို့ • • ဒို့ • • ဒို့ • • ဒို့ • • ဒို့ • • ဒို'

'ဟောဒီမှာ တယောလေးတစ်လက်။ သူ့ကိုထည့်ဖို့ ဘူးကလေး လည်းပါတယ်။ ဘိုးတံမှာ တိုက်ဖို့ ထင်းရှူးဆီအခဲကလေးလ ... တယ်။ ကြိုးလည်း လေးချောင်းစလုံး အပြည့်အစုံပါတယ်' ... ...

ဟုဆိုကာ တယောကလေးနှင့် ဘိုးတံကို ထောင်၍ပြ ...

'ဟောဒီတယောကလေးနဲ့များ အဖျိုရှိတဲ့ အိမ်ရှေ့ ... ညသန်းခေါင်မှာ အိပ်ပြီလားကွယ့်ဖြူပြာမူယာဆိုတဲ့ သီချင်းတို့ ... အိပ်ရာထဲက ငေါက်ခနဲ ထပြီး ဝရန်တာကို ပြေးထွက်လာနိုင်တဲ့ ...

ဟု ပြောလိုက်ရာ လေလံပွဲလာသောသူများအည် ဝါးခန ... ဝိုင်း၍ ရယ်မောကြလေတော့၏။

ထိုအခါ မောင်းသမားက

'အိပ်ရာထဲက ငေါက်ခနဲထပြီး ဝရန်တာကို ပြေးထွက်လာတာ အပျိုမလေးမဟုတ်ဘူးဗျို့ သူ့ အမေကြီး။ မအိပ်သေးဘူး ... ဆိုပြီး လက်ထဲက ငရုတ်ကျည်ပွေ့နဲ့ လှမ်းပေါက်ခံရတာ ဟောဒီ တယောသံမျိုးပေါ့ဗျ'

ဟုဆိုကာ တယောကို တကျွိကျွိထိုးပြလေတော့၏။ လေလံ ... ပွဲ ပရိသတ်သည် ပတ်တုတ်၍မရအောင် ရယ်မောကြလေတော့ ... ထိုအခါ မောင်းသမားသည် မောင်းကို ထုပြန်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါ ပရိသတ်အတွင်းမှ လူတစ်ယောက်က သူ၏အိတ် ထဲမှ အပေါင်လက်မှတ်ကလေးကိုထုတ်၍

'အဲဒါ ကျုပ်ရဲ့ တယော ဗျ။ ရှစ်ကျပ်နဲ့ပေါင်ထားတယ်။ ခင်ဗျား အတိုးတွက်ပါ။ ကျသလောက်ကျုပ်ပေးပါ့မယ်။ ဒီပစ္စည်းကို လေလံ မပစ်ပါနဲ့'

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ မောင်းသမားသည် ထိုလူထံမှ အပေါင်လက်မှတ်ကိုယူ၍ အပေါင်ဆိုင်ရှင် တရုတ်လုံးဝကြီးထံသွား ၏။ ထိုလူဝကြီးသည် ပေသီးကိုတဒေါက်ဒေါက်ခေါက်ရင်း အတိုး တွက်ရာ အတိုးမှာ အရင်းထက်များနေ၏။ လူဝကြီးသည် မောင်း သမားကို ခေါ်၍

'အတိုး ဆယ့်နှစ်ကျပ်ကျတယ်။ အရင်းက ရှစ်ကျပ်ဆိုတော့ နှစ်ဆယ်ကျတယ်။ လက်မှတ်ခတစ်မူးကျတယ်။ အဲဒါတို ပေးရင် တယောကိုပေးလိုက်'

ဟုပြောလိုက်ရာ မောင်းသမားက တရုတ်ကြီးပြောသည့် အတိုင်း တယောပိုင်ရှင်အား ပြောလိုက်၏။ ထိုအခါ တယောပိုင်ရှင် က...

'ကျုပ်မှာ ခင်ဗျားတို့ ပြောတဲ့ နှစ်ဆယ်နဲ့တစ်မူး မပါဘူး ဆယ့်ငါးကျပ်ပဲပါတယ်။ မကျေနပ်ရင် ကျုပ်ဝတ်ထားတဲ့အကျႌ ချွတ်ပေးခဲ့မယ်။ အဲဒီ တယောတော့ လေလံအပစ်မခံနိုင်ဘူး နောက်တစ်ခါ မောင်းထုသံကြားတာနဲ့ ခင်ဗျားဗိုက်ထဲကို ဟော ခေါ်ဝင်သွားမယ်'

ဟုပြောကာ ဓားမြှောင်တစ်လက်ကို ထုတ်ပြလိုက်လေ၏။ လေလံပွဲပရိသတ်မှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွား၏။ မောင်းသမားမှာမူ လှုပ်ရှားခြင်းမရှိပေ။ တယောသမားအား

'ဗျို့ဆရာ ခင်ဗျား ဓားကို ပြန်ပြီးပြပါဦး။ အရှည်ဘယ်လောက် ရှိသလဲကြည့်ရအောင်'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ တယောသမားက သူ၏ဓား ကိုထောင်၍ပြလိုက်လေ၏။

မောင်းသမားသည် တယောသမား ထောင်ပြသော ဓားကို သုံး၍ကြည့်ပြီး နောက်

'ဒါဆိုရင် သေနိုင်တယ်။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတယောကို အခု လေလံမပစ်ဘူး။ တာမွေဂါတ်က ပုလိပ်ခေါ်ပြီးမှ ပစ်မယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ တယောပိုင်ရှင်က

'ဒီမှာကိုယ့်လူ တယောဆရာမောင်ဘသာတဲ့ နာမည်လည်း မှတ်ထား။ ကိုယ့်လူဟာ ကိုယ့်လူ ပုလိပ်ပဲခေါ်ခေါ်၊ ငှက်ဖျားကိုပဲ ခေါ်ခေါ် ကျုပ်ဂရုမစိုက်ဘူး'

ဟု ပြန်၍ပြောလိုက်လေ၏။ မောင်းသမားသည် ထိုသူအား ပြန်၍ မပြောတော့ဘဲ ပစ္စည်းလေးတစ်ခုကို သွား၍ ကောက်လေ၏။ ထိုပစ္စည်းလေးမှာ အရှည်အားဖြင့် လေးလက်မခန့်ရှိ၍ အနံအားဖြင့် တစ်လက်မခွဲခန့်ရှိ၏။ ထုမှာ တစ်လက်မခန့်ရှိသော သစ်သားဘူး လေးဖြင့် ဖြစ်၏။ မောင်းသမားသည် ထိုသစ်သားဘူးလေးကို ဖွင့်လိုက် ရာ အတွင်းမှ ကျောက်နက်တုံးတလေးထွက်လာ၏။ ကျောက်နက်တုံး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပေါ်တွင် ၄က်ရုပ်၊ မြွေရုပ်၊ ခွေးရုပ်များပါသည့် အရုပ်စာများထွင်းထားသည်ကိုတွေ့ရလေ၏။ မောင်းဆရာသည် ထိုကျောက်နက်တုံးကလေးကို ပရိသတ်အား လှည့်လည်ပြသလေ၏၊ ထိုသို့ ပြသပြီးနောက်

'ဟောဒီ ကျောက်နက်တုံးကလေးကတော့ ဘာမှန်းတော့မသိဘူး၊ အပေါင်ဆိုင်က ရာဖြတ်ကလည်း ဘာအဓိပ္ပာယ်နဲ့ အပေါင်ခံခဲ့မှန်းလည်း မသိဘူး၊ အဲဒါလေးကို လေလံပစ်မယ်'

သူ၏ မောင်းကွဲကြီးကို ထုလိုက်လေတော့သတည်း။

'ဒူ. . ဒူ. . ဒူ. .'

မောင်းသံဆုံးသွားသည်နှင့် မောင်းသမားက. . .'

'ငါးကျပ် တစ်ကြိမ်'

ဟု အော်လိုက်လေ၏၊ ထိုအခါ တစ်ယောက်သောသူက

'အဲဒါ ဘာလဲဗျ'

ဟုမေးလိုက်လေ၏၊ မောင်းသမားသည် ထိုသူကိုလှမ်း၍ကြည့်လိုက်ပြီးနောက်. .

'ဘာမှန်းလဲ မသိဘူးလို့ အစကတည်းက ရှင်းပြထားတာပဲ၊ ကိုယ့်လူ မြန်မာလို နားမလည်ဘူးလား၊ ဟိုနားမှာ ကုလားကျောင်းရှိတယ်၊ ကျောင်းသွားတက်၊ အဲဒီ ကုလားကျောင်းမှာ မြန်မာလိုသင်ပေးတယ်'

ဟု ပြန်၍ ပြောလိုက်ရာ ပရိသတ်သည် ဝါးခနဲ ရယ်မောလေ၏၊ ထိုအခါ မေးသောသူက

'ဘာမှန်းမသိဘဲ ဘယ်သူတဖူးမှာတုံး'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ မောင်းသမားသည် ထိုသူကို မျက်လုံးပြူးပြီးလျှင်. .

'ကိုယ့်လူမလိုချင်ပေမယ့် လိုချင်တဲ့လူက ယူလိမ့်မယ်ပေါ့။ ဖြစ်လို့ ကြားထဲက ဝင်ပြီး တုတ်ထိုးရတာလဲ'

ဟုပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မေးသောသူက

'တုတ်ထိုးတယ်ဆိုတာ ဘာကိုပြောတာလဲ'

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

'တုတ်ထိုးတော့ နည်းနည်းယားတာပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတော့ ငြိမ်ငြိမ်လေးနေပါ။ ငါးကျပ် နှစ်ကြိမ်'

ဟု အော်လိုက်ပြီးလျှင် မောင်းကို ထုပြန်လေ၏။ ထိုအခါ သားနားနားဝတ်စားထားသော လူကြီးတစ်ဦးက

'ဒီမှာ မောင်းဆရာ နည်းနည်းပါးပါးကြည့်ခွင့်ရှိသလား။ အဲဒီကြည့်ခွင့်ရှိလို့ ကြည့်ရရင်တော့ ငါးကျပ်ဆိုတာ နည်းပါတယ်။ လိုချင်တဲ့ ပစ္စည်းများဆိုရင် ငါးရာထိပေးမယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏၊ ထိုအခါ မောင်းဆရာက

'ငါးကျပ်ခေါ်တာကို ငါးရာကနေစပြီး ပေးမယ့်သူကို ရောင်းမှာပေါ့'

ဟုဆိုကာ မောင်းသမားသည် ထိုလူကြီးထံသို့ ပြေးသွားပြီးလျှင် ပြလေ၏၊ ထိုလူကြီးလည်း အိတ်တွင်းမှ မှန်ဘီလူး အသေးလေးကို ထုတ်၍ ကျောက်တုံးလေးကို မှန်ဘီလူးနှင့် သေချာစွာကြည့်သည်၏၊ ထိုသို့ကြည့်ပြီးလျှင်. . .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ငါးရာပေးမယ်'

ဟုပြောလေ၏။ မောင်းသမားလည်း မောင်းကို အားရ ဝမ်းသာ ထုပြန်၏။ ထိုသို့ထုပြီးနောက်

'ငါးရာ တစ်ကြိမ်'

ဟုအော်လိုက်လေ၏။ ထိုအချိန်၌ ဆေးပြင်းလိပ်ကိုခဲ၍ လေလံပွဲတွင် ကြည့်နေသော အသက် (၂၀)ကျော်အရွယ်လူငယ် တစ်ဦးသည်. .

'ငါးထောင်ပေးတယ်'

ဟု လှမ်း၍ အော်လိုက်လေ၏။ မောင်းသမားသည် ထိုလူငယ် အနီးသို့ ပြေးလာပြီးလျှင် ထိုလူငယ်၏ မျက်နှာကို အနီးကပ်ကြည့်လေ ၏။ ထိုသို့ ကြည့်ရှုပြီးနောက်. . .

'ဒီမှာ ကိုယ့်လူ အဲဒီပစ္စည်းလေးကို ဘာထင်လို့ ငါးထောင် ပေးရတာလဲ'

ဟုမေးလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ လူငယ်က

'ဘာထင်လို့မှ ပေးတာမဟုတ်ဘူး။ တုတ်ထိုးလို့ပေးတာ'

ဟုပြောလိုက်ရာ ပရိသတ်သည် ဝါးခနဲ ရယ်မောလေ၏။ မောင်းသမားသည် မောင်းကို တဒူဒူထုလေ၏။ ထိုသို့ထုပြီးနောက်. .

'ငါးထောင် တစ်ကြိမ်'

ဟု အော်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ငါးရာပေးထားသော သား သားနားနားလူကြီးက. .

'ရှစ်ထောင်'

ဟု လှမ်းအော်လိုက်၏။ မောင်းသမားသည် အူမြူးလျက် ဝိုင်း အတွင်း၌ ပတ်၍ပြေးလေ၏။ ပြီးလျှင် . .

'ရှစ်ထောင် တစ်ကြိမ်'

ဟု ထပ်၍ အော်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ငါးထောင်ပေးထား သောလူငယ်က. .

'နှစ်သောင်း ငါးထောင်'

ဟုထပ်၍ အော်လိုက်၏။ မောင်းသမားသည် ထိုလူငယ်ထံသို့ ပြေးသွားပြီးလျှင်

'ဒီမှာကိုယ့်လူ။ ဦးနှောက်ကတော့ ပုံမှန်အနေအထားရှိပါ တယ်နော်။ ပိုက်ဆံလည်း ပါတယ်နော်'

'ဒီမှာ မောင်းကွဲထုတဲ့လူ။ ခင်ဗျားမွဲတိုင်း လူတိုင်းမွဲတယ် မထင် နဲ့။ နောက်တစ်ခါ ဒီအပေါက်မျိုးမေးရင် မျက်လုံးနှစ်လုံးကို လက်ညှိုး နဲ့ထိုးပြီး ဖောက်ပစ်မယ်။ နာမည်မသိရင်မှတ်ထားဦး။ နာမည်တ ဗိုးသာ တဲ့'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မောင်းသမားက

'စိတ်မဆိုးပါနဲ့ ညီလေးရာ။ ဒါမျိုးက မေးရတယ်။ တစ်ခါ တလေ အရူးကဝင်ပြီး လေလံဈေးတွေပေးရော။ အဲဟုတ်အောက်မေ့ လို့ ကျန်တဲ့လူက မလိုက်ဘူး။ ပြီးလည်းပြီးရော ပိုက်ဆံပေးမယ်ဆိုမှ စက္ကူစုတ်တွေ ထုတ်ပေးတယ်။ အဲဒီမှာ လေလံပွဲပျက်တော့တာပဲ။ လေလံပွဲပျက်သွားတာက အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး။ နှစ်သောင်းငါး ထောင်ပေးမယ်ဆိုတော့ အံ့သြလို့ပါ။ ကျုပ်နာမည်လည်း မှတ်ထား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါ။ လေလံမောင်းဆရာ မောင်ဖေသာတဲ့၊ ရောက်တဲ့အခါ ဝင်ခဲ့ပါ။ တော့ဂိတ်ကုန်းတံတားကြီးအောက်မှာ နေပါတယ်၊ အဲဒီလို တံတား အောက်နေတယ်ဆိုလို့ အထင်မသေးနဲ့နော်။ နေစရာအိမ်မရှိလို့ နေ တာမျိုးမဟုတ်ဘူး။ ဗေဒင်ဆရာက တံတားအောက်မှာ နေရမယ်လို့ ယတြာပေးထားလို့သာ နေနေရတာ၊ အသက် (၈၀)ပြည့်ရင် ယတြာ က တော့ပါပြီ။ အဲဒီကျတော့မှပဲ ခြံဝယ်ပြီး တိုက်ဆောက်မယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ပရိသတ်သည် ရယ်မောပြန်လေ၏။ ထို့ နောက် မောင်းသမားသည်. .

'နှစ်သောင်းငါးထောင်တစ်ကြိမ်'

ဟု အော်လိုက်ရာ လေလံပွဲကြီးတစ်ခုလုံး အုတ်အုတ်သောင်း တင်းဖြစ်သွားလေတော့၏။ ငါးရာစ၍ ပေးခဲ့သော လူကြီးသည် မျက်လုံးပြူးသွား၏။ ပါးစပ်ပြဲသွား၏။ မျက်နှာတွင် ချွေးများစို့လာ၏။ ား ပွဲခုံပုလေးတွင် ငွေများရေတွက်နေသော တရုတ်အပေါင်ဆိုင်ပိုင် ရှင် တရုတ်လူဝကြီးသည် လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်လာ၏။ ထိုအချိန်၌ မောင်းသမားက

'နှစ်သောင်းငါးထောင် နှစ်ကြိမ်'

ဟု အော်ပြန်လေ၏။ ပရိသတ်သည် ဆူညံလာ၏။ ထိုသို့ ဆူညံလာသည်နှင့် မောင်းသမားက မောင်းကိုထုလေ၏။ ပြီးလျှင်

'နှစ်သောင်း ငါးထောင် သုံးကြိမ်'

ဟု အော်လိုက်ရာ ပရိသတ်သည် လက်ခုပ်တီးလေ၏။ ပွဲဝယ်သည် ဝိုင်းအတွင်းသို့ ဝင်လာပြီးလျှင် တရုတ်လူဝကြီးအား

သားရေအိတ်အတွင်းမှ ငွေထုပ်ကိုချ၍ ပေးလေ၏။ တရုတ်လူဝကြီး သည် ပြုံးပြုံးနှင့် ငွေများကို ရေတွက်နေ၏။ ထို့နောက် ကျောက်နက် တုံးကလေးအား လူငယ်လက်သို့ ပေးလိုက်ပြီးလျှင် ခါးကိုညွတ်၍ အရိုအသေပေးလိုက်လေ၏။ တရုတ်လူဝကြီးသည် မောင်းသမားအား လေလံပွဲပြီးဆုံးကြောင်း ကြေညာခိုင်းလိုက်လေ၏။ မောင်းသမားလည်း မောင်းကိုထု၍ ကြေညာလေ၏။ ထိုအခါ တယောဆရာက. .

'ဒီမှာ မောင်းသမား ကိုယ့်လူတို့ လေလံပွဲပြီးတာ မပြီးတာ ကျုပ်မသိဘူး။ ကျုပ်တယောလေးလိုချင်တယ်'

ဟု အော်ပြောလိုက်ရာ ဆိုင်ရှင်တရုတ်လူဝကြီးက

'ဒီကောင် အားတီးနားပူတယ် အလကားပေးလိုက်'

ဟု ပြောသဖြင့် မောင်းသမားလည်း တယောအိုးတလေးကို ယူ၍ ထိုသူ့လက်သို့ ပေးလိုက်ပြီးလျှင် ထိုလူ့ထံမှ အပေါင်လက်မှတ် ကိုယူ၍ လွှင့်ပစ်လိုက်လေ၏။ တယောသမားလည်း ၎င်းမြတ်နိုးသော တယောလေးကို ပြန်ရသဖြင့် တရုတ်ကြီးအား ပြေး၍ဖက်ပြီးလျှင် ပါး နှစ်ဘက်ကို နမ်းရှုပ်လေ၏။ ပရိသတ်မှာလည်း ရယ်မောလေ၏။ မောင်းသမားသည် ထိုတယောသမား၏ ပခုံးကို ပုတ်ပြီးနောက်

'တယော အလကားရပြီပဲ။ ကျုပ်ကို ထိုးမယ့်ဓားမြှောင် တလေးကိုတော့ ကျုပ်ကို လက်ဆောင်ပေးပါ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ တယောသမားမောင်ဘသာသည် ခါး၌ ဓားမြှောင်အားထုတ်၍ မောင်းသမားအားပေးလိုက်လေ၏။ မောင်း သမားသည် ဓားမြှောင်ကိုရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်တည်း တယောသမား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အား ခေါင်းမြှောင်နှင့် ဆတ်ခနဲထိုးလိုက်လေ၏။ တယောသမားသည် ဓားမြှောင်နှင့် ထိုးသောလက်ကို ခြေနှင့် လှမ်း၍ ကန်လိုက်၏။ ဓား မြှောင်သည် လေထဲတွင် မြောက်တက်သွား၏။ တယောသမားက ဖမ်းယူလိုက်ပြီးလျှင် မောင်းသမားအား. . .

'ထိုးချင်ရင် တခြားဓားနဲ့ထိုးပါ။ ကိုယ့်ဓားနဲ့ ကိုယ့်ပြန်ထိုးတာ တော့ နည်းနည်းရိုင်းတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဒီဓားကလေးတော့ ပြန်ယူသွား ပါ။ ပေးပြီးသားပစ္စည်းပြန်ယူရင် မျက်စိစွန်တတ်တယ်ဗျ။ မျက်စိစွန် မှာစိုးလို့ပါ'

ဟုဆိုကာ မောင်းသမားအား ဓားမြှောင်ကို ပစ်ပေးလိုက် လေ၏။ မောင်းသမားလည်း ဓားမြှောင်ကို ဖမ်းယူပြီးနောက် ဓားမြှောင်အရင်ထည့်၏။ ပြီးလျှင် တယောသမား ကို. . .

'သိပ်တော်တယ်၊ မှတ်ထားမယ်၊ တခြားမှာရန်ဖြစ်ရင် လာခေါ်မယ်'

ဟု ပြောကာ အပေါင်ဆိုင်ရှင်တရုတ်လူဝကြီးထံမှ မောင်းထု ခငွေတစ်ဆယ်ကို တောင်း၍ ထွက်သွားသည်ကို တွေ့ကြလေ၏။ ရန်ကုန်မြို့ မအူကုန်းထိပ် အပေါင်ဆိုင်ရှေ့ရှိ မြေကွက်လပ်တွင် ပြုလုပ် ခဲ့သော အပေါင်ဆုံး လေလံပွဲကြီးမှာ ဤသို့ဖြင့် ပြီးဆုံးသွားလေတော့ သတည်း။

○ ○ ○

အခန်း (၂)

မဟူရာကျောက်တုံးတလေး

မောင်ဖိုးသာသည် ဂုဏ်တည်းခိုရာ ဗဟန်းဘက်ရှိ ဘုန်းကြီး ကျောင်းဆီသို့ ပြန်လာခဲ့လေ၏။ ညနေပိုင်းသို့ရောက်လျှင် ဗဟန်းရှိ ထမင်းဆိုင်တွင် ထမင်းဝင်၍စားလေ၏။ ထိုထမင်းဆိုင်၏ အမည်မှာ 'ဖက်ရှင်မြည္ထန်' ထမင်းဆိုင်ဟူ၍ ဖြစ်၏။

ဆိုင်ရှင် မိန်းမမှာ ကုလားဆင် မိန်းမတစ်ဦးဖြစ်၏။ ထိုကုလား ဆင်ကိုသဘောကျသော ကာလသားတို့သည် ဖက်ရှင်မြည္ထန်ထမင်း ဆိုင်၌ ထမင်းစားကြလေ၏။ အများဆုံးစားသူတို့မှာ မြင်းလှည်းသမား များဖြစ်၏။

မောင်ဖိုးသာသည် ထမင်းဆိုင်တွင်းသို့ဝင်လိုက်ပြီး စားပွဲ တစ်လုံးတွင် ဝင်၍ ထိုင်၏။ ပြီးလျှင်. . .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ထမင်းစားမယ် ဝက်သားဟင်း အဆီများများနဲ့ ထည့်ပါ'

ဟု အော်၍ ပြောလိုက်ရာ ထမင်းဆိုင်ရှင် မမြညွန့်က

'အမယ်လေး အမယ်လေး ဒါကုလားဆိုင်တော့။ အဲဒီ အသား လုံးဝမရောင်းဘူး'

ဟု မျာမျာသလဲ ကန့်ကွက်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက

'ကုလားဆိုင်ဆိုလည်း ကုလားဆိုင်လို့ စာရေးထားပျာ။ ထမင်းဆိုင်ဆိုတော့လည်း မေးရတာပေ့ါ။ ကဲ ကဲ အမဲသားနဲ့ စားမယ်'

ဟု ပြန်ပြောလိုက်ရာ ထမင်းဆိုင်ရှင် မမြညွန့်က

'အမယ်လေး အမယ်လေး ဒီဆိုင်မှာ အမဲသား မရောင်းဘူး လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး နွားမေတ္တာစာဖတ်ပြီးကတည်းက ကိုယ်လည်း မစားဘူး။ သူများလည်း မရောင်းဘူး'

ဟု ပြောလိုက်ပြန်၏။

ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက

'အမဲသားမရောင်းရင်လည်း မရောင်းဘူးလို့ စာရေးထားပေ့ါဗျာ။ ထမင်းဆိုင်ဆိုတော့လည်း မေးရတာပေ့ါ။ ကဲပါလေ ထားပါတော့ ဆိတ်သားဟင်းနဲ့ ထမင်းတစ်ပွဲပေးပါ'

ဟုပြောလိုက်ရာ ဆိုင်ရှင် မမြညွန့်က

'ဪ ပြောရမှာလည်း အားနာပါတယ် ငါ့မောင်ရယ် ခြေလေးချောင်းသား မညွန့်က မစားဘူး။ အဲဒါကြောင့် မရောင်းပါဘူးကွယ်'

ဟုပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာ၏ မျက်နှာသည် ရှုံ့မဲ့သွားလေ၏။

'အဲဒီလိုဆိုရင်လည်း ခြေလေးချောင်းသားကို မရောင်းတဲ့ အကြောင်း စာရေးထားပေ့ါဗျာ။ ခင်ဗျားဟာက ဘာမေးမေး မရောင်းဘူးဆိုတော့ ကျုပ်က ဘာနဲ့စားရမှာတုံး။ ကဲပါလေ ငါးဟင်းပဲထည့်ပါတော့'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဆိုင်ရှင် မမြညွန့်က

'အားတော့ နာပါတယ်၊ ငါ့မောင်ရယ် ငါးဟင်းလည်း မြင်းလှည်းသမားတွေ စားလို့ကုန်နေပြီ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက. .

'ကဲဗျာ ရှိတာနဲ့ပဲ ပေးပါတော့'

ဟု မောင်ဖိုးသာက ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မမြညွန့်က

'ပြောရမှာတော့ အားနာပါတယ် ငါ့မောင်ရယ်၊ ချဉ်ပေါင်ကြော်နဲ့ ငံပြာရည်ဖျော်ပဲ ကျန်တော့တယ်။ အဲဒါကလည်း တစ်ပွဲစာ မကျန်တော့ဘူးကွယ်။ မြို့စား စားမယ်ဆိုရင်တော့ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ တောစား စားမယ်ဆိုရင်တော့ ကုန်ပြီလို့ ပြောရတော့မှာပဲ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ မောင်ဖိုးသာသည် ထမင်းဆိုင်ရှင် မမြညွန့်ဆိုသူအား မျက်လုံး ပြူး၍ ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်

'မြို့စားတွေ တောစားတွေ မရှိဘူး။ စားကောင်းရင် များများ စားမယ်၊ စားမကောင်းရင်နည်းနည်းစားတယ်. . . ဒါပဲ၊ ကဲတော့ ထည့်ဗျာ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု မောင်ဖိုးသာက ပြောလိုက်လေ၏။

ကုလားမ မမြညွန့်သည် ချပ်ပေါင်ကြော် အနည်းငယ်နှင့် ငံပြာရည် ဖျော်တို့စရာတို့ကို ယူကာ မောင်ဖိုးသာ၏ ရှေ့တွင် လာချပေး၏။ ထို့နောက် ထမင်းနှင့် မယ်ဇလီဖူးဟင်းချိုကို လာ၍ချပေး၏။ မောင်ဖိုးသာသည် ထမင်းပန်းကန်ပေါ်သို့ ချပ်ပေါင်ကြော်များအားလုံး ကို သွန်ချလိုက်၏။ ပြီးလျှင် ငံပြာရည်ဖျော်များ ဆမ်းလိုက်၏။ ပြီးလျှင် ထိုထမင်းကို နယ်လိုက်လေ၏။ ထို့နောက် လာရောက်ချပေးသော တို့စရာများကို တဂွျတ်ဂွျတ် တဂျွမ်းဂျွမ်းမြည်အောင် ကိုက်ဝါး၍ ထမင်း လုတ်တိုင်း၌ မြုပ်ကာ မြုပ်ကာ မြိန်ရှက်စွာ စားသောက်လေတော့၏။

ထမင်းဆိုင်ရှင် မမြညွန့်သည် မောင်ဖိုးသာ ထမင်းစားသည်ကို ကြည့်ပြီး. . .

'ငါ့မောင် ထမင်းစားတာ သိပ်မြိန်ဖို့ကောင်းတာပဲ။ အစ်မကြီး ယောကျ်ားကိုနီကတော့ ထမင်းစားရင် အဲဒီလိုမဟုတ်ဘူး။ တို့ကနန်း ဆိတ်ကနန်းနဲ့။ သူထမင်းစားတာကိုကြည့်ရင် သိပ်ပျင်းဖို့ကောင်းတာ'

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက

'ကြည့်လို့ ကောင်းရင် ထမင်းဖိုးနည်းနည်းလျှော့ယူပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ထမင်းဆိုင်ရှင် မမြညွန့်က

'မလုပ်ပါနဲ့ ငါ့မောင်ရယ်။ အစ်မကြီးယောကျ်ားကိုနီက ချော်လဲလို့ ခြေထောက်အရိုးအက်သွားတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဆိုက်ကား မနင်းနိုင်တာကြာပြီ။ အစ်မကြီးတစ်ယောက်တည်း ဒီထမင်းဆိုင်နဲ့ ရှာဖွေနေရတာ။ အဲဒါကြောင့် မလျှော့ပါရစေနဲ့'

ဟု ပြန်၍ပြောလေ၏။

မောင်ဖိုးသာသည် ထမင်းကို မြိန်ရှက်စွာ စားပြီးနောက် ...ကြမ်းနှစ်ပန်းကန်ကို ဆင့်၍ သောက်လိုက်လေ၏။ ပြီးလျှင် ...င်းဖိုးရှင်းကာ ၎င်းတည်းခိုရာ ဘုန်းကြီးကျောင်းဆီသို့ သွားလေ၏။ ...ကျောင်းမှ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်သည် မောင်ဖိုးသာ၏ မိဘများ ... ရင်းနှီးကြသည်ဖြစ်ရာ မောင်ဖိုးသာအား အစဉ်သနားသည်ကို ...ကြောင်းပြု၍ ဆွမ်းစားကျောင်း၌ အိပ်ခွင့်ပေးထားလေ၏။

မောင်ဖိုးသာသည် ဆွမ်းစားကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ၌ ...၏ အိပ်ရာလိပ်ကို ဖြန့်၍ ခင်းလေ၏။ ပြီးလျှင် လေလံဆွဲ၍ ...ာသော ကျောက်နက်တုံးကလေးကို ထားရန်အတွက် လုံခြုံစိတ်ချ ...သာနေရာကို ရှာလေ၏။ ထို့နောက်ဆွမ်းစားကျောင်းအတက် ...ဆင်းတွင်ရှိသော အုန်းဆံခြေသုတ်အောက်တွင် သွားရောက်၍ ...လိုက်လေ၏။ ထို့နောက် စိတ်ချလက်ချ အိပ်စက်လေတော့၏။ ...ပျော်သွားသောအခါ၌ ဆွမ်းစားကျောင်းဇရပ်ပေါ်သို့ လူလေး ...ာက်ရောက်လာပြီးလျှင် မောင်ဖိုးသာအား နှိုးလေ၏။ မောင်ဖိုးသာ ...ရာမှ လန့်နိုးလာသောအခါ၌ ကြည့်လိုက်ရာ မျက်နှာတွင် အဝတ် ...ည်းထားသော လူလေးယောက်ကို တွေ့ရလေ၏။

ထိုလူလေးယောက်အနက် တစ်ယောက်သောသူမှာ ...င်ဖိုးသာ၏ ရင်ဝကို ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်ဖြင့် ချိန်ရွယ်ထားပြီး ... မောင်ဖိုးသာအား. . .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဒီမှာ ငါ့ညီ ဟောဒါ သေနတ်လို့ခေါ်တယ်။ ဟောဒီသေနတ်ထဲက ကျည်ဆန်ထွက်လာပြီး ငါ့ညီရဲ့ ရင်ဝကို ထိမှန်တယ်ဆိုရင်တော့ ပရုတ်ဆီထည့်လို့မရဘူး။ သွေးတိတ်မန်းနဲ့ မန်းလို့မရဘူး။ ငန်းနီကြေ လည်း မတတ်နိုင်ဘူး။ သေမှာပဲ။ အဲဒီတော့ မသေရလေအော လေလံပွဲကနေပြီး မောင်ရင့်လက်ထဲကို ပါလာတဲ့ ကျောက်နက်တုံးလေး ကို အသာတကြည်ပေးလိုက်ပါ'

ဟုပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာသည် မဲ့ပြုံးကလေးပြုံးလို ပြီးနောက်..

'အချစ်လိုချင်လို့ မတန်တဆဈေးနဲ့ပေးပြီး လေလံကို နိုင်အော ခဲ့ရတာ၊ ခင်ဗျားတို့ မျက်နှာမှာ တစ်မူးတန်လက်ကိုင်ပဝါပေ တွေစည်းပြီး ကျုပ်ပစ္စည်းကို လာပြီးတောင်းကြတယ်ပေါ့။ ကျောက်န တုံးတော့ မရဘူး။ ဒါပဲရှိမယ်'

ဟုဆိုကာ ချိန်ထားသော သေနတ်ကို လက်ဖြင့် ပုတ်ချလို ၏။ သေနတ်သမား၏ မျက်နှာကို လက်ပြန်ရိုက်ချလိုက်၏။ သေန သမားသည် နောက်သို့လန်သွား၏။ သေနတ်လည်း ကြမ်းပြင်ပေါ် ကျသွား၏။ ထိုအခါ၌ သေနတ်သမားဘက်မှ ကျန်သုံးဦးသ မောင်ဖိုးသာအား ဝိုင်းဝန်းထိုးကြိတ်ရိုက်နှက်ကြလေတော့၏။

သေနတ်သမားသည် ကျသွားသော သေနတ်ကို ကောက် ရန်ကြိုးပမ်း၏။ သို့ရာတွင် မောင်ဖိုးသာက သေနတ်ကို ခြေဖြင့် လိုက်ရာ သေနတ်သည် လျှော၍ ထွက်သွားပြီးလျှင် ဆွမ်းစားကျေ

ရပ်ထောင့်ရှိ အမှိုက်သွန်ချသော အပေါက်မှ အောက်သို့ကျသွား လေတော့၏။

ထိုအခါ၌ မောင်ဖိုးသာနှင့် မျက်နှာတွင် လက်ကိုင်ပဝါစည်း ထားသော လူဆိုးလေးယောက်တို့သည် အကြိတ်အနယ် သတ်ပုတ်မိ ကြလေတော့၏။ နောက်ဆုံးတွင် လူဆိုးတစ်ဦးသည် မောင်ဖိုးသာ့ကို ခေါင်းကို ဆွမ်းစားကျောင်းပေါ်တွင် အသင့်တွေ့သော ပေါက်ပြားလာပြီး ဖြင့် ကောက်၍ရိုက်လိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာ၏ မျက်လုံးထဲတွင် ပက်ကျူး ဖြစ်သွားပြီးနောက် သတိလစ်မေ့မြောသွားလေတော့၏။

မောင်ဖိုးသာ သတိရ၍ ကြည့်လိုက်သောအခါ၌ ရန်ကုန် ဆေးရုံကြီးပေါ်သို့ရောက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း သိရလေ၏။ မောင်ဖိုးသာ သည် သုံးရက်တိုင်တိုင်သတိလစ်မေ့မြောနေခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ မောင်ဖိုးသာ သတိရပြီးများမကြာမီ၌ပင် မောင်ဖိုးသာ တည်းခိုသောကျောင်းမှ ကပ္ပိယကြီးရောက်ရှိလာ၏။ ထိုကပ္ပိယကြီး၏ အမည်မှာ ဦးကံဝေ ဖြစ်၏။ ဦးကံဝေကို မြင်လျှင် မောင်ဖိုးသာသည် ဝမ်းသာသွား၏။ ထို့ကြောင့် ဦးကံဝေကို အနီးသို့ခေါ်ပြီးလျှင် မောင်ဖိုးသာက အောက်ပါ အတိုင်း တိုးတိုးပြောလိုက်လေ၏။

'ဒီမှာ ဦးကံဝေ၊ အခုချက်ချင်း ပြန်သွားပြီး ဆွမ်းစားကျောင်း ရပ်လှေကားမှာရှိတဲ့ အုန်းဆံခြေသုတ်ခုံကိုလှန်လိုက်၊ အဲဒီမှာ ကျောက်နက်တုံးလေးတစ်တုံးကို တွေ့ရလိမ့်မယ်၊ အဲဒီကျောက်တုံး လေးပေါ်မှာ အရုပ်တွေမျိုးစုံအောင် ရေးထားတယ်၊ အဲဒါကလေးကို ယူလာခဲ့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟုပြောလိုက်ရာ ကပ္ပိယကြီး ဦးကံဝေသည် မျက်လုံးပြူးသွားလေတော့၏။ ထို့နောက်မှ

'အဲဒါ နင့်ပစ္စည်းလား'

ဟုမေး၏။

'ဟုတ်တယ် ဦးကံဝေ၊ အဲဒါ ကျုပ်ပစ္စည်းပဲပေါ့'

ဟု မောင်ဖိုးသာက ပြန်၍ပြောရာ ကပ္ပိယကြီးက . .

'တလွဲတွေ ဖြစ်ကုန်ပြီ'

ဟုဆိုလေတော့၏။

'ဘယ်လိုတလွဲတွေဖြစ်ကုန်တာလဲ ကပ္ပိယကြီးရဲ့'

ဟု မောင်ဖိုးသာက ထပ်၍မေးလိုက်ရာ ကပ္ပိယကြီးက

'နင့်ကို ဆေးရုံပို့ပြီးနောက်တစ်နေ့မှာပဲ ငါဆွမ်းစားဇရပ်တစ်ခုလုံးကို ရှင်းလင်းတယ်၊ အဲဒီမှာ အဲဒီပစ္စည်းကလေးကို သွားပြီးတွေ့တယ်၊ ဆရာတော်ကြီးကလည်း ခဏခဏ မမာမကျန်း ဖြစ်နေတော့ ငါဟာ အဲဒီပစ္စည်းပေါ်မှာ အများကြီး မသက်ာဖြစ်မိတယ်၊ တစ်ယောက်ယောက်ဟာ ဆရာတော်ကြီးကို အောက်လမ်းနည်းနဲ့ လာပြီးလုပ်ထားတာလို့ ထင်မိတယ်၊ အဲဒီပစ္စည်းလေးကိုလည်း အောက်လမ်းပစ္စည်းအောက်မေ့လို့ ငါ အမှိုက်ပုံမှာပစ်လိုက်ပြီ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာသည် ယောင်ယမ်း၍ 'ဟိုက်' ဟု အော်လိုက်လေတော့၏။

ထို့နောက် မောင်ဖိုးသာသည် ဆေးရုံပေါ်မှ အမြန်ဆုံးဆင်းခဲ့ပြီးလျှင် မအူတုန်း အမှိုက်ပုံသို့ သွားရောက်ကာ မြူနီစီပယ် အမှိုက်

ကျုံးကားစေလွှတ်သော ဌာနကို စုံစမ်းလေ၏၊ ထိုဌာနကိုတွေ့လျှင် ဗဟန်းဆင်ဖြူကျောင်းတိုက်အနီးရှိ အမှိုက်ပုံသို့ မည်သည့်အမှိုက်ကား စေလွှတ်သနည်း ဆိုသည်ကို စုံစမ်းရာ ထိုအမှိုက်ကားစေလွှတ်သော ဌာနမှ အာ/၁၉၄၈ ကို စေလွှတ်ကြောင်း ပြောပြသဖြင့် ထိုအမှိုက်မှ ဝင်းကြီးအဝင်ဝရှိ အမှိုက်ချိန်သော ဂိတ်တွင် ထိုမော်တော်ကားကို စောင့်ခဲ့ရာ နေ့လယ် (၁၂)နာရီတွင် ထိုအမှိုက်ကားရောက်ရှိလာပြီး အမှိုက်ကို ချိန်တွယ်လေ၏၊ ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက ထိုအမှိုက်ကျုံးသမားများအား စုံစမ်းရာတွင် အမှိုက်ကျုံးသမား ကုလားလူမျိုးလေးဦးအနက် မန်းနီးပုဆိုသော ကုလားက ထိုကျောက်နက်တုံးလေးကို ၎င်းရရှိခဲ့ကြောင်း၊ ၎င်းကလေး ကစားရန်အတွက် အိမ်သို့ယူသွားကြောင်း၊ ၎င်း၏ ကလေးသည် ထိုကျောက်နက်တုံးလေးဖြင့် လမ်းပေါ်တွင် ကစားခဲ့ကြောင်း၊ ထိုသို့ ကစားခဲ့ရာတွင် ၎င်းတို့နှင့် တစ်လမ်းတည်း နေသော ဖဲသမားမြသောင်းဆိုသူက ကလေးအား ပိုက်ဆံတစ်မူးပေး၍ ကလေးထံမှ ဝယ်သွားကြောင်း ပြောလေ၏၊ ထို့ကြောင့် မောင်ဖိုးသာသည် မန်းနီးပုအား မြသောင်းလိပ်စာကို မေးပြီးလျှင် မြသောင်း၏ နောက်သို့ လိုက်လေတော့၏၊ ၎င်းမြသောင်းသည် သက်န်းကျွန်းဘူတာအနီး ပုဇွန်တောင်ဆိပ်ဘတ်စ်ကားဂိတ်တွင်ရှိသည့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကြီး တစ်ဆိုင်၌ လက်ဖက်ရည်ဖျော်သူဖြစ်ကြောင်း ကြားသိရသဖြင့် မောင်ဖိုးသာသည် မြသောင်းရှိရာ ထိုလက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ လိုက်ရပြန်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်ဖိုးသာသည် တိုင်စီကားတစ်စီးကို ငှားယူ၍ မြသောင်း ရှိရာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ လိုက်ခဲ့ရာ နေ့လယ် တစ်နာရီတိုးခန့်တွင် ထိုဆိုင်သို့ ရောက်လေ၏။ ထိုဆိုင်သို့ ရောက်လျှင် လက်ဖက်ရည် ဖျော်နေသော မြသောင်းကို အသင့်ပင်တွေ့ရလေ၏။

မောင်ဖိုးသာသည် မြသောင်းကို ခေါ်၍

'ဒီမှာ.ကိုမြသောင်း။ ခင်ဗျားဟာ မြူနီစီပယ်မှာလုပ်တဲ့ မန်းနီး နဲ့ တစ်လမ်းတည်းနေတယ်နော်'

ဟု မေးလိုက်ရာ ၎င်း ကိုမြသောင်းက. .

'မှန်ပေသပေါ့ဗျာ။ အဲဒါ ဘာဖြစ်သလဲ'

ဟု ပြန်၍ မေးလိုက်လေ၏။

'အဲဒီတော့ မန်းနီပုရဲ့ ကလေးဆီက ကျောက်နက်တုံးကလေး ကို ကိုမြသောင်းကပိုက်ဆံတစ်မူးနဲ့ ဝယ်သွားတယ်လို့ သိရပါတယ်'

ဟု မောင်ဖိုးသာက မေးလိုက်ရာ ကိုမြသောင်းက. .

'မှန်ပေသပေါ့ဗျာ။ အဲဒါ ဘာဖြစ်သတုံး'

ဟူ၍ ပြောလေ၏။

'ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။အဲဒီကျောက်နက်တုံးကလေးကို ကျွန်တော် လိုချင်တယ်။ ခင်ဗျားကို ပိုက်ဆံ ထိုက်ထိုက်တန်တန် ပေးမယ်။ ဒါပါ'

ဟု မောင်ဖိုးသာက ပြောလိုက်ရာ လက်ဖက်ရည်ဖျော်သမား မောင်မြသောင်းက. .

'ခင်ဗျား ပြောတဲ့ ကျောက်နက်တုံးကလေးကို ရလာတဲ့နေ့မှာ ကျွန်တော်က အဲဒီကျောက်နက်တုံးလေးကို မြှောက်မြှောက် ဆော့

း ဆော့ရင်း ဟောဒီဆိုင်ကိုလာခဲ့တာဗျို့။ ဆိုင်ထဲလည်းရောက်ရော ကြီးတစ်ယောက်က ကျုပ်ကို လက်တို့ပြီး ဆိုင်ပြင်ကို ခေါ်သွားတယ်။ အပြင်လည်းရောက်ရော အဲဒီကျောက်နက်တုံးလေးကို ရောင်း ားလို့မေးတယ်။ ကျုပ်က မရောင်းဘူးလို့ ပြောတယ်။ ဆိုင်အပြင် ခေါ်သွားတာဟာ တခြားကို ခေါ်သွားတာမဟုတ်ဘူး။ သူစီးလာ တဲ့ အော်စတင်ကားလေးအနားကို ခေါ်သွားတာ ကျုပ်က မရောင်း ဘူးလို့ ပြောတဲ့ အထဲက သူလည်း ဈေးတွေ တိုးတိုးပြီး ပေးလာလိုက် ာ နောက်ဆုံးမှာ တစ်သောင်းခြောက်ထောင်ထိ ပေးပြီဗျို့။ အဲဒီမှာ ျုပ်လည်း သူ့ကို ငွေတစ်သောင်းခြောက်ထောင်နဲ့ ရောင်းလိုက်တယ်။ စ်မူးနဲ့ ဝယ်လာတဲ့ ပစ္စည်းတစ်သောင်းခြောက်ထောင်ရတယ်ဆိုတော့ ာ်တော့ကို မြတ်တာပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်ကိုယ်ပိုင်လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ောင်မယ်ဆိုပြီး ထွက်သွားလိုက်တာ တာမွေလေးကျတော့ အရက် ောက်တယ်။ ကျုပ်သူငယ်ချင်း တွေအိမ်ရောက်တော့ ဖဲကစားတယ်။ မနှစ်ယောက်နဲ့ ပျော်တယ်။ ပြီးတော့ အရက်ထပ်သောက်တယ်။ တော့ ထပ်ပြီး ဖဲကစားတယ်။ အဲဒီမှာ ကျုပ်လည်း တက်တက်စင် ောင်တော့တာပဲ။ မနက်မိုးလင်းတော့ ကျုပ်အိမ်ကိုပြန်လာတယ်။ ျုပ်အိတ်ထဲမှာ ပိုက်ဆံတစ်မူးပဲပါလာတယ်။ လမ်းထဲလည်းဝင်ရော န်းနီးပုရဲ့ သားလေးနဲ့တွေ့တော့ အဲဒီပိုက်ဆံတစ်မူးကို ပေးလိုက် ယ်။ ပြီးတော့ ဒီမှာလာပြီး လက်ဖက်ရည်ပြန်ပြီး ဖျော်နေရတယ်'

ဟု မြသောင်းက ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက

'ကိုမြသောင်းအနေနဲ့ အဲဒီလူကြီး'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု စကားစလိုက်လျှင် မြသောင်းက

'ဟို ဟို အဲဒီလူကြီးရဲ့ ကားနံပါတ်ကို မှတ်မိသလားလို့ ...
ချင်လို့လား'

ဟု ပြန်၍ ပြောလေ၏။

'အမှန်ပဲဗျာ။ ကားနံပါတ်လေး ဘာလေးများ မမှတ်မိ...
လား'

ဟု မောင်ဖိုးသာက မေးလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မြသောင်...

'ဒီမှာ မိတ်ဆွေလေး ဘုရားပေးပေး ကျမ်းပေးပေး မမှတ်...
ဘူးဗျာ။ တဲ တဲ ကျုပ် လက်ဖက်ရည်ဖျော်ရဦးမယ်။ အဲဒီအလုပ်ပြ...
ကျုပ်ဒုက္ခတွေ့မယ်'

ဟု ပြောဆိုကာ မြသောင်းသည် လက်ဖက်ရည်ဖျော်...
နေရာသို့ ထွက်သွားလေတော့၏။

မောင်ဖိုးသာသည် ရင်ထဲတွင် ဟာတာတာကြီးဖြစ်သွား...
ထို့ကြောင့် သဲလွန်စပျောက်သွားပြီဖြစ်သော မဟူရာ ကျောက်နက်...
လေးအကြောင်းကို စဉ်းစားရင်း သက်နှင်းကျွန်းဘူတာအနီး ယုန်တံ...
ဘတ်စ်ကားဂိတ် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ တစ်လှမ်းချင်း လှမ်းကာပြ...
လေတော့၏။

ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ပြန်ရောက်လျှင် ကပ္ပိယကြီး ဦးကံဝေ...

'မောင်ဖိုးသာ့ရယ် ခေါင်းကခေါက်ရာကို ပျောက်အောင် မ...
ဘာမဟုတ် ညာမဟုတ်တဲ့ ကျောက်တုံးကလေးနောက်ကို လိုက်ရ...
လား'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက

'ဦးကံဝေ မသိဘူးနော်။ အဲဒီ ဘာမှန်းမသိတဲ့ ကျောက်နက်တုံးကလေးဟာ ကျုပ်ကို ပယ်ပယ်နယ်နယ် ဒုက္ခပေးနေပြီ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ကပ္ပိယကြီး ဦးကံဝေက

'ဘာဖြစ်လို့ ဒုက္ခရောက်ခံလဲ မောင်ဖိုးသာရယ်။ မင်းကို မင်းရဲ့မိဘများက အလွတ်ပညာသင်ကျောင်းကောင်းကောင်းရှာပြီး ကျောင်းတက်ဖို့ လွှတ်လိုက်တာမဟုတ်လား။ ဘာဖြစ်လို့ ကျောက်တုံးရှာရမှာလဲ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက

'ဒီမှာ ဦးကံဝေ။ ဘာဖြစ်တာလဲလို့ ကျုပ်သေသေချာချာ မပြောနိုင်ဘူး။ အဲဒီကျောက်တုံးလေးကို မြင်လိုက်တဲ့အခါမှာ ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ သိပ်ပြီးလိုချင်တယ်။ အဲဒီကျောက်တုံးကလေးနဲ့ ကျုပ်နဲ့လည်း တစ်စုံတစ်ခုပတ်သက်နေတယ်လို့ ထင်တယ်။ ဒီကျောက်တုံးကလေးဟာ ရိုးရိုးကျောက်တုံးကလေးမဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားတို့မသိတဲ့ ဆွဲအားတွေ အများကြီး အဲဒီကျောက်တုံးကလေးမှာ ပါနေတယ်။ ဒီကျောက်တုံးလေးကို အကြောင်းပြုပြီး ကျုပ်ဘာတွေဖြစ်ဦးမလဲ မဆိုနိုင်ဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီကိစ္စကို ဆရာတော်ဘုရား မသိပါစေနဲ့။ ကျုပ်မိဘများလာရင်လည်း မသိပါစေနဲ့။ ကျုပ်တော့ အဲဒီကျောက်တုံးကလေးကို မရရအောင်ရှာမယ်ဗျို့'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကပ္ပိယကြီးက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'နင်လည်းပဲ ငရဲပန်းကို ရွေပန်းထင်တဲ့ လူစားမျိုးပဲ။ အဲဒီ ကျောက်နက်တုံးကလေးဟာ မပြောကောင်းမဆိုကောင်း နင့်သေမင်း ဖြစ်နေရင် ဘယ့်နှယ်လုပ်မတုံး'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက

'အဲဒီကျောက်တုံးကလေးဟာ မဟူရာတုံးကလေးဗျ။ ကျုပ်ရဲ့ သေမင်းဖြစ်နေခဲ့လို့ရှိရင်လည်း အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဦးကံဝေရေ မဟူရာ သေမင်းကို တွေ့အောင်ရှာရမှာပဲ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကပ္ပိယကြီး ဦးကံဝေသည် စိတ်ဆိုး၍ သွားလေ၏။

ထို့ကြောင့်

'ရှာ. . ရှာ. . နင့်သေမင်း နင်ရှာ။ နင့်ဟာနင်သေ။ နင်ဟာ နင်ကြေ။ ငါနဲ့ မဆိုင်ဘူး'

ဟု ဆိုကာ အနီးမှ ထ၍ သွားလေတော့သတည်း။

○ ○ ○

အခန်း (၃)

ခရီးထွက်ကြလေပြီ

မောင်ဖိုးသာသည် ပျောက်ဆုံးသွားသော မဟူရာကျောက်နက်တုံးလေးနှင့် ပတ်သက်၍ မည်သို့မည်ပုံပြုလုပ်ရမည်ကို စဉ်းစားနေလေ၏။ ထို့နောက် အကြံတစ်ခုပေါ်ပေါက်လာ၏။ ထိုအကြံမှာ သတင်းစာ၌ ပျောက်ဆုံးသွားကြောင်း ကြော်ငြာထည့်ရန်ဖြစ်၏။ မောင်ဖိုးသာသည် ကျောက်နက်တုံးကလေးတစ်တုံး ပျောက်ဆုံးသွားကြောင်း ထိုကျောက်နက်တုံးလေးပေါ်၌ အရုပ်စာများပါကြောင်း ထိုကျောက်နက်တုံးလေးအား တွေ့ရှိသူတ ၎င်းထံလာ၍ပေးပါလျှင် ထိုက်ထိုက်တန်တန် ကျေးဇူးဆပ်မည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် တကွ ၎င်းနေထိုင်သော ဘုန်းကြီးကျောင်း လိပ်စာကို ဖော်ပြကာ သတင်းစာတိုက်သို့ သွား၍ ကြော်ငြာစာကို ထည့်ခိုင်းလေ၏။

နောက်တစ်နေ့ထုတ် သတင်းစာတွင် မောင်ဖိုးသာ၏ ကျောက်နက်တုံးလေး ပျောက်ဆုံးသွားကြောင်း ကြော်ငြာပါ၍လာလေ၏။ ဆရာတော်၏ ဒကာ ဒကာမများသည် ထိုသတင်းစာကို ကိုင်၍ ဆရာတော်ထံသို့ လာရောက်မေးမြန်းလျှောက်ထားကြလေ၏။ ဆရာတော်လည်း ထိုကြော်ငြာနှင့်ပတ်သက်၍ မိမိမသိကြောင်းပြောဆို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီးလျှင် မောင်ဖိုးသာအား **ခေါ်၍ မေးမြန်းလေ၏။** မောင်ဖိုးသာလည်
ကျောက်နက်တုံးကလေးပျောက်ဆုံးသွားကြောင်းကို **ဆရာတော်အ**
လျှောက်ထားလိုက်ရာ ဆရာတော်က

'ဟဲ့ ဖိုးသာ နင့်ပစ္စည်းက ဘာမှန်းလဲ မသိဘူး။ နင်မို့ ငွေကု
ကြေးကျခံပြီး လေလံဆွဲခဲ့တယ်၊ နင့်ထက်မိုက်တဲ့ လူဆိုးလူမိုက်တွေ
နင့်ဆီလာပြီး လုတယ်၊ ငါပြင့် အုံ့ပါရော၊ နင့်မိဘတွေက နင့်
ကျောင်းနေဖို့ လွှတ်လိုက်တာ မဟုတ်လား၊ ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်
မလုပ်နဲ့၊ ကြားလား'

ဟု ဆုံးမတော်မူလေ၏။ မောင်ဖိုးသာသည်. .

'မှန်လှပါဘုရား'

ဟု ဆိုကာ ကျောင်းပေါ်မှ ဆင်းလာခဲ့၏။ ကျောင်းပေါ်
အောက်သို့ရောက်လျှင် လမ်းသွားလမ်းလာများကို ငေးမောကြည့်ရှု
၏။ ထိုအချိန်၌ ကားနက်လေးတစ်စီးသည် ကျောင်းရှေ့သို့ ရောက်လ
ပြီးလျှင် ရပ်လိုက်လေ၏။ ထို့နောက် ကားမောင်းသူသည် ကားပေ
မှ ဆင်းလာပြီးလျှင်

'ဒီကျောင်းမှာ မောင်ဖိုးသာဆိုတာ ရှိပါသလား'

ဟု မေးလေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက

'မောင်ဖိုးသာဆိုတာ ကျုပ်ပဲ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကားဒရိုင်ဘာက စာတစ်စောင်ကိုထုတ်
ပေးလေ၏။ မောင်ဖိုးသာသည် ထိုစာကို ကပျာကယာဖွင့်၍ဖတ်လိုက်
အောက်ပါအတိုင်းတွေ့ရလေ၏။

မောင်ဖိုးသာ

သတင်းစာမှာ မောင်ဖိုးသာရဲ့ ကြော်ငြာကိုတွေ့ရလို့
အကြောင်းပြန်လိုက်ပါတယ်။ မောင်ဖိုးသာ ပျောက်သွားတဲ့ ကျောက်
နက်တုံး ကျုပ်ဆီမှာရှိပါတယ်။ ကျုပ်နဲ့ လာတွေ့ပါ။

ကျောက်နက်တုံး ပြန်ပေးလိုသူ

မောင်ဖိုးသာသည် **ထိုစာကို ဖတ်ပြီးနောက်** ဒရိုင်ဘာ၏
မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်လေ၏။ **ထို့နောက်. .**

'ဘယ်ကို လိုက်ရမှာလဲဗျ'

ဟု မောင်ဖိုးသာက မေးလိုက်လေ၏။

'အိမ်ကို လိုက်ရမယ်၊ အိမ်က ကျိုက္ကဆံလမ်းမှာရှိတယ်'

ဟု ခပ်မာမာပင် ပြန်၍ ပြောလိုက်လေ၏။

'ဟိုရောက်ရင် ကျုပ်ရဲ့ ကျောက်နက်တုံးကလေးကို ပြန်ပေး
မလား' ဟု မောင်ဖိုးသာက မေးလိုက်လေ၏။

'ဒီမှာ ကိုယ့်လူ ကျုပ်က ကျောက်နက်တုံးလည်း မသိဘူး။
ကျောက်ဖြူတုံးလည်း မသိဘူး။ ဆရာကြီးက စာကို ဒီကိုလာပြီး ပေးပါ
ဆိုလို့ လာပြီးပေးတာ၊ လိုက်ချင်ရင်တက်၊ မလိုက်ချင်ရင်နေခဲ့၊ ဒါပဲ'

ဟု ပြောကာ ကားစက်ကို ဝူးခနဲနှိုးလိုက်လေ၏။

'ဆရာကြီးဆိုတာ ဘယ်သူလဲ'

ဟု မောင်ဖိုးသာက မေးလိုက်လေ၏။

'ဆရာကြီးဆိုတာ ဆရာကြီးပေါ့ ငါ့လူရ ဘယ်သူမတုံး'

ဟု ပြန်၍ ပြောလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ကျောင်းဆရာကြီးလား၊ ဆေးဆရာကြီးလား၊ ဘာဆရာကြီး လဲလို့ မေးတာ'

ဟု မောင်ဖိုးသာတ ပြောလိုက်ရာ ဒရိုင်ဘာက

'စကားရှည်လိုက်တာကွာ။ လိုက်ချင်ရင်လိုက် မလိုက်ချင်ရင် သွားပြီ'

ဟုဆိုကာ ကားကို ဝူးခနဲ စတင်မောင်းလေတော့၏။ ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက

'နေပါဦး. . နေပါဦး. . လိုက်ပါ့မယ် လိုက်ပါ့မယ်'

ဟုဆိုကာ ကား၏ နောက်တံခါးကို ဖွင့်ပြီးဝင်၍ထိုင်လိုက် လေ၏။ ဒရိုင်ဘာလည်း ဝူးခနဲမောင်းထွက်သွားလေတော့သည်။ မော်တော်ကားသည် တန်တော်ကြီးမှ ဝတ်၍ မောင်းလာပြီးလျှင် ကျိုက္ကဆံလမ်းသို့ ရောက်သည်၌ ချိုး၍ဝင်လေ၏။ ထို့နောက် ကျိုက္ကဆံ လမ်းနှင့် ဘိုးလိမ်းလမ်း (ယခု ဗညားဒလလမ်း) သို့ မဆုံမီနေရာသို့ အရောက်၌ ခြံဝင်းကျယ်ကြီးတစ်ခုအတွင်းသို့ မောင်း၍ ဝင်သွားလေ ၏။ ခြံဝင်းတံခါးမှာ ပိတ်ထားသော်လည်း ကားဝင်မည်ပြုသော အခါ၌ ဂေါ်ရခါးလူမျိုး ဒရဝမ်တစ်ဦးက ဖွင့်ပေးလေ၏။ ထို့နောက် မော်တော်ကားသည် ခြံဝင်းကျယ်ကြီးအလယ်ရှိ လွန်စွာကြီးမားသော အိမ်ကြီး၏ ဆင်ဝင်အောက်တွင် သွား၍ ရပ်လေ၏။

ဒရိုင်ဘာသည် ကားပေါ်မှဆင်းပြီးနောက် မောင်ဖိုးသာအား

'ကဲ ဘုန်းကြီးကျောင်းသားလေး၊ ဆင်းပေတော့၊ ဆရာကြီးနဲ့ တွေ့ရအောင်'

ဟုပြောလေ၏။ ထိုအခါ၌ မောင်ဖိုးသာသည် ကားပေါ်မှ ဆင်းခဲ့လေ၏။ ဒရိုင်ဘာသည် ရှေ့မှသွား၏။ မောင်ဖိုးသာသည် နောက်မှလိုက်ရလေ၏။ ဒရိုင်ဘာသည် အခန်းကျယ်ကြီးတစ်ခုကို ဖြတ် သန်း၍ မောင်ဖိုးသာကို ခေါ်ဆောင်သွား၏။ ထို့နောက် အခန်းတစ်ခု သို့ရောက်သောအခါ၌ တံခါးကို ခေါက်လိုက်သောအခါ အတွင်းမှ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် တံခါးကို လာ၍ ဖွင့်ပေးလေ၏။ မောင်ဖိုးသာ သည် ထိုတံခါးဖွင့်ပေးသူကို ကြည့်လိုက်ရာ ၎င်းနှင့် သက်တူရွယ်တူမျှ ရှိသော ကုလားလူမျိုးတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်းတွေ့ရ၏။ ထိုကုလား လူမျိုးသည် ဒရိုင်ဘာအား. . .

'သူ့ကို ဒီအခန်းထဲမှာ စောင့်ခိုင်းပါ၊ ဆရာကြီးလာသိမ့်မယ်'

ဟု ပြောလေ၏။ ထို့ကြောင့်ဒရိုင်ဘာသည် မောင်ဖိုးသာအား အခန်းတွင်းခေါ်သွားပြီး ကုလားထိုင်တစ်လုံးပေါ်၌ ထိုင်ခိုင်းလေ၏။ ပြီးလျှင် ၎င်းရော ကုလားလူမျိုးပါ ထွက်သွားလေတော့၏။

မောင်ဖိုးသာ တစ်ကိုယ်တည်း အခန်းထဲ၌ ကျန်ရစ်ခဲ့၏။ ထို့ ကြောင့် အခန်းတစ်ခုလုံးကို မျက်စိကစားကြည့်လိုက်လေ၏။

ရွှေးဟောင်းတိုင်ကပ်နာရီတစ်လုံးကို တွေ့ရလေ၏၊ ရှေး ဟောင်းဗီရိုကြီးတစ်လုံးကို တွေ့ရလေ၏၊ ဗီရိုပေါ်မှ ကြောင်နက် တစ်ကောင်သည် မောင်ဖိုးသာကို လှမ်း၍ကြည့်နေသောကြောင့် မောင်ဖိုးသာနှင့် အကြည့်ချင်းဆုံသွား၏။ မောင်ဖိုးသာသည် ကျောထဲ တွင်စိမ့်သွား၏။ ထို့နောက် မောင်ဖိုးသာသည် လှည့်၍ လှည့်၍ကြည့် ရှုလေရာ ချိတ်ဆွဲထားသော လူအရိုးစုတစ်စုကို တွေ့ရလေ၏၊ ပြီးလျှင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်ဖိုးသာသည် ဆက်လက်၍ ကြည့်ရှုရာ နတ္တတ်စက်ဝိုင်းဟု ထင်ရသော စက်ဝိုင်းကြီးတစ်ခုကို တွေ့ရလေ၏။ ထို့ပြင် နံရံကို ချိတ်ထားသော ဖူးလေးတစ်လက်ကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုသို့ ကြည့်နေစဉ်၌ပင် အသံတစ်သံကို ကြားလိုက်ရ၏။ ထိုအသံမှာ

'မောင်ဖိုးသာဆိုတာ မင်းလား'

မောင်ဖိုးသာ လန့်၍သွား၏။ ထို့ကြောင့် နောက်သို့ဆတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။ အသက်လေးဆယ်ကျော်အရွယ်ခန့်ရှိ သွယ်သွယ် လျလျ အရပ်အမောင်းကောင်းကောင်း လူတစ်ယောက်ကို တွေ့ရလေ၏။ သူ၏ မျက်နှာမှာ စူးရှထက်မြက်သော သူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြနေ၏။ သူ၏မျက်လုံးများသည် အရောင်တဖျပ်ဖျပ်လက်နေသည်ဟု ထင်မှတ်ရ၏။ သူ့တွင် နှုတ်ခမ်းမွေးရှိ၏။ သူ၏ နှုတ်ခမ်းမွေးနှင့် သူ့မျက်နှာသည်လွန်စွာကြည့်၍ပန်းရလှ၏။ သူသည်အကောင်းစား ချုပ်အင်္ကျီကို ဝတ်ထား၏။ ထို့အတူ အကောင်းစားပိုးဖြင့် ချုပ်ထားသော နက်ပြာရောင်ရှမ်းဘောင်းဘီကိုလည်း ဝတ်ထား၏။ ခါးပတ်တွင် ခြောက်လုံးပြူးတစ်လက် ချိတ်ထား၏။ သူသည် မောင်ဖိုးသာ၏ မျက်နှာကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ မောင်ဖိုးသာသည် ကျောထဲတွင် စိမ့်ခနဲ ဖြစ်သွား၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့အကြည့်သည် မောင်ဖိုးသာ၏ နဖူးမှဝင်၍ နောက်စေ့မှ ဖောက်ထွက်သွားသည်ဟု မောင်ဖိုးသာအနေနှင့် ခံစားလိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်၏။

'အရုပ်စာပါတဲ့ မဟူရာကျောက်နက်တုံးတလေးနဲ့ မောင်ဖိုးသာ ဟာ ဘယ်လိုပတ်သက်လို့တုံး'

ဟု ထိုလူကြီးက မေးလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက

'ပတ်သက်ပြီလားဗျာ'

ဟု အစချီကာ ကျောက်နက်တုံးကလေးအား လေလံဆွဲခဲ့ပုံ အစ ပျောက်ဆုံးသွားသည်အထိ အသေးစိတ်ပြောပြလေ၏။ ထိုလူကြီးသည် မောင်ဖိုးသာ ပြောပြသည်ကို သေချာစွာ နားထောင်ပြီး နောက်

'ဒီလိုရှိတယ် မောင်ဖိုးသာ။ အဲဒီကျောက်နက်တုံးကလေးတွေဟာ စုစုပေါင်း လေးတုံးရှိတယ်ကွယ်။ လေးတုံးမှ တစ်စုံဆိုပါတော့ကွယ်။ အဲဒီလေးတုံးတစ်စုံကို 'ဘလက်စတုံးကီး'လို့ ခေါ်တယ်။ အဲဒီ ဘလက်စတုံးကီးဟာ အစစ်တစ်စုံ၊ အတုတစ်စုံဖြစ်နေတယ်ကွယ်။ မောင်ရင်ရခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ ကျောက်နက်တုံးလေးဟာ အတုတစ်စုံထဲက တစ်ခုပါကွယ်။ ကျောက်သားချင်းလည်း ဘာမှမဆိုင်ပါဘူး။ ကျုပ်ဆီမှာ အစစ်တစ်စုံရှိတယ်။ အဲဒါကို ကျုပ်ပြချင်လို့ ခေါ်လိုက်တာပဲ။ အတုကို အစစ်ထင်ပြီး ငွေကုန်လူပန်းဖြစ်မှာစိုးလို့ ခေါ်ပြတဲ့ သဘောပဲ'

ဟုဆိုကာ ထိုလူကြီးသည် ကတ္တီပါအနီအုပ်ထားသော သစ်သားဘူးကလေးကို ယူ၍ မောင်ဖိုးသာ ရှေ့တွင် ဖွင့်ပြလိုက်လေ၏။

မောင်ဖိုးသာသည် ကတ္တီပါအနီအုပ်ထားသော သစ်သားဘူး အတွင်းရှိ ကျောက်နက်တုံးလေးအနက်မှ တစ်တုံးကိုကောက်ယူပြီးလျှင် သေချာစွာ ကြည့်ရှုလေ၏။

'ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျ။ ကျောက်သားချင်းလည်း မတူပါဘူး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီဟာက မဟူရာကျောက်အစစ်ပဲ၊ ကျွန်တော်ရထားတာက မဟူ
ကျောက်သားမျိုး မဟုတ်ဘူး၊ ရိုးရိုးကျောက်သားနက်ပဲ၊ ပြီးတော
ကျောက်တုံးပေါ်မှာ ထွင်းထားတဲ့ အရုပ်ချင်းလည်း မတူဘူး'

ဟု ဆိုကာ မောင်ဖိုးသာသည် ကျောက်နက်တုံးကလေးအ
နေရာတကျထည့်ထားလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် မောင်ဖိုးသာက

'ဒီကျောက်တုံးကလေးတွေနဲ့ ဆရာကြီးက ဘယ်လိုပတ်သ
တာတုံး'

ဟု မေးလိုက်ရာ ထိုလူကြီးက

'အဲဒီမေးခွန်းကို ကျုပ်က မောင်ဖိုးသာကို မေးရမှာ'

ဟု ပြန်၍ ပြောလိုက်လေ၏။

'ကျွန်တော်က ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး၊ အပေါင်ဆုံးဆိုင်
လေလံပစ်တာတွေ့လို့ လေလံဝင်ဆွဲမိတာပါ။ ဒီပစ္စည်းလေး
ဘယ်နေရာမှာ သုံးတယ်၊ ဘယ်လောက်အဖိုးတန်တယ်ဆို
ကျွန်တော် မသိပါဘူး၊ လေလံဆွဲတုန်းက ကျွန်တော့်ကိုဈေးပြိုင်လို
ပြီးပေးတဲ့ လူကြီးတစ်ယောက်ရှိသေးတယ်၊ ကျွန်တော်လည်း မခံ
တာနဲ့ သူနဲ့အတူလိုက်ပြီး ဈေးပြိုင်ပေးခဲ့တာ ငွေတော်တော်လေး
သွားတယ်ဆရာကြီးရဲ့၊ အဲဒါလေး ရပြန်တော့လည်း လာပြီး
တိုက်ယူကြသေးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဓားပြတွေ လက်ထဲတော့ မပါပါ
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ နောက်ဆုံးမှာ ပျောက်သွားတော့လည်း ဘာ
မသိတဲ့ အဲဒီပစ္စည်းလေးပေါ်မှာ တွယ်တာပြီး သတင်းစာထဲ
ကြော်ငြာထည့်ရတာပါ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ထိုလူကြီးက ပြုံးလိုက်လေ၏။

ထိုလူကြီး၏ အပြုံးသည် မောင်ဖိုးသာအပေါ်၌ လှောင်ပြောင်
ခြင်းလော၊ ကရုဏာသက်နေခြင်းလောဆိုသည်ကိုမူ မောင်ဖိုးသာ
နေနှင့် ခွဲခြားနိုင်ခြင်းမရှိပါ။ ထို့နောက် ထိုလူကြီးသည် လွန်စွာလှပ
သော စီးကရက်ဘူးအတွင်းမှ စီးကရက်တစ်လိပ်ကို ယူကာ စွပ်တံ၌
၍ မီးညှိရှိုက်ဖွာပြီးလျှင် မောင်ဖိုးသာ၏ မျက်နှာကို တစိမ့်စိမ့်ကြည့်
နေလေတော့၏။ ထိုသို့ကြည့်ပြီး နောက်. .

'ဒီ မဟူရာတုံးလေး လေးတုံးရဖို့ ဆယ့်တစ်နှစ်လောက် အချိန်
ပြီး အတော့်ကို ကြိုးစားပမ်းစားရှာခဲ့ရတယ် မောင်ဖိုးသာရေ၊ အဲဒီ
တွက် ကုန်ကျတဲ့ ငွေတွေကိုတော့ မမေးနဲ့တော့၊ နောက်ဆုံးအတုံး
လေးအတွက်ဆိုရင် ကျုပ်ရဲ့ အသက်ဟာ ဆံပင်ဖျားထိရောက်သွား
ယ်၊ ထွက်ဖို့တဲတဲကလေးပဲလိုတော့တယ် မောင်ဖိုးသာရေ'

ဟု ထိုလူကြီးက ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက

'နေစမ်းပါဦးဆရာကြီးရယ်၊ ဒီကျောက်နက်တုံးလေး လေးတုံး
ာ ဘာများတန်ဖိုးရှိလို့တုံး၊ ဘယ်နေရာမှာများ အသုံးဝင်လို့
လောက်တောင်စွန့်စားရတာတုံး'

ဟု မေးလိုက်လေ၏၊ ထိုအခါ ထိုလူကြီးက

'လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်လောက်တုန်းက မြန်မာပြည်
မြောက်ပိုင်း တိဗက်နယ်စပ်မှာ လိုဏ်ဂူကြီးတစ်ခုရှိတယ်၊ အဲဒီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုက်ဂူကြီးကို မရဏလိုက်ဂူလို့ ခေါ်တယ်။ အဲဒီလိုက်ဂူထဲမှာ နီ
အမတ်ကြီးတစ်ဦးသိုဝှက်ထားခဲ့တဲ့ ရတနာတွေရှိတယ်၊ အဲဒီ ရတ
သိုက် အပြင် အဖိုးတန်တဲ့ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ လျှို့ဝှက်ချက်တွေလည်
ရှိတယ်။ အဲဒီဂူပေါက်ထဲဝင်ဖို့က မလွယ်ဘူး။ မောင်းခလုတ်တွေ
ဆင်ထားတာ နေရာအနှံ့အပြားပဲ၊ အဲဒီ မောင်းခလုတ်တွေ
လွတ်အောင်သွားနိုင်မှ ရတနာတွေရှိတဲ့ နေရာကိုရောက်မှာ၊ တစ်ချ
ကလေးငြိသွားတာနဲ့ ဇီဝိန်ပြတ်သွားမှာ။ ပြီးတော့ ရတနာတွေဆီ
မသွားနိုင်ဘဲနဲ့ အပြင်ကနေ ဒီရတနာတွေကိုစောင့်နေတဲ့ အဖွဲ့တစ်
ဖွဲ့လည်း အခုမှ စောင့်နေတာမဟုတ်ဘူး။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်တစ်ထော
ကျော်ကတည်းက စောင့်ခဲ့ကြတာ'

ဟု ထိုလူကြီးက ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဖိုးသ
က...

'လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်တစ်ထောင်ကျော်တတည်းက စောင့်နေတာ
ဆိုတော့ စောင့်တဲ့လူရဲ့ အသက်ဟာ နှစ်တစ်ထောင်ရှိပြီပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

'ဒီလို ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ မောင်ဖိုးသာရယ်။ အစဉ်အဆ
စောင့်လာကြတာပေါ့။ အဲဒီအဖွဲ့ကြီး တည်ထောင်တာ အနှစ်ထ
ထောင်ရှိနေပြီပဲ၊ ဒါကြောင့် အဖွဲ့ကြီးရဲ့ နာမည်ဟာလည်း အမျိုး
ပြောင်းလဲလာခဲ့တယ်၊ အခုဆိုရင် အဲဒီအဖွဲ့ကြီးကို 'ဘလက်ဘ
သား'လို့ ခေါ်ကြတယ်ကွယ့်။ ရှေးတုန်းကလည်း နာမည် အမျိုးမျိုး
ခဲ့တဲ့ အဖွဲ့ကြီးပေါ့ကွယ်။ အဖွဲ့ကြီးဆိုပေမယ့် ဂိုဏ်းကြီးကွ၊ လော

သာဂိုဏ်းကြီးပေါ့။ ဂိုဏ်းပုံစံနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတာဆိုတော့ သားစဉ်
မြေးဆက်တည်တံ့နေတာပေါ့။ နှစ်တိုင်း ဂူဝမှာ ပူဇော်ပွဲတွေလုပ်တယ်။
အဲဒီဂူထဲကို ဝင်ဖို့ သူတို့နဲ့ အဆင်ပြေဖို့လည်းလိုသေးတယ်၊ အဆင်
ပြေဖို့ဆိုတာက သူတို့အဖွဲ့ထဲဝင်ဖို့ပေါ့လေ၊ အဲဒီအဖွဲ့ဝင်ဖြစ်တဲ့
အထောက်အထားအတွက်ရော လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်တစ်ထောင်က ဆင်ခဲ့တဲ့
ုတ်တွေကို ရှောင်ဖို့အတွက်ရော ဒီကျောက်တုံးလေး လေးတုံးကို
ကျုပ်တို့ သိုက်ဆရာလောကမှာ ဘလက်စတုံးကီးလို့ ခေါ်တယ်။
လောကစပြီး စီမံခဲ့တဲ့ လူတွေဟာ အတော့်ကိုဉာဏ်သွားတဲ့ လူတွေ
မောင်ဖိုးသာရဲ့၊ ဒါကြောင့် အစစ်လေးခုတစ်စုံအပြင် အတု လေးခု
တစ်စုံပါ ထုတ်လုပ်ခဲ့တာပေါ့။ ဒါကြောင့် အတုကိုရတဲ့လူတွေဟာ
တုတ်အောက်မေ့ပြီး ဂူထဲလည်းဝင်ရော သေကုန်ကြတာပေါ့။
အဲဒီအတုံးလေးတုံးကိုပဲ ရဖို့က မလွယ်ပြန်ဘူး၊ ရလို့သွားရင်လည်း
သေမှာပဲ၊ ဟောဒီကမ္ဘာကြီးမှာ ဘလက်စတုံးကီး အစစ်ရထားတဲ့လူ
ဆိုလို့ ကျုပ်တစ်ယောက်တည်းပဲရှိတယ်'

ဟု ထိုလူကြီးက ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက

'ကျွန်တော်က အဲဒါတွေ မသိပါဘူး။ ပစ္စည်းလေးဆန်းလို့
ယူလာဆွဲမိတာပါ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ထိုလူကြီးက

'အခုတော့လည်း ကျုပ်ပြောပြလို့ အဲဒီပစ္စည်းလေး အကြောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိသွားပြီဆိုပါတော့။ အဲဒီတော့ မောင်ဖိုးသာကို မေးမယ်။ အဲ
ဂူကြီးဆီကို သွားရင် မလိုက်ချင်ဘူးလား'

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

'ကျွန်တော်လိုက်ချင်တာ မလိုက်ချင်တာထားပါဦး။ ဆရာကြီး
နာမည်ကို သိချင်ပါတယ်။ ပြောပြနိုင်ရင် ပြောပြစမ်းပါ'

ဟု မောင်ဖိုးသာက မေးလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ၌ ထိုလူကြီးက

'သိချင်တော့လည်း ပြောပြရတာပေါ့လေ။ ကျုပ်နာမည်
မောင်မောင်လို့ ခေါ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူလိုငါလို မောင်မောင်တေ
ဟုတ်ရိုးလား မောင်ဖိုးသာရယ်။ လူသာမန်တို့ မသွားဝံ့ မကြံစည်ဝံ့တ
ကို သွားချင်တဲ့ ကြံစည်ချင်တဲ့ စနေမောင်မောင် မောင်ဖိုးသာရဲ့'

ဟုပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာသည် စနေမောင်မောင်ဆို
၏ မျက်နှာကို ပါးစပ်အဟောင်းသားပွင့်လျက် ငေးမောကြည့်ရှုနေ
တော့သည်။

မောင်ဖိုးသာသည် စနေမောင်မောင်နှင့်အတူ ရတနာသို
ရှာဖွေရန် လိုက်ပါလိုစိတ်များ တဖွားဖွားဖြစ်ပေါ်နေ၏။ ထို့ကြော
ကျောင်းဆက်မတက်နိုင်တော့ဘဲ စနေမောင်မောင်နောက်သို့ လို
ပါမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်လေတော့၏။ ဤသို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးသည်
တစ်ပြိုင်နက် ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင်ထားခဲ့သော အဝတ်အစား သေ
နှင့် အိပ်ရာလိပ်ကို သယ်ယူကာ စနေမောင်မောင်နေထိုင်ရာ အိမ်
ဆီသို့ ရောက်လာသောအခါ၌ အဝင်တံခါးတွင် ဂေါရခါးဒရဝ

တော်တော်နှင့် ဝင်ခွင့်မပေးသေးဘဲ ဟိုမေးသည်မေးလုပ်နေလေ၏။
ထို့ကြောင့် မောင်ဖိုးသာနှင့် ထိုဒရဝမ်သည် အချီအချစကားများကြ
လေတော့၏။

ထိုအခါ ဒရဝမ်က မောင်ဖိုးသာအား

'ကျုပ်ဒီမှာ ဒရဝမ်လုပ်တာ တစ်နှစ်ရှိပြီ။ မေးတာ ကောင်း
ကောင်းမဖြေလို့ ကုပ်ကဆွဲထုတ်ရတာ သုံးရာခြောက်ဆယ့်ငါးယောက်
ပြီ။ အခုခင်ဗျားကိုပါ ဆွဲထုတ်ရမယ်ဆိုလို့ရှိရင် သုံးရာခြောက်ဆယ့်
ခြောက်ယောက်ရှိသွားမယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက . . .

'မလိုအပ်ဘဲ ငါ့ကို မေးလားမြန်းလားလုပ်တဲ့ ဒရဝမ်တွေကို
ခတ်သီးနဲ့ ထိုးတာ စက်တင်ဘာတစ်လတည်းမှာတင် အယောက်
လေးဆယ်ရှိပြီ။ အခုတစ်ခါ မင်းကိုပါ ထိုးရမယ်ဆိုရင် ရက်သုံးဆယ်ရှာ
စက်တင်ဘာ၊ ဧပြီ၊ ဇွန်နဲ့ နိုဝင်ဘာဆိုတဲ့ လကလေး လွဲသွားဦးမယ်'

ဟုပြန်၍ ပြောလိုက်ရာ ဒရဝမ်က

'ကဲပါ ကဲပါ ဒီအိမ်မှာ နေတဲ့လူရော ဒီအိမ်ကိုလာတဲ့
ဧည့်သည်ရော တစ်ယောက်မှ ခြေခြေငံငံ စကားမပြောတတ်ဘူး။ သွား
တော့၊ သွားပါတော့'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထို့ကြောင့် မောင်ဖိုးသာလည်း ခြံတွင်းသို့ ဝင်သွားလေ၏။
ခြံအတွင်းသို့ ရောက်သောအခါ၌ အိမ်မကြီးဆီသို့ ရှေ့ရှု၍ လျှောက်
သွားလေ၏။ အိမ်မကြီး၏ ဆင်ဝင်အောက်သို့ ရောက်သောအခါ၌

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လွန်စွာသွားခေါ်၍ လွန်စွာမျက်ပေါက်ကျဉ်းသော တရုတ်လူမျိုး တစ်ဦး ကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုတရုတ်လူမျိုးသည် ခေါ်၍ ပါးစပ်အပြင်ဘက် သို့ ထွက်နေသော သူ၏ သွားများကို ရွှေအပြည့်ချထားကြောင် မောင်ဖိုးသာ သတိပြုမိလေ၏။ ထိုတရုတ်သည် မောင်ဖိုးသာ မြင်လျှင်. .

'ဒီမှာ ကိုယ့်လူ. .။ အိပ်ရာလိပ်တွေ သေတ္တာတွေနဲ့ဆိုတော့ ဘူတာရုံနဲ့မှားပြီး ဒီခြံထဲကို ဝင်လာတာနဲ့ တူတယ်'

ဟု ပြောလိုက်သောအခါ မောင်ဖိုးသာက ထိုရွှေသွားတရုတ် အား. . .

'မြန်မာပြည်မှာ ရွှေပေါတယ်ဆိုပြီး မလှတဲ့ သွားတွေကို ရွှေ အပြည့်ချထားပုံထောက်တော့ ကိုယ့်လူက ခပ်တုံးတုံးခပ်ကြော ကြောင်လူစားမျိုးပဲ ဖြစ်ရမယ်။ အဲဒီတော့ ကျုပ်ဒီကိုလာတာ ဒီအိမ် နေတဲ့ ဆရာကြီး စနေမောင်မောင်နဲ့ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စအလုပ်လုပ် လာတာ။ ကျန်တဲ့ ပါချီပါချဲ့လူတွေနဲ့ စကားမပြောနိုင်ဘူး'

ဟု မောင်ဖိုးသာက ပြောလိုက်လျှင် ထိုရွှေသွားတရုတ်က. .

'ခက်တယ်. . ခက်တယ်။ အချက်မသိတော့ သမက်သူ ထင်ဆိုတာ ကိုယ့်လူတို့ လူစားမျိုးကို ပြောတာ။ မသေမခြင်းမှတ်ထား စနေမောင်မောင်ရဲ့ ညာလက်ရုံးဘိန်းစားဘွန်ဟောင်းဆိုတာ ကျုပ် ကဲ. . ကဲ . . ဆရာကြီး စနေမောင်မောင်နဲ့ တွေ့ချင်ရင် အထဲ ကြွပေတော့။ သေတ္တာတွေ၊ အိပ်ရာလိပ်တွေ ဒီမှာထားခဲ့ပေတော့'

ဟု ပြောလိုက်သဖြင့် မောင်ဖိုးသာလည်း သူ၏ အထုပ်အ

များကို ထိုရွှေသွားတရုတ်၏ ဘေးနားတွင် ချထားခဲ့ပြီးနောက် အိမ် တွင်းသို့ ဝင်သွားလေ၏။

ခန်းမကြီးတစ်ခုကို ဖြတ်ကျော်ပြီးနောက် ဧည့်ခန်းတွင်းရောက် သွားလေ၏။ ဧည့်ခန်းအတွင်းရှိ လွန်စွာခမ်းနားသော ကုလားထိုင်ကြီး ပေါ်တွင် စနေမောင်မောင်ဆိုသူသည် စိတ်အေးလက်အေးထိုင်၍ နေပြီးလျှင် အကောင်းစားစီးကရက်ကို အဖိုးတန်သော ပလက်တီနံ ဗွပ်တံဖြင့် စွပ်ကာ ရှိုက်ဖွာနေလေ၏။ မောင်ဖိုးသာ ဝင်လာသည်ကို မြင်လျှင်. . .

'အညာသား မောင်ဖိုးသာ. .။ မင်းအဖေတာ ဆိုးရှောင်းတယ်၊ မင်းအမေက ဆေးရိုးရောင်းတယ်၊ မင်းဘကြီးက ပုလိပ်လုပ်တယ်၊ မင်းကြီးဒေါ်က ဗေယျာဘုံလို့ခေါ်တဲ့ နမ်းဖက်ချဉ်ရောင်းတယ်၊ မင်းကတော့ ငါနဲ့ပေါင်းပြီး ရွှေဟောင်းရတနာသိုက်တွေ လိုက်ပြီး ရှာတော့မယ်ပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာသည် သူ၏ မျိုးရိုးစဉ်ဆက်ကို နိုက်နိုက်ချွတ်ချွတ်သိနေသော စနေမောင်မောင်အား အံ့ဩသော မျက်နှာဖြင့် ကြည့်ရှုနေလေ၏။ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်ကပင်. .

'ကဲ. .ကဲ. . မောင်ဖိုးသာ ဟိုမှာထိုင်'

ဟုဆိုကာ ထိုင်ရန်နေရာကို ညွှန်ပြ လိုက်လေ၏။

မောင်ဖိုးသာလည်း စနေမောင်မောင် ညွှန်ပြသော ကုလား ထိုင်တွင် ဝင်၍ထိုင်ပြီးနောက် ထပ်ပြောမည့်စကားကို နားစိုက်နေလေ တော့၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဒီလိုရှိတယ် မောင်ဖိုးသာရေ၊ သန်ဘက်ခါကို ခရီးထွက်ရမယ်၊ ကျုပ်ရယ်၊ မောင်ဖိုးသာရယ်၊ ဘွန်ဟောင်းရယ် သုံးယောက်ထွက်ကြမယ်၊ မန္တလေးကနေပြီး လူတစ်ယောက်ကို စောင့်ရမယ်၊ အဲဒီလူ ယူလာတဲ့ သတင်းပေါ်မှာမူတည်ပြီး ကျုပ်တို့ မောင်ဖိုးသာတို့ ဘယ်လို ခရီးသွားရမယ်ဆိုတာ ဆုံးဖြတ်ရမှာ၊ ဒီကနေ မန္တလေးရောက်တဲ့ ခရီးစဉ်ကို ဘွန်ဟောင်းစီစဉ်လိမ့်မယ်၊ အဲဒါကြောင့် သူခိုင်းတဲ့အတိုင်း လိုက်ပြီးလုပ်ပါ'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောလိုက်လေ၏။

ထို့နောက်တွင်ကား တရုတ်ဘွန်ဟောင်းသည် ရထားလက်မှတ်ဝယ်ခြင်းမှအစ လမ်းတွင်စားသောက်သွားမည့် ရိက္ခာပစ္စည်းတို့ပါမကျန် အသေးစိတ်စီစဉ်လေ၏။ ထိုသို့ စီစဉ်ရာတွင် ဘွန်ဟောင်းသည် မောင်ဖိုးသာအား လိုအပ်သော နေရာများ၌ ခိုင်းစေလေ၏။

မောင်ဖိုးသာက ဘွန်ဟောင်းအား. .

'ဒီမှာ . . ကိုဘွန်ဟောင်းရယ်၊ ရန်ကုန်- မန္တလေးခရီးသွားတာ ဘာများခက်လို့လဲဗျာ၊ ခုတော့ ခင်ဗျားစီစဉ်နေပုံက တစ်ရက်ခရီးကလေးကို တစ်သက်လုံးနေမှာကျနေတာပဲ'

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ဘွန်ဟောင်းက. .

'ဒီမှာ မောင်ဖိုးသာ. . ၊ မင်းဒီစကားပြောတာ ဆရာကြီး စနေမောင်မောင်နဲ့ ခရီးမသွားဖူးလို့ ပြောတာ၊ ဆရာကြီး စနေမောင်မောင်ဟာ ခရီးသွားမယ်ဆိုရင် လိုအပ်တဲ့ ငွေထက်နှစ်ဆသုံးဆပိုပြီး ထုတ်

ထားတယ်ကွ၊ အဲဒါ ငါတို့ သက်သောင့်သက်သာ သွားလာနိုင်ရေးအတွက် စီစဉ်ပေးတယ်၊ လမ်းမှာလိုအပ်သမျှ အဆင်သင့်ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးထားတယ်၊ ဒါပေမဲ့ တို့ဆရာကြီးကို ဇိမ်ခံတဲ့လူကြီးလို့ မထင်နဲ့နော်၊ တကယ့်အရေးအကြောင်းမှာ ဒုက္ခခံစရာရှိရင် ကျွန်တို့ထက်ပိုပြီး ဒုက္ခခံနိုင်တယ်၊ ဆင်းရဲဒုက္ခကို ကြောက်တဲ့ လူစားမျိုးတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ရှိုးရိုးနေတဲ့အချိန်မှာတော့ ဘာမဆို အကောင်းဆုံးနဲ့ အပြည့်စုံဆုံး သုံးစွဲနေထိုင်လေ့ရှိတယ်၊ တို့ကိုလည်း အဲဒီလိုပဲ နေခိုင်းတယ်၊ နေနိုင်အောင်လည်း ငွေတွေထုတ်ပေးထားတယ်'

ဟု ပြောလေ၏။

ထို့နောက်ကား မောင်ဖိုးသာ၊ ဘွန်ဟောင်းနှင့် စနေမောင်မောင်တို့သည် မန္တလေးသို့ မီးရထားဖြင့် ခရီးထွက်ကြလေတော့၏။

○ ○ ○

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၄)

အိမ်တစ်လုံးငှားရမ်းနေထိုင်ခြင်း

တစ္ဆေနေသည့် မန္တလေးမြို့ စီဗီလိုင်းရှိ နှစ်ထပ်အိမ်မည်းကြီးတစ်လုံး၏ ရှေ့၌ မော်တော်ကားတစ်စီးသည် လာရောက်၍ရပ်လေ၏။ ထိုမော်တော်ကားပေါ်မှ အသားမဖြူမညိုရှိ၍ အရပ်အမောင်းကောင်းလှသော လူတစ်ယောက်သည် မိုးပြာရောင် သက္ကလတ်ဖြင့် ချုပ်ထားသော ဥရောပဝတ်စုံ ဝတ်ထား၏။ ထိုသူသည် အိမ်မည်းကြီးထံသို့ လျှောက်လာ၏။ ထို့နောက် ခြံတံခါးရှိ လူခေါ်ခေါင်းလောင်းကို လှုပ်လိုက်၏။ ထို့ကြောင့် ခြံစောင့်သည် တံခါးကို လာရောက်ဖွင့်ပေးလေ၏။ ထိုမိုးပြာရောင် သက္ကလတ်ဝတ်စုံကို ဝတ်ထားသောသူသည် အိမ်ရှင်နှင့် တွေ့လိုကြောင်း ပြောလေ၏။ အိမ်ရှင်ကြီးတစ်ဦးထွက်လာပြီးလျှင် ထိုမိုးပြာရောင်ဝတ်စုံနှင့် လူအား . .

'ဘာကိစ္စလဲ'

ဟု မေးလေ၏။ ထိုအခါ မိုးပြာရောင်ဝတ်စုံနှင့် လူက . .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'အိမ်ကို နှစ်လလောက် ငှားချင်လို့ပါ။ ဒီအိမ်ငှားမယ်ဆို
အကြောင်းဈေးချိုထဲက အိမ်ပွဲစား မသန်းဆိုတဲ့ မိန်းမက ညွှန်ပြလို
လို့ပါ'

ဟု ပြန်၍ ပြောလိုက်ရာ အိမ်ရှင် လူကြီးက. . .

'ကုလားမယား မိသန်းပါ။ သူ့ကို ကျုပ်က အိမ်ငှားမယ်
မပြောလိုက်ပါဘူး။ သက်သက်ချောက်တွန်းလိုက်တာပါ။ ပြောရ
တော့ အားနာပါတယ်။ ဒီအိမ်ဟာ ငှားတဲ့အိမ်ပါပဲ။ ကျုပ်က စိန်ပန်း
မှာနေပါတယ်။ ဒီအိမ်ဟာ ငှားတယ်ဆိုပေမယ့် ဗမာလူမျိုးမငှားပါဘူ
ဘိုတွေကိုပဲ ငှားပါတယ်။ အဲဒီလိုပြောလို့ ကျုပ်ကိုတော့ ဝံသာ
စိတ်ဓာတ်မရှိဘူးလို့ မထင်နဲ့နော်။ ကျုပ်တို့ ဗမာလူမျိုးက အိမ်
အိမ်တောင်းဆောက်ပြီး နေချင်နေမယ်၊ ခဏတစ်ဖြုတ်ငှားပြီးနေ
အိမ်ကိုတော့ တန်ဖိုးကြီးကြီးပေးပြီး နေလေ့မရှိဘူး။ တော်စွလျော်စွ
နေတတ်တဲ့ လူမျိုးဗျ။ မျက်နှာဖြူတွေကျတော့ ဒီလိုမဟုတ်ဘူ
ငှားပြီးနေတာကိုပဲ ငွေတုန်ကြေးကျခံပြီး ခမ်းခမ်းနားနားနေတ
ကြတယ်။ ဒီအိမ်ဆိုရင် မျက်နှာဖြူကို ငှားရင် တစ်လကို တစ်ရာ
တစ်နှစ်အတွင်း တစ်ထောင့်နှစ်ရာရတယ်။ ဗမာလူမျိုးဆိုရင် တစ်လ
တစ်ရာပေးရမယ်ပြောလိုက်တာနဲ့ လန့်ပြီး ပြေးတော့တာပဲ။ အခုလည်
ဒီအိမ်ကို မစ္စတာစမိုက်ဆိုတဲ့ မျက်နှာဖြူတစ်ယောက်က လာ
ငှားနေမယ်လို့ သတင်းကလေး သဲ့သဲ့ရထားတယ်'

ဟု ရှည်လျားစွာ ပြောလိုက်လေ၏။

'မျက်နှာဖြူက တစ်လတစ်ရာပေးပြီး ငှားတဲ့အိမ်ကို ဗမာလူမျိုး
က တစ်လနှစ်ရာပေးပြီး ငှားတယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားက ငှားမှာလား'

ဟု မိုးပြာရောင် ဝတ်စုံဝတ်ထားသောလူက မေးလိုက်၏။
ထိုအခါ အိမ်ရှင်လူကြီးက. .

'ကျားသားမိုးကြိုး. . ၊ နွေခေါင်ခေါင်ကြီး မိုးကြိုးပစ်နေပါပြီး
မယ်။ မြန်မာထဲက တစ်လနှစ်ရာပေးပြီး ဒီအိမ်ကို ငှားနေမယ်ဆိုရင်
တော့ အဲဒီမောင်မင်းကြီးသားကို ကျုပ်က ထိုင်ပြီးတောင်ဦးချလိုက်
ချင်ပါရဲ့'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မိုးပြာရောင် ဝတ်စုံဝတ်ထားသော လူက. .

'ဒီလိုဆိုရင် ဦးချပေတော့။ တစ်လနှစ်ရာနဲ့ တစ်နှစ်အတွက်
နှစ်ထောင့်လေးရာ တစ်ခါတည်း ပေးလိုက်မယ်။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျား
ရဲ့ တာဝန်က ဒီအိမ်ကြီးကို အမြန်ဆုံးသန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေးပါ။ တစ်နာရီ
အတွင်း ကျုပ်တို့လာနေမယ်'

ဟုပြောဆိုကာ ငွေနှစ်ထောင့်လေးရာကို တစ်ခါတည်းပေးခဲ့
လေ၏။ ထို့ပြင်သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေးခဟုဆိုကာ ငွေတစ်ရာထပ်၍
ပေးပြန်၏။

အိမ်ရှင်လူကြီးသည် လွန်စွာကျေနပ်၍နေလေ၏။ အိမ်မှာ
လည်း နေ့စဉ်သန့်ရှင်းရေးလုပ်လုပ်ထားကြောင်း။ ယခုလည်း ထပ်မံ၍
လုပ်ပေးဦးမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုပြီးနောက် မိုးပြာရောင်စုံနှင့် လူအား
သေချာစွာကြည့်ပြီးလျှင်. . .

'ဘယ်လို အလုပ်အကိုင်မျိုးများ လုပ်ပါသလဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု မဝံ့မရဲလေသံဖြင့် မေးလေ၏။ ထိုအခါ မိုးပြာရောင်ဝတ်စုံနှင့် လူက...

'သိုက်ဆရာ'

ဟု ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြန်၍ ဖြေလိုက်လေ၏။

အိမ်ရှင်လူကြီးသည် သိုက်ဆရာဆိုသူများကို မြင်ဖူးတွေ့ဖူးပေါင်းများလှပြီဖြစ်၏။ ထိုသိုက်ဆရာဆိုသူများသည် ခေါင်းပေါင်းပြောင်တိုပေါင်းလျက် ယောလုံချည်အနက်၊ အပေါ်အင်္ကျီအနက်ကို ဝတ်ဆင်ကာ ကွမ်းတဖွတ်ဖွတ်စားလျက် တောင်ဝှေးကိုင်ကာ ညှင်းသိုးသိုးမျက်နှာထားနှင့် သွားလာနေသူများဖြစ်၏။ ယခုသိုက်ဆရာဆိုသူမှာမူ လွန်စွာကြည့်၍ကောင်းသော ဥပဓိရုပ်ရှိပြီး ဥရောပဝတ်စုံကို အချိုးကျကျဝတ်ဆင်ကာ အထက်တန်းကျကျ နေထိုင်သည့် လူစားမျိုးဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့ရလျှင် လွန်စွာအံ့ဩ၍နေလေ၏။

အိမ်ရှင်လူကြီးသည် ထိုလူအားကြည့်၍ အံ့ဩနေပြီးနောက်

'နာမည်ဘယ်လိုခေါ်ပါသလဲ'

ဟု မေးမြန်းရာ ထိုသူက

'နာမည်ရင်းကတော့ မောင်မောင်ပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ အများက စနေမောင်မောင်လို့ ခေါ်ကြပါတယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ အိမ်ရှင်လူကြီးသည်..

'ဩော် ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့ ကြားဖူးပါရဲ့ ကြားဖူးပါရဲ့ အတော်ကိုအစွမ်းထက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ'

ဟု ပြောလေ၏။

ထို့နောက် အိမ်ရှင်လူကြီးသည် စနေမောင်မောင်အား
တ်ဆက်ပြီးလျှင် ၎င်းနေထိုင်ရာ အိမ်သို့ ပြန်သွားလေ၏။
ာ်အောင့်မျှကြာလျှင် ၎င်း၏ ဇနီးနှင့် သားသမီးများကို ခေါ်ယူကာ
ခြံက်စည်းများ၊ ရေပုံးများ၊ အဝတ်စုတ်များကို သယ်ဆောင်၍
နေမောင်မောင်နေထိုင်မည့် အိမ်ကြီးအား သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရန်
တွက် စီဗီလိုင်းရှိ အိမ်မည်းကြီးဆီသို့ ပြန်လာလေတော့၏။
နေမောင်မောင်မှာမူကား ၎င်း၏တပည့် ဘိန်းစားဘွန်ဟောင်း
သောတရုတ်နှင့် မောင်ပိုးသာ ဆိုသောသူငယ်အားခေါ်၍ ဂျူးလူမျိုး
ဦးဖွင့်လှစ်ရောင်းချသော ကော်ဖီဆိုင်၌ ကော်ဖီနှင့် ချီဇာတိတ်ကို
သောခံ၍ စားသောက်ရင်း စကားပြောနေလေ၏။ ဘွန်ဟောင်းသ
နေမောင်မောင်အား...

'ဒီမှာဆရာကြီး၊ အခုကျွန်တော်တို့ လုပ်တဲ့ အလုပ်ဟာ
င်မြင်ရင် အစုလိုက် အပုံလိုက် ရနိုင်တဲ့ အလုပ်ပဲ။ ကျွန်တော်တို့
တောမှာရော အခုလို ရနိုင်တဲ့ သဘောရှိရဲ့လား'

ဟုမေးလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က...

'မင်းက ဗေဒင်အကြောင်းကို မေးတာလား၊ ဗေဒင်က တွက်
းအမျိုးမျိုး ဟောနည်းအမျိုးမျိုးရှိတယ်ကွ၊ ဒါပေမဲ့ ငါကြိုက်တဲ့
လေးတစ်ခုကို ပြောပြဦးမယ်၊ အဲဒါ အင်္ဂလိပ်လို (ပတ်အော့ဖ်
ကျွန်း) လို့ ခေါ်တယ်၊ နေပြိုဟ်တွက်နည်းပဲ၊ လဂ်ရဲ့ ရာသီ၊ အံသာ၊
ွာနဲ့ စန်းရဲ့ ရာသီ၊ အံသာ၊ လိတ္တာ ပေါင်းရတယ်၊ ပြီးတော့
ာ်နွေရဲ့ ရာသီ၊ အံသာ၊ လိတ္တာ ပြန်ပြီးနုတ်ရတယ်၊ အဲဒီမှာ ကျန်တဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရာသီ၊ အံသာ၊ လိတ္တာဟာ နေဖြိုဟ်ရဲ့ ရာသီ၊ အံသာ၊ လိတ္တာပဲကွယ် ကျုပ်ရဲ့ ဇာတာမှာ နေဖြိုဟ်ကို ကြာသပတေးဖြိုဟ်က ဒီဂရီ ၁၂၀ မြင်ထားတယ်၊ နေဖြိုဟ်ဟာ မရဏဘဝမှာ ရပ်တည်နေတယ် ဒါကြောင့် အသက်စွန့်ပြီး အခုလို သိုက်ရှာတဲ့လုပ်ငန်းနဲ့ ကျုပ်နဲ့ သိပ်ပြ ကိုက်တာပေါ့'

ဟု ပြောလေ၏။

'ကျွန်တော်တို့ဇာတာမှာရော အဲဒီလိုပါသလား ဆရာကြီး'

ဟု ဘွန်ပေါင်းက မေးလိုက်လေ၏။

'မင်းရဲ့ ဇာတာမှာက နေဖြိုဟ်အနေအထား သိပ်ပြီး မကော ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ တနင်္ဂနွေဖြိုဟ်နဲ့ တနင်္လာဖြိုဟ်အနေအထားက အလွ ကောင်းတယ်ကွ။ ဒီအချက်ဟာ ချမ်းသာနိုင်တဲ့ အချက်ပဲ၊ မောင်ဖိုးသ ရဲ့ဇာတာမှာကတော့ နေဖြိုဟ်အလွန်ကောင်းတယ်။ ကြာသပတေ ဖြိုဟ်နဲ့ ၁၈၀ဒီဂရီအမြင်ရှိနေတယ်၊ အခုလို ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့လူ စပ်တူစပ်ဖက်လုပ်ကိုင်တာဟာ အများကြီး အကျိုးရှိလိမ့်မယ်ကွယ်

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာ မျက်နှာသည် ဝင်းပ၍သွားလေ၏။ ထို့နောက် ရင်းက. .

'ကျွန်တော့် ဇာတာကို ဆရာကြီး ဘယ်တုန်းက ရထား လဲ'

ဟု မေးလျှင် ဆရာကြီး စနေမောင်မောင်က. .

'မောင်ဖိုးသာ ကျုပ်ဆီကိုရောက်တဲ့ နေ့ကပဲ မွေးသက္ကရာ ကိုမေးထားလိုက်ပြီး တွက်ယူတာပါ။ အဲဒါကတော့ ကျုပ်ရဲ့ ဝါသန

ရမလား မသိဘူး။ ကျုပ်နဲ့ သိတဲ့ လူတွေအားလုံးကို ကျုပ်က ဇာတာ ထားတာ'

ရင်းတို့ သုံးဦးသည် အထက်ကဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ကော်ဖီနှင့် မုန့်ကိုစားရင်း စကားတပြောပြောနေခဲ့ကြပြီးနောက် စနေမောင် ငှားရမ်းခဲ့သော အိမ်ကြီးဆီသို့ လာခဲ့ကြလေ၏။ အိမ်သို့ ရောက် သည်နှင့် အိမ်ရှင်လူကြီးက စနေမောင်မောင်အား အိမ်သော့ကို အပ် ၏။ စနေမောင်မောင်သည် သော့ကိုယူပြီးနောက် အိမ်ရှင်လူကြီး အား. .

'ကုလားထမင်းချက်ကောင်းကောင်း တစ်ယောက်လိုချင် ယ်၊ တောတ်တိုမည်ရ လုပ်ဖို့ အိမ်ဖော် ကုလားမတစ်ယောက် ချင်တယ်၊ ခြံစောင့်ဖို့ ကုလားဒရဝမ်တစ်ယောက်လိုချင်တယ်၊ နေ့စဉ် ကြိမ် ဈေးဝယ်ဖို့ ကုလားဘဏ္ဍာစိုး တစ်ယောက်လိုချင်တယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ အိမ်ရှင်လူကြီးက

'စိတ်ချပါခင်ဗျား။ ဒီညနေပဲ အဲဒီကုလားတွေအားလုံး အောင် ကျွန်တော်ရှာပေးပါ့မယ်'

ဟု ပြောဆိုကာ ထွက်သွားလေတော့၏။

စနေမောင်မောင်တို့လည်း အိမ်တွင်းသို့ဝင်ကြလေ၏။ ပေါင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာတို့သည် ပစ္စည်းများ အိပ်ရာလိပ်များကို ချထားလေ၏။ စနေမောင်မောင်မှာမူ နောက်မှီကုလားထိုင်ကြီး လုံးတွင် ထိုင်ကာ မြေပုံတစ်ချပ်ကို မှန်ဘီလူးနှင့် ကြည့်နေလေ၏။ ပြင် ပေတံတစ်ချောင်းနှင့်လည်း တိုင်းထွာမှတ်သားနေလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှတ်စုစာအုပ်၌လည်း ရေးမှတ်နေလေ၏။ ထို့နောက် သားရေအိတ် အတွင်းမှ ဘလက်စတုံးကီးခေါ် ကျောက်နက်တုံးပေါ်တွင်ပါသော အရုပ်စာများကို မှန်ဘီလူးဖြင့်ကြည့်တာ ဘွန်ဟောင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာ တို့အား. . .

'ကဲ ကိုယ့်လူတို့ လာကြဦး။ ဟောဒီအရုပ်ကလေးကိုကြည့် စမ်း'

ဟုဆိုကာ အရုပ်လေးခြောက်ခုကို ခဲတံဖြင့် ထောက်ပြလို လေ၏။ အရုပ်ကလေးများမှာ ငှက်ရုပ်၊ ခြသေ့ရုပ်၊ သသံဂေါက် ားရုပ်၊ လက်ရုပ်နှင့် ရေတန်ရုပ်ဖြစ်၏။ ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက..

'တွေ့တော့ တွေ့ပါတယ်ဆရာကြီးရယ်။ ဘာအဓိပ္ပာယ် ဆိုတာမသိတာပါ' ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

'ဒီလို မောင်ဖိုးသာရဲ့၊ အရုပ်စာမှာက ငှက်ရုပ်သုံးမျိုးရှိတယ် ကလေးနဲ့တူတဲ့ ငှက်ရုပ်က 'ဒဗလျူ'ဆိုတဲ့ အသံထွက်နဲ့ နီးစပ်တယ် ဇီးကွက်နဲ့တူတဲ့ ငှက်ရုပ်က 'အမ်' ဆိုတဲ့ အသံထွက်နဲ့ နီးစပ်တယ် ကျီးကန်းနဲ့တူတဲ့ ငှက်ရုပ်က 'အေ'ဆိုတဲ့ အသံထွက်နဲ့ နီးစပ်တယ်

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာသည် ရင်း၏ အိတ်တွင်း မှ မှတ်စုစာအုပ်ကိုထုတ်၍ လိုက်လံရေးမှတ်လေ တော့၏။ ထိုအခါ ဘွန်ဟောင်းက မောင်ဖိုးသာအနီးသို့ ကပ်ကာ..

'မောင်ဖိုးသာရေ ဆရာကြီးစနေမောင်မောင်က သူ့ဟော ပြောတဲ့အခါ မှတ်စုစာအုပ်နဲ့ လိုက်ပြီးမှတ်တာကို မကြိုက်ဘူးကွ။ သူ အမူအယာအားဖြင့် မျက်နှာလို မျက်နှာရ လုပ်တယ်လို့ ယူဆတ ာ်နှာလို မျက်နှာရလုပ်တာတို့ လိုအပ်တာထက်ပိုပြီး အရိုအသေ တောတို့ကို သဘောမကျဘူးကွ။ အဲဒါလေးတွေ သတိထားပါ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက

'ကျုပ်မျက်နှာလို မျက်နှာလုပ်တာ မဟုတ်ဘူးဗျ။ တကယ် ချင်လို့မှတ်တာ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက. .

'အခုလို လိမ်ပြောတာကိုလည်း မကြိုက်ဘူးကွ၊ ငါပြောတာ တွေ မယုံရင် မင်းနောက်တော့ တွေ့ပါလိမ့်မယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအချိန်၌မှာပင် သူငယ်လေးတစ် ယောက်ရောက်လာပြီးလျှင် စနေမောင်မောင်အား စာတစ်စောင် ပေးရင်း

'မော်တော်ဆိုင်ကယ်နဲ့ လူတစ်ယောက်ရောက်လာပြီး စာတစ် စောင်ပေးသွားပါတယ်၊ ကျွန်တော်က ကုလားဒရဝမ်ရောက်ရင် ကိုစောင့်ပေးနေရတဲ့ ခြံစောင့်ပါ'

ဟုပြောလေ၏။ စနေမောင်မောင်သည် ထိုသူငယ်အား ဆုငွေတစ်စေ့ပေး လိုက်ပြီး. . .

'မင်းသွားနိုင်ပြီ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် စနေမောင်မောင်သည် စာအိတ်ကိုဖွင့်လိုက်ပြီး ဖြုံးလိုက်လေ၏။ ပြီးလျှင် မောင်ဖိုးသာနှင့် ဘွန်ဟောင်းတို့အား

'ကဲ ဟောဒီစာကို ဖတ်တတ်အောင် ကြိုးစားကြပေတော့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟုပြောဆိုကာ စာကိုပေးလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာ
ဘွန်ဟောင်းတို့လည်း စာကိုအလုအယက်ကြည့်ရှုကြလေ၏။ ထို
ကြည့်ရှုပါသော်လည်း စာမှာ စာရွက်ဖြူပေါ်တွင် တရုတ်မင်နက်
ရေးထားသော အရုပ်စာများဖြစ်နေသောကြောင့် တစ်လုံးတလေမျှ
ဖတ်တတ်ခြင်းမရှိရကား ၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် တစ်ဦးမျက်နှာ
တစ်ဦးကြည့်ကာ ရယ်မောလိုက်ကြလေတော့သတည်း။

□□□

ခရီးထွက်ကြပြီ

စနေမောင်မောင်တို့သည် အထက်ကဆိုခဲ့သော အိမ်ကြီး
သုံးလခန့်နေထိုင်ကြပြီးနောက် စနေမောင်မောင်က
'ကဲ ဘွန်ဟောင်းနဲ့ မောင်ဖိုးသာတို့ရေ၊ မဟူရာကျေ
နက်တုံးလေးက ဖော်ပြတဲ့ သေမင်းဆီကို ခရီးဆက်ကြစို့လား၊ အဲ
ခရီးဆက်ဖို့အတွက် ဘွန်ဟောင်းက အစစအရာရာ စီစဉ်ရမ
မောင်ဖိုးသာက ဘွန်ဟောင်းရဲ့လက်ထောက်အဖြစ်နဲ့ ဘွန်ဟော
ခိုင်းတာကို လုပ်ရမယ်၊ ခရီးစထွက်ပြီဆိုကတည်းက အန္တရာ
ရင်ဆိုင်ပြီး သွားရမှာလို့ နားလည်ထားရမယ်၊ လမ်းမှာ ဖော
သေဒဏ်ပေးရမှာပဲ၊ ကဲ ဘွန်ဟောင်းရေ ခုရက်အတွင်း ခရီးထွက်
အောင်စီစဉ်ရမယ်၊ မင်းနားလည်အောင် မြေပုံညွှန်းကိုဒီမှာလာကြ
မောင်ဖိုးသာလည်း ကြည့်ခွင့်ရှိတယ်၊ ဒီမှာလာကြည့်'
ဟု ပြောကာ မြေပုံတစ်ချပ်ကို ချ၍ပြလေ၏။

ဘွန်ဟောင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာလည်း အလုအယက်ကြည့်ကြ
လေ၏။ ထိုသို့ ကြည့်ကြရာ မြန်မာပြည်နယ်စပ်ကို ကျော်၍ အိန္ဒိယ
ည် မြောက်ပိုင်းတွင် ကန့်လန့်ဖြတ်၍ စီးနေသော ဗြဟ္မပုတ္တရမြစ်ကို
တွေ့ရလေ၏။ ထိုဗြဟ္မပုတ္တရမြစ်မှနေ၍ အရှေ့မြောက်ဘက်ဆီသို့
တက်သွားသော မြစ်လက်တက်တစ်ခုကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုမြစ်
တက်တက်မှ မြောက်ဘက်သို့ တစ်ဖန်ပြန်တက်ပြန်ရာ မြစ်ခွဆုံကြီး
တွေ့ရလေ၏။ ထိုမြစ်ခွဆုံနေရာတွင် ကမ္ဘာ့ကပ်ဦးခေတ်လျှောက်
ခဲ့သော ပြာနှမ်းနှမ်းကျောက်ပြားများကို ဖော်ပြထားသော အကွ
သားများပေါ်တွင် ဆဒ်ိယဟူသော စာလုံးကို ရေးထားလေ၏။
ဘွန်ဟောင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာတို့သည် ဆရာကြီးစနေမောင်မောင်
၏ မျက်နှာကို မော့ကြည့်ကြလေ၏၊ ထိုအခါ စနေမောင်မောင် တ..
'ပထမဆုံး ခရီးမှတ်တိုင်တတော့ ဆဒိယပဲ၊ အဲဒီမှာရိက္ခာ
တွေဝယ်မယ်၊ ဆေးဝါးအပါအဝင် လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေ ဝယ်မယ်၊
ထူးသဖြင့်ကတော့ မည်းနက်သော ညီအစ်ကိုများလို့ခေါ်တဲ့ လူဆိုး
ကြီးက လူတွေကို အဲဒီကစောင့်ရမယ်၊ သူတို့ လူစုဟာ အဲဒီ
ဆောက်အအုံဟောင်းတစ်ခုထဲမှာ အစည်းအဝေးလုပ်ကြလိမ့်မယ်၊
အဲဒီအစည်းအဝေးမှာ ကိုယ်စားလှယ်ရွေးမှာ၊ အဲဒီကိုယ်စားလှယ်တို
ချုပ်တို့က ရအောင်ဖမ်းပြီးတော့ သူဆီက အထောက်အထားပစ္စည်း
အောင်ယူမယ်၊ အဲဒီပစ္စည်းပါမှ သေမင်းလိုဏ်ခေါင်းထဲကို ဝင်ခွင့်
မှာ၊ သေဝံ့တယ်ဆိုပြီး အရမ်းသွားလို့မရဘူး၊ အချိန်အချက်တွေ
ဥက်ကစားတာတွေ အများကြီးပါတယ်၊ အမှားမခံဘူး၊ တစ်ချက်
လေးချော်သွားရင် အသက်နဲ့ လျော်ကြေးပေးသွားရမယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ဆရာကြီး စနေမောင်မောင်က ပြောလိုက်လေ၏။

ထို့နောက်တွင်ကား ဘွန်ပေါင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာတို့သည် ခရီးထွက်ရန်အတွက် စတင်စီစဉ်ရန် စိမ့်လိုင်းအိမ်မည်းကြီးမှ ထွက်လာ ကြလေတော့၏။ ဘွန်ပေါင်းသည် ဈေးချိုသို့ သွားရောက်ကာ ဘောင်းဘီများ၊ ကင်းဘတ်ဖိနပ်မှ အစ တောလမ်းခရီးတွင်သုံးရ ပစ္စည်းများကို ဝယ်ယူခဲ့လေ၏။ ထို့အပြင် သံလိုက်အိမ်မြှောင် ဒိုလိုက်ဓားမြှောင်၊ လက်နှိပ်ဓာတ်မီး၊ ဓာတ်ခဲစသည်တို့မှအစ လို သည်များကို တစိမ့်စိမ့်ဝယ်ယူနေလေတော့၏။ အတော်အတန် စုံ လင်လင် ဝယ်ယူပြီးသောအခါ ပြန်လာခဲ့ကြ၏။

အိမ်သို့ ရောက်လျှင် ရောက်ချင်း ဆရာကြီးစနေမောင်မော က စားပွဲပေါ်တွင် တင်ထားသော စာတစ်စောင်ကို၎င်းတို့နှစ်ဦးအ ပြလိုက်လေ၏။ ၎င်းတို့နှစ်ဦးလည်း စာကို ကမန်းကတန်းဖြန့်၍ ကြ လိုက်ကြလေ၏။ စာမှာ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးထားသော်လည် အဓိပ္ပာယ်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်လေ၏။

စနေမောင်မောင်

ခရီးစဉ်ကို ဖျက်လိုက်ပါ။

မည်းနက်သော ညီအစ်ကိုမျာ

ဘွန်ပေါင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာတို့သည် ထိုစာရွက်တွ လေးနေရာ၌ ပေါက်ပြနေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် စနေမောင်မောင် မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်ကြလေ၏။ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က..

'ဟုတ်တယ် ဘွန်ပေါင်းရေ့ မင်းတို့နှစ်ယောက် ဈေးသွားနေတုန်း ဒီအိမ်ရှေ့ကနေ မော်တော်ဆိုင်ကယ်တစ်စီးဖြတ်မောင်းသွားတယ်၊ မော်တော်ဆိုင်ကယ်နောက်မှာ စီးတဲ့လူက ဒီပြတင်းပေါက်ကို ဓားနဲ့ လှမ်းပေါက်သွားတယ်၊ အဲဒီဓားက ဟောဟိုတိုင်မှာ လာပြီး စိုက်တယ်၊ အဲဒီဓားမှာ ဒီစာပါလာတာ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါဘွန်ပေါင်းက..

'ဘယ်လိုလုပ်မလဲဆရာကြီး'

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

ထိုအခါဆရာကြီးစနေမောင်မောင်က..

'တို့လူစုခွဲရမယ်၊ ဘွန်ပေါင်းနဲ့ မောင်ဖိုးသာက ဆဒိသကို ရောက်တဲ့ နည်းနဲ့သွား၊ ကျုပ်မပါရင် မင်းတို့နောက်ကို လိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်နောက်ကိုပဲ သူတို့မဲနေကြမှာ'

ဟု ပြောလေ၏။

ထို့နောက်တွင်ကား စနေမောင်မောင်သည် သွားရမည့် ခရီးအစဉ်ကို ဘွန်းပေါင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာအား အသေးစိတ် ရှင်းပြလေတော့၏။ ထိုသို့ရှင်းပြပြီးနောက် စနေမောင်မောင်သည် ငွေစက္ကူများသာမက ရွှေဒင်္ဂါးနှင့် ဘိန်းများကိုပါပေး၍ ယခု ညနေပင် စတင်ထွက်ခွာမည်ဟု ပြောလိုက်လေတော့၏။

ထို့ကြောင့် ဘွန်ပေါင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာတို့သည် ထိုနေ့ ညနေ သုံးနာရီလောက်တွင် ဆရာကြီး စနေမောင်မောင်အား နှုတ်ဆက်၍ စတင်ထွက်ခွာခဲ့ကြလေတော့၏။

□□□

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောင်တန်းကိုကျော်ရပြီ

ဘွန်ဟောင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာတို့သည် ပူတာအိုထိ အမျာ
သူငါ ခရီးသွားများကဲ့သို့ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုမရှိဘဲ ခရီးသွားခဲ့ကြ
ထိုမှတစ်ဖန် အနောက်ဘက်စူးစူးသို့ ခြေကျင်လမ်းအတိုင်
လျှောက်ခဲ့ကြရာမြင့်မားသော တောင်ကြောကြီးတစ်ခုကိုတွေ့ရလေ
ထိုတောင်ကြောမှာ ပတ်ကွိုင်တောင်တန်းမှ တောင်စွယ်တစ်ခုန
တာလူတောင်မှ တောင်စွယ်တစ်ခု ထိစပ်နေသော တောင်ကြေ
ဖြစ်၏။ ဘွန်ဟောင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာတို့သည် ထိုတောင်ကြော
ခက်ခဲစွာဖြတ်ပြီးနောက် မြစ်လက်တက်တစ်ခုအတိုင်း အတော်အတ
ကြီးမားသော ကုန်တင်စက်တပ်လှေကြီးတစ်စီးဖြင့် လိုက်ခဲ့ကြ
လွန်စွာ လှသိမ်များသော ဖြဟွပုတ္တရမြစ်မကြီးအတွင်း ရောက်ရှိသွား
လေတော့၏။

တောင်ကြောကြီးကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ရသော ပင်ပန်းနွမ်းနယ်
များသည် ဖြဟွပုတ္တရမြစ်အတွင်းသို့ ရောက်သောအခါ၌ လုံးဝပျော
လွင့်သွားပြီဟု ဆိုနိုင်၏။

ဖြဟ္မပုတ္တရမြစ်သည် လွန်စွာလှပ၏။ ဖြဟ္မပုတ္တရမြစ်က
တစ်လျှောက်တွင် ပေါက်ရောက်နေသော အပင်များအနက် လက်ပံ
နှင့် လွန်စွာတူသော အပင်တစ်မျိုးသည် အများစုဖြစ်၏။ မြစ်ရေသ
လွန်စွာကြည်၏။ မြစ်ကမ်းတစ်လျှောက် အပင်တို့သည် လွန်စွာလှပ
ပြာမှိုင်းမှိုင်းတောင်တန်း၊ တောင်တန်းတို့ကို မပြတ်တွေ့ရ

တစ်ခါတစ်ရံ၌မူ စိမ်းလန်းသော လွင်ပြင်များကို တွေ့ရ၏။ ဘွန်ဟောင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာတို့ စီးနင်းလိုက်ပါသော ကုန်တင်စက်တပ်လှေကြီးပေါ်တွင် လှေသူကြီးအပါအဝင် လူရှစ်ယောက်ဖြစ်၏။ ၎င်းတို့သည် ကုလားစကားကို လွန်စွာလျှာလိပ်သောလေသံဖြင့် ပြောလေ့ရှိကြ၏။ ဘွန်ဟောင်းသည် ကုလားစကားအမျိုးမျိုးကို တတ်ကျွမ်းသဖြင့်၎င်းတို့နှင့် စကားပြောချရ၏။ လှေသမားများသည် လှေဆိုက်သောအချိန်၌ ငါးဖမ်းကြ၏။ မည်သည့်အချိန်ဖမ်းသည်ဖြစ်စေ ငွေရောင် ကြေးခွံများရှိသည့် ငါးသလောက်နှင့်တူသော ငါးတစ်မျိုးကိုသာအစဉ်သဖြင့် ရလေ၏။ သို့သော်ထိုငါးမှာ ငါးသလောက်မဟုတ်ပေ။ ငါးသလောက်သည် လွန်စွာအရိုးများ၏။ ထိုငါးသည် အရိုးမများပေ။ ၎င်း ငါး၏ အရိုးတည်နေပုံမှာ ငါးမြင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏။ အရသာမှာ ငါးမြင်းနှင့်မတူပေ။ ငါးသလောက်၏ အရသာနှင့်တူ၏။ သို့သော် ငါးသလောက်ထက်အဆီများ၏။ ထိုငါးကို လှေသမားများက ချုန္ဒရာမချိုးဟုခေါ်ကြ၏။

မောင်ဖိုးသာက ဘွန်ဟောင်းအား
'ဘာငါးလဲ ကိုဘွန်ဘောင်းရယ်'
ဟု မေးရာ ဘွန်ဟောင်းက
'ငါးမြင်းသလောက်'
ဟုပြောလေ၏။
'ခင်ဗျားပြောတဲ့နာမည် မကြားဖူးပါဘူး'
ဟု မောင်ဖိုးသာကပြောရာ ဘွန်ဟောင်းက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'မကြားဖူးရင် ကြားဖူးအောင် မှတ်ထား မောင်ဖိုးသာရေ၊ ငါးမြင်းနဲ့လည်း တူတယ်၊ ငါးသလောက်နဲ့လည်း တူတယ်၊ ဒါကြောင့် ငါ... ငါးမြင်းသလောက်လို့ ခေါ်တာ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုငါးမြင်းသလောက်ဆိုသောငါးကို လှေထိုးသားမက်ဘုဆိုသူက ချက်၏။ မက်ဘုသည်လွန်စွာမှ ဟင်းချက်ကောင်း၏။ ငါးကို အကွင်းလိုက်တုံး၍ မဆလာနှင့်နယ်၏။ ပြီးလျှင် အချဉ်ဆီပြန်ဖြစ်အောင်ချက်၏။ ထမင်းမှာ ဆန်နီများနှင့် ရောနေသော်လည်း ကြမ်းလှသည် မဟုတ်ပေ။

ဘွန်ဟောင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာတို့သည် ထိုလှေကြီးပေါ်တွင် ထမင်းကို မြိန်ရှက်စွာ စားနိုင်ကြ၏။ စားပြီးသည်နှင့် ၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် အိပ်ရာလိပ်ကို ဖြန့်၍ တစ်ရေးအိပ်ကြလေတော့၏။ အိပ်ရာမှ နိုးသောအခါ မက်ဘုက ဒန့်ကျွဲစေ့အမှုန့်နှင့် ထန်းလျက်ကို ကျိုထားသော အရည်တစ်မျိုးကို တိုက်ကျွေးလေ့ရှိ၏။ ထိုအရာကိုလည်း မောင်ဖိုးသာ အလွန်နှစ်သက်၏။ တစ်ခါတွင် မောင်ဖိုးသာက

'ကိုဘွန်ဟောင်းရေ ဒီတုလားတွေနဲ့ ခရီးသွားရတာ စားလို့သောက်လို့ ကောင်းတယ်ဗျို့၊ ဆဒိယလည်းရောက်ရော ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်လုံးဟာ ဝက်ကြီးလိုဖြစ်နေလိမ့်မယ်ထင်တယ်'

ဟု ပြောလေ၏။

'မောင်ဖိုးသာရေ ဆဒိယကို လွယ်လွယ်နဲ့ ရောက်မယ် မထင်ဘူး'

ဟု ဘွန်ဟောင်းက ပြန်ပြောလိုက်လေ၏။

ဤသို့နှင့်ပင် ၎င်းတို့ စီးနင်းလာသော လှေကြီးသည် ဗြဟ္မပုတ္တရမြစ် အတိုင်း အထက်သို့ ဆန်တက်လာသည်။ မောင်ဖိုးသာသည် ခရီးအသွားအလာနည်းသောကြောင့် ယခုကဲ့သို့ မရောက်ဖူးသောခရီးကို ထွက်လာသောအခါ၌ မြစ်တစ်ဘက်တစ်ချက်ရှိ ရှုခင်းများတို့ကြည့်ကာ လွန်စွာသဘောကျနေလေ၏။ ထို့နောက် ဘွန်ဟောင်းတလည်း မောင်ဖိုးသာအတွက် မှတ်သားဖွယ်ရာကောင်းသော အကြောင်းအရာများကို အချိန်ရတိုင်း ပြောပြလေ၏။

၎င်းတို့ စီးနင်းလာသော ကုန်တင်လှေကြီးသည် တရွေ့ရွေ့နှင့် ဆန်တက်လာခဲ့ရာ ခရီးတစ်ဝက်ခန့် ရောက်ရှိခဲ့လေ၏။ ထိုအချိန်၌ လှိုင်းလေပြင်းထန်သဖြင့် သုံးရက်ခန့် ကမ်းတစ်၌ လေအေး၊ မိုးအေး ခံရလေအောင် စောင့်ဆိုင်းရလေ၏။ ထိုသို့ ကမ်းတွင် ကပ်ထားရစဉ် အတွင်း ဘွန်ဟောင်းသည် အမဲပစ်သေနတ်ကိုယူ၍ တောတွင်းသို့ ဝင်လေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက

'ဖြစ်ပါ့မလား ကိုဘွန်ဟောင်း'

ဟု မေးရာ ဘွန်ဟောင်းက

'ငရုတ်သီးထောင်းထား'

ဟု ပြောသွားလေ၏။

တစ်နာရီခန့်ကြာလျှင် ဘွန်ဟောင်းသည် အသားတွဲများကို ထမ်းကာ လှေဆီသို့ ပြန်ရောက်လာခဲ့လေ၏။ ထို့နောက် ကုလားများ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အား မိမိသည် ဆတ်ကြီးတစ်ကောင်ကို ပစ်ထားခဲ့ကြောင်း အသား တချို့ကိုသာ မိမိအနေဖြင့် သယ်လာကြောင်းပြောရာ ထိုကုန်တင် လှေကြီးမှ ကုလားများသည် လှေသူကြီးကိုသာချန်၍ ကျန်သူများ အားလုံးတောထဲသို့ ဝင်သွားကြလေ၏။ ထိုအခါ ဘွန်ပောင်းသည် လှေသူကြီး၏ ဦးခေါင်းကို သေနတ်ဒင်ဖြင့်ထုချလိုက်ရာ လှေသူကြီး မေ့မြောသွားလေ၏။ ထိုအခါ ဘွန်ပောင်းသည် လှေသူကြီးအား ကြိုးနှင့်တုပ်လေ၏။ ပြီးလျှင် ဘွန်ပောင်းက မောင်ဖိုးသာအား . .

'မောင်ဖိုးသာရေ သေနတ်ယူထား။ အဲဒီကောင်ကြီး အကြောင်ကြောင်လုပ်နေရင် သေနတ်နဲ့ ပစ်သတ်လိုက်တော့'

ဟု မှာကြားပြီးလျှင် ၎င်းကမူ စက်နှိုးလေတော့၏။ ပြီးလျှင် မောင်ဖိုးသာအား စက်လှေမှ ကြိုးများကို ဖြုတ်ခိုင်းပြီး စက်လှေကြီးကို မောင်းနှင်လေတော့၏။ စက်လှေကြီးသည် တရွေ့ရွေ့ထွက်ခွာလေတော့၏။ မောင်ဖိုးသာသည် အံ့ဩနေ လေတော့၏။ ထို့နောက်မှ . . .

'ဘယ်လိုလုပ်တာလဲ ကိုဘွန်ပောင်း'

ဟုမေးရာ ဘွန်ပောင်းက

'ဒီကောင်တွေဟာ ဘလက်ဘရားသားတွေ၊ ကျုပ်တို့ စနေမောင်မောင်ရဲ့ တပည့်တွေဆိုတာ သူတို့သိတယ်၊ အဲဒီလို သိနေလို့ ဒီနေရာ သေချာလာပြီး စောင့်နေတာ'

ဟု ပြန်၍ ပြောလေ၏။ မောင်ဖိုးသာသည် မယုံတစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက်ဖြစ်နေလေ၏။ ထိုအခါ ဘွန်ပောင်းက

'ကိုယ့်လူ မယုံဘူးထင်တယ်၊ ဟိုကောင်ကြီးရဲ့ ဘယ်လက်မောင်းအတွင်းဘက်ကို သွားကြည့်စမ်း။ ဘီဘီဆိုတဲ့ စာလုံးနှစ်လုံး ဆံပူနဲ့ ကပ်ထားတာတွေ့ရလိမ့်မယ်'

ဟု ဆိုသဖြင့် မောင်ဖိုးသာလည်း မေ့မြောနေသော လှေသူကြီး၏ လက်မောင်းကို လှန်ကြည့်ပြီးလျှင် ဟုတ်မှန်ကြောင်း ခေါင်းညိတ်၍ပြလေ၏။

ထို့နောက် မောင်ဖိုးသာက . .

'ဒီကောင်တွေဟာ ဘလက်တရားသားမှန်း ခင်ဗျား ဘယ်အချိန်က ကြိုး သိတာလဲ'

ဟု မေးလိုက်ရာ ဘွန်ပောင်းက

'သူတို့ လှေပေါ်ကို မတက်ခင်ကတည်းက သိနေပါပြီ'

ဟု ပြန်၍ပြောလေ၏။

'ကိုဘွန်ပောင်းနှယ်ဗျာ၊ ရန်သူလှေမှန်းသိလျက်သားနဲ့များ ဘာဖြစ်လို့ တက်ပြီးစီးဖြစ်အောင် စီးရတာလဲ'

'ဟ မောင်ဖိုးသာရ၊ ဒီနေရာမှာ ဒီလှေတစ်စီးပဲရှိတာပဲ၊ မစီးလို့ ဘယ်ရမှာလဲ'

'ထားပါတော့ဗျာ၊ ကျုပ်ကိုတော့ အသိပေးရမှာပေါ့၊ ဘာဖြစ်လို့ အသိမပေးရတာလဲ'

ဟု မကျေနပ်သော မျက်နှာဖြင့် မောင်ဖိုးသာက ဘွန်ပောင်းအား မေးလိုက်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဒါကဒီလိုရှိပါတယ် ကိုယ့်လူရယ်။ ကျုပ်က မောင်ဖိုးသာကို အစောကြီးကတည်းက ပြောထားလို့ရှိရင် မောင်ဖိုးသာဟာ အမူအရာ တွေ ပျက်နေမှာပေါ့။ သူတို့အပေါ် လိုအပ်တာထပ်ပိုပြီး သတိထား နေလည်းနေမှာပေါ့။ အဲဒီလိုလုပ်ခဲ့ရင် ဒီကောင်တွေက သူတို့ အကြောင်း သိသွားပြီဆိုတာ ရိပ်မိသွားကြမှာပေါ့။ အဲဒီလို ရိပ်မိသွာ ရင် ကျုပ်တို့ကို အရှင်ထားမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဆရာကြီး စနေမောင်မော ပြောတဲ့ သတိဆိုတာ ဒါမျိုးကို ပြောတာ မောင်ဖိုးသာရဲ့'

ဟု ဘွန်ဟောင်းက ပြောလိုက်လေ၏။

ထမင်းချက်ချိန် ရောက်သောအခါ မောင်ဖိုးသာသည် ဘွန်ဟောင်း အမဲလိုက်၍ ရလာသော ဆတ်သားများကို ဆီပြ ချက်ပြုတ်ရလေသည်။ ထမင်းချက်ပြုတ်ပြီးသောအခါ၌ ဘွန်ဟောင် နှင့် မောင်ဖိုးသာတို့သည် ထမင်းစားကြလေ၏။ လှေကြီးမှာမူ ဦးတည် ထားသည့်အတိုင်း တရွေ့ရွေ့သွားနေလေ၏။

မြဟွပုတ္တရမြစ်ကြီး၏ ကျယ်ဝန်းသော နေရာသို့ ရောက်သည် အခါ ဘွန်ဟောင်းက . .

'မောင်ဖိုးသာရေ ကောင်းမှုတစ်ခုပြုကြရအောင်'

ဟုဆိုကာ လှေသူကြီးအား မျက်နှာကို ရေဖြင့် ပက်ဖျန်း သတိရစေရန် ပြုလုပ်လေသည်။ သတိရလာသောအခါ ဘွန်ဟော က ကုလားစကားဖြင့် လှေသူကြီးအား ပြော၏။ လှေသူကြီးကလည် ပြန်၍ ပြောလေ၏။ တစ်အောင့်မျှကြာလျှင် ဘွန်ဟောင်းက

'မောင်ဖိုးသာရေ လှေသူကြီးရဲ့ ခြေထောက်က မ,ကွာ'

ဟုဆိုသဖြင့် မောင်ဖိုးသာလည်း မ,ရလေ၏။ ဘွန်ဟောင်းက သူကြီး၏ ခေါင်းဘက်မှနေ၍ မ,လေ၏။ လှေသူကြီးသည် ပေါ်သိ အောင် အော်လေ၏။ ဘွန်ဟောင်းကမူ မောင်ဖိုးသာအား . .

'ဆင်ပြူရေချ တပေါင်းလ ကစားမယ်ဟေ့'

ဟု ပြောပြီးလျှင်

'တစ် . . နှစ် . . သရီး'

ဟုအော်ကာ လှေသူကြီးအား မြဟွပုတ္တရမြစ်တွင်းသို့ ပစ်ချ လိုက်လေတော့၏။

○ ○ ○

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၅)

မုန်တိုင်းမိခြင်း

ဂျင်းတို့၏လှေကြီးသည် တရွေ့ရွေ့ ရွေ့လျားခဲ့ရာ မြစ်လေးခွဆုံသို့ ရောက်ခဲ့ကြလေ၏။ ထိုမြစ်ဆုံမှ မျက်စိတစ်ဆုံး ကျယ်ပြောသော ရေပြင်ကိုသာ တွေ့ရ၏။ လေးဘက်လေးတန်ရှိ ကမ်းကို မြင်တွေ့နိုင်ခြင်းမရှိပေ။ ထိုနေရာသို့အရောက်၌ ဘွန်ဟောင်းက. .

'ဒီနေရာကြီးဟာ သိပ်ကျယ်တယ်။ သိပ်ကိုသတိထားရမယ်။ ဟောဟိုကောင်းကင်ကြီးဟာ နီနေတာတွေ့လား။ အဲဒါ လေမုန်တိုင်းပဲ။ အဲဒီလေမုန်တိုင်းဟာ ဒီနေရာရောက်လာရင် တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ အသက်ဟာ ဖင်က ထွက်သွားလိမ့်မယ်'

ဟုပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာသည် စိတ်ပျက်အားငယ်၍ သွားလေ၏။ ထိုသို့ပြောပြီး မကြာမီ လှိုင်းတံပိုးများ ထလာလေ၏။ ဂျင်းတို့ ၏လှေကြီးသည် စတင်၍လူးလာလေ၏၊ မောင်ဖိုးသာသည် သူ့ဘ ဘေးအတွက် ကြောက်ရွံ့နေ၏၊ ဘွန်ဟောင်းမှာမူ အောက်ပါအတိုင်း သီချင်းကိုဆိုနေ၏။

'သေရတော့မယ် မငိုနဲ့. .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သေရတော့မယ် မငိုနဲ့၊
ငိုနေလို့ ရှင်မှာ မဟုတ်ဘူး။
ငိုကြွေးတိုင်းသာ အသက်ရှင်မယ်ဆိုရင်. .
ငိုချင်းသည်တွေ အသက်တစ်ထောင်ရှည်လိမ့်မယ်၊
မောင်ဖိုးသာ မသာဖြစ်တော့မယ်. .
အမျိုးသားကောင်း မောင်ဘွန်ဟောင်း အလောင်းဖြစ်တော့မယ်'

ဘွန်ဟောင်းသည် ဤသို့သော အမြီးအမောက်မတည့်သော စာသားများကို သီချင်းလုပ်၍ဆိုလေ၏၊ မောင်ဖိုးသာသည် ဘွန်ဟောင်းကိုကြည့်၍ စိတ်ညစ်နေလေတော့၏။

'ကိုဘွန်ဟောင်း. . လှေကြီးကို နည်းနည်းထိန်းပါဦး'

ဟု မောင်ဖိုးသာကပြောရာ ဘွန်ဟောင်းက. .

'မောင်ဖိုးသာရေ. . လှေကြီးက ငါ့အမိန့်ကို မနာခံတော့ဘူး မုန်တိုင်းရဲ့အမိန့်ကိုသာနာခံနေပြီ။ အဲဒီတော့ မင်းနဲ့ငါနဲ့က သေမင်းရဲ့ အမိန့်ကို နာခံဖို့ပဲရှိတော့တယ်၊ ဟောဒီမှာ ဒန့်ကျွဲစေ့နဲ့ ထန်းလျက်ရော ဖျော်ထားတဲ့ ဘလက်ဘရားသားကော်ဖီပူပူကလေး သောက်လိုက်ဦး'

ဟုဆိုကာ မောင်ဖိုးသာအား ခွက်တစ်ခွက်ကို ထိုး၍ပေးလေ၏၊ ၎င်းကိုယ်တိုင်လည်း အငွေ့တထောင်းထောင်းထနေသော ဒန့်ကျွဲစေ့ကော်ဖီကို မြိန်ရေရှက်ရေသောက်နေလေ၏။ မောင်ဖိုးသာမှာမူ သေဘေးကို ကြောက်လန့်လွန်း၍ ဆောက်တည်ရာမရဖြစ်နေရကား ကော်ဖီခွက်ကိုယူ၍ လွှင့်ပစ်လိုက်လေတော့၏။

မုန်တိုင်းသည် ပြင်းထန်သည်ထက် ပြင်းထန်လာလေ၏၊ ဘွန်ဟောင်းတို့၏ လှေကြီးသည် စောင်းသွား၏၊ လှေအတွင်းသို့ ရေများဝင်လာ၏။ လှိုင်းလုံးကြီးတစ်လုံးသည် ဘွန်ဟောင်းတို့လှေကြီးအား တစ်ရှိန်ထိုးမြောက်တင်လိုက်ရာ လေထဲတွင် မြောက်တက်သွား၏၊ လှေကြီးသည် ဗွမ်းခနဲ အောက်သို့ပြန်ကျလာ၏။ လှေကြီးသည် နစ်မြုပ်ကွဲသွား၏။ ဘွန်ဟောင်းနှင့်မောင်ဖိုးသာတို့သည် လွင့်စင်သွား၏၊ ဘွန်ဟောင်းသည် ပျဉ်ချပ်တစ်ချပ်ကိုရ၏၊ ဘွန်ဟောင်းသည် ပျဉ်ချပ်တစ်ချပ်ကိုဖက်တွယ်ရင်း မောင်ဖိုးသာကို ရှာ၏၊ သို့ရာတွင် မိုးများသဲသဲမဲမဲရွာချနေသောကြောင့် ရှာ၍မတွေ့ပေ၊ အမှန်စင်စစ် မောင်ဖိုးသာလည်း ရေနံဆီသံပုံးတစ်လုံးကိုရ၍ ဖက်ထားပြီးဖြစ်၏။

အချိန်အတန်ကြာသောအခါ၌ မိုး စဲသွား၏၊ လေလည်းငြိမ်သွား၏၊ လေငြိမ်သည်နှင့်အမျှ လှိုင်းလည်းငြိမ်သွားလေတော့၏၊ ထိုအခါ၌ ပျဉ်ချပ်ကိုဖက်ထားသော ဘွန်ဟောင်းနှင့် ရေနံဆီပုံးကို ဖက်ထားသော မောင်ဖိုးသာသည် ရေပြင်ကျယ်တွင် ဆုံကြလေတော့၏၊ ထိုအခါ ဘွန်ဟောင်းက မောင်ဖိုးသာအား. .

'ငွတ်မောနင်း'

ဟု နောက်ပြောင်နှုတ်ဆက်လေ၏။ မောင်ဖိုးသာက. .

'ခင်ဗျားနှယ်ဗျာ. . . ဒီလောက် အသက်အန္တရာယ်တွေကြားမှာ နောက်ပဲနောက်နိုင်တယ်'

ဟုပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဒီမှာ မောင်ဖိုးသာ..၊ မင်းကို နောက်တာမဟုတ်ဘူး သေမင်းကို ပြက်ရယ်ပြုတာ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာသည် ထူးဆန်းသော ဘွန်ဟောင်း၏ စိတ်သဘာဝကို ရုတ်တရက်မြင်တွေ့ရသည် ဖြစ်ရာ အံ့ဩ၍ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေတော့သတည်း။

()()()

မောင်ဖိုးသာနှင့် ဘွန်ဟောင်းတို့သည် ရေပြင်ကျယ်ကြီးအား ပျော့ချ်၊ ရေနံဆီသံပုံး စသည်တို့၏ အကူအညီတို့ဖြင့် ကောင်းမွန်စွာ ကူးလာခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ တမ်းစပ်သို့ရောက်သောအခါ၌ မောင်ဖိုးသာသည် လွန်စွာမောဟိုက်နေသောကြောင့် ဘွန်ဟောင်းက ပြုစုရ၏။ မောင်ဖိုးသာ အမောပြေသောအခါ၌ ဘွန်ဟောင်းက..

'ဘိန်းစားက မောရမလား အောက်မေ့တယ်၊ ကိုယ့်လူက မောနေတာကိုး'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက..

'အေးဗျာ.. ကိုဘွန်ဟောင်း ပြောမယ်ဆိုလည်း ပြောစရာပဲ၊ ကျုပ်ကဖြင့်နည်းနည်းမှကို အမောမခံနိုင်ဘူး။ အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ဆေးလိပ်သောက်လို့ဗျ'

ဟု ပြန်၍ပြောလေ၏။ ထို့နောက် ၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် ၎င်းတို့ မျက်နှာမူရာတည့်တည့်တွင်ရှိသော ရွာကလေးဆီသို့ ဦးတည်၍ သွားလေ၏။ ထိုရွာကလေးမှာ ဂေါ်ရခါးရွာကလေးဖြစ်၏။ ရွံ့များဖြင့်

ဆောက်လုပ်ထားသော အိမ်ပုလေးများ၊ မြင်းဇောင်းများ၊ နွားတင်းကုပ်များ လားရုံများဖြင့် စည်ကားလျက်ရှိ၏။ ထိုရွာကလေး၌ အများစုမှာ ဂေါ်ရခါးလူမျိုးသာ ဖြစ်သော်လည်း အမျိုးအမည်မသိသော အခြားလူမျိုးများလည်း နေထိုင်၏။ ဘွန်ဟောင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာသည် ရွာအတွင်းသို့ဝင်သွားကြ၏။ ရွာလယ်လမ်းမကြီးသို့ ရောက်သောအခါ၌ ထမင်းဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင်ကို တွေ့ရလေ၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် ထမင်းဆိုင်အတွင်းသို့ ဝင်သွားလေ၏။ မောင်ဖိုးသာက..

'ဒီမှာ ကိုဘွန်ဟောင်း၊ ထမင်းစားရတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ၊ ပေးရမယ့်ပိုက်ဆံက ဘယ်မှာလဲ၊ ဒီမှာက ဘာငွေကိုသုံးစွဲနေသလဲ မသိဘူး'

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ကွာ အရင်စားထားမယ်၊ နောက်မှကြည့်ရှင်းမယ်။ ထမင်းဖိုးမပေးနိုင်လို့ အသတ်ခံရတယ်ဆိုတာ မကြားဖူးဘူး'

ဟုပြန်၍ပြောလိုက်လေ၏။ ဘွန်ဟောင်းသည် ထမင်းစားမည့် ခုံတွင် ထိုင်မိသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ရှိသမျှဟင်းများကိုမှာလေတော့၏။ ထို့ကြောင့် မောင်ဖိုးသာက..

'ဘယ်လိုလဲ ကိုဘွန်ဟောင်း၊ မှာလှချည်လား၊ ပိုက်ဆံလည်း မရှိဘဲနဲ့'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက..

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဟော့. . မောင်ဖိုးသာရဲ့၊ ဟင်းတစ်မျိုးတည်း စားလ ပိုက်ဆံမပေးနိုင်ရင် ပြဿနာပေါ်မှာပဲ၊ ဆိုင်မှာရှိတဲ့ဟင်းတွေ အကုန် မှာစားလည်း ပြဿနာပေါ်မှာပဲ၊ ဒီတော့ မထူးပါဘူးကွာ၊ ထမင်းထ နဲ့ ဆိုင်ရှင်ကုလားရဲ့မျက်နှာကို ငါကလက်သီးနဲ့ထိုးမယ်၊ ဟို. . ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း စားပွဲထိုးရဲ့ညို့သကျည်းကို မ တုတ်နဲ့ရိုက်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာ က. .

'ခင်ဗျားဟာကလည်းဗျာ. . ၊ ထမင်းစားရတာ စိတ်မချ လိုက်တာ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထို့နောက် ၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် မြိန်ရှက်စွာစားသောက်ကြ စားသောက် ကြပြီးသောအခါ၌ ထောင်ထောင်မောင်း မောင်းဂေါ တစ်ဦးသည် ဘွန်ဟောင်းတို့အနီးသို့ ရောက်လာလေ၏၊ ထို ဘွန်ဟောင်းက မောင်ဖိုးသာအား. .

'တိုက်ခိုက်ဖို့ နောက်တစ်ယောက် တိုးလာပြီ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ထိုဂေါ်ရခါးက

'မောင်ဖိုးသာနဲ့ ဘွန်ဟောင်းတို့ရေ၊ ထမင်းစားပြီး ဆိုင်ရှင်ကုလားနဲ့ စားပွဲထိုးကုလားကို သတ်ပုတ်ဖို့မလိုတော့ပါ ကိုယ့်လူတို့စားသမျှကို ကျုပ်ရှင်းပေးလိုက်ပါပြီ'

ဟူသော ဆရာကြီးစနေမောင်မောင်၏အသံကို ကြားလို

အဖြင့် ၎င်းတို့နှစ်ယောက်စလုံး ဖြိုင်တူမော့၍ ကြည့်လိုက်ကြ ပြီးလျှင်. .

'ဆရာကြီး'

ဟု ဖြိုင်တူအော်တစ်ကာ ဝုန်းခနဲ ထလိုက်ကြ၏၊ ထို့နောက် ဘွန်ဟောင်းက. .

'ဆရာကြီး ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီနေရာကို အရင်ရောက်နေတာတုံး'

ဟု မေးလိုက်လေ၏၊ ထိုအခါ ဆရာကြီး စနေမောင်မောင် က. .

'ကိုယ့်လူတို့နှစ်ယောက် သွားတဲ့လမ်းကို သူတို့ထို ကျွပ်တပဲ အစ်ဖက်လှည့်နဲ့ သတင်းပေးလိုက်တာ၊ အဲဒီတော့ ငါတွေက ကိုယ့်လူတို့နှစ်ယောက်နောက်ကိုလိုက်တာပေါ့၊ အဲဒီမှာ ကျွပ်တာ ဘုန်းလမ်းခရီးကနေ ဖြတ်လာတာ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏၊ ထို့နောက်တွင်ကား ဘွန်ဟောင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာတို့သည် ၎င်းတို့ဆရာကြီး စနေမောင်မောင်ခေါ်ရာသို့ ပျော်ရွှင်မြူးထူးစွာဖြင့် လိုက်ပါသွားကြလေ၏၊ ဆရာကြီးစနေမောင် မောင်သည် လွန်စွာမှ ရှေးကျလှသော အဆောက်အဦကြီးတစ်ခုဆီသို့ ခေါ်သွား၏၊ ထိုအဆောက်အဦကြီး၏ အဝင်ဝသို့ ရောက်လျှင် အစောင့်ကုလားကြီးက ဘွန်ဟောင်းနှင့်မောင်ဖိုးသာအား ဝင်ခွင့်မပေး နိုင်ကြောင်း ငြင်းဆန်လေ၏၊ စနေမောင်မောင်က အမျိုးမျိုးအပို ပြောဆိုသော်လည်း ထိုကုလားကြီးက ဓါးခါးပေါက်ကို ကျော ပေး၍ ခေါင်းကို တွင်တွင်ခါနေလေ၏၊ စနေမောင်မောင်သည် ထိုကုလား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြီး၏ မျက်လုံးနှစ်လုံးအကြား နှာခေါင်းရင်းသို့စိုက်ကြည့်၍ ဂုဏ်း၏ ဘာသာဖြင့် အောက်ပါအဓိပ္ပာယ်ရသောစကားကို ပြော၏။

'ဟော့ကောင်ကြီး . . မင်းယူထားတဲ့ မိန်းမငယ်ငယ်လေးနဲ့ မင်း အိမ်နားက သူကြီးဗိုက်ပူ ထွက်ပြေးကြပြီ၊ မင်းအမြန်ဆုံးလိုက်မှ ဖြစ်မယ်၊ ငါပြောတာကို မယုံရင် မင်းမိန်းမပါသွားတော့မယ်၊ အမြန်ဆုံး လိုက်ပေတော့၊ လှေဆိပ်မှာရှိတယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ထိုအစောင့်ကုလားသည် သူ၏နဖူးကို လက်ဝါးဖြင့် အကြိမ်ကြိမ်ရိုက်၍ ပြေးသွားလေတော့၏၊ ထိုအခါ၌ ဂုဏ်းတို့သုံးဦးသည် ထိုအဆောက်အဦတွင်းသို့ ဝင်ကြလေတော့၏၊ အတွင်းသို့ရောက်သောအခါ၌ ကျောက်လှေကားတစ်ခုကို တွေ့ရလေ တော့၏၊ ထိုလှေကားအတိုင်းတက်သွားရာ အပေါ်ထပ်၌ ကျောက်ဖြင့် ထုထားသော အရုပ်တဲ့သို့ ငြိမ်၍ထိုင်နေသည့် လားမားဘုန်းကြီး တစ်ပါးကို တွေ့ရလေတော့၏၊ စနေမောင်မောင်တို့သုံးဦးသည် ထိုဘုန်းကြီးအား ထိုင်၍ ကန်တော့လိုက်ကြ၏၊ ထိုသို့ကန်တော့ လိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် လားမားဘုန်းတော်ကြီးသည် မျက်ခွံကို တဖြည်း ဖြည်းလှန်၍ ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင် ဂုဏ်း၏ ဘာသာစကားဖြင့် . .

'သင်တို့ ဘယ်အရာကို အလိုရှိသနည်း'

ဟု မေးလိုက်လေ၏၊ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က ထိုဘာသာ စကားဖြင့်ပင် . .

'အရှင်ဘုရားရဲ့ ကျင့်ကြံအားထုတ်မှုနည်းလမ်းကိုပဲ အလိုရှိ ပါတယ်'

ဟု ပြန်၍ပြောလိုက်ရာ လားမားဘုန်းတော်ကြီးက . .

'သင်ဟာ ကျင့်ကြံအားထုတ် နည်းအားလုံးကို သိထားတာပဲ၊ တော်လည်းကျင့်ထားပြီးပြီပဲ၊ အဘယ့်ကြောင့် ဤနည်းအား လိမ်လည် ပြောဆိုနေသနည်း'

ဟု ပြန်၍ပြောလိုက်၏၊ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က . .

'တပည့်တော်တို့ သုံးယောက်ဟာ မျက်စိလည်လမ်းမှားပြီး နေရာကို ရောက်လာတဲ့သူတွေပါ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ လားမားဘုန်းတော်ကြီးက . .

'သင်ဟာ မိုးပေါ်က ပစ်ချတဲ့ အစ်ကလေးထဲကခင်းတို့တောင် နိုင်တဲ့သူပါ၊ ဘယ်လိုလုပ်လမ်းမှားနိုင်မှာတုံး၊ သင်ဟာအကြောင်း ဤနည်းကို လိမ်လည်ပြီး ပြောဆိုနေတာလဲ'

ဟု ပြောပြန်သည်၊ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က . .

'တပည့်တော်တို့ သုံးယောက်ဟာ ရွှေတောင်းရတနာသိုက် တစ်ခုကို တူးဖော်ဖို့ လာခဲ့ကြတာပါ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် လားမားဘုန်းတော်ကြီးက . .

'သင် ယခု အမှန်ကိုပြောပြီ'

ဟု ပြောလေ၏၊ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က . .

'တပည့်တော်တို့ သုံးယောက်ဟာ ခရီးထွက်ဖို့ ရသိဥစ္စာ ကောင်းသေးတဲ့အတွက်၊ ဒီနေရာမှာ တစ်လလောက်တည်းခိုချင် ပါတယ်၊ တစ်လလောက် တည်းခိုခွင့်ပေးပါ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ လားမားဘုန်းတော်ကြီးက . .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဒီမှာရှိတဲ့ ဘယ်လိုပစ္စည်းကိုမှ ခိုးမယူပါဘူးလို့ ကတိပေး
ဂင်တို့ကို တည်းခိုခွင့်ပေးမယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က. .

'တပည့်တော်တို့ ဘယ်လိုပစ္စည်းကိုမှ ခိုးယူသွားမည် မဟုတ်
ကြောင်း အရှင်ဘုရားကို ကတိပေးပါတယ်'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် လားမားဘုန်းတော်ကြီးက. .

'သင်ဟာ ယုံရမယ့်လူ မဟုတ်ဘူး၊ ကတိသစ္စာကို အကြိမ်ကြိမ်
ချိုးဖောက်တတ်တဲ့သူမျိုး ဖြစ်တယ်၊ ဒါကြောင့် သင့်ကိုကျိန်စာတိုက်ပြီး
လက်ခံနိုင်မယ်၊ ဟိုရေခွက်ကိုယူပြီး ရေခပ်လိုက်၊ ပြီးရင် သင် ကျွ
ဆိုတဲ့အတိုင်း လိုက်ဆို'

ဟု ဆိုသဖြင့် စနေမောင်မောင်လည်း လားမားဘုန်း
ပြောသည့်အတိုင်း ရေတစ်ခွက်ကို ကိုင်၍ထားရလေ၏၊ ထိုအ
လားမားဘုန်းတော်ကြီးက. .

'ကတိသစ္စာပျက်ခဲ့သော် သေချိန်တန်သည့်အခါ၌ သေခြ
တရားသည် သင့်ထံသို့ ရောက်မလာဘဲ ရှိပါစေသတည်း၊ သေခြင်း
ချက်ချင်းမရဘဲ ဘေးဒုက္ခမျိုးစုံခံစားရပါစေသတည်း'

ဟု တိုင်ပေးလေ၏။

စနေမောင်မောင်သည် လိုက်၍ဆိုရလေ၏၊ ထို့နောက်
ရင်း၏အဓိပ္ပာယ်ကို ဘွန်ဟောင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာအား ပြန်
ဘာသာဖြင့် ပြန်၍ပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက. .

'ကောင်းတာပေါ့၊ သူ့ရဲ့ကျိန်စာက အသက်ရှည်မယ့်
နိုစာပဲ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏၊ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က. .

'မထင်နဲ့ ဘွန်ဟောင်းရေ၊ သေချင်တဲ့အချိန်မှာ သေခွင့်
ဘာဟာ အင်မတန်ကြီးမားတဲ့ ဒုက္ခဆိုတာ ကိုယ်တွေ့ကြုံတဲ့အခါမှာ
သိမယ်'

ဟုပြောလိုက်လေ၏၊ ထို့နောက် စနေမောင်မောင်၊
ဟောင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာတို့သည် ထိုကျောင်းအိုကျောင်း
ကောင်းကြီး၌ နေထိုင်ခဲ့လေ၏၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ရင်းတို့
သည် မီးဖိုနံဘေးတွင်ကပ်ကာ ဆန်ပြုတ်သောက်နေကြ၏၊
မောင်မောင်မှာမူ ကျန်နှစ်ဦးကဲ့သို့ ကပ်၍မနေဘဲ လမ်းလျှောက်၍
၏၊ ထိုအချိန်၌ မောင်ဖိုးသာက. .

'ကျွန်တော် တစ်ခုပြောစရာရှိတယ်၊ ညက လူခြေတိတ်တဲ့
ခါမှာ ဟောဒီအောက်ဘက်က လူသုံးလေးငါးယောက် စကားပြောသံ
ကြားရတယ်၊ ပြီးတော့လည်း တဟဲဟဲနှင့်အော်နေတဲ့ သတ္တဝါ
ကောင်ရဲ့ အသံကိုလည်း ကြားရတယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းကလည်း. .

'ဟုတ်တယ်ဆရာကြီး. . ၊ကျွန်တော်လည်း အဲဒါကိုပဲပြောမလို့
အဲ ကျွန်တော် တစ်ခုစဉ်းစားမိတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အောက်
ထပ်တည့်မှာ အခန်းမှမရှိဘဲ၊ အဲဒါ တော်တော်ဆန်းတယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ စနေမောင်မောင်သည် ရင်း
နှစ်ဦးအား လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်ပြီးနောက်..

'အောက်မှာ လျှို့ဝှက်အခန်းရှိ သေးတယ်၊ အဲဒီကိုဆင်း
လှေကားဟာ ပောပိုတိုင်ကွယ်မှာ ရှိတယ်၊ အဲဒီအခန်းရဲ့ ထွက်ပေါ
တစ်ခုဟာ ချောင်းတစ်ခုနဲ့ ဆက်နေတယ်၊ ဒီအဆောက်အဦ
တည်ဆောက်ထားပုံကတော့ ခပ်ဆန်းဆန်းပဲ၊ မင်းတို့ ကြားဖူ
လူသံဆိုတာ ဟုတ်လိမ့်မယ်၊ တဟဲဟဲနဲ့ အော်တဲ့ အသံဆိုတာကမေ
တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ရဲ့ အော်သံမဟုတ်ဘူး၊ ဖားပိုဆွဲသံ ဖြစ်လိမ့်မ
အဲဒီလို အောက်မှာ လားမားဘုန်းတော်ကြီးတွေ လျှို့ဝှက်ပြီး အဂ္ဂိ
ထိုးတဲ့ အခန်းရှိလိမ့်မယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏၊ ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက..

'တိဗက်ဘုန်းကြီးတွေဟာ ဘာသုံးစရာရှိလို့ အဂ္ဂိရတ်ထိုး
တုံး၊ အဂ္ဂိရတ်ထိုးတယ်ဆိုတာ ရွှေဖြစ်အောင်လုပ်တာ မဟုတ်ဘူးလ

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

○ ○ ○

အခန်း (၆)

အန္တရာယ်ခရီးလမ်း

'မဟုတ်ဘူး မောင်ဖိုးသာရဲ့၊ လားမားဘုန်းတော်ကြီးတွေဟာ သတယ်သူတော်စင်ကြီးတွေပါပဲ၊ သူတို့အတွက် ရွှေလည်းမလိုပါဘူး၊ ငွေလည်းမလိုပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သူတို့ဟာ ရွှေလုပ်နည်းကို သိကြတယ်၊ မြန်မာပြည်မှာ အဂ္ဂိရတ်ဆရာတွေလိုက်စားနေတဲ့ ရွှေဖြစ်ငွေဖြစ် ဆိုတာဟာ သူတို့အတွက် ထမင်းစားရေသောက်ပဲ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ၊ ဒီအတွက် အကျိုးရှိချင်ရှိမယ်၊ ညတိုင်တော့ တိတ်တိတ်လေး နိုးပြီး ဆင်းကြည့်မှပဲ၊ အဲဒါကြောင့် ညအိပ်ရာဝင်တဲ့အခါမှာ အအိပ်ဆတ်မှ ဆိုတယ်၊ နိုးရင် ဆတ်ခနဲ ထပေတော့'

ဟု စနေမောင်မောင်ကပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက..

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'အဲဒီလို သူတို့လုပ်တာကို နိုးပြီးကြည့်ရင် အန္တရာယ်ရှိသလား'

ဟု မေးလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က..

'ဒီလိုရှိတယ် မောင်ဖိုးသာရေ။ ကံကောင်းရင် သေနိုင်တယ်။ ကံဆိုးရင်တော့ ချက်ချင်းမသေ ဘဲ အန္တရာယ်တွေ အမျိုးမျိုးကျပြီးမှ ဒီဝိန်ကြွေလိမ့်မယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက..

'ဒီလိုဆိုလည်း ကျွန်တော့်ကို မနှိုးပါနဲ့ဗျာ။ ကျွန်တော် လိုက်ပြီး ကြည့်ချင်ဘူး'

ဟု ပြောလေ၏။

'လိုက်မကြည့်လို့ မဖြစ်ဘူး။ ဟိုမှာ အန္တရာယ်တွေ့ရင် ကိုယ့်လူ တို့ပြန်ပြီး မနိုးအားဘူး။ လိုက်ကြည့်ချင်သည် ဖြစ်စေ၊ မကြည့် ချင်သည်ဖြစ်စေ နိုးပြီးလိုက်ခဲ့ရမှာပဲ'

ဟု ဘွန်ဟောင်းက ပြောလိုက်လေ၏။

ညပိုင်းသို့ရောက်သောအခါ၌ စနေမောင်မောင်သည် ဘွန်ဟောင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာအား အမှန်တကယ်ပင် နှိုးခဲ့၏။ မောင်ဖိုးသာသည် အိပ်ရာမှနိုးသောအခါ၌ ၎င်း၏လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လိုက်သောအခါ နာရီပြန်နှစ်ချက်ထိုးနေ၏။ စနေမောင်မောင် သည် ရှေ့မှနေ၍ လျှို့ဝှက်တံခါးပေါက်ဆီသို့သွား၏။ ၎င်းတို့နှစ်ဦးလ တစ်ဦးလက်ကို တစ်ဦးကိုင်ကာ နောက်မှလိုက်ကြရ၏။ တံခါးပေါက်သို့ ရောက်လျှင် ထိုတံခါးပေါက်ရှိတံခါးကို စနေမောင်မောင်က ၎င်းတွင် ပါသော ကီရိယာဖြင့်ဖွင့်၍ အောက်သို့ဆင်း၏။ မောင်ဖိုးသာနှင့်

ဘွန်ဟောင်းတို့လည်း အောက်သို့ လိုက်၍ဆင်းရလေ၏။ လှေကားမှာ ဆျာက်လှေကားဖြစ်၏။ အောက်ထပ်သို့ရောက်သောအခါ၌ စနေမောင်မောင်သည် ဘွန်ဟောင်းနှင့်မောင်ဖိုးသာတို့ ပုန်းကွယ်ရမည့် နေရာကို ရှာဖွေ၍ ပေးလေ၏။ ၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် ပုန်းကွယ်၍ နေရလေ၏။ စနေမောင်မောင်သည် ၎င်းတို့၏မလှမ်းမကမ်းနေရာ ၌ခွင်ရပ်၍ တစ်စုံတစ်ခုကို မျှော်နေ၏။ တစ်အောင့်မျှကြာလျှင် စနေမောင်မောင်က ဘွန်ဟောင်းတို့အနီးသို့လာပြီးလျှင်..

'ရေသံကြားရတယ်။ လှေတစ်စီး လှော်လာတဲ့အသံပဲ။ သတိ ထားနေကြ။ အတင့်လည်း သိပ်မရဲကြနဲ့။ သိပ်ပြီးလည်း မကြောက် ကြနဲ့'

ဟု သတိပေးလိုက်လေ၏။ များမကြာမီ၌ မြေအောက်ခန်း၏ တံခါးသည် ပွင့်သွား၏။ စနေမောင်မောင်တို့လူစုသည် ထိုတံခါးပွင့်သွား သောနေရာသို့ လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်ရာ လရောင်အောက်၌ ချောင်း ကိုလှမ်း၍မြင်ရ၏။ ထို့အတူ လှေကိုလည်း မြင်ရ၏။ လှေပေါ်မှ ဘုန်းကြီးနှစ်ပါး ဆင်းလာ၏။ တံခါးဖွင့်ပေးသော ဘုန်းကြီးတစ်ပါးက လက်တွင်ကိုင်ထားသော မီးတုတ်ကို မီးတို့လိုက်၏။ မီးတုတ်မှာ မြင်တွေ့နေကျ မီးတုတ်မျိုးမဟုတ်ဘဲ လျှပ်စစ်မီးထွန်းလိုက်သလို လင်းထိန်သွားစေသော ထူးဆန်းစွာစီမံထားသည့် မီးတုတ်မျိုး ဖြစ်၏။ ထို့နောက် တိဗက်ဘုန်းကြီးသုံးဦးသည် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာ၍ အခန်းတစ်ခုလုံး ထိန်လင်းသွား၏။ အခန်းထဲတွင် တိဗက်ဘုန်းကြီး လောင်းခြောက်လောင်းကို တွေ့ရ၏။ ဝင်လာသော တိဗက်ဘုန်းကြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သုံးဦးသည် အလောင်းများကို စစ်ဆေးကြည့်ရှု၏၊ ပြီးလျှင် မီးဖိုတစ်
အား မီးမွှေး၏၊ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးက သပိတ်လုံးအရွယ်ခန့်ရှိသော
သားရေလုံးတစ်လုံးကို တုတ်နှစ်ချောင်းဖြင့်ညှပ်၍ ဖိကာကြ
လုပ်ပေး၏၊ ထိုအခါ၌ ဟဲ. . ဟဲ. . ဟဲ. . ဟဲ. . ဟူသောအသံ
ဖြစ်ပေါ်လာပြီးလျှင် မီးဖိုမှမီးတောက်များသည် အခန်း၏မျက်နှာကြ
တိုင်အောင် မီးပွားများကို လွင့်စင်စေလျက် တောက်လောင်လေ
၏၊ ထိုအခါ၌ လားမားဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးက တစ်စုံတစ်ခုကို
ဖြင့်ကိုင်ကာ ပစ္စည်းအချို့ကိုထည့်၏၊ ကျည်တောက်တစ်ခုအတွ
အရည်အနည်းငယ်ထည့်၏၊ ပြီးလျှင် ထိုလုံးအားမီးထဲတွင်ထ
လိုက်၏၊ ထိုတွင် တောက်လောင်နေသော မီးအရောင်သည် ပြာနှမ်း
စိမ်းဖန့်ဖန့်အရောင်သို့ ပြောင်းသွား၏၊ တစ်အောင့်မျှကြာလျှင်
လားမားဘုန်းကြီးသည် ညှပ်ဖြင့်လုံတွင်ညှပ်၍ မြေပေါ်တွင် သွ
လိုက်၏၊ ဝင်းဝါလက်ပြောင်သောအရောင်ကို စနေမောင်မောင်တ
လိုက်ရ၏၊ ထိုအချိန်၌ လားမားဘုန်းကြီးတစ်ပါးသည် ဘုန်း
အလောင်းခြောက်လောင်း၏ ပါးစပ်အတွင်းသို့ အရည်တစ်မျိ
သွားရောက် လောင်းထည့်လေ၏၊ များမကြာမီ၌ စေခေ
သွန်ထုတ်ခဲ့သော လင်းပြောင်သည့်အရည်သည် အခဲဖြစ်သွ
လားမားဘုန်းကြီးသုံးပါးအနက် တစ်ပါးသည်ကောက်ယူ
ပြီးနောက် သွားရန်အချက်ပြလိုက်၏၊ ပြီးလျှင် ၎င်းတို့သည် အ
အပြင်ဘက်သို့ ထွက်ကာ တံခါးကို အပြင်မှပိတ်လိုက်လေ
ထို့နောက်တွင်တား လှေလှော်သွားသံကိုကြားရ၏၊ ထိုအသံပျောက်

သောအခါ၌ စနေမောင်မောင်တ ဘုန်းကြီးအလောင်းမှ သတ်နီး
ညည်းငယ်ကိုဖြယူ၍ မီးတုတ်လုပ်လေတော့၏၊ ပြီးလျှင် မီးထွန်း
ပြီးနောက် ဖားဖိုကို မီးဆက်၍မွှေးလေတော့၏၊ မောင်ဖိုးသာက
ဘုန်းဘက်တံခါးပေါက်အနီးသို့သွား၍ တင်းစောင့်ရ၏၊ ဘွန်ပဟောင်း
မှ လေမှုတ်သောသားရေလုံးကြီးအား ဖိချည် ကြွချည် လုပ်ပေးရ၏၊
မောင်မောင်သည် လုံတစ်ခုကိုကောက်၍ အနီးတွင်ရှိသော
ရက်ပစ္စည်းများကို ထည့်လေ၏၊ ထို့နောက် လုံကို မီးခဲအတွင်းသို့
လိုက်လေတော့၏၊ မီးတောက်များသည် အဝါရောင် မဟုတ်
ဘဲ စိမ်းစိမ်းပြာပြာ အရောင်များသို့ပြောင်းသွား၏၊ ထိုအခါ
ဟောင်းက. .

'မြစ်ပြီ'

ဟု တိုးတိုးညင်းညင်းလေးပြောလိုက်၏၊ ထိုအချိန်၌ရှာဝင်
တို့ဆင်းလာသော ကျောက်လှေကားမှ အသံကိုကြားသဖြင့်
ကြည့်လိုက်ရာ စနေမောင်မောင် သစ္စာဆိုခဲ့သော ဗျိုကျောင်း၏
ဆရာတော်ဘုန်းတော်ကြီးဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့ရလေ၏၊ ဆရာတော်၏
မျက်လုံးများသည် အရောင်တဖျပ်ဖျပ်တောက်နေ၏၊ ဆရာတော်သည်
တက်ပါအဓိပ္ပာယ်ရသော စကားကို ၎င်း၏ဘာသာဖြင့် ကြိမ်းမောင်း
၏၊

'သစ္စာဖောက်တွေ. . ၊ အမြန်ဆုံးသေဖို့ဆုတောင်းကြ
တော့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု အသံနက်ကြီးဖြင့် ပြောလိုက်လေ၏။ စနေမောင်မေ
ကလည်း အောက်ပါ အဓိပ္ပာယ်ရသောစကားကို တိဗက်ဘာသာ
ပြန်၍ပြောလိုက်လေ၏။

'ဒီမှာဆရာတော်. . ။တပည့်တော်တို့က လူတွေဖြစ်ပါတ
ရွှေဆိုတာ လူတွေအတွက် အသုံးဝင်ဆုံးပစ္စည်းပဲ။ ရွှေအဲဒ
ဖောက်ရတဲ့ သစ္စာမို့လို့ ရွှေသစ္စာလို့ နာမည်ပေးလိုက်ပါ။ ပြီး
အရှင်ဘုရား ထင်သလို တပည့်တော်တို့ဟာ သစ္စာဖောက်တာ မ
ပါဘူး။ တကယ်ရွှေဖြစ်မဖြစ် လုပ်စမ်းကြည့်တဲ့ သဘောပါ။ တ
ဖြစ်တယ်ဆိုရင် နောင်မှ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်လုပ်ယူမှာပါ။ ဖြ
မမွေးဘဲနှင့် အစိမ်းအတိုင်းရွှေလုပ်ရတာ တပည့်တော် ဒီတ
မြင်ဖူးပါတယ်။ ဒါကြောင့် လုပ်လို့ရမရ စမ်းကြည့်တာပါ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ လားမားဘုန်းတော်ကြီးက. .

'သူတစ်ပါးမသိဘဲ၊ ခွင့်လည်းမပြုဘဲ သူတစ်ပါးရဲ့အခန်း
ဝင်တာက မရိုးသားဘူးဆိုတာ ထင်ရှားပါတယ်'

ဟုပြောချိန်၌ပင်လျှင် ကျောက်လှေကားဆီသို့ တေ
တုတ်များ။ လှံများ ကိုင်ဆောင်ထားသောသူများ ရောက်ရှိလာ
စနေမောင်မောင်က ဘွန်ပေါင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာ ဘက်သို့
ကာ. .

'လာကြ'

ဟုပြောပြီးလျှင် ချောင်းဘက်ရှိ တံခါးလက်ဆီသို့ပြေးသွ
တံခါးကို ကိုယ်လုံးဖြင့်တိုက်၍ ဖွင့်လိုက်လေတော့၏။ တံ

သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဂူင်းတို့သုံးဦးသည် လေ၏လျှင်မြန်ခြင်း မျိုးဖြင့်
ထွက်သွားကြလေတော့၏။ နောက်မှလူများကလည်း ဟစ်အော်၍
ခန်းကြမ်းလိုက်ကြလေတော့၏။ လိုက်သောလူစုတွင် အမဲလိုက်
များပါ ပါလာသည်ဖြစ်ရာ ညာသံပေးသောအသံတွင် ခွေး
င်သံပါ ပါနေတော့၏။

စနေမောင်မောင်သည် ချောင်းရိုးအတိုင်း ကပ်၍ပြေးနေ၏။
၏နောက်တွင် မောင်ဖိုးသာသည် ကပ်၍လိုက်နေ၏။ မောင်ဖိုးသာ
နောက်တွင် ဘွန်ပေါင်းသည် ဟောဟဲ ဟောဟဲနှင့် ကပ်၍
ာ်နေရ၏။ တစ်နေရာသို့အရောက်တွင် စနေမောင်မောင်က
င်ဖိုးသာအား. .

'မောင်ဖိုးသာရေ. . ။ သိပ်ပြီး နီးလာပြီကွ။ ချောင်းထဲကို
င်းလိုက်တော့'

ဟုဆိုသဖြင့် မောင်ဖိုးသာလည်း ချောင်းတွင်းသို့ ဝုန်းခနဲ
င်း၍ ချောင်းကို အလျားလိုက်အတိုင်း ကူးခပ်၍သွားလေ၏။
မောင်မောင်သည် ဘွန်ပေါင်းကိုစောင့်၍တွဲခေါ်၏။ တစ်နေရာ
ရောက်တွင် ဘွန်ပေါင်းကို လက်မောင်းမှတိုင်၍ ချောင်းအတွင်း
ခုန်ချလိုက်လေတော့၏။ ချောင်းစပ်တွင် ကြိုးချည်ထားသော
တစ်စင်းကိုတွေ့၏။ စနေမောင်မောင်က လှေပေါ်သို့တက်ပြီးလျှင်
ပေါင်းအား ဆွဲတင်မိုင်းလေ၏။ ထို့နောက် ချောင်းအတွင်း၌
နေသော မောင်ဖိုးသာအား လှေပေါ်သို့ဆွဲတင်လိုက်၏။ ချောင်းမှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကွေ့ဖြစ်သောကြောင့် ကွေ့ကိုလှော်လိုက်သည်နှင့် နောက်မှလိုက် သူများ မျက်ခြည်ပြတ်သွားလေ၏။ ထိုအချိန်၌ အနည်း စိတ်သက်သာခွင့်ရသောကြောင့် မောင်ဖိုးသာက စနေမောင် အား..

'ဆရာကြီးရေ..၊ နောက်က လိုက်လာတဲ့လူစု မျက်ခြည်ပြတ်သွားတာနဲ့ မလိုက်တော့ဘူးထင်တယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

'ဒီလိုမဖြစ်နိုင်ဘူး မောင်ဖိုးသာ၊ ချောင်းက ကောက်သွား ကို့သွားရတာက လမ်းအကောက်ကြီးကွ၊ အဲဒီတော့ ဒီလူ ချောင်းရိုးအတိုင်းလိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ တည့်တည့်ကြီးဖြတ်ချလို တို့ရှေ့က ကြိုပြီးစောင့်နေကြလိမ့်မယ်'

ဟုပြောလိုက်သဖြင့် မောင်ဖိုးသာမှာ ထိတ်ထိတ်ပျ ဖြစ်သွား၏။

'အဲဒီလိုဆို ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ဆရာကြီး'

ဟု အလန့်တကြားမေးလိုက်လေ၏။

'ဒီလိုရှိတယ် မောင်ဖိုးသာရေ၊ ဟောဒီနားမှာ တို့ ရပ်မယ်၊ ပြီးရင် တို့အားလုံး တုန်းပေါ်တက်ကြမယ်၊ လှေကို ဒီအ မျှောချလိုက်မယ်'

ဟုပြောဆိုပြီးလျှင် အကွယ်အကာ ကောင်းသော လှေကိုကပ်လိုက်ပြီး လူများဆင်းကြ၏။ ထို့နောက် စနေမောင် သည် လှေကို ချောင်းအလယ်သို့တွန်းသွားပြီးလျှင် မျှောချလိုက်

ထို့နောက် စနေမောင်မောင်က..

'ဘွန်ဟောင်းနဲ့ မောင်ဖိုးသာက ဒီနေရာမှာနေခဲ့ပြီး အရိပ် အခြေကြည့်နေ၊ ကျုပ်သွားမယ်'

ဟုပြောရာ မောင်ဖိုးသာက..

'ဆရာကြီး ဘယ်ကိုသွားမှာလဲ'

ဟု အလန့်တကြားမေးပြန်၏။

'ကျုပ်တို့နေခဲ့တဲ့ အဆောက်အဦကြီးထဲ ပြန်သွားရမယ်လေ၊ ကျုပ်တို့ကျန်ခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းတွေလည်း ယူရမယ်၊ စောစောက အဂ္ဂိရတ် ပစ္စည်းတွေလည်း ယူရမယ်၊ ဖြစ်နိုင်ရင် အဲဒီမှာရှိတဲ့ ကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီးရဲ့ အိပ်ရာထဲက ပစ္စည်းတစ်ခုတောင် ရ'

ဟုပြောရာ မောင်ဖိုးသာက..

'ဒီလိုဆို ကျွန်တော်တို့လည်း လိုက်မယ်လေ ဆရာကြီးက'

ဟု ပြောလေ၏။

'ကိုယ့်လူတို့ လိုက်လို့မဖြစ်ဘူး၊ ကိုယ်လူတို့လိုက်ရင် ပြေ မယ်၊ ပြေးရလွှားရတဲ့ခရီးမှာ ကိုယ့်လူတို့နှစ်ယောက်စလုံး အပြေး ညံ့တယ်၊ ဒီထက်ဆိုးတာက မောင်ဖိုးသာက လုံးဝမပြေးတတ်ဘူး၊ ရန်သူလိုက်လို့ ပြေးတဲ့အခါမှာ ပြေးပွဲမှာ ပြေးသလို ပြေးလို့မရဘူး၊ ပြေးပွဲမှာ ပြေးတာက အရှေ့ဆုံးကိုရောက်ဖို့ ပြေးရတာ၊ ရန်သူလိုက်လို့ ပြေးရတာက ဒီလိုပြေးလို့မရဘူး၊ နောက်ကလိုက်လာတဲ့ ရန်သူရဲ့ သဘာဝကိုလည်း စဉ်းစားရသေးတယ်၊ ငါသာ သူနေရာမှာနေပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီလိုလိုက်တဲ့ဘက်က ရောက်နေရင် ဘယ်လိုလိုက်မလဲဆို
တွေးကြည့်ပြီး လွတ်မယ့်လမ်းကို ပြေးရတာ။ ကဲ . . ကျုပ်သွားမယ်

ဟုဆိုကာ စနေမောင်မောင်သည် ထွက်သွားလေတော့
မောင်ဖိုးသာနှင့် ဘွန်ဟောင်းတို့သည် တောင်ကုန်းတစ်ခုပေါ်
တက်သွားပြီးလျှင် ထိုတောင်ကုန်းပေါ်ရှိ ချုံဖုတ်တစ်ခုတွင်း
ဝင်ကြလေ၏။ ၎င်းတို့၏နောက်မှလိုက်လာသော လူအုပ်ကြီးကိုလ
အပေါ်စီးမှ မြင်ကြရလေ၏။ ထိုလူအုပ်ကြီးမှာ မီးတုတ်များကို
ဆောင်ထားသည်ဖြစ်၍ ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့မြင်ရလေ၏။ ထိုအ
ကောင်းက . .

တို့သွားမောင်ဖိုးသာရေ . .။ တို့ဆရာကြီးပြောတာ မှန်တယ်
ချောင်းရိုးတော့ တို့လှေအလာကို စောင့်နေကြပြီဟေ့။ ဟိုမှာ
တို့ရှေ့က

ဟု ဆိုသဖြင့် မောင်ဖိုးသာလည်း လှမ်း၍ကြည့်လိုက်ရာ
ဖြစ်ခက်နက်၊ မီးတုတ်စသည် ကိုင်ဆောင်ထားသော လူအုပ်
သည် ချောင်းအတွင်း ဆင်းသူကဆင်း၊ ချောင်းကမ်းပါး နှစ်ဖ
စောင့်သူကစောင့် ပြုလုပ်နေကြသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ များမကြာ
၎င်းတို့ မျှော်လိုက်သောလှေကလေးသည် စောင့်နေကြသူများ
ရောက်ရှိသွားလေတော့၏။ ထိုလူစုသည် လှေကိုဝိုင်းလိုက်ကြ
လှေပေါ်တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်မျှပါလာသည်ကို မတွေ့
အော်ဟစ်ဆူညံကာ ဒေါသအိုးများ ပေါက်ကွဲကြလေတော့
လားမားဘုန်းတော်ကြီးသည် ကမ်းတစ်ဖက်သို့ ညွှန်ပြ၏။ ထို့ကြော

အုပ်ကြီးသည် လက်နက်များကိုင်ဆောင်ကာ တစ်ဖက်သောတာင်း
သို့ သူထက်ငါ တူးမြွတ်၍အော်ဟစ်ကာ တက်သွားကြလေတော့၏။
လားမားဘုန်းတော်ကြီးတစ်ဦးသာလျှင် ကျန်ခဲ့၏။ သူသည် သူ၏
အုပ်ကြီးကို ငေးမောကြည့်ရှုနေ၏။ တဖြည်းဖြည်းဝေး၍ မြင်ကွင်းတွင်
ပျောက်ကွယ်သွားသောအခါကျမှ လာလမ်းအတိုင်း ပြန်၍ လျှောက်
သည်။ ထိုအချိန်၌ မြင်းခွာသံများ ကြားသဖြင့် ဘွန်ဟောင်းနှင့်
မောင်ဖိုးသာတို့က လှမ်း၍ကြည့်လိုက်ရာ စနေမောင်မောင်သည်
မြင်းတစ်ကောင်ကို ကိုယ်တိုင်စီးလျက် အခြားသောမြင်းနှစ်ကောင်ကို
ဆွဲလျက်လာနေကြောင်းကို လရောင်၌ ထင်ရှားစွာတွေ့ရ၏။ ထို့ကြောင့်
မောင်ဖိုးသာက . .

'ကိုဘွန်ဟောင်းရေ . . ကျုပ်တို့ကို ဆရာကြီးထားခဲ့တဲ့
နေရာကို ပြန်ပြီးစောင့်နေမှ ဖြစ်မယ်။ အဲဒီလိုမဟုတ်ရင် ဆရာကြီးက
ကျုပ်တို့ကို ရှာနေရဦးမယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ဘွန်ဟောင်းက . .

'ဘယ်မှမသွားနဲ့၊ ဒီမှာပဲနေကွ၊ ငါတို့ ဆရာကြီးစနေ
မောင်မောင် ဒီကို လိုက်လာလိမ့်မယ်'

ဟု ပြောလိုက်ချိန်၌ပင် စနေမောင်မောင်သည် မြင်းများနှင့်
အတူ တောင်ကုန်းပေါ်စ၍ တက်နေပြီဖြစ်၏။ ပြီးလျှင် ၎င်းတို့ပုန်း
နေသော သစ်ပင်အောက်သို့ ရောက်လာပြီးလျှင် အပေါ်ကိုမော့မကြည့်
. .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'တဲ့ . . မောင်ဖိုးသာနှင့် ဘွန်ဟောင်းတို့ရေ၊ မြန်မြန်ဆင်
ပေတော့'

ဟုပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက မောင်ဖိုးသာအား . .

'မင်းကို ငါမပြောဘူးလား၊ တို့ ဆရာကြီးက ချက်ဆိုရင် နား
က မီးတောက်တဲ့လူမျိုးကွ'

ဟု ပြောပြီးလျှင် ရင်းတို့နှစ်ဦးသည် သစ်ပင်ပေါ်ကဆင်း
မြင်းများပေါ်သို့ တက်လိုက်ကြလေတော့၏။ မြင်းများပေါ်သို့ ရော
သောအခါ၌ မောင်ဖိုးသာက . .

'ဆရာကြီး . . ကျွန်တော်တို့ ဒီမှာရှိနေမယ်ဆိုတာသိနေ
နော်'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

'ဒီလိုလေကွာ၊ မင်းတို့ကို ငါထားခဲ့တဲ့နေရာဟာ ဟိုလူ
လုံးမမြင်နိုင်ဘူးကွ၊ မြင်နိုင်ဖို့ဆိုရင် ဒီတောင်ကုန်းပေါ်ကို လာ
လာရမယ်၊ ဒို့ထက်မြင်နိုင်ဖို့ဆိုရင် ဒီသစ်ပင်ကြီးပေါ်ကို အသေအ
ပေါ့ကွာ'

ဟု ပြောလိုက်ပြီးလျှင် တောင်ကုန်းအောက်သို့ မြင်းမျာ
ဆင်းလိုက်ကြလေ၏။ တောင်ကုန်းအောက်သို့ ရောက်လျှင်
မောင်မောင်က မြင်းကို ဇက်သတ်ကာ ငြိမ်နေလိုက်၏။ ထို
မောင်ဖိုးသာက . .

'ဘာလဲ ဆရာကြီး'

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

'ဟိုလူစုက ချောင်းကိုကူးပြီး ဟိုဘက်ကမ်းကိုတက်သွားကြပြီ၊
ဒါတို့တည်းတဲ့နေရာက လားမားဘုန်းကြီးတစ်ပါးပဲ ဒီဘက်ကမ်းမှာ
ကျန်ခဲ့မှာကွ၊ သူဟာ ခုလောက်ဆိုရင် တဖြည်းဖြည်း သူ့ရဲ့ ကျောင်းကြီး
ဆီကို ပြန်ပြီးလျှောက်လာနေပြီ'

ဟုပြောလိုက်ချိန်ပင် မောင်ဖိုးသာသည် လရောင်တွင်
လျှောက်လာသော လားမားဘုန်းတော်ကြီးတို့ မြင်တွေ့လိုက်
သေတော့၏။ ထို့ကြောင့် မောင်ဖိုးသာက . .

'ဟိုမှာဆရာကြီး . . ဟိုမှာ'

ဟု ပြလိုက်လေတော့၏။ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်သည်
မြင်းကိုစီးလျက် လားမားဘုန်းကြီး၏ ရှေ့သွားရောက်ကာ အောက်ပါ
အဓိပ္ပာယ်ရသော တိဗက်စကားကို ပြောလိုက်လေတော့၏။

'တပည့်တော်အနေနှင့် ဒီလိုလုပ်ရတာ စိတ်မကောင်းဘူး အရှင်
ဘုရားရဲ့ကျောင်းမှာ တည်းခိုခဲ့ရတဲ့ကျေးဇူးကို တပည့်တော်မမေ့ပါဘူး
အဲဒီကျောင်းက ပစ္စည်းလေးတစ်ခုနှစ်ခုကို တပည့်တော်အလိုရှိလို့ ယူသွား
ပါပြီ၊ တပည့်တော်လည်း ခိုးရာမရောက်အောင် အရှင်ဘုရားအနေနှင့်
စွန့်ကြဲလိုက်တယ်လို့ပဲ သဘောထားပါ။ တပည့်တော်ယူသွားတဲ့
ပစ္စည်းတွေကို တပည့်တော် အသုံးပြုပြီးတဲ့အခါမှာ အရှင်ဘုရားဆီကို
တပည့်တော်ကိုယ်တိုင် လာပြီးပို့မှာပါ။ အဲဒီတော့ တပည့်တော်ဟာ
အပိုင်ယူတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ခေတ္တငှားရမ်း သွားတာပါ၊ တပည့်တော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နာမည်ကိုလည်း မသိရင်မှတ်ထားပါ။ တပည့်တော်ဟာ စနေ
မောင်မောင် ဖြစ်ပါတယ်။ တပည့်တော်ကို ခွင့်လွှတ်ပါဘုရား'

ဟုဆိုကာ လက်အုပ်ချီ၍ ကန်တော့ပြီးလျှင် ရှေ့မှ မြင်းကို
ကဆုန်စိုင်းသွားလေတော့၏။ ထို့ကြောင့် မောင်ဖိုးသာနှင့် ဘွန်ဟောင်
တို့လည်း မြင်းတိုကဆုန်စိုင်း၍ လိုက်ပါသွားကြလေတော့၏။

လားမားဘုန်းကြီးကမူ ၎င်းတို့၏ နောက်ကျောကိုကြည့်၍
လေးနက်သော အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် ပြုံးလိုက်လေတော့သတည်း။

O O O

အခန်း (၇)

စီးနိုးကြွက်ချောက်

စနေမောင်မောင်တို့သုံးဦးသည် ရန်သူစေးရာသို့ရောက်သော
အခါ မြင်းကိုအရှိန်လျှော့၍ ခွာလေးဖက်ချ စီးသွားလေတော့၏။
အတော်အတန်စခိုးပေါက်သောအခါ၌ မောင်ဖိုးသာက. .

'ကိုဘွန်ဟောင်းရေ'

ဟုခေါ်လိုက်ရာ. .

'ဆာတာယ်လို့ ပြောမလို့မဟုတ်လား'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟုဘွန်ဟောင်းက ပြန်၍ မေးလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ
မောင်ဖိုးသာသည် ကသိကအောက်ဖြစ်သွားရလေ၏။

'ခင်ဗျားက နေရာတကာသိနေတာပဲ၊ ကိုဖိုးသိလို့ နာမည်
ပေးလိုက်ပါလား'

ဟု မောင်ဖိုးသာက ပြန်ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ
ဘွန်ဟောင်းက. .

'ကိုဖိုးသိလို့ မပြောင်းတော့ပါဘူးကွာ။ မင်းက ဖိုးသာ၊ ငါက
ဖိုးသိဆိုရင် ညီအစ်ကိုလို့ ထင်နေပါဦးမယ်'

ဟု ပြန်၍ပြောလေ၏။

'ညီအစ်ကိုထင်တော့ ဘာဖြစ်လဲ ကိုဘွန်ဟောင်းရယ်. .
ခင်ဗျားအဖို့ နာဖို့ရှိလို့လား'

ဟု မောင်ဖိုးသာက ပြန်၍ပြောလေ၏။

'နာလို့ပြောတာ မဟုတ်ဘူးကွ၊ မင်းက မြန်မာရုပ်၊ ငါက
တရုတ်မျက်နှာ၊ အဲဒါကို ညီအစ်ကိုတော်တယ်လို့ တစ်စုံတစ်ယောက်
ထင်သွားတာနဲ့ တို့အမေဟာ လင်နှစ်ယောက်ယူဖူးတယ်လို့ ထင်သွား
မယ်ကွ'

ဟု ဘွန်ဟောင်းက ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက. .

'ခင်ဗျားစဉ်းစားတာကလည်း ရှည်လျားလှချည်လားဗျာ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ၌ ဘွန်ဟောင်းက. .

'ငါက တွေးလို့ရှိရင် မီးခိုးဝက်လျှောက်တွေးတတ်တယ်'

ဟု ပြန်ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက. .

'ခင်ဗျား မဟုတ်ကဟုတ်ကတွေ မပြောနဲ့၊ မြန်မာစကားမှာ
ကြွက်လျှောက်လို့ပဲရှိတယ်၊ ဘယ်က ဝက်ကရောက်လာရတာတုံး'

ဟု ပြန်၍ပြောလိုက်လေ၏။ ဘွန်ဟောင်းသည် တဟားဟား
လေ၏။ ထို့နောက် ဘွန်ဟောင်းက. .

'ငါပြောတာကို မယုံရင် ဟောဒီ ဆရာကြီးစနေမောင်မောင်
မေးကြည့်၊ ငါပြောတာမှန်သလား၊ မင်းပြောတာမှန်သလား ဆိုတာ
ဆရာကြီးစနေမောင်မောင် ဆုံးဖြတ်လိမ့်မယ်၊ မင်းကို ငါတစ်ခုပြောမယ်၊
တန်းအတိုင်းလျှောက်လာတဲ့ကြွက်ကို မင်းဘယ်နှခါတွေ့ဖူးသလဲ၊
. . မှတ်ထားဖို့က တောဝက်ကိုသေနတ်နဲ့ ပစ်ဖူးတဲ့မုဆိုးတိုင်း
သိတယ်ကွ၊ သူတို့ကို မေးကြည့်၊ တောဝက်ကို သေနတ်နဲ့ပစ်တိုင်း
ဝက်ဟာ သေနတ်တထွက်တဲ့ မီးခိုးတန်းရှိတဲ့ဆီကို တစ်ခါတည်း
လျှောက်လာပြီး ပက်ထည့်လိုက်တာပဲ၊ အဲဒါကြောင့် တောဝက်ကို
တိုင်း အကာအကွယ်ယူပြီးမှ ပစ်ရတယ်ကွ၊ ဒါကြောင့် တို့မြန်မာ
ကားမှာ မီးခိုးဝက်လျှောက်လို့ပြောတာကွ၊ ဒါပေမဲ့ တချို့နတ်
ကွယ်တဲ့လူတွေက ဝက်ဆိုတဲ့စကားကို သူတို့အိမ်တွေမှာ မသုံးချင်
ကွာ၊ အဲဒီတော့ ဝက်ဆိုတဲ့စကားနေရာမှာ ကြွက်ဆိုတဲ့ စကားကို
အစားထိုးသုံးရာကနေပြီး မီးခိုးကြွက်လျှောက်ဖြစ်သွားတာကွ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာသည် မယုံတစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက်
ဖြစ်နေသောကြောင့် စနေမောင်မောင်ဘက်သို့ လှည့်ကာ. .

'ဆရာကြီး. .၊ ကိုဘွန်ဟောင်း ပြောတာအဟုတ်ပဲလား'

ဟု မေးလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က. .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'အမှန်က ဒီလိုမဟုတ်ဘူး ထင်တယ်ကွ၊ ငါ့အဘွားရှိတုန်း မီးဖိုထဲမှာ မီးခိုးတွေ အူထွက်နေရင် 'ဟဲ့. . မီးခိုးဖက်ခြောက် မလုပ်ကြနဲ့' လို့ ပြောတယ်ကွ၊ ထင်းမှထည့်ဘဲနဲ့ ဖက်ခြောက် ထည့်ရင် မီးခိုးတွေသိပ်ထွက်တယ်ကွ၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ မီးခိုး ဖက်ခြောက်နဲ့ သုံးထားတဲ့စကားကွ၊ မီးခိုးတွေ သိပ်ထွက်တ ဖက်ခြောက်တွေ သိပ်မထည့်နဲ့၊ ထင်းပဲထည့်လို့ ပြောတာကွ'

ဟု ပြောလိုက်လေရာ ဘွန်ပောင်းက. .

'မှတ်ပြီလား၊ မင်း ငါနဲ့တင်ပြောရင် နည်းနည်းသက်သာဦးမ မင်းကြွက်နဲ့ ငါ့ဝက်နဲ့က အရွယ်ချင်းမတူပေမယ့် ခပ်ဆင်ဆင်ရှိ တယ်၊ အခုတော့ ဆရာကြီးစနေမောင်မောင်လည်း ပါလာ မင်းကြွက်လည်း သွားပြီ၊ ငါ့ဝက်လည်းသွားပြီ၊ အခု ဖက်ကရေ လာပြီကွ၊ ငါပြင့် တစ်ခါမှ မကြားဖူးဘူးကွ၊ မင်း ယုံချင်ယုံ၊ မယုံချင် ငါကတော့ မယုံဘူးကွ'

ဟုပြောလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က ပြုံးလေ၏၊ ဘွန်ပော သည် စနေမောင်မောင်ကို လှမ်း၍ကြည့်ပြီးနောက်

'ဆရာကြီး. . . . တစ်ညလုံးလည်း ဘာမှမစားရသေး မြင်းစီးလာတဲ့ခရီးကလည်း တော်တော်ဝေးလာပြီနော်၊ တော်တော် ဆာနေပြီ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ဆရာကြီးစနေမောင်မောင်က. .

'ဟိုရှေ့က တောအုပ်ထဲရောက်ရင် အရိပ်အာဝါသကော ကောင်းတွေ့ပြီ၊ အဲဒီမှာ တစ်ရေးတစ်မောအိပ်ကြတာပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်သဖြင့် ဘွန်ပောင်းက. .

'ဆရာကြီး. . ဗိုက်ဆာနေပြီလို့ ပြောတာ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏၊ စနေမောင်မောင်က. .

'မသိဘူးလေ ဘွန်ပောင်းရဲ့၊ ဆာနေတော့ ဘယ်လိုလုပ်ချင် သုံး'

ဟု ပြန်၍မေးလိုက်လေ၏၊

'စားချင်တာပေါ့ ဆရာကြီးရယ်၊ ဆာနေတာ ဘယ်လိုလုပ်ချင် တုံး'

ဟု ဘွန်ပောင်းကပြန်၍ပြောလိုက်လျှင် စနေမောင်မောင်က လေ၏၊

'ဟောဟိုတောအုပ်လေးကျရင် ကျွေးပါ့မယ်၊ တောဒီမှာ တွေ ပါပါတယ်'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောလေ၏၊ ထို့နောက်တွင်တား တို့သုံးဦးသည် တောစပ်သို့အရောက် မြင်းစီးသွားလေ၏၊ စပ်သို့ရောက်လျှင် ခေတ္တစခန်းချပြီးနောက် ဘွန်ပောင်းက ရေကို လေ၏၊ မောင်ဖိုးသာက မီးမွှေးရလေ၏၊ ဆရာကြီး စနေ င်မောင်ကမူ ရိက္ခာများကို ထုတ်ပေးရလေ၏၊ ပြီးလျှင် ၎င်းတို့ သားသည် မြိန်ရှက်စွာစားသောက်ကြလေတော့၏၊ ထမင်းစားပြီး အခါ၌ တစ်ယောက်တစ်လှည့်ကင်းစောင့်ကာ တစ်ရေးတစ်မော ကြလေ၏၊ ဆရာကြီးစနေမောင်မောင် ကင်းစောင့်အလှည့်သို့ တ်သောအခါ၌ ဆရာကြီးသည် မြင်းများကိုအစာကျွေး၏၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရေတိုက်၏၊ ဘွန်ဟောင်း ကင်းစောင့်သော အလှည့်၌လည်း
သော ရိက္ခာပစ္စည်းများကို ပြန်လည်ထုပ်ပိုး၍ အခြားပစ္စည်း
နေသားတကျ ကျစ်ကျစ်လျစ်လျစ်ဖြစ်အောင်ထုပ်ပိုး၏၊ မော
အလှည့်၌မူ မောင်ပိုးလွှာသည် တင်းကိုသာစောင့်၏၊ အခြားအ
အလုပ်ကိုမျှ မလုပ်ပေ၊ ထို့ကြောင့် ဘွန်ဟောင်းက. .

'ဆရာကြီးစနေမောင်မောင် တင်းကျတဲ့အလှည့်မှာ
မြင်းတွေကိုအစာကျွေးတယ်၊ ရေတိုက်တယ်၊ ငါကင်းကျတဲ့
မှာလည်း ရိက္ခာတွေကို ထုပ်ပိုးတယ်၊ အခြားပစ္စည်းတွေကို
လျစ်လျစ်ဖြစ်အောင် ပြန်ပြီးထုပ်တယ်၊ မင်းကင်းကျတဲ့
ကျတော့ ဘာမှမလုပ်ဘဲ ဒီအတိုင်းထိုင်နေတာကိုကြည့်ရင်
လူမျိုးတစ်ယောက်ဆိုတာ သေချာတယ်၊ ဘာမှလည်း
မယူချင်ဘူးဆိုတာ သေချာတယ်၊ ဒီအတိုင်းသာ ဆက်ပြီးသွားမယ်
မင်းဟာ ခရီးဖော်ကောင်းတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူး၊ ဒီအကျင့်
ပြင်ပါ၊ ကြာလာရင် မင်းဟာ ယောကျ်ားဘဝကနေ ရွေ့လျော့
မယ်'

ဟု ဆုံးမလေ၏၊ သုံးယောက်စလုံး တစ်ရေးတစ်
ကြပြီးသောအခါ၌ ထိုတောအုပ်အတိုင်း ခရီးဆက်ခဲ့ကြလေ

() () ()

ရှုအုပ်ကြဲပြီ

ဤသို့နှင့်ပင် ၎င်းတို့သုံးဦးသည် တရွေ့ရွေ့ထွက်လာခဲ့ကြ
၏၊ တောအုပ်ကြီးနှစ်ခုအား ဖြတ်ကျော်ခဲ့ကြပြီးဖြစ်၍
ာင်ကုန်းကြီးသုံးကုန်းအားလည်း ဖြတ်ကျော်ခဲ့ကြပြီးဖြစ်၍
ခါ၌ စနေမောင်မောင်က. .

'ကဲ. . ကိုယ့်လူတို့နှစ်ယောက်ကို ပြောရဦးမယ်၊
း နွမ်းနေကြပြီ၊ စီးလာတဲ့မြင်းတွေလည်း ပန်းနေကြပြီ၊
ဖြစ် ဒီနေရာမှာ ရက်တော်တော်လေးနားပြီးမှ ခရီးဆက်
အောင်'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏၊

ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့သုံးဦးသည် ကျောက်ဂူတစ်ခုအတွင်း
ရောက်၍ နေရာယူကြလေ၏၊ ထို့နောက် စနေမောင်မောင်သည်
တိုဖွင့်၍ မိမိတို့သွားရမည့်ခရီးကိုကြည့်ကာ ခရီးအကွာအဝေးနှင့်
ပ်ရိက္ခာကို တွက်ချက်လေ၏၊ ဘွန်ဟောင်းမှာမူ စနေမောင်မောင်
တာဝန်ပေးချက်အရ တောကောင်များ ပစ်ခတ်ရန်အတွက်
သွားလေတော့၏၊ ဘွန်ဟောင်းသည် အနီးဆုံးရွာတစ်ရွာကို
၏၊ ထိုရွာသည် ဗြဟ္မပုတ္တရမြစ်လက်တက်အနီး တည်ရှိသော
စ်၏၊ ထိုရွာမှာ ဘာသာစကားသုံးမျိုးပြော၏၊ တိဗက်စကား
စကားနှင့် တရုတ်စကားတို့ဖြစ်၏၊ ဘွန်ဟောင်းသည် တခြား
ားအမျိုးမျိုးကို တတ်ကျွမ်းသည်ဖြစ်ရာ ဆက်သွယ်ရန် အလွန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လွယ်ကူသည်ဖြစ်၏။ ထို့နောက် မုဆိုးကြီးတစ်ဦး၏ အကူအညီ
တောင်ဆိတ်များ၊ အရပ်အခေါ်အမွေးရှည်နွားများကို ပစ်ခတ်
အတွက် တောင်တန်းတစ်ခုပေါ်သို့ တက်သွားကြလေတော့
မ်းရက်ခန့်ကြာသောအခါ၌ တောင်ဆိတ်၊ ကြက်ကင်များ၊ အမွေး
အဲသားကင်များ ရရှိလာလေ၏။ ထို့အပြင် ထိုရွာမှ ဆန်အ
ာည်း ဝယ်ယူလာခဲ့လေ၏။ ၎င်းတို့ခိုအောင်း တည်းခိုရာ ကျေး
မြင်သို့ရောက်လျှင် စနေမောင်မောင်သည် ဘွန်ဟောင်းသယ်လာ
ဗ္ဗာများကိုစစ်ဆေး၏။ ဘွန်ဟောင်းအား..

'ဟေ့.. ဘွန်ဟောင်း။ မင်းယူလာတဲ့ပစ္စည်းထဲမှာ
ဖွည်းကျန်နေတယ်။ အဲဒါဘာလဲဆိုတော့ ကြက်သွန်ဖြူပဲကွ။
ကတောင်တန်းတွေဟာ အလွန်မြင့်တယ်။ ကြက်သွန်ဖြူ
ခရီးသွားလို့မရဘူး။ ကြက်သွန်ဖြူမပါဘဲ ခရီးသွားတဲ့အခါမှာ
စိုးရိမ်ရတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ တောင်တန်းပေါ်မှာ
ယောက်ဟာ လမ်းလျှောက်နေရင် ဘာမှမသိသာဘူး။ လဲ
ခရီးသွားရင်လည်း မသိသာဘူး။ ခရီးသွားရင်း မြေပြင်မှာထိုင်လို
ကာဘွန်ခာတ်တစ်မျိုးဟာ မြေပြင်ကနှစ်တောင်လောက်မှာ ရှိနေ
အဲဒီကော့ မြေပြင်မှာထိုင်လိုက်မိတာနဲ့ အဲဒီကာဘွန်ခာတ်
ဘုန်းခနဲလဲကျသွားနိုင်တယ်။ မိနစ်အနည်းငယ်အတွင်းမှာ သေ
နိုင်တယ်။ ကြက်သွန်ဖြူ ပလုပ်ပလောင်း စားထားရင်တော့ မသိသ
အဲဒီတော့ ဘွန်ဟောင်းအနေနဲ့ ကြက်သွန်ဖြူသွားရှာချေ။ မင်း
ရောက်ခဲ့တဲ့ ရွာကိုတော့ မဝင်နဲ့တော့။ တခြားရွာကို သွားရှာချေ

ဟု စေခိုင်းလိုက်၏။ ဘွန်ဟောင်းလည်း ၎င်း၏ပစ္စည်းများကို
ချေရသဲ ကြက်သွန်ဖြူရှာရန် ထွက်သွားရလေ၏။ ဘွန်ဟောင်း
သွားပြီး သုံးနာရီခန့်ကြာသောအခါတွင် စနေမောင်မောင်သည်
ရှိသော မောင်ဖိုးသာကို..

'မောင်ဖိုးသာ.. ထတော့။ တို့ကိုသတ်ဖို့ လူတွေလိုက်လာပြီ'
ဟုဆိုကာ ရတတ်သမျှသောပစ္စည်းများကို ဆွဲ၍ လိုက်ဂူ
အပြင်ဘက်သို့ထွက်လေ၏။ အပြင်ဘက်ရောက်လျှင် တောင်
ယံတစ်ခုကိုပတ်၍တက်လာသော လူအုပ်ကြီးကို တောင်ကုန်း
မှ ဝိုးတဝါးတွေ့မြင်ရလေ၏။ စနေမောင်မောင်သည် လူအုပ်ကြီး
ကြည့်ပြီးနောက် ၎င်း၏အိတ်အတွင်းမှ အဝတ်နီတစ်ခုကို
ာ ဝှေ့ရမ်း၍ပြလေ၏။ လူအုပ်ကြီးသည် အဝေးဆီမှ စနေ
မောင်လှုပ်ရမ်းပြသော အဝတ်နီကို လှမ်းမျှော်ကြည့်ရှုတွေ့မြင်
ကြလေတော့၏။ ထို့နောက် စနေမောင်မောင်က မောင်ဖိုးသာ

'မောင်ဖိုးသာရေ.. ငါတို့မြင်းတွေကို ဟောဟို တောင်စောင်း
ကို ဆွဲသွားကွ။ တို့ရဲ့ ရန်သူတွေကတော့ ဒီကို တန်းတန်း
လိုက်လာကြပြီ။ ငါတို့ကတော့ သူတို့ရဲ့နောက်ကျောကို
ရဖြစ်မယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထို့ကြောင့် မောင်ဖိုးသာလည်း မြင်းနှစ်ကောင်နှင့်ပစ္စည်းများကို
ဘ အခြားတစ်ဖက်ရှိ တောင်၏ဆင်ခြေလျှောအတိုင်း လျှောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွားလေ၏။ များမကြာမီမှာပင် စနေမောင်မောင်သည် မောင်ဖိုး ထံသို့ ရောက်လာပြီးလျှင်. .

'မောင်ဖိုးသာရေ. . မြင်းပေါ်တက်တော့'

ဟုပြောဆိုကာ ၎င်းကိုယ်တိုင် မြင်းပေါ်လွှားခနဲတက်လို လျှင် ကဆုန်ပေါက်၍ ထွက်သွားလေ၏။ မောင်ဖိုးသာလ ၎င်း၏နောက်မှ မြင်းနှင့်လိုက်ပါသွားရလေ၏။ အထက်ပါ အ အပျက်များ ဖြစ်ပျက်ပြီးနှစ်ရက်ခန့်အကြာ၌ ဘွန်ဟောင်းသ ကြက်သွန်မြိတ်ကိုထမ်း၍ တောင်ပေါ်သို့တက်လာလေ၏။ တော ပတ်၍ တက်သွားသောလမ်းတွင် များစွာသောလူတို့၏ခြေရာ တွေ့ရလျှင် ၎င်း၏ဆရာကြီးစနေမောင်မောင်နှင့် မောင်ဖိုးသာတို့ ၎င်းတို့နေရာတွင် ရှိနေတော့မည်မဟုတ်ဟု တွက်ဆမိလိုက် အလျောက် ရှေ့သို့ မတက်တော့ဘဲ လာလမ်းအတိုင်း ဆုတ်ခဲ့တော ထိုအချိန်မှစ၍ ဘွန်ဟောင်းသည် စနေမောင်မောင်တို့နှင့် လူ ကွဲသွားလေတော့၏။

()()()

သေစျှန်းကျော့သလား

စနေမောင်မောင်နှင့် မောင်ဖိုးသာသည် ရန်သူများ၏ နောက်ကျေ ရောက်ရှိသွားပြီဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့၏တာဝန်မှာ ဘွန်ဟော အမြန်ဆုံးတွေ့ရန်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုတောင်ခြေရှိ ရွာများအား

ရောက်ကာ ဘွန်ဟောင်း၏ သတင်းအစအနကို စုံစမ်းလေ၏။ ဆုံး၍ ကြက်သွန်မြိတ်ဝယ်ခဲ့သောရွာသို့ ရောက်ရှိသွား၏။ ထိုရွာမှ ဟောင်းသည် ကြက်သွန်မြိတ်အိတ်ငယ်နှစ်အိတ်ကို ထမ်း၍ တ်ဘက်စူးစူးသို့ ထွက်သွားကြောင်း သတင်းပေးလေ၏။ မောင်မောင်နှင့် မောင်ဖိုးသာသည် ၎င်းတို့ညွှန်ပြသော မြောက် စူးစူးသို့ တန်းတန်းမတ်မတ်လိုက်ခဲ့ကြလေ၏။ တောအုပ်တစ် ကိုတွေ့၏။ စနေမောင်မောင်တို့သည် ထိုတောအုပ်အတွင်းသို့ ၏ တောအုပ်၏အလယ်သို့ရောက်လျှင် လားမားဘုန်းတော်ကြီး ၍မြင်တွေ့ရလေ၏။ ထိုအခါ၌စနေမောင်မောင်က မောင်ဖိုးသာ . .

'မောင်ဖိုးသာရေ. .။ ဒီတစ်ခါတော့ အသက်နဲ့ကိုယ် အိုးစား တော့ပါရဲ့'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက. .

'ဒီဘုန်းကြီးတစ်ပါးတည်း ကျွန်တော်တို့ လွတ်အောင်ပြေးနိုင် ယ်'

ဟု ပြန်၍ပြောလေ၏။

'မဟုတ်ဘူး မောင်ဖိုးသာရဲ့။ ဒီလားမားဘုန်းတော်ကြီး နပုံက သိပ်ပြီးပိုင်နိုင်တဲ့သဘောပါတယ်။ သူ့လူတွေတို့ကို ထားတဲ့သဘောပါတယ်'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောလိုက်သည့်အခါ စကားမဆုံးမီ၌ပင် များ ကျောက်တုံးများ၏နောက်ကွယ်မှ ဒူးလေးများ လင့်ရေးများ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တူမီးသေနတ်များကိုင်တွယ်ကာ လူအုပ်ကြီးသည် ဘွားခနဲပေါ်
လေတော့၏။ ထို့နောက် စနေမောင်မောင်နှင့် မောင်ဖိုးသာ
မြင်းပေါ်မှဆွဲ၍ချကာ လက်များကို ဆန့်တန်းစေပြီး ဝါးလုံးများ
ပူး၍ချည်ကာ ဖမ်းဆီးသွားလေတော့၏။ ထိုသို့ဖမ်းဆီးသွားရာ၌လ
အေးအေးဆေးဆေး ဖမ်းသွားသည်မဟုတ်။ ကြာပွတ်သမားတစ်ဦ
တရွှမ်းရွှမ်းရိုက်၍သွားလေ၏။ တစ်ချက်ရိုက်တိုင်း မောင်ဖိုးသာ
"အမယ်လေး" ဟု အော်လေ၏။ ထို 'အမယ်လေး' ဟူသောစကား
အကြီးအကဲက အဓိပ္ပာယ်သိလိုသည်ဟုဆိုကာ စနေမောင်မောင်
ဘာသာပြန်နိုင်း၏။ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က အမှန်အတိ
ဘာသာပြန်မပေးဘဲ "မင်းတို့ကိုဆဲတာ" ဟူ၍ ပြောလိုက်သော
အကြီးအကဲလုပ်သူသည် လွန်စွာဒေါသထွက်သွားသည့်အလျော
မောင်ဖိုးသာတစ်ဦးတည်းကိုသာ ဖိ၍ရိုက်နှက်လေတော့၏။ ရိုက်
တိုင်းလည်း မောင်ဖိုးသာသည် "အမယ်လေး" ဟုအော်လေ
ထိုအကြီးအကဲလည်း သူ့အားဆဲသည်ဟုထင်ကာ ရိုက်မြဲရိုက်လေ
ထို့နောက် ၎င်းတို့အား တောင်ကမ်းပါးယံတစ်ခုတွင် ချည်နှောင်
လေ၏။ မောင်ဖိုးသာသည် လွန်စွာကြောက်ရွံ့နေသည့်အလျော
စနေမောင်မောင်အား. .

'ဆရာကြီး. . ကျွန်တော်တို့ကို သတ်တော့မယ်ထင်တ

ဟု မေးလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က. .

'ဒီနေ့တော့ မသတ်သေးဘူးကွ။ စိတ်ချလက်ချနေ'

ဟု ပြန်၍ပြောလိုက်လေ၏။ မောင်ဖိုးသာသည် စနေ
မောင်မောင်၏စကားကို ယုံကြည်မှုမရှိသေးဘဲ. .

'ဆရာကြီး. . ဘာကိုကြည့်ပြီး ပြောတာလဲ'

ဟု ပြန်မေးလျှင် စနေမောင်မောင်က. .

'ဟိုမှာ လားမားဘုန်းတော်ကြီး ရှိနေသေးတယ်လေကွာ။
အဲဒီ ဘုန်းတော်ကြီးရှေ့မှာတော့ သတ်လားဖြတ်လားလုပ်မှာ မဟုတ်
ပါဘူး။ အဲဒီဘုန်းတော်ကြီး ကြွသွားရင်တော့ တို့နှစ်ယောက်က
သေချာပြီ'

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက. .

'သူ့ကြောင့်. . သူ့ကြောင့်. .'

ဟု ညည်းညူလေ၏။

'ဘယ်သူ့ကြောင့်လဲ မောင်ဖိုးသာရဲ့'

ဟု စနေမောင်မောင်က မေးလိုက်လေ၏။

'ဒီလိုပါ ဆရာကြီးရယ်။ ကျွန်တော့်ဟာ ကျွန်တော်
နေရင်အကောင်းသား။ မအူကုန်းအပေါင်ဆိုင်က အပေါင်ဆုံး
ည်းလေလံပစ်တဲ့အခါမှာ မဟူရာတုံးနဲ့တူတဲ့ ကျောက်တုံးလေးကို
လံဆွဲမိရာကအစ အခုအသက်ဆုံးတဲ့အထိ ဖြစ်ရတော့မယ်'

ဟု မောင်ဖိုးသာက ဝမ်းနည်းတကြီး ပြောလိုက်ရာ
နေမောင်မောင်က. .

'မင်းရဲ့မဟူရာတုံးကလေးဟာ မင်းရဲ့သေမင်းဖြစ်သွားပြီပေါ့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲဒီကျောက်တုံးကလေးကို မတူရာသေမင်းလို့တောင်ခေါ်သင့်တယ်ကွ၊ သိပ်လည်းဝမ်းနည်းမနေပါနဲ့ကွာ။ ဒီကောင်တွေသတ်ရင် တစ်ချက်တည်းနဲ့ လက်စတုံးအောင်လုပ်ကြမှာပါ။ သိပ်ပြီး ဝေဒနာခံစားဖို့ မရှိပါဘူး'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက..

'သေတော့သေမှာပဲမဟုတ်လား ဆရာကြီး'

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

'ဒီအတိုင်းဆိုရင်တော့ လွတ်လမ်းမရှိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ငါ တစ်ခုတော့ စဉ်းစားကြည့်တယ်ကွ၊ ဒီကောင်တွေလူစုဟာ ငါတို့ကို ဓားတွေ လှံတွေနဲ့ သတ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ တုန်ကြီးပြန်ကြွသွားပြီးတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် ငါတို့ကို ဒီနေရာမှာ ဒီအတိုင်းထားခဲ့မှာကွ၊ ဒီနေရာဟာ လူသူအရောက်အပေါက်နည်းတာနဲ့ မင်းရောငါရော အစာငတ်ရေငတ်ဖြစ်ပြီး သေရမှာ၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် ဒီဒေသမှာက သိန်းငှက်ကြီးတွေ ရှိတယ်ကွ၊ နှုတ်သီးတွေကလည်း ချွန်ချွန်ကောက်ကောက်ကြီးတွေ၊ တို့ကိုလာပြီး ထိုးဆွလိမ့်မယ်၊ တို့က ဘာမှပြန်မလုပ်နိုင်မှန်းသိရင် ဆက်တိုက်လာပြီး ထိုးမယ်၊ အူတွေ၊ မျက်လုံးတွေထွက်လာရင် သူတို့ခြေထောက်ကြီးတွေနဲ့ ကုတ်ပြီးဆွဲထုတ်သွားလိမ့်မယ်၊ အဲဒီနည်းနဲ့ မရှုမလှသေရလိမ့်မယ်၊ မင်းဒုက္ခဖြစ်နေတာကို ငါကမြင်နေရပြီး ငါက ဘယ်လိုမှ အကူအညီမပေးနိုင်တာကိုခွင့်လွှတ်ဖို့ ခုကတည်းကကြိုပြီး တောင်းပန်ထားမယ် မောင်ဖိုးသာရေ'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာသည်

ချုံးပွဲချ၍ ငိုလေတော့၏။ ထို့နောက် စနေမောင်မောင်သည်ငြိမ်၍ နေလေ၏။ မောင်ဖိုးသာမှာမူ ကျေနပ်အောင်ငိုပြီးနောက်..

'ဆရာကြီး.. ဘာတွေ စိတ်ကူးနေတာလဲ'

ဟုမေးရာ စနေမောင်မောင်က..

'ဒီအချိန်ဟာ နှစ်ချက်ထိုးလောက်ရှိပြီကွ၊ လက်ဖက်ရည်သောက်တဲ့အချိန်ပဲ၊ လစ်ပတန်လက်ဖက်ခြောက်ကို နို့စိမ်းနိုင်နိုင်နဲ့ ဖျော်ထားတဲ့ လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်လောက်သောက်ပြီး စီးကရက်တစ်လိပ်လောက် ခဲလိုက်ရရင် ကောင်းမယ်လို့စိတ်ကူးနေတာ'

ဟု ပြန်၍ဖြေလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက..

'ဆရာကြီးနှယ်ဗျာ၊ သေဖို့ကိစ္စကို စိတ်မကူးဘူး၊ ဘာလို့နှယ် လစ်ပတန်လက်ဖက်ရည် စိတ်ကူးနေရတာတုံး'

ဟု မကျေနပ်သောလေသံဖြင့် ပြန်၍ပြောလိုက်လေ၏။

'မောင်ဖိုးသာရယ်.. သေဖို့ကိစ္စက စိတ်ကူးဖို့မလိုပါဘူး၊ အလိုလို ရောက်လာမှာပါ'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြန်ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာသည် တစ်စုံတစ်ရာပြန်မပြောဘဲ ငြိမ်၍နေလေ၏။ ထိုအချိန်မှာပင် လားမားဘုန်းတော်ကြီးအား လူအများက ထိုင်၍ရှိခိုးနေသည်ကို စနေမောင်မောင်က တွေ့မြင်သွားလေ၏။ ထို့ကြောင့်..

'မောင်ဖိုးသာရေ.. ဆရာတော်ကိုတော့ ဝိုင်းဖူးနေကြပြီ၊ ဆရာတော်ကြီးတော့ ပြန်ပြီးကြွတော့မယ်ထင်တယ်'

နေလုံးကြီးသည် တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ကွယ်သွားလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အအေးဓာတ်သည် ပို၍လာ၏။ မောင်ဖိုးသာမှာ ချမ်းအေးလွန်းသဖြင့် ညည်းနေ၏။ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က. .

'ခုအခါမှာ ရေချိုးခန်းကောင်းကောင်းမှာ ရေခဲရေလေး လက်ဆစ်ပြာကလေးနဲ့ ရေချိုးရရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာသည် လွန်စွာစိတ်ဆိုးသွားလေ၏။

○ ○ ○

အခန်း (၈)

ဆိပ်ကမ်းမြို့သို့အဝင်

'မဟုတ်တာပဲ ဆရာကြီးရယ်၊ ဒီလောက်ချမ်းနေတာ၊ ရေခဲရေနဲ့ ရေချိုးရမယ်လို့ဗျာ'

ဟု မောင်ဖိုးသာက ပြောလိုက်လေ၏။

'ချမ်းတယ်. . ဟုတ်လား၊ ငါဖြင့် အိုက်လို့ကွာ၊ တစ်ကိုယ်လုံး ယ်ပုလောင်ကြီး ဖြစ်နေတယ်'

ဟု စနေမောင်မောင်ကပြောလိုက်ပြန်ရာ မောင်ဖိုးသာက. .

'မဟုတ်တာတွေ ကျွန်တော့်ကိုမပြောပါနဲ့ဆရာကြီးရာ'

ဟု ဆိုလေ၏။ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က. .

'ဟေ့. . မောင်ဖိုးသာ၊ မှန်မှန်ပြောစမ်း။ မင်း ငါ့ကို စိတ်ဆိုး ယ်မဟုတ်လား'

ဟုပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက. .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဟုတ်တဲ့'

ဟု ပြန်၍ဖြေလေ၏။

'အဲဒီလို စိတ်ဆိုးတော့ အသားတွေ ပူလာတယ်ကွ၊ အ... သက်သာသွားတာပေါ့ကွာ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သေဖို့ကိုမစဉ်းစားနဲ့... ခေါင်းထဲမှာ သေတယ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို ထည့်ကိုမထားနဲ့'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအ... မောင်ဖိုးသာက. .

'အဲဒါကောင်းတယ် ဆရာကြီး။ ခေါင်းထဲမှာ ရှင်တာပဲထား... မယ်။ ဘယ်လိုရှင်မလဲဆိုတာပဲ စိတ်ကူးရမယ်'

ဟု အားတက်သရော ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ စ... မောင်မောင်က. .

'အဲဒီလိုလည်း မထားနဲ့ကွ။ ခေါင်းထဲမှာ ရှင်တယ်ဆိုတာကို... ထုတ်ထားလိုက်၊ သေတာလည်း မရှိဘူး။ လုပ်စရာရှိတာပဲ လုပ်... တာရှိရမယ်၊ သေခြင်းဟာ ကိုယ်နဲ့ မပတ်သက်ဘူး၊ သေမင်းအတွ... ထားလိုက်၊ ကိုယ်နဲ့ပတ်သက်တာက လုပ်စရာရှိတာ လုပ်နေဖို့ပဲ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက. .

'ဆရာကြီးရယ်. . ဆရာကြီးနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့က အခုဘာလု... ရှိလို့လဲ'

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

'ဘာမှလုပ်စရာမရှိရင် သီချင်းအော်ဆိုမယ်ကွာ။ အချိ... တာပေါ့'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက သဘောတူလေ၏။ ထို့နောက် စနေမောင်မောင်နှင့် မောင်ဖိုးသာသည် သီချင်းဆိုကြလေ၏။ စနေမောင်မောင်က တစ်ပုဒ်ဆို၏။ မောင်ဖိုးသာက သူရသောသီချင်းကို အော်ဆိုလေ၏။ ထို့ကြောင့် ဆူညံ၍နေလေတော့၏။ ဤသို့နှင့်ပင် မိုးစုပ်စုပ်ချုပ်၍သွားလေတော့၏။ နှင်းများသည်း ကျလာ၏။ လမိုက်ရက်ဖြစ်သောကြောင့် ကောင်းကင်တွင် ကြယ်များ၏ အရောင်သာရှိနေတော့၏။ ထိုအချိန်၌ ခွေးအူသံကို ကြားရ၏။ ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက. .

'ခွေးတွေအူနေပြီ ဆရာကြီးရဲ့'

ဟု ပြောလျှင် စနေမောင်မောင်က. .

'ခွေးမဟုတ်ဘူးငါ့လူရေ။ တောရွာဒေသတွေမှာ ခဲပေါ်လို့ ခေါ်တဲ့ ခွေးအတွေကွ၊ အဲဒီခွေးအအုပ်နဲ့တွေ့ရင် ဆယ်ကောင်ခံနိုင်ဘူး ငါ့လူရေ၊ အသားတွေတစ်စချင်း ဖဲ့စားတာကွ၊ ဒီအကောင်တို့ ခေါင်းတုန်း ဟိုအကောင်က ဝင်ကိုက်တာ၊ ကြာတော့ ဘုန်းဘုန်းလဲ တော့တာပဲဟေ့'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏၊ ခွေးအများ၏ဟောင်သံသည် တဖြည်းဖြည်းဝေးသည်ထက်ဝေး၍ သွားလေတော့၏၊ ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက. .

'ခွေးအတွေ ဝေးသွားပြီ ဆရာကြီးရဲ့'

ဟု ပြောလေ၏၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'မပူပါနဲ့ ငါ့လူရာ၊ ခွေးအတွေ သွားပြီးရင် မြေခွေးတွေရော လာတတ်တယ်၊ ခွေးအ စားလို့ကျန်တဲ့အကောင်ကို မြေခွေး ထပ်ပြီးစားတယ်ကွ၊ မြေခွေးဆိုတဲ့ကောင်က အချောင်သမားပဲကွ'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောလေ၏။

'ဒီလိုဆိုလည်း မြန်မြန်မိုးလင်းမှပဲ ကောင်းတော့မှာ ဆရာကြီးရဲ့'

ဟု မောင်ဖိုးသာက ပြောလိုက်ရာ. .

'မိုးလင်းရင်လည်း တို့ကိုထိုးဖောက်စားမယ့် သိန်းငှက်ကြီး လာစောင့်မယ်ကွ၊ ကဲပါကွာ အဲဒါတွေလျှောက်ပြီး မတွေးဖြစ်အော သီချင်းထပ်ပြီးဆိုတာပေါ့'

ဟုပြောကာ စနေမောင်မောင်က မောင်ဖိုးသာအား သီ ထပ်ဆိုခိုင်းလေ၏၊ ၎င်းက ပါးစပ်ဆိုင်းတီး၍ပေးလေ၏၊ ထိုအ မှာပင် ၎င်းတို့အနီးသို့ တစ်စုံတစ်ယောက် ကုန်းကုန်း ကုန်းကုန် ရောက်လာသည်ကို မောင်ဖိုးသာကမြင်ပြီး လန့်၍အော်လေ ထိုသို့အော်သည်ကို ထိုကုန်းကုန်း ကုန်းကုန်းနှင့်လာသော တစ်စုံ ယောက်က. .

'ဟေ့. . မောင်ဖိုးသာ၊ အော် မနေနဲ့၊ ငါကယ်မှ မင်း နှစ်ယောက်လွတ်မှာ'

ဟု ကိုဘွန်ဟောင်းက အော်ပြောသဖြင့် မောင်ဖိုးသာ လွန်စွာမှ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်သွားလေတော့၏။

'အောင်မလေး. . . ခင်ဗျားကို ကျုပ်ဖြင့် မေ့နေလိုက်တာဗျာ၊ ဆရာကြီးရေ. . သေမှာမကြောက်တော့ဘူးဗျို့'

ဟု မောင်ဖိုးသာက ပြောလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က သဘောကျလွန်း၍ တဟားဟားရယ်လိုက်လေတော့၏၊ ပြီးလျှင် တို့သုံးဦးသားသည် လေကွယ်ရာ၌ ဘွန်ဟောင်းဝယ်လာသော စာ သောက်စရာများကို စားသောက်ကြလေ၏၊ ရေဘူးကို ဖွင့်၍ သောက်ကြ၏၊ ပြီးလျှင် ၎င်းတို့သုံးဦးသားသည် ကြယ်ရောင်ကို အားကိုး၍ ခရီးကိုဆက်ခဲ့ကြရာ ရွာတစ်ရွာသို့ရောက်လေ၏၊ ထိုရွာသို့ ရောက်လျှင် လိုအပ်သောပစ္စည်းများနှင့် မြင်းများကို ထပ်မံဝယ်ယူရ၏၊ ဘွန်ဟောင်းစီးလာသောမြင်းမှာလည်း ခြေထောက်နာနေပြီဖြစ်၏၊ စနေမောင်မောင်နှင့် မောင်ဖိုးသာ၏ မြင်းများကိုမူ ထိုလူစုက ဆွဲသွား ဖြစ်၏၊ မြင်းများဝယ်ယူပြီးသောအခါ၌ ခရီးဆက်ခဲ့ကြလေတော့၏၊ ထိုအခါတွင် မောင်ဖိုးသာက. .

'ကိုဘွန်ဟောင်းက ကျွန်တော်တို့ကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရှာသလဲ'

ဟုမေးရာ. .

'ဒီအတိုင်းတော့ မရှာနိုင်ပါဘူးကွာ၊ မင်းတို့က သီချင်းအော် နေတော့ အသံသဲ့သဲ့ကြားရာကို လိုက်ရတာကွ၊ မင်းတို့သီချင်းဟာ ကျွန်တော်တန်ဖိုးရှိတယ်၊ မင်းတို့အသက်ကို ကယ်တာပဲ'

ဟု ဘွန်ဟောင်းက ပြောလိုက်လေ၏၊ ၎င်းတို့သည် အထက် ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း စကားတပြောပြောနှင့် ခရီးနှင်ခဲ့ကြလေ၏၊ တောင်တန်းကြီးတစ်ခုကို နံနက်မိုးလင်းခါနီးတွင် စတင်မြင်တွေ့ရ၏

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောင်ပေါ်မတက်မီ၌ တောင်ခြေရွာတွင် ဘွန်ဟောင်းဝယ်
ကောက်ညှင်းပေါင်းကို အသားခြောက်တစ်ခုဖြင့် စားသော
တောင်တန်းကြီးပေါ်သို့ စတင်တက်ခဲ့၏။ နံနက်ဆယ်နာရီထို
အထိ နေမပွင့်သေးဘဲ နှင်းများသာ အုံ့ဆိုင်းနေ၏။ ညနေ
ထိုးမှပင် နှင်းများပျောက်လွင့်သွားပြီး နေရောင်ကို တွေ့ရ၏။
ဘွန်ဟောင်းက မောင်ဖိုးသာအား . .

'ဟေ့ . . မောင်ဖိုးသာ၊ နေထွက်ပြီကွ၊ အနောက်
နေထွက်တာ မင်းတွေ့ရပြီမဟုတ်လား'

ဟု ကျီစားလိုက်လေ၏။

မောင်ဖိုးသာကလည်း . .

'အဲဒါ နေထွက်တာမဟုတ်ဘူး ကိုဘွန်ဟောင်းရေ၊
တော့မှာ၊ အခု နှစ်ချက်ထိုးနေပြီ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် အတန်ငယ်သွား
အခါ၌ ကျောက်တုံးတစ်တုံး၏အောက်တွင် ခပ်ကွေးကွေးပုံ
အတိုင်းရှိနေသော အရိုးစုတစ်ခုကိုမြင်လျှင် ဘွန်ဟောင်းက မောင်
အား . .

'ဟေ့ . . မောင်ဖိုးသာ၊ ဟိုမှာ ခပ်ကွေးကွေးလေး
သဏ္ဍာန်ကို တွေ့တယ်မဟုတ်လား၊ အဲဒီလူ ဘာဖြစ်လို့သေ

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

'ခရီးသည်ဖြစ်မယ်ဗျ၊ ခရီးသွားရင်း အဖျားတက်လာ

လွ

ကြောင့် လေကွယ်တဲ့ကျောက်တုံးအောက်သွားလှဲနေတုန်း အသက်
ထွက်တာဗျ'

ဟု မောင်ဖိုးသာကပြောလိုက်လေ၏။

'မဟုတ်ဘူး ငါ့လူရေ၊ တောင်ပေါ်မှာ တစ်ခါတလေ
ကာဗွန်နစ်အက်ဆစ်ဓာတ်ငွေ့တွေဟာ ပျံ့ပြီးတက်နေတယ်၊ အဲဒီ
ဓာတ်ငွေ့ဟာ ပေါင်လယ်လောက်ထိ တောင်ပေါ်မြေပြင်ကနေ အပေါ်ကို
တက်လေ့ရှိတယ်၊ လူတစ်ယောက်ဟာ မြင်းပေါ်ကဖြစ်ဖြစ်၊ လားပေါ်
ကဖြစ်ဖြစ် ဆင်းပြီးထိုင်လိုက်တာနဲ့ အဲဒီဓာတ်ငွေ့ကို ရှူမိတော့တာပဲ၊
အဲဒီအခါမှာ အဲဒီလူဟာ သတိလစ်သွားပြီး လဲကျတတ်တယ်၊ အဲဒါနဲ့
အဲဒီဓာတ်ငွေ့ကို ဆက်ကာဆက်ကာ ရှူမိတော့တာပဲ၊ အဲဒီလိုနဲ့ အသက်
ထွက်ရတော့တာပဲ၊ အဲဒါကြောင့် တောင်ပေါ်ခရီးသွားရင် ကိုယ်စီး
တဲ့ မြင်းတွေ၊ လားတွေပေါ်က မဆင်းရဘူး၊ ဆင်းမိရင်လည်း
ထိုင်ရဘူးကွ၊ ပြီးတော့ ကိုယ်စီးတဲ့မြင်းကိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လားကိုပဲဖြစ်ဖြစ်
မော့မော့ကလေးနေအောင် ဇက်ကြိုးကိုခပ်တင်းတင်းလေး ဆွဲပြီး
ရတယ်'

ဟု ဘွန်ဟောင်းကပြောရာ မောင်ဖိုးသာက . .

'ကိုဘွန်ဟောင်း . . ရှူရှူပေါက်ဖို့တော့ မြင်းပေါ်က ဆင်းရ
မှာပေါ့၊ မဆင်းလို့ မရဘူး'

ဟုပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက . .

'ဆင်းတော့ ဆင်းပေါ့ကွာ၊ မထိုင်နဲ့ပေါ့၊ ငါပြောတာ ရှင်းပါတယ်၊
တောင်ပေါ်ခရီးသွားရင်း ဒီကိစ္စကို အရေးကြီးလို့ မင်းကို သတိပေးတာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာကြီးတစ်ခါ ငါတစ်ခါ ဒါပါနဲ့ဆိုရင် မင်းကိုတို့သတိ...
နှစ်ခါရှိပြီ။ အဲဒါကိုနားမထောင်လို့ မောင်ဖိုးသာဆိုတဲ့ ကောင်...
တစ်ကောင်သေသွားရင် ငါတို့မှာတာဝန်မရှိပါဘူး။ မင်းရဲ့ဝေစုတို့...
ဆရာကြီးစနေမောင်မောင် ခွဲပြီးယူလိုက်ရုံပါပဲ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင်..

'ဒီမှာ ကိုဘွန်ပေါင်း..။ စိတ်မဆိုးနဲ့နော်။ ကျွန်တော်...
မေးမယ်။ ရတနာ့သိုက်ထဲက ရတနာတွေကိုရမယ်လို့ ခင်ဗျား ယုံ...
တုန်းပဲလား'

ဟု မောင်ဖိုးသာက မေးလိုက်လေ၏။

'ဒီလိုဆို မင်းကိုပြန်ပြီးမေးမယ်။ မင်းကောယုံကြည်တုန်း...'

ဟု ဘွန်ပေါင်းကပြန်၍ မေးလိုက်လျှင်..

'စိတ်မဆိုးနဲ့နော် ကိုဘွန်ပေါင်း။ ကျွန်တော်တော့...
တော့ဘူး။ ရတနာပစ္စည်းတွေ မဆိုထားနဲ့။ အဲဒီပစ္စည်းတွေရှိတဲ့...
ကိုတောင် ရောက်လိမ့်မယ်တောင် ကျွန်တော်မထင်တော့ဘူး'

ဟု မောင်ဖိုးသာက ပြန်ပြောလိုက်လေ၏။

'ငါတော့ ယုံတယ်။ အဲဒီပစ္စည်းတွေကို ငါတို့မုချရ...'

ဟု ဘွန်ပေါင်းက ပြန်၍ပြောလိုက်လေ၏။ ...
မောင်ဖိုးသာက..

'ဘယ်လိုအကြောင်းကြောင့် ခင်ဗျားက ယုံရတာလဲ'

ဟု ထပ်၍မေးလိုက်လေ၏။

'စနေမောင်မောင်ဆိုတဲ့ ငါတို့ ဆရာကြီးကို ငါက သိပ်ပြီးယုံ...
... ဒီလူကြီးလုပ်ရင် မရတာ ဘာမှမရှိဘူး။ သူနဲ့ငါ တွဲလာတာ...
...။ အောင်မြင်တာချည်းပဲ။ ဒါပေမဲ့ မအောင်မြင်ခင်ကြားမှာတော့
...လွှားရတာတွေ ရှိတာပေါ့ကွာ။ ဒါပေမဲ့ နောက်ဆုံးမှာတော့
...င်မြင်တာချည်းပဲ'

ဟု ဘွန်ပေါင်းက ပြောလေ၏။

'ခင်ဗျားကတော့ ဆရာကြီးစနေမောင်မောင်အပေါ်မှာအသေကို...
...းတာပဲ။ ဒုက္ခရောက်နေတဲ့အခါမှာ ခင်ဗျားတို့ တစ္ဆေတို့ကို
...ထွက်မပြေးနိုင်ဘူးလို့ အာမခံနိုင်ပါ့မလား'

ဟု မောင်ဖိုးသာက မေးလိုက်လေ၏။

'အာမခံနိုင်တာပေါ့ကွာ။ စနေမောင်မောင်ဟာ မင်းထင်တဲ့
...မျိုးမဟုတ်ဘူးကွ။ ယောက်ျားအရာအထောင်မှာ သူလိုယောက်ျား
...ရဲ့လူမျိုး။ သူလို့လူမျိုးကို တွေ့ဖို့ခဲယဉ်းတယ်ကွ။ ဒါကလည်း
...နဲ့မယုံပါနဲ့ဦးကွာ။ သူနဲ့နှစ်ရှည်လများ ပေါင်းကြည့်ပါဦး။
...ခါကျမှ ငါပြောတာဟုတ်မဟုတ် မင်းယုံပါကွာ။ ငါတို့မှာကတော့
...သက်တဲ့ အတွေ့အကြုံတွေ အများကြီးရှိတယ်။ ဒါကြောင့် ငါက
...အများကြီး စိတ်ချယုံကြည်တယ်။ ငရဲပြည်ကို အလည်သွားမလား
...င်တောင် စနေမောင်မောင်ပါရင် ငါသွားမယ်။ နတ်ပြည်ကို
...လားဆိုရင်တောင် စနေမောင်မောင် မပါရင် ငါမတက်...
...သာတ်တောင် ယုံကြည်တယ်ကွာ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ဘွန်ပေါင်းက ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဖိုးသ
က. .

"ဒီလောက်ဆိုရင် လုံလောက်ပါပြီဗျာ"

ဟု ပြန်၍ပြောလိုက်လေ၏။ စနေမောင်မောင်သည် ၎င်းတို့ ရှေ့ကိုက်ငါးရာနီးပါးမှနေ၍ သွားနေ၏။ တစ်နေရာသို့ အရောက် စနေမောင်မောင်သည် ရပ်လိုက်လေ၏။ စနေမောင်မောင် ရပ်လို လျှင် ၎င်းတို့နှစ်ဦးလည်း မြင်းကို ကဆုန်စိုင်းကာ စနေမောင်မေ အနီးသို့ သွားရောက်ကြလေ၏။ စနေမောင်မောင်သည် ၎င်းအနီ ဘွန်ပေါင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာရောက်လာလျှင်. .

'ဟိုတောင်စောင်းကို ကြည့်လိုက်စမ်း'

ဟုပြောလိုက်ရာ မှုန်ပျပျတောင်စောင်းတွင် လူများသ လာနေသည်ကို မြင်ကြရလေ၏။

'ဒီနေရာမျိုးမှာ ဒီလိုစည်စည်ကားကားရှိခဲတယ်။ အဲဒါ နေ့ကြောင့်လည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ထူးထူးခြားခြား တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်

ဟု ဘွန်ပေါင်းက ပြောလိုက်လျှင်. .

'ဒီလိုဘွန်ပေါင်းရဲ့. .। ဝေးပေမယ့် တောင်စောင်းမှာ နေတဲ့လူတွေကို ကြည့်ရင် ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ ကလေးဆိုတာ သဲသဲ မြင်နိုင်ပါတယ်။ အန္တရာယ်ရှိတဲ့နေရာဆိုရင် ယောကျ်ားတွေ သူတို့မိန်းမနဲ့ ကလေးတွေကို ခေါ်လာကြမှာမဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်အ ပြောရရင်တော့ မကြာခင်မှာ ကျုပ်တို့ဟာ မြို့တစ်မြို့ကို ရောက် တော့မယ်၊ အဲဒီတွေ့နေတဲ့သူတွေဟာလည်း အဲဒီမြို့ကို သွားကြ

ယ်။ အဲဒီမြို့မှာ ဘာသာရေးပွဲတော်တစ်ခု ရှိကောင်းရှိနေလိမ့်မယ်။ ဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်တို့ အဲဒီမြို့ကို အရောက်သွားကြရမှာပဲ၊ အဲဒီမြို့မှာ တ်လောက်နားပြီး အစားအသောက်ကောင်းလေးတွေ စားပြီး အားဖြည့်ကြတာပေါ့။ ကျုပ်တို့ စီးလာတဲ့ မြင်းတွေကို အဲဒီမှာ ချပြီး ရောင်းပစ်လိုက်မယ်။ ပြီးတော့ မြင်းကောင်း သုံးစီးလောက် ကြတာပေါ့'

ဟု စနေမောင်မောင်ကပြောလေ၏။

ထို့နောက် ၎င်းတို့သည် ထောင်ချောက်တစ်ခု၏ ဝတ်လမ်းကို မြင်းများကိုထိန်းကာ တဖြည်းဖြည်းဆင်းခဲ့ရာ တောင်ကြားတစ်ခု ရောက်သောအခါ၌ မိုးစုပ်စုပ်ချုပ်သွားလေတော့၏။ ထို့ကြောင့် င်ကြား၌ပင် မီးဖို၍ နံနက်မိုးလင်းသည်တို့ စောင့်ခဲ့ရလေ၏။ မိုးလင်းသောအခါတွင် ၎င်းတို့၌ဝါသော ခေါပြင်တို့ မီးဖုတ်၍ ကြမ်းနှင့် ဝါးမျိုပြီးလျှင် ထိုတောင်ကြားမှထွက်ခဲ့ရာ မြစ်လတ် တစ်ခုကို တွေ့လေ၏။ စနေမောင်မောင်သည် ၎င်း၌ပါလာသော ကို ထုတ်၍ကြည့်ပြီးလျှင်. .

'ဒီမြစ်ဟာ အရှေ့အနောက် စီးနေတဲ့မြစ်ပဲ၊ ဗြဟ္မပုတ္တရမြစ်ရဲ့ တက်တစ်ခုပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ဘူတန်နယ်ဘက်ကို အတော်ကလေး ပြီ၊ ဒီကနေ ရှေ့ကိုဆိုရင် တောင်ကြောတွေ မရှိတော့ဘူး။ င်တွေပဲများတယ်၊ ကျုပ်တို့က ဟာသာဆာမြို့တော်နဲ့ ဘူတန် ကြားမှာရှိတဲ့ ဗြဟ္မပုတ္တရမြစ်တစ်ပိုက်ကို ရောက်နေပြီ၊ အခု တွေ့ရမယ့် မြို့ဟာ ဆန်ပိုလို့ခေါ်တဲ့ ဈေးမြို့လေးတစ်မြို့ပဲ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အလွန်သာယာလှပတဲ့ မြို့ကလေးတစ်မြို့ပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဒီတောင်
ကိုဖြတ်ဖို့ ခရီးကိုက တစ်ရက်လောက်ကြာမယ်။ တောင်ကြား
ဖြတ်ပြီး ဆင်းရမယ်ဆိုတော့ မနက်ဖြန်လောက်မှ အဲဒီမြို့
ရောက်မယ်'

ဟု စနေမောင်မောင်ကပြောလိုက် လေ၏။ ထို
ဘွန်ဟောင်းက. .

'ဂျိုရဟတ်နဲ့ ဘယ်လောက်ဝေးသလဲ ဆရာကြီး'

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

'ဘွန်ဟောင်း မျက်စိလည်နေပြီထင်တယ်။ ဂျိုရဟတ်တော
ဂေါ်ဟာတ်ထီ၊ ရှီလောင် အဲဒါတွေဟာ ဘူတန်နယ်ရဲ့ တောင်ဘက်မှာ
ကျုပ်တို့က မြောက်ဘက်ကိုရောက်နေပြီ။ အဝေးကြီးပဲ'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြန်၍ပြောလိုက်လေ၏။ ထို့နော
၎င်းတို့သည် တောင်ကြားခရီးအတိုင်း တရွေ့ရွေ့ခရီးနှင်၍လာ
လေ၏။ တောင်ကြားခရီးကိုဆုံးလျှင် တောင်တစ်တောင်ကိုတ
တက်ခဲ့ကြလေ၏။ တောင်ထိပ်တွင် ဂေါ်ရခါးရွာကလေးတစ်ရွာ
တွေ့ရလေ၏။ ၎င်းဒေသ၌ ဂေါ်ရခါးလူမျိုးကိုတွေ့ရသည်မှာ အံ့ဩ
ကောင်းလှတော့၏။ ၎င်းတို့သည် မည်သည့်အချိန်၊ မည်သည့်အခါ
ရွာတည်၍ရောက်နေကြသည်ကို ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင်ပင် ဂဃ
မပြောနိုင်ကြတော့ပေ။ စနေမောင်မောင်တို့သုံးဦး ရွာထဲသို့ဝင်သွား
ရွာသူကြီးက တိဗက်ဘာသာဖြင့် နှုတ်ဆက်၏။ တိဗက်များ မဟု
ကြောင်းသိလျှင် ဂေါ်ရခါးဘာသာဖြင့်နှုတ်ဆက်၏။ စနေမောင်မော

လည်း တိဗက်စကားကို ထမင်းစားရေသောက်မျှသာ ပြောတတ်
သော်လည်း ဂေါ်ရခါးစကားကို ၎င်းမိခင်ပြောသော စကားကဲ့သို့
ကျွမ်းကျင်စွာပြောတတ်လေ၏။ ဂေါ်ရခါး ရွာသူကြီးသည် စနေ
မောင်မောင်တို့အား ချာပါတီ၊ အာလူးဟင်း၊ နွားနို့ပူပူများဖြင့် ဧည့်ခံ၏။
ထို့နောက် မည်သည့်လူမျိုးဖြစ်ကြောင်းကို ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ
မေးမြန်း၏။ စနေမောင်မောင်ကလည်း မြန်မာလူမျိုးများဖြစ်ကြောင်း၊
ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများကို ဝါသနာပါ၍ လှည့်လည်ရှာဖွေကြသူများ
ဖြစ်ကြောင်းပြောလျှင် ထိုရွာသူကြီးက. .

'ရှေးဟောင်းပစ္စည်းပဲ ရှာတာလား။ ရှေးဟောင်းရတနာသိုက်
တွေကို စိတ်မဝင်စားဘူးလား'

ဟုမေးလေ၏။ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က ရတနာသိုက်
ရှာသောသူတို့မှာ လောဘရမ္မက်ကြီးသူများဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိတို့မှာ
လောဘရမ္မက် မရှိကြောင်း၊ သို့သော် အန္တရာယ်လည်းမရှိဘဲ ခရီးသွား
ရင်းလွဲ တွေ့ရမည်ဆိုလျှင် ထိုသိုက်မျိုးကို တွေ့လိုကြောင်းပြောရာ
သူကြီးကရယ်လေ၏။ ထို့နောက် ရွာသူကြီးက ၎င်း၏ဘာသာစကား
ဖြင့် အောက်ပါအဓိပ္ပာယ်ရသောစကားကို ပြောလေ၏။

'ကျုပ်အသက် ခုနစ်ဆယ်နီးပါ ပြီဗျာ။ အချောင်ရတဲ့ ရတနာ
သိုက်ဆိုတာ မကြားဖူးပါဘူး။ သိုက်တူးလို့ သူဌေးဖြစ်တဲ့လူလည်း
မမြင်ဖူးပါဘူး။ သိုက်တူးလို့သေတဲ့လူရယ်၊ မရှုမလှဒဏ်ရာရတဲ့ သူရယ်
တွေ့ဖူးပါတယ်။ အဲဒီလူတွေကို ကျုပ်ဖြင့်သိပ်ပြီးသနားတာပဲ။ ကိုယ့်
ဥစ္စာလည်းမဟုတ်ဘဲ လာယူတာကိုက ဒီလူတွေ လွန်တာပဲ။ ရတနာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိုက်ရှာတဲ့ လူဆိုရင် ရွာမှာလက်ခံဖို့မပြောနဲ့ ရွာထဲကကိုဖြတ်ခွင့်
မပေးဘူး၊ မိတ်ဆွေတို့က ဒီလိုလူမျိုးမဟုတ်လို့ ကျုပ်က ဧည့်ကောင်း
စောင်ကောင်းအဖြစ်လက်ခံတာ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက ဘွန်ဟောင်းအနီးသို့
ကပ်၍. .

'ကိုဘွန်ဟောင်းရေ. . ကိုယ်ကျိုးနည်းတော့မယ်နဲ့တူတယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏၊ ထိုအခါ ဘွန်ဟောင်းက. .

'တိတ်တိတ်နေစမ်းပါ ငါ့လူရာ၊ ရွာသူကြီးက မြန်မာလို
တတ်နေ ရင်ခက်နေဦးမယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏၊

စနေမောင်မောင်သည် ရွာသူကြီးနှင့် အဆင်ပြေအောင်
စကားပြောနေ၏၊ ထိုရွာသူကြီးသည် မျက်လှည့်ဝါသနာပါကြောင်း
စနေမောင်မောင်သည် စကားပြောရင်း ရိပ်မိသွား၏၊ ထို့ကြောင့် စနေ
မောင်မောင်သည် ရင်းသည် မျက်လှည့်ဆရာ မဟုတ်သော်လည်း
ဝယ်စဉ်ကျောင်းသားဘဝက မျက်လှည့်ဆရာတစ်ဦးထံတွင် အနည်းငယ်
သင်ယူခဲ့ဖူးကြောင်း ပြောပြီးလျှင် 'တစ်အင်ဘော' ခေါ် ပန်းကန်လုံး
သုံးလုံးနှင့် ဘောလုံးသုံးလုံးကို လှည့်စားပြသောမျက်လှည့်ကို ပြသ
လိုက်ရာ ရွာသူကြီးသည် လွန်စွာသဘောကျသွား၏၊ ထို့နောက်
ရင်းအားသင်ပြပေးရန်ပြောသဖြင့် စနေမောင်မောင်က စေတနာ
ဗရပ္ပဖြင့် သင်ပြပေးလိုက်ရာ ရွာသူကြီးသည် စနေမောင်မောင်နှင့် ကို
ခင်မင်ရင်းနှီးသွားလေတော့၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုနေ့ည ညစာကို ချာပါတီ

သုံးဟင်း၊ နွားနို့တို့အပြင် မြောက်မြားလှစွာသော မုန့်အချို့တို့
ပွဲဝိုင်းလေးဆီသို့ ရောက်ရှိလာကြတော့၏၊ ညနေပိုင်းသို့ရောက်
င် စားသောက်ကြပြီးနောက် ရွာသူကြီးက သူ၏ရွာကို လှည့်ပတ်ပြ
၊ စနေမောင်မောင်တို့သုံးဦးလည်း လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုကြလေ၏၊
ညတ ရွာသူကြီး၏ကောင်းမှုကြောင့် ကြိုးခုတင်များပေါ်တွင်
ာင်းမွန်စွာအိပ်စက်ကြပြီး နံနက်မိုးလင်းသည်နှင့် မြင်းများကို
ာကျေးကာ တောင်အဆင်းလမ်းအတိုင်း ကောင်းမွန်စွာ ဆင်းလာ
ကြလေ၏၊ နေ့ခင်းသုံးနာရီခန့်တွင် ဗြဟ္မပုတ္တရမြစ်အနီးရှိ ဆန့်ဂိုဆို
ည့် စည်ကားသိုက်မြိုက်လှသော ဆိပ်ကမ်းမြို့ကြီးတစ်မြို့သို့
မောစွာရောက်ရှိ သွားကြလေတော့သတည်း၊

ဝ ဝ ဝ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၉)

မွန်မြတ်ထူးခြားသောပွဲတော်နှင့်ကြုံခြင်း

စနေမောင်မောင်တို့ သုံးဦးသည် ဆန်ဖိုမြို့အရှေ့ဘက်သို့ရောက်ရှိကြပြီးနောက် ရည်မွန်သော ထမင်းဆိုင်ရှင်တစ်ဦး ရောင်းချသည့်ထမင်းဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ ဝင်ကြလေ၏၊ ထို့နောက် ထိုထမင်းဆိုင်၌ဝင်ရောက်အနည်းငယ်တည်းခိုလိုကြောင်းပြောရာ ထမင်းဆိုင်ရှင်က သူ၏ဆိုင်နောက်တွင် ခရီးသည်များ တည်းခိုရန်အတွက် အဆောင်တစ်ဆောင်ရှိကြောင်း၊ မြင်းများထားရန်အတွက် မြင်းဇောင်းများလည်းဆောက်လုပ်ထားကြောင်း၊ ခရီးသည်များအနေနှင့် သူ၏ထမင်းဆိုင်၌သို့မဟုတ် အင်း၌ စိတ်လက်ချမ်းသာစွာတည်းခိုနိုင်ကြောင်းပြောပြလေ၏၊ ထမင်းဆိုင်ပိုင်ရှင်၏အမည်မှာ စန်ကိုင်းဟူ၍ဖြစ်၏၊ ထိုသို့စန်ကိုင်းနှင့် စကားပြောနေစဉ်ပင် စန်ကိုင်း၏မိန်းမရောက်လာ၏၊ စန်ကိုင်း၏မိန်းမမှာ စန်ကိုင်းထက် အရပ်ခြောက်လက်မခန့်မြင့်၏၊ စန်ကိုင်းကိုစကားပြောလျှင် ငုံ့၍ပြောရ၏၊ ထိုအခြင်းအရာကို မြင်တွေ့ရသော မောင်ဖိုးသာကပြုံးလေ၏၊ ထိုအခါ ဘွန်ပေါင်းက. . . .

လာဘ်မိုးရွာစာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'မင်းပြုံးတာ ငါသိပါတယ်ကွာ။ ယောက်ျားက အရပ်ပု
မိန်းမကအရပ်မြင့်နေတာကို မင်းပြုံးတာမဟုတ်လား'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက. .

'အမှန်ပဲ ကိုဘွန်ဟောင်းရေ'

ဟု ပြောလေ၏။

စနေမောင်မောင်သည် ဘွန်ဟောင်းနှင့်မောင်ဖိုးသာ ပြော
စကားကို စန်ကိုင်းအားပြောပြလိုက်သောအခါ စန်ကိုင်းက ရယ်လေ
ထိုသို့ရယ်ပြီးနောက် စန်ကိုင်းက. .

'အရပ်ပုတဲ့ ယောက်ျားဟာ ချစ်သူ့မျက်နှာကို လမင်း
တင်စားခွင့်ရှိတယ်ဗျ။ သူက မော်ကြည့်ခွင့်ရှိတာကိုး'

ဟု စနေမောင်မောင်ကို ပြောလိုက်သဖြင့် စနေမောင်မော
ဘွန်ဟောင်းတို့အား ဘာသာပြန်ပေးသဖြင့် ဘွန်ဟောင်းတို့
ရယ်ကြလေ၏။ ထို့နောက် ဘွန်ဟောင်းက. .

'စန်ကိုင်းဟာ လူတော်တစ်ယောက်ပဲ မောင်ဖိုးသာရေ
ရဲ့အားနည်းချက်ကို ရယ်စရာ လုပ်ပစ်တတ်တယ်၊ ဒီလိုလူမျိုး
ဘဝမှာ အခက်အခဲ မရှိဘဲ နေထိုင်သွားနိုင်တယ်ကွ'

ဟု ပြောလိုက်ချိန်၌ပင် စန်ကိုင်း၏မိန်းမက စကား
ပြန်လေ၏။ ၎င်း၏စကားကို စနေမောင်မောင်က. .

'ဇော်. . ဘွန်ဟောင်းနဲ့ မောင်ဖိုးသာရေ၊ စန်ကိုင်းရဲ့မိန်း
သူ့ရဲ့ထမင်းဆိုင်မှာ စိတ်တိုင်းကျ တည်းခိုနိုင်ပါတယ်တဲ့၊ ဒါ

ယောက်ျားကိုတော့ အရပ်ပုတယ်ဆိုပြီး အထင်မသေးပါနဲ့တဲ့၊
ရပ်ပုပေမယ့် စိတ်ထားက မြင့်ပါတယ်တဲ့'

ဟု ပြန်၍ရှင်းပြလိုက်လေရာ ဘွန်ဟောင်းနှင့်မောင်ဖိုးသာ
တို့လည်း တောင်းပန်သောအားဖြင့် ခေါင်းကိုညွှတ်၍ အရိုအသေပေး
ကြလေ၏။ ထို့နောက် စန်ကိုင်းနှင့် သူ၏မိန်းမတို့က စနေမောင်မောင်တို့
အား တည်းခိုရမည့်နေရာများကို လိုက်လံပြသကြလေ၏။ ဘွန်ဟောင်း
သည် အိမ်သာကို ပြခိုင်း၏။ စန်ကိုင်းက အိမ်သာကိုပြ၏၊ ရေမြောင်း
ကြီး တစ်ခုပေါ်တွင် ခွ၍ဆောက်ထားသော အိမ်သာဖြစ်၏။ ထို့နောက်
ရေချိုးခန်းကို ပြခိုင်း၏။ ထိုအခါ စန်ကိုင်းက ရေချိုးခန်းဟူ၍ သီးခြားမရှိ
ထမင်းဆိုင်၏ နောက်ဘက်တွင်ရှိသော တောင်ကမ်းပါးယံမှ ရေထွက်
ဆီသို့ခေါ်သွား၏။ ဘွန်ဟောင်းသည် ရေထွက်ကိုတွေ့လျှင်မောင်ဖိုးသာ
အား. .

'မောင်ဖိုးသာရေ၊ သဘာဝ ရေဘုံဘိုင်ပေါ့ကွာ။ တစ်နေ့လုံး
ချိုးနေလို့ရတယ်၊ ဟောဟိုမှာ ရေကန်လေးတွေလား၊ ကူးချင်ရင်
ကူးနေလို့ ရသေးတယ်'

ဟုပြောလေ၏။ ထို့နောက် ဘွန်ဟောင်းက အစားအသောက်
အနှင့် ပတ်သက်၍မေးမြန်းရာ စန်ကိုင်းသည် မီးဖိုချောင်သို့ခေါ်၍
ပြ၏။ မီးဖိုချောင်မှာ လွန်စွာသန့်ရှင်း၏။ ပြီးလျှင် ဟင်းအိုးများကို ပြ၏။
ခြင်းတန်ခွက်ယောက်များကိုပြ၏။ ထိုအရာများမှာလည်း သန့်ရှင်းလှ၏။
ပြီးလျှင် အိပ်ခန်းရှိရာသို့ ပြန်လာကြလေတော့၏။ ထိုအခါ၌ ဆရာကြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စနေမောင်မောင်က ဘွန်ဟောင်းနှင့်မောင်ဖိုးသာအား တစ်ရေးတစ်မေ အိပ်ရန်ပြောလေ၏။ ၎င်းတို့ နှစ်ဦးလည်း အိပ်ရာများပေါ်တွ ပက်လက် လှန်ချလိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်တည်း အိပ်မောကျသွ ကြလေတော့၏။

အိပ်ရာမှ နိုးသောအခါ၌ စနေမောင်မောင်ကိုကြည့်လိုက် စနေမောင်မောင်သည် တရုတ်အကျႌ တရုတ်ဘောင်းဘီပွပွကြီးများ ဝတ်ဆင်ထား၏။ ရွှေကိုင်းမျက်မှန်သေးသေးလေးကို တပ်ဆင်ထား ဆံပင်တို့ အလယ်မှခွဲ၍ ဘေးသို့ ဖြီးချထား၏။ စီးကရက်ကို ဆေ စွပ်တံနှင့် ဖွာနေ၏။ ထို့ကြောင့် ဘွန်ဟောင်းက. .

"ဘယ်လိုလဲ ဆရာကြီး၊ တရုတ်ကြီးဖြစ်သွားပြီလား"

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

"ဟုတ်တယ်ဘွန်ဟောင်းရေ၊ ဒီမြို့မှာနေသရွေ့ ကျုပ် မစ္စတာလုံပဲ၊ ဆွေကြီးမျိုးကြီးတရုတ်မိသားစုက ဆင်းသက်လာ ပေါ့ဗျာ၊ မိဘတွေက ချမ်းသာတော့ ကျုပ်ကို ပြင်သစ်ပြည် လာဗ တက္ကသိုလ်ကိုပို့ပြီး ပညာသင်စေခဲ့တယ်၊ အဲဒီမှာ ကျုပ်ဟာ သ ဘာသာရပ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ဒေါက်တာဘွဲ့ကို ရခဲ့တယ်ပေါ့ အဲဒီတော့ ဒေါက်တာလုံပေါ့ဗျာ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက. .

"ဆရာကြီးက တရုတ်လူကုံထံ ဒေါက်တာလုံဆိုတော့ ကျ ဘာလဲဆရာကြီး"

ဟုမေးလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က. .

'ကိုယ့်လူက ကျုပ်အိမ်က ဘတ်တလာ၊ မောင်ဖိုးသာက န်ရဲ့ထမင်းချက်၊ ရှင်းပြီလား'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက. .

'ကောင်းပါပြီ ဆရာကြီး. . ၊ အန္တရာယ်နီးလာပြီလား'

ဟု ပြန်၍မေးလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က. .

'စိန်ကိုင်းရဲ့မိန်းမ လာဆာဟာ ကျုပ်တို့အတွက် အန္တရာယ် များ၊ သူဟာ ဘလက်တရားသားအဖွဲ့ဝင်ပဲ၊ အဆင်မသင့်ရင် ဒီမှာ ခါတည်း ကျုပ်တို့ သုံးယောက်လုံး ပွဲချင်းပြီးသွားနိုင်တယ်၊ ဟိုမှာ သူမွေးထားတဲ့ကြောင်ကလေး၊ ဘာတိုဝဲစားစား အဲဒီ ကြောင်ကို ချစ်စနိုးနဲ့ အရင်ကျွေးပြီးမှစား၊ အဲဒီကြောင်လေးကို မတွေ့ဘဲ နဲ့နေ့၊ ဆွေခုနစ်ဆက် မာကြောင်းသာကြောင်း စာမထည့်နိုင်ဘဲ သွားလိမ့်မယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ မောင်ဖိုးသာသည် အကြီးအကျယ် နာပျက်လျက်နေလေ၏။

'ဒီလိုဆိုလည်း ဒီမှာမတည်းပါနဲ့လား ဆရာကြီးရဲ့'

ဟု မောင်ဖိုးသာက ပြောလေ၏။

'မောင်ဖိုးသာရေ. . အခုမှတော့ ရွှေ့လို့မဖြစ်တော့ဘူး၊ နေ ရွှေ့လိုက်ရင် ရိပ်မိသွားလိမ့်မယ်၊ ဟန်မပျက် မသိချင်ယောင် ဆောင်ပြီးနေတာဟာ အကောင်းဆုံးပဲ'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'နေပါဦးဆရာကြီးရဲ့။ လာဆာဟာ ဘာလက်ဘာရား အဖွဲ့ဝင်ဆိုတာ ဟုတ်ပါပြီ။ သူ့ယောကျ်ားစန်ကိုင်းကရော'

ဟု ဘွန်ဟောင်းက မေးလိုက်လေ၏။

'စန်ကိုင်းဟာ သိပ်ပြီး သနားဖို့ကောင်းတဲ့လူပဲ။ သူ့မိန်းမမျက် ကို လမင်းကြီးလို မော်ကြည့်နေရုံမှအပ သူ့မိန်းမအကြောင် ဘာတစ်ခုမှ မသိရှာဘူး'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြန်၍ ပြောလိုက်လေ၏။ ထို တွင် ၎င်းတို့ သုံးဦးသည် ဘဲငန်းသားဟင်းဖြင့် ထမင်းစားကြလေ လာဆာက သူ့တွင် အရက်ကောင်းများရှိသည်ဟုဆိုကာ လွန်ဖွ လှဝသော အရက်အိုးများကို လာရောက် ချပေးလေ၏။ မောင်မောင်သည် အရက်တစ်အိုးအတွက် ငွေချေပြီးနောက် မြင် ကောင်ကို တိုက်ပစ်လိုက်လေ၏။ ထို့ကြောင့် လာဆာက..

'ဒီလောက်ကောင်းတဲ့ အရက်တွေကို မြင်းတွေတိုက်ပစ်ရ တဲ့ရှင်။ အံ့ရော..အံ့ရော'

ဟုပြောရာ စနေမောင်မောင်က..

'ကျုပ်တို့ သုံးယောက်စလုံးဟာ အရက်ကို အဆိပ်လို ထားကြတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လာဆ အရက်ကိုလည်း ဝယ်ချင်တယ်၊ ကိုယ်တိုင်လည်း သောက်လို့မဖြ ဆိုတော့ ကိုယ်ချစ်တဲ့မြင်းကိုတိုက်ပစ်လိုက်တာပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်ရာ လာဆာသည် သူ၏သွားတက်လေး ပေါ်သည်အထိ ရယ်လေ၏။ ထိုသို့ရယ်ပြီးနောက်..

'ကျွန်မတ အရက်ရှောင်တဲ့ လူကို သိပ်ပြီးမုန်းတာ။ ဘာဖြစ်လို့ သိလား။ ကျွန်မဟာ အရက်ရောင်းတဲ့လူကိုး'

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က..

'ငယ်ငယ်တုန်းက ကျောင်းမှာ သင်တဲ့ ပုံပြင်ကလေးတစ်ခုကို ရနေသေးတယ်။ မြို့ကြီးတစ်မြို့ကို ရန်သူတွေကဝိုင်းပြီး အုတ်နဲ့ တဲ့ မြို့ရိုးကို ဖြိုချပစ်လိုက်ပြီး အတင်းဝင်ပြီး တိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ တလူတွေက ရဲရဲဝံ့ဝံ့ခုခံလိုက်တဲ့အတွက် ရန်သူတွေက ကျပြန် သွားရတယ်။ အဲဒီလိုဆုတ်သွားရပေမယ့် ရန်သူတွေက နောက် ခါက်ပြန်ပြီးလာခဲ့ဦးမယ်ဟေ့လို့ ကြိမ်းသွားကြတယ်။ အဲဒီတော့ မြို့ကို အုပ်ချုပ်တဲ့ မြို့စားက မြို့ရိုးကိုဘယ်လိုပစ္စည်းနဲ့လုပ်ရင် လဲလို့ မြို့သူမြို့သားတွေဆီမှာ အကြံဉာဏ်တောင်းရှာတယ်။ အခါမှာ လူတစ်ယောက်က သားရေနဲ့လုပ်တာဟာ အကောင်းဆုံး ။ အဲဒီလိုအကြံပေးတယ်။ အဲဒီတော့ မြို့စားကြီးဟာ မြို့ရိုးကို နဲ့လုပ်ရကောင်းနိုးနိုး၊ သားရေနဲ့လုပ်ရကောင်းနိုးနိုးနဲ့တွေဝေ ရှာတယ်။ အဲဒီအခါမှာ မြို့စားအနီးမှာရှိတဲ့ ပညာရှိက မြို့စားကြီးကို လူဟာ မြို့ရိုးကို သားရေနဲ့လုပ်ပါလို့ ဘာဖြစ်လို့အကြံပေး သဲ..သိလား' လို့ မေးလိုက်တယ်။ အဲဒီတော့ မြို့စားကြီးက ပါဘူး။ သားရေကပိုပြီးခိုင်လို့ ဖြစ်မှာပေါ့' လို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။ ဒီအခါမှာပညာရှိက 'ဒီလူဟာ သားရေတုန်သည်တစ်ယောက် တယ်။ သူ့မှာ မရောင်းရတဲ့ သားရေတွေအများကြီးရှိတယ်။ ကြောင့် မြို့ရိုးကို သားရေနဲ့လုပ်ပါလို့ ပြောတာ။ လူဟာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြို့မှာနေတဲ့ လူအများရဲ့အကျိုးကို မကြည့်ဘူး၊ သူ့အကျိုး…
ကြည့်တာ၊ အဲဒါကြောင့် ဒီလူကို မြို့မှာမထားဘဲ မောင်းထု…
ပစ်လိုက်ပါ' လို့ အကြံပေးတယ်၊ အဲဒီတော့ မြို့စားက မဟုတ်…
ဟုတ်က အကြံပေးတဲ့ ဒီလူကို မြို့ကနေမောင်းထုတ်ပစ်လိုက်…
အခုလည်း ဒီလိုပဲ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာလူမျိုးတွေဖြစ်တဲ့အတွက် အ…
သေစာမသောက်ပါဘူးလို့ပြောတဲ့ လူသုံးယောက်ကို လာဆာ…
မိမိအရက်ရောင်းရဖို့ အကျိုးအတွက်ကြည့်ပြီး အဲဒီလူသုံးယော…
မုန်းတယ်လို့ ပြောတယ်၊ ဒီအခါမှာ မြို့စားဟာ စန်ကိုင်းဖြစ်ပါ…
စန်ကိုင်းဟာ မဟုတ်ကဟုတ်ကအကြံပေးတဲ့ လာဆာကို ဆိုင်အတွ…
အမြန်ဆုံးမောင်းထုတ်ပစ်ပါ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ စန်ကိုင်းသည် စနေမောင်မောင်၏စကာ… လွန်စွာမှ သဘောကျသွား၏၊ ထို့ကြောင့် စန်ကိုင်းက. .

'ဒေါက်တာလုံ. . . စိတ်ချပါ၊ ကျွန်တော့်မိန်းမလာဆာ… ကျွန်တော့်အနေနဲ့ သူတော်ကောင်းသုံးယောက်ကို အရက်ရောင်… အပြစ်ဒဏ်နဲ့ ကျွန်တော့်ဆိုင်ထဲက မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်ပါ့… ဘယ်အထိ မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်မလဲဆိုတော့ ကျွန်တော့်အိမ်… ရောက်တဲ့အထိ မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်ပါ့မယ်'

ဟုဆိုကာ ထမင်းဆိုင်ပိုင်ရှင် စန်ကိုင်းသည် သူ၏… လာဆာအား. .

'အို. . လာဆာ၊ သင်သည် သူတော်ကောင်းသုံးယော… တို့အား အရက်သေစာရောင်းချရန် ကြိုးပမ်းခဲ့၏၊ ထို့ကြောင့် …

…ဖြစ်ရှိသည်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်ဆိုင်တွင်းမှ ယခုချက်ချင်းထွက်ခွာသွား…ည်ဖြစ်သည်၊ မည်သည့်နေရာသို့ ထွက်ခွာသွားရမည်နည်းဟု…သော် ကျွန်ုပ်အိမ်ရာအတွင်းသို့ ရောက်အောင်သွားရမည်'

ဟု ဆိုလိုက်ရာ စန်ကိုင်း၏မိန်းမ လာဆာလည်း ပြုံးရယ်လျက် …ပ်တို့ သုံးယောက်အား နှုတ်ဆက်ကာ ထွက်ခွာသွားလေ၏၊ …ခါ စန်ကိုင်းက. .

'ဒီအရပ်ဒေသမှာ လမင်းကြီး ပျောက်ကွယ်သွားပြီ၊ ကျွန်တော် … လမင်းကြီး မရှိရင် မနေတတ်တဲ့လူ ဖြစ်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် …င်းကြီးရှိရာကို ကျွန်တော်လည်း လိုက်ပါသွားရပါမယ်'

ဟုဆိုကာ စန်ကိုင်းသည် ထွက်သွားလေတော့၏၊ ထို့ကြောင့် …မောင်မောင်တို့သုံးဦးသည် လွတ်လပ်စွာထမင်းစားခွင့်ရကြလေ…၏၊ ၎င်းတို့သည် ထမင်းစားပြီးနောက် အိမ်ရာသို့ဝင်ကြ၏၊ …တ်တစ်နေ့ဝေလီဝေလင်း၌ လမ်းမပေါ်တွင် လူသံများကြားသဖြင့် …မောင်မောင်တို့သုံးဦးသည် လမ်းမဘက်ဆီသို့ ကြည့်လိုက်ရာ …လေး၊ လူကြီး၊ မိန်းမ မကျန် ဆီမီးခွက်ကလေးများထွန်း၍ …ပေါ်တွင် အတန်းလိုက်လျှောက်သွားနေသည်ကို တွေ့လိုက်…လေ၏၊ မြို့ကို ဝန်းရံထားသော တောင်ကုန်းများပေါ်တွင်လည်း …ဆင်တလက် လက်ကလေးများဖြင့် လူများဆင်းလာသည်ကိုလည်း …ကြရ၏၊ ထို့ကြောင့် ထမင်းဆိုင်ရှင် စန်ကိုင်းကိုမေးကြည့်ရာ …ကိုင်းက. .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဒီနေ့ဟာ အလွန်ထူးမြတ်တဲ့နေ့ဖြစ်တယ်။ ဘာဖြစ်
ဆိုတော့ 'တာမွတ်' ဘုန်းတော်ကြီးတို့ ပူဇော်တဲ့နေ့ဖြစ်လို့ပဲ။
တိတိ ပူဇော်ကြလိမ့်မယ်၊ အတော်ဝေးတဲ့ဒေသကလူတွေပါ
ရောက်ကြလိမ့်မယ်။ ဒီမြို့မှာရှိတဲ့ ထမင်းဆိုင်တိုင်းလိုလို ရှစ်ရက်
လူပြည့်နေမယ်။ အစားအသောက်တွေလည်း အများကြီးဖြုလုပ်
ရတယ်'

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ဘွန်ဟောင်းက. .

'တာမွတ်ဘုန်းတော်ကြီးဆိုတာက အတော့်ကိုဘုန်းတန်
တာပဲနော်'

ဟု မေးလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က. .

'ဒီလို ဘွန်ဟောင်းရဲ့၊ တာမွတ်ဘုန်းတော်ကြီးဆိုတာ
အသံထွက်နဲ့ပြောတာ။ အမှန်က ဓမ္မဘုန်းတော်ကြီးပဲ၊
ဆိုတာက ဓမ္မကိုပြောတာ။ အဲဒီဘုန်းတော်ကြီးကိုပဲ တချို့နေရာ
ပိုးတိမ္မလို့ခေါ်ကြပြန်တယ်။ ပိုးတိမ္မဆိုတာ တခြားမဟုတ်
'ဗောဓိမ္မ' ကို ပြောတာပါ။ သူဟာ နီပေါဘုရင်ရဲ့တတိယမြောက်
ထော်ဖြစ်တယ်။ မြတ်စွာဘုရားပွင့်ပြီး နှစ်ခြောက်ရာလော
ပေါ်ပေါက်ခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးပဲ။ သူဟာ တိဗက်ကုန်းမြေမြင့်ကို
တရုတ်ပြည်ကို သာသနာပြုဖို့သွားရောက်ခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်
တိဗက်ကိုဖြတ်တဲ့အခါတုန်းက အလွန်နာမည်ကြီးတဲ့ ကူဗလိုင်ခန်
နဲ့ တွေ့ခဲ့သေးတယ်။ ကူဗလိုင်ခန် အရက်သောက်တဲ့ဓွက်ကြီးတို့
ကိုမြောက်တက်ပြီး လေထဲကိုလွင့်စင်သွားအောင် စိတ်ထ

ပြခဲ့ဖူးတယ်။ တရုတ်ပြည်မှာလည်း တရားဓမ္မတွေကို ဖြန့်ဖြူး
တယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

'တော်တော်စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတာပဲ၊ ဆရာကြီး မှတ်မိ
သောက် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ကိုပြောပြပါလား'

ဟု ဘွန်ဟောင်းက ပြောလေ၏။ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်
. .

'ကဲပါလေ. . . ခုတော့ မီးတိုင်လေးတွေနဲ့သွားနေတဲ့ ရှုမျှော်
တိုပဲ အေးအေးဆေးဆေးကြည့်လိုက်ပါဦး'

ဟုဆိုသဖြင့် ဘွန်ဟောင်းတို့လည်း ထိုကြည်နူးဖွယ်ကောင်း
မြင်တွင်းကို ကြည့်နေမိကြလေ၏။ နေ့လယ်ပိုင်းသို့ ရောက်သော
၌ ထမင်းစားကြလေ၏။ ထမင်းစားပြီးနောက် သုံးဦးသား အိပ်ခန်း
သို့ ပြန်ကြလေ၏၊ အိပ်ခန်းသို့ ရောက်လျှင် စနေမောင်မောင်သည်
မွတ်ဘုန်းတော်ကြီး သို့မဟုတ် ဘုန်းတော်ကြီးဗောဓိဓမ္မ၏
ကြောင်းကို ပြောပြလေတော့၏။

'အဲဒီ တာမွတ်ဘုန်းတော်ကြီးဆိုတာက တရုတ်ပြည်ကို
သနာပြုဖို့ရောက်လာတာ။ အမှန်က သူက နီပေါလူမျိုးဖြစ်တယ်။
သာဝင် ရဟန်းတစ်ပါးလည်းဖြစ်တယ်၊ တရုတ်ပြည်ကို သွားတဲ့
ကြောင်းထဲမှာ သာသနာပြုဖို့အကြောင်းလည်းပါတယ်၊ အထူးသဖြင့်
ဘောင်ဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို တရားဟောပြဖို့ပါတယ်။ အဲဒီ
ဘောင်ဟာ တရုတ်ပြည်နယ်စပ်မှာရှိတဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ကျောင်းမှာ ရဟန်းငယ်တစ်ပါး ဖြစ်နေပြီ။ ဦးဗောဓိမွေ့ အဲ
ရောက်သွားတဲ့အချိန်မှာ ရှင်ကောင်နဲ့ ချက်ချင်းမတွေ့သေး
ကိုးနှစ်ကြာတော့မှ တွေ့တာ။ ရှင်ကောင်ဟာ အတိတ်ဘ
အကြောင်းအမျိုးမျိုးနဲ့ လူတွေကိုသတ်ခဲ့ရလေတော့ နေ့စဉ်ရက်
ဆိုသလို အိပ်မက်ဆိုးကြီးတစ်ခု ဆက်တိုက်မက်လာခဲ့တယ်။
အိပ်မက်မှာ သူ့လက်ကို သွေးတွေစွန်းသွားတယ်လို့ အိပ်မက်
နေတယ်။ ကြာတော့လည်း သူ့လက်ကိုသူ မသတီသလိုဖြစ်နေ
ဘယ်လိုဆေးဝါးနဲ့မှ ကုလို့မရတော့ဘူး။ အိပ်မက်ဆိုးကြီးက
တရစပ်မက်နေတယ်။ ဆရာတော် ဦးဗောဓိမွေ့နဲ့တွေ့တဲ့အ
ရှင်တောင်ဟာ သူ့လက်ကို သူဖြတ်ပစ်လိုက်တဲ့အထိဖြစ်တော့
ဆရာတော်ဦးဗောဓိမွေ့ဟာ ရှင်ကောင်ကို တပည့်အဖြစ်လ
လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ဆရာတော်ဟာ တရုတ်ပြည်အနှံ့အပြ
လှည့်လည် တရားပြတယ်။ တရုတ်ပြည်တစ်ပြည်လုံးက ဆရာတေ
မလွှန်ပဲကြည်ညိုကြတယ်။ အင်မတန်နာမည်ကြီးတဲ့ ရှော
ကျောင်းတော်ကြီးဆိုတာ ဦးဗောဓိမွေ့ သီတင်းသုံးခဲ့တဲ့ ကျောင်းတော်
ရှောင်လင်မှာ သိုင်းပညာတွေ သင်ပေးတယ်ဆိုတာ ဦးဗောဓိ
နည်းတွေပဲ။ အဲဒီအကြောင်း အသေးစိတ်ပြောပြရင် ကျမ်းတစ်
ပေတစ်ဖွဲ့လောက် ဖြစ်နိုင်တယ်'

ဟု စနေမောင်မောင်က အကျဉ်းချုံး၍ပြောပြလိုက်လေ

ထို့နောက်တွင်ကား ဘွန်ဟောင်းတို့သည် ဦးဗောဓိ
တရားနှလုံးသွင်းပုံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်ပုံတို့ကို စနေမောင်မောင်

ခြန်းလေ၏။ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်ကလည်း ရှင်းပြခဲ့လေ၏။
နေမောင်မောင်နှင့် သူ၏လူနှစ်ဦးသည် နောက်တစ်နေ့တွင် အခြား
များကဲ့သို့ပင် ဆီမီးခွက်များကိုင်ဆောင်၍ တာမွတ်ဘုန်းတော်
ပွဲသို့လိုက်ပါခဲ့လေ၏။ ထိုမြို့သို့ရောက် ပြီးလေးရက်မြောက်သော
နေ့တွင် စနေမောင်မောင်က ဘွန်ဟောင်းအား. .

'ဘွန်ဟောင်းရေ. . မြင်းတွေကို အစာရေစာဝအောင်ကျွေး
ထုတ်လာခဲ့ပေတော့။ တာမွတ်ဘုန်းတော်ကြီးပွဲကို သွားသလိုနဲ့
ကနေ တစ်ခါတည်းထွက်သွားရတော့မယ်။ ဒီမြို့ထဲကို မည်းနက်သော
အစ်ကိုများအဖွဲ့က ကောင်တွေရောက်နေပြီ။ ဘာမဲဖြစ်ဖြစ်
ဆာဟာ ငါတို့ကို ရိပ်မိသွားပြီကွ။ သူမှာလိုက်လို့ အဲဒီကောင်တွေ
ထဲကို ရောက်လာတာပဲ'

ဟုပြောလေ၏။ ထို့ကြောင့် မောင်ဖိုးသာသည် မြင်းများကို
စာရေစာများ တိုက်ကျွေးပြီးလျှင် ထုတ်လာခဲ့လေ၏။ အမြင်သို့
က်သောအခါ၌ စနေမောင်မောင်သည် စာရွက်တစ်ရွက်ပေါ်တွင်
ာက်ပါအဓိပ္ပာယ်ရသော စာတစ်စောင်ကို ရေးခြစ်လေ၏။
နဲ့ကိုင်းရေ. .

ဒီနေ့ ညနေစာအတွက် ဟင်းချိုတစ်ခွက်ရယ်၊ ဘဲလက်
ရားသားနှစ်ကောင် ထောပတ်သုတ်ပြီး မီးကင်ထားတာရယ်၊
ဆာရဲ့ပါးသားကို ငရုတ်သီးစပ်စပ်နဲ့ ကြော်ထားတာရယ်ကို
ချင်တယ်ကွာ။ ဖြစ်နိုင်ရင် စီစဉ်ပေးထားပါ။

ဒေါ်တာသို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့နောက် စနေမောင်မောင်သည် ထိုစာကို စားပွဲပေါ် ခဲနှင့်ဖိထားခဲ့လေ၏။ ပြီးလျှင် ရင်းတို့သုံးဦးသည် မြင်းများပေါ် လွှားခနဲ လွှားခနဲ တက်ခဲ့ကြလေ၏။ ထို့နောက်တွင်ကား တာမွတ် တော်ကြီးအား ပူဇော်သောအဖွဲ့ကိုကျော်ဖြတ်၍ တောင်ကုန်းနှစ် ကြား တောင်ကြားလမ်းမှ ကဆုန်စိုင်း၍ထွက်သွားကြ လေ သတည်း။

ဝ ဝ ဝ

အခန်း (၁၀)

တည်

စနေမောင်မောင်၊ ဘွန်ဟောင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာတို့သည် တောအုပ်ကြီးတစ်ခုအတွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားကြလေတော့၏။ ထိုတောအုပ်ကြီးသည် ပင်စည်ပင်စောက် ကောင်းလှသောအပင်များဖြင့် ပြည့်နှက်လျက်ရှိ၏။ တစ်ပင်နှင့်တစ်ပင် အကိုင်းချင်းယှက်၍ နေပြောက်မထိုးနိုင်အောင်ရှိသော်လည်း တော၏အောက်ခြေ၌မူ ရှင်းလှပေ၏။ ကျောက်မြေနှင့် သဲမြေရောထားသော မြေပြင်ပေါ်တွင် သစ်ကြီးဝါးကြီးများပေါက်နေသော တောမျိုးဖြစ်၏။ တော၏အလယ်တွင် ကြည်လင်သန့်ပြန့်သော စမ်းချောင်းငယ်တစ်ခု ရှိသကဲ့သို့ ရေအိုင်များ ရေကန်များသည်လည်း တောအနှံ့ရှိ၏။ ထို့အတူ ကျောက်တုံးကြီးများသည်လည်း အစုလိုက်အဖွဲ့ လိုက်တွေ့ရတတ်၏။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာသည် တစ်ခါက ကျောက်တောင်ကြီး တစ်တောင်ဖြစ်ခဲ့ပြီး ငလျင်ဒဏ်ကြောင့် ထိုကျောက်တောင်ပြိုကာ မြေပြင်ဖြစ်သွားပြီးလျှင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုမြေပြင်ပေါ်၌ သစ်ပင်များ ပေါက်ရောက်ကာ တောဖြစ်သွားဟန်
၏။ အမှန်စင်စစ်လည်း ထိုဒေသရှိလူများသည် ထိုတောအား
တောဟူ၍မခေါ်ဘဲ တောင်တောဟူ၍ခေါ်ကြကုန်၏။ ထိုတောင်တော
အတွင်းသို့ စနေမောင်မောင်တို့သုံးဦးသားသည် မြင်းများဖြင့် ဝင်သွ
ကြကုန်၏။ ထို့နောက် လွန်စွာကြီးမားသော ကျောက်တုံးကြီးသုံးတုံး
အကြားသို့ဝင်ကာ စခန်းချရပ်နားကြကုန်၏။ မြင်းများကိုလည်း
ဘွန်ဟောင်းက အစာရေစာတိုက်ကျွေး၍ အနားပေးထား၏။ ထို့နော
ဘွန်ဟောင်းသည် ၎င်းတို့၌ပါလာသော ရွက်ဖျင်ကိုအသုံးပြု
သုံးယောက်နေနိုင်ရုံ တဲကလေးထိုး၏။ မောင်ဖိုးသာကိုမူ ဘွန်ဟော
က ထင်းရှာခိုင်း၏။ မောင်ဖိုးသာလည်း ဓားတစ်လက်ဖြင့် ထင်းမျ
မနေမနားရှာဖွေရ၏။ ဘွန်ဟောင်းသည် မောင်ဖိုးသာရှာပေးသေ
ထင်းများဖြင့် ရေနွေးအိုးကို အစဉ်မပြတ် တည်ထားပေး၏။ ထို့နော
လက်ဖက်ခြောက်များကိုခတ်ကာ အစဉ်သဖြင့်ရေနွေးကြမ်း သော
နေလေတော့၏။ ပြီးလျှင် အသားခြောက်များကို ဟင်းလျာအဖြ
ချက်ပြုတ်၏။ ထို့နောက် ဆန်နီများပွမ်းတီးသော ဆန်များကိုလည်း
နူးညံ့ပျော့ပျောင်း၍ စား၍ကောင်းအောင်ရေနွေးဖြင့် ပေါင်း
ချက်ပြုတ်၏။ ခေါပုတ်များကို မီးကင်၏။ ပြီးလျှင် ကော်ဖီမှုန့်
သကာခဲများကိုပေါင်းစပ်ကာ ကော်ဖီကြမ်းလုပ်၏။ ထို့နောက် သုံး
သား မြိန်ရှက်စွာ စားသောက်ကြ၏။ နေ့လယ်ပိုင်းအခါများ၌လည်း
ကော်ဖီကြမ်း၊ ခေါပုတ်စသည်များကို လွေးလျက် ပျော်မွေ့ချမ်းသာ
နေထိုင်ကြလေ၏။

တစ်နေ့တွင် မောင်ဖိုးသာက စနေမောင်မောင်အား. .

'ဆရာကြီးစနေမောင်မောင်မှာ အလွန်ထူးခြားဆန်းကြယ်တဲ့
ဝါတွေရှိတယ်ဆိုတာ ကြားဖူးပါတယ်။ ကိုဘွန်ဟောင်း ပြောပြ
လည်း တော်တော်လေးပြည့်ပြည့်စုံစုံသိရပါတယ်။ အဲဒါတွေဟာ
ရာပါလား၊ လေ့ကျင့်ယူတာလား ဆရာကြီး'

ဟုမေးရာ စနေမောင်မောင်က. .

'နှစ်ခုစလုံးမှန်တယ်။ မောင်ဖိုးသာ အခုမေးတာဟာ စိတ်တန်ခိုး
တ်သက်လို့ မေးတာမဟုတ်လား။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ပြောပြဦးမယ်။
ရာသီးဆိုတတည်းက ချဉ်ပြီးသားပဲ။ သံပရာသီးဖြစ်ပြီး ချေ့ဉ်ရုံ
ဒီသံပရာသီးဟာ တစ်စုံတစ်ခုချွတ်ယွင်းနေလို့ပဲ။ အဲဒီလိုပဲတွ. .။
ာလုံးဆိုရင် လိမ့်တဲ့သတ္တိပါပြီးသားပဲ။ ဘောလုံးကို လိမ့်အောင် အာ
ပြီးထည့်စရာမလိုဘူး။ သူ့မှာ သတ္တိပါပြီးသားပဲ မဟုတ်လား။
ာလုံးဟာ မလိမ့်ဘူးဆိုရင် တစ်စုံတစ်ခု ခုနေလို့ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ်
ာ်နှာပြင်သိပ်ညီတဲ့ပေါ်ကို ရောက်နေလို့ဖြစ်စေ ဖြစ်ရမယ်။ အဲဒီလိုပဲ
င်ဖိုးသာရေ။ လူရဲ့စိတ်ဟာ ပင်ကိုယ်အားဖြင့် တန်ခိုးရှိပြီးသားတွေ။
ဒို့စကားနဲ့ပြောရင် သိဒ္ဓိရှိပြီးသားကွ။ ဘောလုံးဆိုရင်လိမ့်နိုင်တဲ့
ာပါပြီးသားလိုပဲ စိတ်ဆိုရင်တန်ခိုးရှိပြီးသားပဲ၊ တန်ခိုးမရှိဘူး
ရင် အဲဒီစိတ်ကို ပြန်ပြီးဆန်းစစ်ရမယ်။ ဘယ်လိုအရှာတွေက ကာဆီး
လို့ စိတ်ဟာ တန်ခိုးမရှိဖြစ်နေတာလဲလို့ ရှာဖွေရမယ်။ ရှာတွေ့ပြီး
ဒါဟာတွေကို ဖယ်ထုတ်လိုက်ရင် စိတ်တန်ခိုးဟာပေါ်ထွက်
တာပေါ့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ မောင်ဖိုးသာသည် မျက်စိကလေးစွေ နားထောင်နေ၏။ ထိုအချိန်၌ ဘွန်ဟောင်းက မောင်ဖိုးသာ လက်ထဲ ရေနွေးတစ်ခွက် ကမ်းပေးရင်း. .

'သိပ်လည်း စဉ်းစားမနေပါနဲ့ မောင်ဖိုးသာရေ၊ ဆံပင်တွေ ကုန်ပါဦးမယ်၊ ရေနွေးလေး ဘာလေးသောက်လိုက်ပါဦး'

ဟုဆိုသဖြင့် မောင်ဖိုးသာလည်း ဘွန်ဟောင်း ကမ်းပေးသော ရေနွေးကြမ်းခွက်ကိုယူကာ ရှူးခနဲသောက်လိုက်ရာ ရေနွေးမှာ ပူလွ သဖြင့် လျှာကျက်သွားလေ၏။

'ပူလိုက်တာ ကိုဘွန်ဟောင်းရယ်၊ လျှာတောင် ကျက်သွ တယ်'

ဟု မောင်ဖိုးသာကပြောလိုက်လေ၏။

'ရေနွေးကြမ်းပဲကွာ၊ ဒီလောက်ကြီး အလောတကြီး သော မလိုပါဘူး၊ အလောတကြီးသောက်တော့လည်း အပူလောင် တာ မောင်ဖိုးသာရဲ့'

ဟု ဘွန်ဟောင်းက ပြန်၍ပြောလေ၏။

'ခင်ဗျားတို့တရုတ်တွေဟာ ရေနွေးကြမ်းသောက်ရင် အ အပူကြီး သောက်တာပဲဗျာ'

ဟုအပြစ်တင်သော လေသံဖြင့် ပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်း ရယ်လေ၏။

'မောင်ဖိုးသာရေ. . . . တရုတ်တိုင်း ရေနွေးကြမ်းအ သောက်တာ မဟုတ်ဘူး၊ တရုတ်ပြည်ရဲ့ မြောက်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ တရ

လာဘ်မိုးရွှေစာပေ

'နီးပြီ ဘွန်ဟောင်းရေ. . နီးပြီ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါတို့ဟာ ာက်ဆိုင်ကျောက်တုံးကြားမှာနေရင်း မရဏလိုက်ဂူမှာတွေ့မယ့် ာယ်တွေအတွက် စိတ်ဓာတ်တွေ တည်ဆောက်ရမယ်၊ ကျန်းမာရေး နည်းချက်တွေ ရှိရင်လည်း ကုရမယ်၊ မောပန်းနွမ်းနယ်မှုတွေ ည်း မောပန်းတာတွေကို ဖြေရမယ်၊ ဒီနေရာဟာ တည်ဆောက် နေရာပဲ၊ လက်နက်ရိက္ခာတွေကိုလည်း ဒီနေရာမှာ ပြည့်စုံအောင် ာင်းရမယ်၊ သေနတ်တွေပါတယ် မဟုတ်လား၊ မောင်ဖိုးသာဟာ တ်လုံးပြူး တောင်းကောင်းမပစ်တတ်ဘူး၊ ဘွန်ဟောင်းက ဒီမှာ ဲ့ရက်အတွင်း သင်ပေးလိုက်ပါ၊ တချို့က ကျည်ဆန်ထည့်တဲ့ ည်ထဲကို ကျည်ဆန်ထည့်ပြီး မောင်းခလုတ်ကို လက်ညှိုးဆည့်ပြီး ဆိုက်ရုံနဲ့ ခြောက်လုံးပြူးပစ်တတ်တယ်လို့ ထင်တတ်ကြတယ်၊ ်ဆိုရင် လူမပြောနဲ့ အဲဒါကိုမျောက်တောင် လုပ်တတ်တယ်၊ တော့ ဘွန်ဟောင်းက မောင်ဖိုးသာကို သင်ပေး'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောလေ၏။

ထိုအချိန်မှစ၍ ဘွန်ဟောင်းသည် မောင်ဖိုးသာအား တ်၏အစိတ်အပိုင်းကိုလည်းကောင်း၊ သေနတ်ပစ်ခြင်း၏ အစီအမံ ည်းကောင်း၊ သေနတ်ပစ်နည်းကိုလည်းကောင်း သင်ပြပေး ၏၊ စနေမောင်မောင်သည် အချိန်ရှိသ၍ ဆန့်ဆန့်ကြီးလှဲကာ ကြာများလျှော၍ မိုးကောင်းကင်ကိုကြည့်ပြီး အားများကိုပြည့် ာတော့၏၊ ဘွန်ဟောင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာတို့သည် မြင်းမြင့် ်သွားကြပြီး ရိက္ခာနှင့်လက်နက်များ ရှာဖွေခဲ့လေ၏။

လာဘ်မိုးရွှေစာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဒီလိုပဲ။ လောကကြီးဆိုတာ သူတော်ကောင်းအချင်း
ရှိုင်းပင်းရတယ်။ တချို့က နားလည်မှုမရှိဘူး။ ကပ္ပိယကြီးနိုးစား
ပြောသွားကြတယ်။ ဆရာတော်ကိုတိုင်တဲ့လူကတိုင်သွားကြတယ်။
နားမလည်ကြဘူး။ ဆရာတော့် ကျောင်းမှာနေတာတော့ မှန်
ဆရာတော် ကျင့်သလိုတော့ ဘယ်ကျင့်နိုင်မလဲ။ ဒါက ရှိသေလို့လု
မဟုတ်လား။ အဲဒါကို မကောင်းမှုဖြစ်အောင်ပြောကြတယ်။ တော်
တုသိုလ်များတဲ့ လူတွေပဲ'

ဟု ပြော၍ မီးဖိုဘက်သို့ဆင်းသွားလေ၏။ များမကြ
ကြီးတစ်ဗန်းနှင့် အသီးအရွက်ကြော်များ၊ အသားကင်
င်းများအပြင် တုသုံးစုံပါ ယူလာလေတော့၏။ ပြီးလျှင်
က်မန်းဝိုင်နှစ်လုံးပေးပြီး ၎င်းအား ဆန်အရက်တစ်လုံးပြန်
ပြောသဖြင့် ဘွန်ဟောင်းက ဆန်အရက်တစ်လုံးယူ၍ ပေးလိုက်
ကပ္ပိယကြီးကလည်း မက်မန်းဝိုင်နှစ်လုံးပေးလေသည်။ ပြီး
ကပ္ပိယကြီးက ဘွန်ဟောင်းအား. .

'ကျေနပ်သလား'

ဟု မေးလိုက်လေ၏။ ဘွန်ဟောင်းကလည်း. .

'ကျေနပ်ပါတယ်ဗျာ'

ဟု ပြန်၍ဖြေလျှင် ကပ္ပိယကြီးက. .

'ကျေနပ်ရင် လောကကြီးဟာ လှတယ်။ မကျေနပ်ရင်
ကြီးဟာ အကျည်းတန်တယ်။ အစဉ်သဖြင့် လောကကြီးကို လှ
လုပ်ပါ။ ကျေနပ်ရင် နတ်ပြည်ပဲ။ မကျေနပ်ရင် ငရဲဘုံပဲ။ နတ်ပြ

လား။ ငရဲပြည်မှာနေမလားဆိုတာ တခြားလူက ဆုံးဖြတ်တာမဟုတ်
ကိုယ်တိုင်ရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်ပဲ။ ဘာဖြစ်လို့ ငရဲဘုံမှာနေမှာလဲ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ဘွန်ဟောင်းက. .

'ဟောဟိုက ကျုပ်တို့ဆရာကြီးမှာ ကျေနပ်တာလည်း မရှိဘူး။
ကျေနပ်တာလည်းမရှိဘူး။ သူကျတော့ ဘယ်လိုပြောမလဲ'

ဟုမေးလိုက်လျှင် ကပ္ပိယကြီးက. .

'အဲဒါဆိုရင် လွတ်မြောက်ပြီလို့ ပြောရမှာပေါ့။ သူမှာ နောက်ကို
မရှိတော့ဘဲ'

ဟုပြောပြီးလျှင် အောက်သို့ဆင်းသွားပြန်လေ၏။ မောင်
ထမင်းကို ပလုတ်ပလောင်းစားနေပြီဖြစ်၏။ ထိုသို့စားရင်းသွား

'ဒီကပ္ပိယကြီးကတော့ လူ့ခွစာပဲ။ တွေ့မှာ စောစော
မဟုတ်ဘူး။ အခုကျမှ ဘယ်ကနေ ထုတ်လာတယ်မသိဘူး
သီးအရွက်ကြော်ရော၊ အသားကင်တွေရော၊ ထမင်းရော။ နှိပ်
တ်တာ'

ဟုပြော၍ ရေနွေးတစ်ခွက်သောက်လိုက်၊ ထမင်းတစ်လုတ်စား
တ် လုပ်နေလေတော့၏။ ညပိုင်းသို့ရောက်လျှင် ကပ္ပိယသည်
ဘာဖြင့် ဖျော်ထားသော ကော်ဖီကြမ်းများလည်း လာ၍ပေးလေ၏။

မောင်ဖိုးသာလည်း အားရဝမ်းသာ ကော်ဖီခွက်ကို ဆွဲလေ၏။
အချိန်၌မှာပင် ကပ္ပိယကြီးက. .

'ဟောဒီက လူကြီးလူကောင်း သုံးယောက်အတွက် ကျွန်နေ
ခိုက်မကောင်းပါဘူး။ ဟော ဟိုနှင်းမှုန်ထဲမှာ မှိတ်တုတ် မှိတ်တုတ်ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဘာဖြစ်လို့ နိူးတာလဲ'

ဟု မေးလေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက. .

'ခေါင်းကျလို့ နိူးတာ'

ဟု ပြန်၍ဖြေလျှင် ဘွန်ဟောင်းက. .

'ဘာကွ. .'

ဟု ပြန်၍မေးလေ၏။

'ဝိုက်ဆံကို ခေါင်းပန်းလှန်တယ်ဗျ။ ပန်းကျရင် မနိူးဘူး၊ ခေါ် ကျရင် နိူးမယ်လို့ ကျိပ်ဟာကျိပ် သတ်မှတ်ထားတယ်၊ ခု ခေါင်းကျ နိူးတာ'

ဟု မောင်ဖိုးသာက ပြန်၍ပြော လိုက်လေ၏။ ဘွန်ဟော သည် စိတ်ဆိုးသဖြင့် မျက်နှာကြီး နီမြန်းသွားလေတော့၏။

'မင်းကို ကင်းစောင့်ပါဆိုတာ မင်းကကောင်းကောင်းမစ ဘူး။ မျောက်ပန်းလှန်ပြီး ငါ့ကို နိူးတယ်. . ဟုတ်လား'

ဟု ဘွန်ဟောင်းက ဒေါနှင့်မောနှင့် မေးလိုက်ရာ. .

'ဟုတ်မှာပေါ့လား'

ဟု မောင်ဖိုးသာက ကျားသစ်ကို ပြလေ၏၊ ဘွန်ဟောင်းသ ကျားသစ်ကို ကြည့်ပြီးနောက်. .

'အေး. . ဒါကိုတော့ နိူးရမယ်ကွ။ တို့ဝင်ရင် ဒီကျားသ တို့ကို ကောင်းကောင်းဒုက္ခပေးမယ်၊ အဲဒီတော့ ငါလည်းအိပ် မဖြစ်တော့ပါဘူးကွာ၊ မင်းနဲ့ အတူတူ ကင်းစောင့်မယ်၊ နှစ်ယော နှစ်နာရီတိတိ ကင်းစောင့်မယ်၊ ပြီးမှ ဆရာကြီးကို နိူးမယ်'

ဟု ပြောလေ၏။ ထို့နောက် ဘွန်ဟောင်းသည် မျက်နှာသစ်ပြီး ၍ မောင်ဖိုးသာနှင့်အတူ ကင်းစောင့်ရလေတော့၏။ ထိုသို့ င်းစောင့်နေစဉ်အတွင်း ဂူဝတွင် မည်သည့်အရာကို တွေ့မြင်သည် သိ။ ဘွန်ဟောင်းသည် ဒူးလေးကိုကောက်ကိုင်လိုက်၏။ ထို့ပြင် တ်တစ်ဖက်ဖြင့်လည်း စန့်စန့်ရန့်ရန့်ကြီးအိပ်နေသော ဆရာကြီး နေမောင်မောင်၏ ခြေထောက်ကို လှမ်းပုတ်လိုက်လေတော့၏။ နေမောင်မောင်လည်း နံဘေးတွင်ချထားသော ခြောက်လုံးပြူး သနတ်ကိုကိုင်၍ ဆတ်ခနဲထလိုက်၏။ ထို့နောက်ဂူဝတို့ လှမ်းကြည့် တ်၏။ ပြီးလျှင် ဘွန်ဟောင်းအား လက်ဖြင့် လူချင်းခွဲ၍ အနီးသို့တစ် းရန် ညွှန်ပြလိုက်လေ၏။ ထို့ကြောင့် ဘွန်ဟောင်းလည်း ချွေခနဲ ားမှ ထွက်သွားလေတော့၏။ စနေမောင်မောင်သည် ခြောက်လုံးပြူး သနတ်ကိုကိုင်၍ အခြားတစ်ဖက်မှကွေ့ဝိုက်၍ မရဏလိုက်ဂူဘက် သို့ ချုံဖုတ်များကိုကွယ်၍ ထွက်သွားလေ၏။ မောင်ဖိုးသာမှာအား န်ဟောင်းနှင့်စနေမောင်မောင်တို့အတွက်စိတ်ပူခြင်း၊ ငုင်းတစ်ယောက် ည်းနေခဲ့ရသည့်အတွက် အားငယ်ခြင်း၊ ကြောက်လန့်ခြင်း စသော ဒနာများကို ခံစားရသဖြင့် မျက်နှာ၌ ဆီးတင်းဝမာဏများရှိသော တချွေးများ တပြိုက်ပြိုက်ကျလာလေတော့သတည်း။

စနေမောင်မောင်သည် မရဏဂူဝကြီးအနီးရှိ ကျောက်တုံး ်တုံးတွင် သွား၍ကပ်၏။ ထို့နောက် ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်၏ ာင်းကိုလက်မဖြင့် တင်လိုက်၏။ ပြီးလျှင် နားတိုစွင့်၍ နေလိုက်၏။ ွန်ဟောင်းမှာလည်း ဂူဝ၏အခြားတစ်ဖက်ရှိ ကျောက်ပွန်းတို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု မဝံ့မရဲလေသံဖြင့် မေးလေ၏။ ထိုအခါ မိုးပြာရောင်ဝတ်စုံနှင့် လူက. . .

'သိုက်ဆရာ'

ဟု ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြန်၍ ဖြေလိုက်လေ၏။

အိမ်ရှင်လူကြီးသည် သိုက်ဆရာဆိုသူများကို မြင်ဖူးတွေ့ဖူးပေါင်းများလှပြီဖြစ်၏။ ထိုသိုက်ဆရာဆိုသူများသည် ခေါင်းပေါင်းပြောက်တိုပေါင်းလျက် ယောလုံချည်အနက်၊ အပေါ်အင်္ကျီအနက်ကိုဝတ်ဆင်ကာ ကွမ်းတဖွတ်ဖွတ်စားလျက် တောင်ဝှေးကိုင်ကာ ညှင်းသိုးသိုးမျက်နှာထားနှင့် သွားလာနေသူများဖြစ်၏။ ယခုသိုက်ဆရာဆိုသူမှာမူ လွန်စွာကြည့်၍ကောင်းသော ဥပဓိရုပ်ရှိပြီး ဥရောပဝတ်စုံကိုအခိုးကျကျဝတ်ဆင်ကာ အထက်တန်းကျကျ နေထိုင်သည့် လူစားမျိုးဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့ရလျှင် လွန်စွာအံ့သြ၍နေလေ၏။

အိမ်ရှင်လူကြီးသည် ထိုလူအားကြည့်၍ အံ့သြနေပြီးနောက်

'နာမည်ဘယ်လိုခေါ်ပါသလဲ'

ဟု မေးပြန်ရာ ထိုသူက

'နာမည်ရင်းကတော့ မောင်မောင်ပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ အများကစနေမောင်မောင်လို့ ခေါ်ကြပါတယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ အိမ်ရှင်လူကြီးသည်. .

'ဩော် ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့ ကြားဖူးပါရဲ့ ကြားဖူးပါရဲ့ အတော်ကိုအစွမ်းထက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ'

ဟု ပြောလေ၏။

'နိုးပြီ ဘွန်ဟောင်းရေ. . နိုးပြီ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါတို့ဟာ
က်ဆိုင်ကျောက်တုံးကြားမှာနေရင်း မရဏာလိုက်ဂူမှာတွေ့မယ့်
ာယ်တွေအတွက် စိတ်ခတ်တွေ တည်ဆောက်ရမယ်။ ကျန်းမာရေး
ည်းချက်တွေရှိရင်လည်း ကုရမယ်၊ မောပန်းနွမ်းနယ်မှုတွေ
သည်း မောပန်းတာတွေကို ဖြေရမယ်၊ ဒီနေရာဟာ တည်ဆောက်
နေရာပဲ၊ လက်နက်ရိက္ခာတွေကိုလည်း ဒီနေရာမှာ ပြည့်စုံအောင်
ာင်းရမယ်၊ သေနတ်တွေပါတယ် မဟုတ်လား။ မောင်ဖိုးသာဟာ
တ်လုံးပြူး ကောင်းကောင်းမပစ်တတ်ဘူး၊ ဘွန်ဟောင်းက ဒီမှာ
ရက်အတွင်း သင်ပေးလိုက်ပါ၊ တချို့က ကျည်ဆန်ထည့်တဲ့
ည်ထဲကို ကျည်ဆန်ထည့်ပြီး မောင်းခလုတ်ကို လက်ညှိုးထည့်ပြီး
ိုက်ရုံနဲ့ ခြောက်လုံးပြူးပစ်တတ်တယ်လို့ ထင်တတ်ကြတယ်၊
ဆိုရင် လူမပြောနဲ့ အဲဒါကိုမျောက်တောင် လုပ်တတ်တယ်။
ော့ ဘွန်ဟောင်းက မောင်ဖိုးသာကို သင်ပေး'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောလေ၏။

ထိုအချိန်မှစ၍ ဘွန်ဟောင်းသည် မောင်ဖိုးသာအား
တ်၏အစိတ်အပိုင်းကိုလည်းကောင်း၊ သေနတ်ပစ်ခြင်း၏ အမိပ္ပာယ်
ည်းကောင်း၊ သေနတ်ပစ်နည်းကိုလည်းကောင်း သင်ပြပေး
၏။ စနေမောင်မောင်သည် အချိန်ရှိသ၍ ဆန့်ဆန့်ကြီးလှဲကာ
ကြာများလျှော့၍ မိုးကောင်းကင်ကိုကြည့်ပြီး အားများကိုပြည့်
သတော့၏။ ဘွန်ဟောင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာတို့သည် မြင်းမြင်း
ျားကြပြီး ရိက္ခာနှင့်လက်နက်များ ရှာဖွေခဲ့လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂုင်းတို့သည် ထိုမိုခနောက်ဆိုင် ကျောက်တုံးကြီး၌ နေထိုင်
အတွင်း ရွှေခရီးစဉ်အတွက် ဂုင်းတို့၏ စိတ်ဓာတ်အင်အားများ
တည်ဆောက်နေကြလေတော့သတည်း။

❑♦❑

ထွက်

ထိုနေရာ၌ရက်အတန်ကြာနေခဲ့ပြီးနောက် စနေမောင်မောင်
ခရီးထွက်ရန် ခွင့်တော်ပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ယနေ့ ၉ နာရီ ၄၅ မိနစ်
ခရီးစတင်ထွက်မည်ဖြစ်ကြောင်းပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက..

'ဆရာကြီး... ဘာဖြစ်လို့ ဒီနေ့ ၉ နာရီ ၄၅ မိနစ်
ထွက်ရမှာတုံး'

ဟု မေးလေ၏။

'ဒီလို မောင်ဖိုးသာရဲ့၊ ဒီနေ့က စနေနေ့လေကွာ၊ စနေ
၉ နာရီကျော်ရင် အင်္ဂဝိဇ္ဇာသဘော အရ 'သောမ' အခါဖြစ်တယ်
သောမအခါဆိုရင် စနေဟာ တိုင်ထိပ်မှာကွ။ အဲဒီတော့ စနေမောင်
လုပ်မယ့်အလုပ်ဟာ အင်္ဂဝိဇ္ဇာသဘောအရ တိုင်ထိပ်မှာရောက်
ပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက..

'ဟုတ်ကဲ့..ဟုတ်ကဲ့'

ဟု ပြောလေ၏။ ဘွန်ဟောင်းမှာမူ တဲကိုဖျက်၏။
မီးခဲများ၊ ပြာများကို မြေကြီး၌တူးချဲ့မြှုပ်၏။ ဤနေရာတွင်

နေထိုင်သွားသည်ကို မသိနိုင်စေရန် အစစအရာရာဖုံးဖိ၏။ နောက်ဆုံး
တွင် သစ်ကိုင်းသစ်ရွက်များယူကာ နေရာအနှံ့တွင် အုပ်ဆိုင်းထား
လိုက်လေတော့၏။

'ကိုဘွန်ဟောင်းရယ်..ဘာဖြစ်လို့ ဒါတွေလိုက်ပြီး ဖုံးဖုံးဖိဖိ
လုပ်နေရတာတုံး'

ဟု မောင်ဖိုးသာက မေးလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက..

'ကိုယ်စခန်းချသွားတဲ့နေရာကို တခြားလူက မသိအောင် လုပ်
တာပေါ့ကွ။ တို့ထွက်သွားပေမယ့် ဒီနေရာကို ဘာလက်ဘာရားသားတွေ
ရောက်လာရင် တို့ဒီနေရာမှာ စခန်းချသွားမှန်းမသိရင် ပိုပြီးကောင်းတာ
ပေါ့ကွာ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် ဂုင်းတို့သုံးဦးသည် မြင်းများ
နှင့် တောကြီးကိုဖြတ်ကြလေ၏။ ထိုသို့ဖြတ်ကြရာတွင် မိုးကောင်းကင်
တစ်ခုလုံး မည်းမှောင်အုံ့ဆိုင်းနေသဖြင့် ခရီးလမ်းပန်းမသာဘဲရှိရာ
တစ်နေ့လုံးနှင်ခဲ့သောခရီးသည် ဆယ်မိုင်ကျော်ကျော်ခန့်သာရောက်ရှိ
ကြလေ၏။ ထိုနေရာ၌ ခေတ္တရပ်နားပြီးနောက် ညနေစာ စားသောက်
ကြလေ၏။ ပြီးလျှင် လရောင်ဖြင့် ဆက်လက်၍ခရီးနှင်ခဲ့ကြလေ၏။
ထိုရာတွင် ညသန်းခေါင်အချိန်၌ တောမီးလောင်နေသည်ကို
တွေ့ရသောကြောင့် ခရီးမဆက်နိုင်ဘဲ နားရပြန်လေ၏။ နောက်နေ့တွင်
မိုးလင်းလာသည်နှင့် ခရီးထွက်ခဲ့ကြ၏။ ထိုသို့ခရီးထွက်ခဲ့ကြရာ
တွင်။ ချောက်များပေါများသောနေရာကို ဖြတ်ရသဖြင့် ခရီးမတွင်ဘဲ
ရှိလေ၏။ မြင်းများမှာလည်း လွန်စွာမောဟိုက်နေပြီဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့ကြောင့် မြင်းများကို မကြာခဏ အနားပေးရလေ၏။ လျှိုမြော
ချောက်များပေါ်သောနေရာကိုလွန်လျှင် မတ်စောက်သောတော
ကမ်းပါးယံများကို တက်ရပြန်၏။ ထို့နောက် အရိပ်အာဝါသဟူ၍ လုံး
မရှိသော လွင်တီးခေါင်မြေပြင်ကြီးကို ပျင်းရိငြီးငွေ့ဖွယ်ဖြတ်ရလေ
တော့၏။ ထိုလွင်တီးခေါင်ကြီးကို ဖြတ်ပြီးနောက် တရုတ်ဘုံကျောင်း
ဆန်ဆန် အဆောက်အအုံလေးကိုတွေ့သဖြင့် စနေမောင်မောင်
သုံးဦးသည် ထိုဘုံကျောင်းလေးမှ ဘုန်းတော်ကြီးအား ပန်ကြား
ထိုဘုံကျောင်း၌ တည်းခိုကြလေတော့၏။ ဘုန်းတော်ကြီးသည် တည်
ရန် ခွင့်ပြု၏။ သို့ရာတွင် ကပ္ပိယကြီးက စည်းကမ်းကိုလာ၍ပြော
၏။ ထိုကပ္ပိယကြီးအား မောင်ဖိုးသာက မြင်လျှင် မြင်ချင်း ငရန်မန်
ဟူ နာမည်ပေးလိုက်၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုကပ္ပိယကြီး
အယ်ဘက်မျက်လုံး တစ်ဖက်ကန်းနေသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ကပ္ပိယ
သည် စနေမောင်မောင်တို့သုံးဦးအား အောက်ပါအတိုင်း ပြောလေ

'ခင်ဗျားတို့ ဒီကျောင်းမှာတည်းရင် အစားအသောက်မစား
မနေရဘူး။ စားရမယ်။ ဒါပေမဲ့ အသားတော့ စားခွင့်မရှိဘူး။ ပြီးတော
ဒီကျောင်းမှာနေရင် ရေမချိုးဘဲ နေလို့မရဘူး။ နေ့စဉ်ရေတစ်ကြိမ်
ချိုးရမယ်။ ဒါပေမဲ့ ရေနွေးနဲ့ချိုးရမယ်။ ဒီကျောင်းမှာ စကားမ
တတ်တဲ့ အ,အကို လက်မခံဘူး။ စကားပြောရမယ်။ ဒါပေမဲ့ တို
ပြောရမယ်။ ဒီကျောင်းမှာတည်းရင် မအိပ်ဘဲမနေရဘူး။ ညကိုး
ထိုးတာနဲ့ အားလုံးအိပ်ရမယ်။ ဒါပေမဲ့ ပျော်အောင်မအိပ်ရ
အရေးပေါ်အချက်ပေးရင် ချက်ချင်းနိုးရမယ်။ ဒီမှာက အချိန်

ရောက်လာနိုင်တာဖြစ်လို့ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်အိပ်တာ ဆရာတော်
ကြီးက သဘောမကျဘူး။ သတိနဲ့ အိပ်ဆိုတာ ဒီကျောင်းရဲ့ဆောင်ပုဒ်ပဲ။
မှန်ကတော့ လူဆိုတာသတိရှိနေရင်အိပ်လို့ကိုမရဘူး။ အိပ်နေရင်
ည်း သတိမရှိနိုင်ဘူး။ ဒီစကားနှစ်ခုဟာ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေတယ်။
ဘာ ဆရာတော်ကြီးဟာ အဲဒီလို ဆန့်ကျင်တဲ့ စကားလုံးနှစ်လုံးကို
ခြိုသုံးလေ့ရှိတယ်။ ပြီးတော့ တခြားနေရာတွေမှာ ဆရာတော်ကို
သေရမယ်။ ကပ္ပိယကို ရိုသေစရာမလိုဘူးမဟုတ်လား။ ဒီကျောင်းမှာ
ကပ္ပိယကို ရိုသေရမယ်။ ဆရာတော်ကို မြတ်နိုးရမယ်။ ပြီးတော့
ကျောင်းမှာနေရင် ကပ္ပိယခိုင်းတာလုပ်ရမယ်။ မလုပ်ချင်ဘူးလို့ ပြောတာ
ာ ဆရာတော်ကြီးကို စော်ကားတာပဲ။ မလုပ်တတ်ဘူးဆိုတဲ့စကား
တော့ လောကကြီးကို စော်ကားတာပဲ။ ဒီကျောင်းမှာနေရင်
ကြီးအကဲနဲ့ လောကကြီးကို မစော်ကားရဘူး။ ဒါကြောင့်မို့လို့
တာလုပ်ရမယ်။ ဆရာတော်ကြီးဟာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ခြင်းကို
ဘောကျတယ်။ ဒါကြောင့် တည်းခိုသူတွေဟာ ငြိမ်သက်ရမယ်။
ပ္ပိယကြီးဟာ နှင်းနှိပ်ပေးခြင်းကို အလိုရှိတယ်။ ဒါကြောင့် တည်းခိုသူ
တွေဟာ အချိန်ရရင်ရသလောက် ကပ္ပိယကြီးကို နှင်းနှိပ်ပေးရမယ်။
ည်းခိုမယ့်သူတွေကို ကပ္ပိယကြီးအနေနဲ့ ပြောချင်တာကတော့
မှာနေရင် အိမ်စည်းကမ်း၊ လမ်းမှာနေရင် လမ်းစည်းကမ်း၊ ကျောင်း
နေတော့ ကျောင်းစည်းကမ်း။ ပြီးတော့ ဒီကျောင်းမှာ ဆရာတော်
ပါးတည်း ရှိတယ်။ တခြားဘုန်းကြီး မရှိဘူး။ ပြီးတော့ ကပ္ပိယရှိတယ်။
တ်ပြီးတော့ လာရောက်တည်းခိုတဲ့ ဧည့်သည်ရှိတယ်။ ဒီမှာ

BURMESE CLASSIC .com
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ခုခုဖြစ်လို့ အပြစ်ပေးတာ 'က' နိုင်းတာပါ ပဲ။ ဟောဟိုမြင်ရ
တောင်ပူစာလေးပေါ်တက်ပြီး က,ရတာပါပဲ။ အဲဒီမှာ ဆိုင်းတီးတဲ့အ
ရှိတယ်။ အပြစ်လို့ထင်ရင် ဆရာတော်ကြီးက တောင်ကုန်းပေါ်
သွားပြီး က,နိုင်းတာပါပဲ။ ဆရာတော်ကြီးကပဲနိုင်းနိုင်း၊ ကျေ်ာကပဲခိုင်း
လုပ်ရမှာပဲ။ အပြစ်မရှိပါဘူးဆိုပြီး ငြင်းဆန်ခွင့်မရှိဘူး။ မဟုတ်ရင်လည်း
က,ရမယ်။ ဟုတ်ရင်လည်း က, ရမယ်'

ဟုပြောဆိုကာ စနေမောင်မောင် တို့သုံးဦးအား တည်းခို
ပေးလိုက်လေတော့၏။ ကပွဲယကြီးသည် သစ်သားဖြင့် ဆောက်
ထားသော နှစ်ထပ်အဆောင်လေးဆီသို့ ခေါ်ဆောင်သွား၏။ ထို့နော
အထက်ထပ်နေရာလေးတွင် နေရာချထားပေးလေ၏။ ဘွန်ဟောင်း
မောင်ဖိုးသာတို့လည်း ပါလာသောအိပ်ရာများကို ခင်းကြလေ
ရေနံမန်ကန်းကပွဲယကြီးသည်လည်း ရင်းတို့အား ပြောထားေ
စည်းကမ်းအတိုင်းနေထိုင်ရန် မှာကြားပြီးလျှင် ဆင်းသွားလေတော့

ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက. .

'ဘယ်လိုဟာကြီးလဲမသိဘူး။ သူ့စည်းကမ်းတွေကလည်
ကိုးရိုးကားရားတွေပဲ၊ ဆရာတော်ကြီးရဲ့စည်းကမ်းတွေ ဟုတ်
မထင်ဘူး။ သူလုပ်ထားတဲ့ စည်းကမ်းတွေပဲနေမှာ'

ဟုပြောရာ ဘွန်ဟောင်းက. .

'အလကားအရူးကြီး. .၊ ခရီးသည်ကို သူ့ခွင်ထဲရောက်လာ
ဆိုရင် ဗိုလ်ကျချင်လို့ ပြောတဲ့ စကားပဲ၊ ဒီကထွက်ခါနီးမှ တကြိ
ဒုက္ခပေးသွားဦးမယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ စနေမောင်မောင်သည် စွပ်တံဖြင့်
းကရက်ကိုစွပ်၍ သောက်နေလေ၏။ ထို့နောက် မီးခိုးများကို
တ်ထုတ်လိုက်ရင်း. .

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီလူကြီးဟာ တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်၊
ို့မဟုတ် ကျားတစ်ကောင်နဲ့ သူနိုင်ငါနိုင် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ဖူးတယ်။ သူ့ရဲ့
ယ်ဘက်မျက်လုံးဟာ ကျားပုတ်လို့ ထွက်သွားတာ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ဘွန်ဟောင်းက. .

ဝက်ဝံတစ်ကောင်ကြောင့်ရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား ဆရာကြီး'

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

'မဖြစ်နိုင်ဘူးကွ။ ဝက်ဝံက ပုတ်ရင် အတွင်းဘက်ကို ပုတ်
ယ်။ ကျားက အပြင်ဘက်ကို ပုတ်တယ်။ မျက်လုံးအောက်နဲ့ ပျော်လုံး
ပေါ်က အမာရွတ်နှစ်ခုဟာ အပြင်ဘက်ကိုပုတ်ထားတဲ့အရာပဲ။
ကြောင့် ကျားလို့ပြောတာ'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက. .

'သဘောပေါက်ပါပြီဆရာကြီး သဘောပေါက်ပါပြီ။ ဒါဖြင့်ရင်
ူကြီးဟာ အတော့်ကို သတ္တိကောင်းတဲ့လူကြီးပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က. .

'အပြင်ဘက်ကိုပုတ်တာဆိုတာ ဘယ်လိုမျိုးကို ပြောတာလဲ'

ဟု မေးလေ၏။

'ကြောင်ကလေးတွေ၊ ဘာလေးတွေ အစာပုတ်တာ မတွေ့ဖူး
လား၊ လက်ကလေးတွေကို လိမ်ပြီး လူတွေလက်ပြန်လှဲသလို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတို့လည်း အပြင်ဘက်ကို လက်ပြန်အနေအထားနဲ့ ပုတ်တတ်တယ်။ အဲဒါကိုပြောတာ'

ဟု မောင်ဖိုးသာက ပြောလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က..

'သတ္တိကောင်းပြီး အတွေးအခေါ်မကောင်းတဲ့လူဟာ လူဆိုးတွေ အတွေးအခေါ်ကောင်းပြီး သတ္တိမကောင်းတဲ့လူဟာ လူကြောက်တွေ အတွေးအခေါ်လည်း မကောင်း။ သတ္တိလည်းမကောင်းတဲ့လူဟာ လူညံ့တွေ။ သတ္တိလည်းကောင်း။ အတွေးအခေါ်လည်း ကောင်းတဲ့လူဟာ လူစွမ်းကောင်းကွ။ အခု ငရမန်ကန်း ကပ္ပိယကြီးဟာ လူဆိုးတွေ လူဆိုးဆိုတာ အချိန်မရွေး၊ နေရာမရွေး လူကောင်းကိုဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ သတိနဲ့နေကြ'

ဟု မှာကြားလေ၏။

'ဒုက္ခပေးမယ်တော့ မကြံနဲ့၊ ကျန်တဲ့တစ်လုံးပါ ဖောက်ပစ်လိုက်မယ်'

ဟု ဘွန်ဟောင်းက ကြိမ်းလေ၏။ ထိုအချိန်မှာပင် ဗုံသံ ကြေးနောင်သံများ ကြားသဖြင့် မောင်ဖိုးသာက ဘွန်ဟောင်းအား..

'ဘာသံလဲ'

ဟု မေးလိုက်လေ၏။ ဘွန်ဟောင်းကလည်း မသိကြောင်း ခေါင်းခါပြလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က..

'စောစောက ကပ္ပိယကြီးပြောတဲ့ ကံ့ရတယ်ဆိုတဲ့ နေရာက အသံလေ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက..

'ဒါဖြင့်ရင် အဲဒီတောင်ကုန်းပေါ်မှာ တီးမယ့်၊ မှုတ်မယ့် လူတွေက အမြဲရှိနေတာပေါ့'

ဟု ပြန်၍မေးလိုက်လေ၏။

'မဖြစ်နိုင်ဘူး မောင်ဖိုးသာ၊ လေရဟတ်တစ်ခုမှာ ခွေးသွားစိတ်တွေတပ်ပြီး မောင်းတက်တွေနဲ့ဗုံတွေ၊ ကြေးနောင်တွေ ချိတ်ထားသိမ့်မယ်ကွ၊ အဲဒါတွေက မြည်တာဖြစ်မှာပေါ့ကွာ၊ လေမရပ်မချင်း အဲဒီအသံတွေ ထွက်နေမှာပေါ့ကွ၊ ကပ္ပိယကြီး လက်ဆော့ထားတာတွေဖြစ်မှာပေါ့ကွာ'

ဟု ပြောလိုက်မှပင် ဘွန်ဟောင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာတို့သည် ရယ်နိုင်ကြလေတော့သတည်း။

ဝ ဝ ဝ

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၁)

ျက်

ညနေပိုင်းသို့ရောက်လျှင် ကပ္ပိယကြီးသည် မုန်ညင်းချဉ် ည်းငယ်နှင့် ဆန်ပြုတ်လာ၍ပေးလေ၏။ စနေမောင်မောင်သည် ပြုတ်ပူပူနွေးနွေးကို မုန်ညင်းချဉ်ဝါးရင်းသောက်ချလိုက်လေ၏။ ်ဟောင်းမှာလည်း ဆန်ပြုတ်များကို သောက်ချလိုက်၏။ င်ဖိုးသာသည် ဆန်ပြုတ်နှင့်မုန်ညင်းချဉ်ကိုကြည့်ကာ စိတ်ပျက် လေ၏။ ထို့ကြောင့် တော်တော်နှင့်မသောက်ဘဲ ဆန်ပြုတ်ပန်းကန် ကြည့်နေလေ၏။ ထိုအချိန်၌ ကပ္ပိယရောက်လာလေ၏။ ရောက်လာပြီးလျှင်. .

လာဘ်မိုးရွှေစာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ကြည့်တော့ ကြည့်နေတာပဲ၊ ချစ်လို့ ကြည့်နေတာလား၊ မုန်း
ကြည့်နေတာလား မပြောတတ်ဘူး၊ ချစ်ရင်လည်း ကိုယ်ချစ်တဲ့ အရာ
ကိုယ့်ကိုယ်ထဲရောက်သွားအောင် သောက်ချလိုက်လေ၊ မုန်းရင်လ
ကိုယ်မုန်းတဲ့အရာကို စိစိညက်ညက်ကြေအောင် ဝါးစားလိုက်ပေ
ဒီကျောင်းမှာ ဒီအာဟာရဟာ အမွန်မြတ်ဆုံးပဲ၊ ဒို့ထက်ကောင်
မရှိဘူး၊ တစ်ခါတလေ ဒါကိုတောင် နပ်မှန်အောင် မရဘူး၊ ဒီနေ့မှ
အစားအသောက်သိပ်ရှားတယ်'

တုပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့်

'ခင်ဗျား စားမလား၊ ကျုပ်တို့မှာ ပါတယ်'

တုပြောလိုက်ရာ ကပ္ပိယကြီးက. .

'အမွေးရှည်တဲ့ နွားသားခြောက်သုံးအိတ်၊ ကျော
တော့ကြားမှာသွားတဲ့ ငါးအခြောက်က နှစ်အိတ်၊ ယုန်သားခြေ
က တစ်အိတ်၊ ဆန်နီက သုံးပြည်၊ ဂျုံမှုန့်က နည်းနည်း၊ သ
ကော်ဖီကြမ်းမှုန့်က ဝါးကျည်တောက်နဲ့တစ်လုံး၊ ပြေဖယောင်းတို
ဆယ်တိုင်၊ ပျားဖယောင်းတိုင်က နှစ်တိုင်၊ ဆန်အရက်ကသုံး
ဒူးလေးက နှစ်လက်၊ မြားတံကသုံးဆယ်၊ ခေါ်ပုတ်ကနှစ်ထုပ်၊ မ
ပစ္စည်းတွေ အဲဒါအကုန်ပါပဲ၊ ငါသွားကြည့်ပြီးပြီ'

ဟုပြောလိုက်ရာ ဘွန်ပေါင်းက ရယ်လေ၏။

'မောင်ဖိုးသာ. . သွားပြီးမစမ်းနဲ့၊ မင်းထက် လည်
လောကကြီးမှာတပ္ပိယလုပ်နေတာ၊ အခုလို သက်သတ်လွတ်ဆန်ပြ
စားရတဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်းက တပ္ပိယကြီးရဲ့အခန်းထဲမှ ဆတ်

ခြောက်ကတစ်ထုပ်၊ လက်ဖက်ခြောက်က ဂုန်နီအိတ်နဲ့တစ်လုံး၊ ယုန်သား
ခင်က နှစ်ဆယ်၊ ဒူးလေးက တစ်လက်၊ မြားက ရှစ်စင်း၊ အမျိုးသမီး
တ်ပုံက သုံးပုံ၊ ဓားကောက်က တစ်လက်၊ ဒီမှာ ကပ္ပိယကြီး. .၊
ဗျားအခန်းထဲမှာရှိတဲ့ပစ္စည်း အဲဒါအကုန်ပဲ၊ ညနေက ရေချိုး
သူရင်းနဲ့ ခင်ဗျားအခန်းထဲမှာ ကျုပ်အကုန်ကြည့်ခဲ့ပြီးပြီ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ တပ္ပိယကြီးက ရယ်လေ၏။ ထို့နောက်

'မင်းလည်း တော်တော်ချစ်ဖို့ကောင်းတဲ့အကောင် ငါ့
နိုးပြီးဝင်ပြီးပြီပေါ့၊ အဲဒီတော့ ဒီလိုလုပ်၊ အသားခြောက်နည်း
တ်ပြီး ဆီဆမ်းပေးမယ်၊ တိုးတိုးတိတ်တိတ် စားကြပေ
င်းလည်း ချက်ပြီးသားရှိတယ်၊ လာပို့မယ်၊ တိုးတိုးတိတ်
ကြပေါ့၊ မက်မန်းသီးဝိုင်လည်း တစ်အိုးရှိတယ်၊ လာပို့မေ
တိုးတိတ်တိတ် သောက်ကြပေါ့၊ ဝိုင်တာ အရက်မတော်ဘူး
န်းကြီးကတော့ သောက်လို့မရဘူး၊ ကပ္ပိယတ သောက်လို့ရတယ်
ပမဲ့ ကျောင်းဝင်းထဲမှာ မသောက်ကြနဲ့၊ တောတိုတောင်တုန်းက
ဆိုင်းနားမှာ သွားပြီးသောက်ကြ၊ ဒါပေမဲ့ မိုးချုပ်အောင်မနေနဲ့
ားဖြူလာလိမ့်မယ်'

ဟု ကပ္ပိယကြီးကပြောလေ၏။ ထိုအခါ ဘွန်တောင်းတ. .

'ခင်ဗျားရဲ့ မက်မန်းသီးဝိုင်ကိုတော့ မလိုချင်ဘူး၊ ထမင်း
သားခြောက်တော့ လိုချင်တယ်၊ ကျုပ်တို့မှာ ဝါလာတာတွေပြည်
းမှာပါ'

ဟုပြောလိုက်ရာ ကပ္ပိယကြီးက. .

BURMESE CLASSIC .com
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဒီလိုပဲ။ လောကကြီးဆိုတာ သူတော်ကောင်းအချင်း
ရှိုင်းပင်းရတယ်။ တချို့က နားလည်မှုမရှိဘူး။ ကပ္ပိယကြီးနို့စား
ပြောသွားကြတယ်။ ဆရာတော်ကိုတိုင်တဲ့လူကတိုင်သွားကြတယ်။
နားမလည်ကြဘူး။ ဆရာတော့် ကျောင်းမှာနေတာတော့ မှန်
ဆရာတော် ကျင့်သလိုတော့ ဘယ်ကျင့်နိုင်မလဲ။ ဒါက ရှိသေလို့လုပ်
မဟုတ်လား။ အဲဒါကို မကောင်းမှုဖြစ်အောင်ပြောကြတယ်။ တော်
အတူသိုလ်များတဲ့ လူတွေပဲ'

ဟု ပြော၍ မီးဖိုဘက်သို့ဆင်းသွားလေ၏။ များမကြာ
ကြီးတစ်ဗန်းနှင့် အသီးအရွက်ကြော်များ၊ အသားကင်
င်းများအပြင် တူသုံးစုံပါ ယူလာလေတော့၏။ ပြီးလျှင်
က်မန်းဝိုင်နှစ်လုံးပေးပြီး ၎င်းအား ဆန်အရက်တစ်လုံးပြန်
ပြောသဖြင့် ဘွန်ဟောင်းက ဆန်အရက်တစ်လုံးယူ၍ ပေးလိုက်
ကပ္ပိယကြီးကလည်း မက်မန်းဝိုင်နှစ်လုံးပေးလေသည်။ ပြီး
ကပ္ပိယကြီးက ဘွန်ဟောင်းအား. .

'ကျေနပ်သလား'

ဟု မေးလိုက်လေ၏။ ဘွန်ဟောင်းကလည်း. .

'ကျေနပ်ပါတယ်ဗျာ'

ဟု ပြန်၍ဖြေလျှင် ကပ္ပိယကြီးက. .

'ကျေနပ်ရင် လောကကြီးဟာ လှတယ်။ မကျေနပ်ရင် လော
ကြီးဟာ အကျည်းတန်တယ်။ အစဉ်သဖြင့် လောကကြီးကို လှ
လုပ်ပါ။ ကျေနပ်ရင် နတ်ပြည်ပဲ။ မကျေနပ်ရင် ငရဲဘုံပဲ။ နတ်ပြ

မလား၊ ငရဲပြည်မှာနေမလားဆိုတာ တခြားလူက ဆုံးဖြတ်တာမဟုတ်
တိုယ်တိုင်ရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်ပဲ။ ဘာဖြစ်လို့ ငရဲဘုံမှာနေမှာလဲ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ဘွန်ဟောင်းက. .

'ဟောဟိုက ကျုပ်တို့ဆရာကြီးမှာ ကျေနပ်တာလည်း မရှိဘူး၊
ကျေနပ်တာလည်းမရှိဘူး။ သူကျတော့ ဘယ်လိုပြောမလဲ'

ဟုမေးလိုက်လျှင် ကပ္ပိယကြီးက. .

'အဲဒါဆိုရင် လွတ်မြောက်ပြီလို့ ပြောရမှာပေါ့။ သူမှာ နောက်ကို
မရှိတော့ဘဲ'

ဟုပြောပြီးလျှင် အောက်သို့ဆင်းသွားပြန်လေ၏။ မောင်မိုး
ထမင်းကို ပလုတ်ပလောင်းစားနေပြီဖြစ်၏။ ထိုသို့စားရင်းသွား

'ဒီကပ္ပိယကြီးကတော့ လူ့ခွစာပဲ။ တွေ့မှာ စောစောက
မဟုတ်ဘူး။ အခုကျမှ ဘယ်ကနေ ထုတ်လာတယ်မသိဘူး
သီးအရွက်ကြော်ရော၊ အသားကင်တွေရော၊ ထမင်းရော။ နှိပ်
တ်တာ'

ဟုပြော၍ ရေနွေးတစ်ခွက်သောက်လိုက်၊ ထမင်းတစ်လုတ်စား
တ် လုပ်နေလေတော့၏။ ညဝိုင်းသို့ရောက်လျှင် ကပ္ပိယသည်
ာဖြင့် ဖျော်ထားသော ကော်ဖီကြမ်းများလည်း လာ၍ပေးလေ၏။

မောင်မိုးသာလည်း အားရဝမ်းသာ ကော်ဖီခွက်ကို ဆွဲလေ၏။
အချိန်၌မှာပင် ကပ္ပိယကြီးက. .

'ဟောဒီက လူကြီးလူကောင်း သုံးယောက်အတွက် ကျွန်နေ
ိတ်မကောင်းပါဘူး။ ဟော ဟိုနှင်းမှုန်ထဲမှာ မိုတ်တုတ် မှိုတ်တုတ်ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွေ့ရလိမ့်မယ်။ အဲဒီဟာတွေက ဟောဒီက လူကြီး လူကောင်းသုံး
သေမင်းတွေပါပဲ။ ဆရာတော်ကြီးကျိန်းတာနဲ့ ကျောင်းကိုလာ
ဝိုင်းကြလိမ့်မယ်။ အခုလည်း အဝေးကြီးကနေပြီး ဝိုင်းထားကြတာ
လူကြီးလူကောင်း သုံးဦးအတွက် ထွက်ပေါက်မရှိတော့ပါဘူး'

ဟုပြောလိုက်ချိန်၌ပင် ဘွန်ဟောင်းသည် ပြတင်းပေါ
သွားခနဲခုန်ချလိုက်လေတော့၏။ ကပွိယကြီးသည် ၎င်း၏
နောက်. .

'ဒီလူကြီးလူကောင်းက ဘယ်ကိုပြေးမှာတုံး။ အပြင်ဘ
ထားပြီးပြီ။ ဘယ်ကိုမှ ပြေးလို့မလွတ်တော့ဘူး'

ဟုပြောလျှင် စနေမောင်မောင်က စီးကရက်တစ်လိပ်ထု
ညှိပြီး မီးခိုးများကိုမှုတ်ထုတ်ပြီး နှင်းမှုန်များကြားမှ မှုန်တိ
ဆာနေသော လမင်းကို အရသာခံ၍ ကြည့်ရှုနေလေ၏။ ထို
ကပွိယကြီးက. .

'လမင်းက လှတယ်။ ခဲသခြင်းက မလှဘူး စနေမောင်

ဟုပြောလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က. .

'ကျုပ်မှာ သေခြင်းမရှိဘူး။ အဲဒီလိုပဲ ရှင်ခြင်းလည်းမ
ကျုပ်ဟာ သေခြင်း၊ ရှင်ခြင်းနဲ့ လွတ်မြောက်နေတဲ့သူဖြစ်တယ်။ ပြီး
ခင်ဗျားဘယ်သူလဲဆိုတာလည်း ကျုပ်သိတယ်။ ခင်ဗျားဟာ အ
ဘုရားသား တစ်ယောက်ဖြစ်တယ်၊ မြောက်ပိုင်းတောင်ပေါ
တွေမှာ ကျက်စားနေတဲ့ 'စောလူး' မဟုတ်လား။ ဒီကျော
ဆရာတော်ကြီးကို ဖမ်းပြီး ခင်ဗျားမြေတိုက်ထဲမှာ ထားတယ်။ ကျ

ဝင်မယ်ဆိုတာသိလို့ ခင်ဗျားကြိုပြီး ဒီကိုရောက်နေတာမဟုတ်လား။
ဒီ့ ကျုပ်တို့မြင်းနှစ်ကောင်ကိုယူပြီး ခင်ဗျားလူတွေဆီကို ခင်ဗျား
ယောက်လွှတ်ပြီး အကြောင်းကြားနိုင်းလိုက်လို့ ခင်ဗျားလူတွေ
တ်လာတာမဟုတ်လား။ သိပ်ပြီးသနားဖို့ကောင်းတယ် မစ္စတ
လူး။ အဲဒီတော့ အချိန်ရှိသေးတယ်၊ စဉ်းစားပါ။ ခင်ဗျားလူဝေ
ပြီးသိမ်းပေးမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားအသက်ကို ခင်ဗျားလက်ထဲပြန်ပြ
ခဲ့မယ်။ အဲဒီလိုမှမဟုတ်ရင်တော့ ကျုပ်တို့ဒီကထွက်ရင် ခင်ဗျ
သက်ကို ကျုပ်တစ်ခါတည်းယူသွားရလိမ့်မယ်။ ကျုပ်နာမည်ကို
ဖူးတယ် မဟုတ်လား'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ကပွိယကြီးသည် ငိုင်တွေတွေကြီး ဖြစ်သွား
တော့၏။

□◆□

ကျော်

စနေမောင်မောင်တို့သုံးဦးသည် တရွေ့ရွေ့နှင့်လာခဲ့ကြရာ
အမြင့်မားမတ်စောက်သော ကျောက်တောင်ကြီး တစ်ခုဆီသို့
ရှိခဲ့ကြလေတော့၏။ ထိုနေရာသို့အရောက်၌ စနေမောင်မောင်
မြပုံကိုပြန်ကြည့်ပြီးလျှင် သံလိုက်အိမ်မြှောင်တို့ထုတ်တာ
ချတ်၍. .

'ဘွန်ဟောင်းရေ. . ဟောဟိုက ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းတွေ ဖိတ်နို့
တောင်ကြီးဟာ မရဏလိုက်ဂူရှိတဲ့ တောင်ကြီးပဲ။ အဲဒီမှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျုပ်တို့ စွန့်စားမှုအတွက်ရမယ့် ရတနာတွေလည်းရှိတယ်။ ပြီးတော့ ကျုပ်တို့ရဲ့ သေမင်းလည်း အဲဒီက စောင့်နေလိမ့်မယ်။ သေမင်း သုံးမျိုးကွ။ ဘလက်ဘရားသားတွေနဲ့ တွေ့ရင်လည်း သေနိုင်တယ်၊ လှိုဏ်ဂူထဲမှာက ရှေးအခါကတည်းက ခလုတ်တွေဆင်ထားတာဆိုတော့ ပြီးနင်းမိရင်လည်း သေနိုင်တယ်။ ပြီးတော့ လိုဏ်ဂူယော မ လူဆိုတော့ မြွေတွေ၊ ကျားတွေ၊ လိုဏ်ဂူပြိုကျမှုတွေပါ စဉ်းစား အန္တရာယ်သုံးမျိုးပေါ့ဗျာ'

ဟုပြောလျှင် ဘွန်ဟောင်းက . .

'အဲဒီအန္တရာယ်သုံးမျိုးက လွတ်ရင်တော့ ရတနာဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ရမယ်။ ဆုလာဘ်ကတော့ တစ်ခုတည်းပဲ'

ဟု ပြောလျှင် စနေမောင်မောင်က . .

'ဆုလာဘ်က တစ်ခုတည်းမဟုတ်ဘူး ဘွန်ဟောင်း ဆုလာဘ်က နှစ်ခု။ တစ်ခုကတော့ ကိုယ့်လူပြောတဲ့ ရတနာပေါ့။ လက်ဆုပ်လက်ကိုင်ပြလို့ရတဲ့ ဆုလာဘ်။ အခြားဆုလာဘ်ကတော့ ယောကျ်ားတစ်ယောက် ဖြစ်လာတဲ့ဘဝမှာ အသက်နဲ့လဲပြီး စွန့်စား တယ်၊ အောင်မြင်ဖူးတယ်ဆိုတာ ဆုပ်ကိုင်လို့မရပေမယ့် အင်မ အရေးကြီးတဲ့ ဆုလာဘ်ဗျ။ တစ်နေ့နေ့တစ်ချိန်ချိန်မှာ ယောကျ်ားအ ချင်း၊ ရေနွေးကြမ်းသောက်ရင်း စကားဝိုင်းဖွဲ့ပြောတဲ့အခါ တ ယောကျ်ားက သူ့ဘဝမှာ တွေ့ကြုံခဲ့တဲ့စွန့်စားခန်းတွေကိုပြော အခါမှာ ကိုယ်ကပါးစပ်အဟောင်းသားနဲ့ နားထောင်ရမှာ ရှက် မကောင်းဘူးလား'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက . .

'ဆရာကြီးပြောသလို ရှက်ဖို့ ကောင်းတယ်ဆိုရင် ကိုယ်တိုင် စားဖို့ မလိုပါဘူး။ စွန့်စားခန်း ဝတ္ထုတစ်ပုဒ် ကောင်းကောင်း ကြိုက်အောင်ဖတ်ထားမယ်ဗျာ။ ဖတ်လိုက်နေရာမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြီး ခပ်တည်တည်နဲ့ပြောမယ်'

ဟုပြောလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က ပြုံးလေ၏။

'ကိုယ်တိုယ်တိုင် မစွန့်စားဖူးဘဲ လုပ်ကြံပြောတဲ့စကားကို ထောင်တဲ့ လူက သိပါတယ်။ အဲဒီလိုသိသွားရင် ပိုပြီးအရှက်ရဖို့ ကောင်းပါတယ်။ အိန္ဒိယပြည်မှာ စစ်မှုထမ်းဖူးတဲ့လူတစ်ယောက် တို့နဲ့ စကားတစ်ဝိုင်းတည်း ပြောဖူးတယ်။ သူတကျွန်တို့ ဘူးဆိုပြီး မက်ဆိုပိုတေးမီးယားစစ်မြေပြင်မှာ ဘယ်လိုစွန့်စား ကြောင်း လုပ်ကြံပြီးပြောတာ နားထောင်ဖူးပါတယ်။ သိပ်ရယ်ရ ကောင်းတာပဲ။ လုပ်ကြံပြီးပြောတာဆိုတော့ အတွက်တွေက တာနေတာ . .။ အဲဒီမှာ အငြိမ်မနေနိုင်တဲ့ လူတစ်ယောက်က မြန်မြန်မေးလိုက် တဲ့မေးခွန်းက ခပ်လွယ်လွယ်ပါပဲ။ မိတ်ဆွေကြီးပြောသလို စွန့်စား ခဲ့ကြိုက်ပြီး လွတ်မြောက်လာတယ်ဆိုတာ ကျုပ်ယုံပါတယ်။ တစ်ခုပဲ ဆရာရှိတယ်။ အဲဒီလောက် စွန့်စားခဲ့တယ်ဆိုရင် သူရသတ္တိနဲ့ ကိုက်တဲ့ ဆုတံဆိပ်တွေဘာတွေရမှာပေါ့။ မမြင်ဖူးလို့ ကြည့်ပါ ။ ပြစမ်းပါလို့ပြောတော့ အဲဒီလူကြီးဟာ ရှက်တိုးရှက်တန်း ဖြစ် သွားတယ်။ ပြီးတော့ ဒါက ဒီလိုရှိတယ်ဗျာ။ ကျုပ်စွန့်စားခဲ့တာတွေ တော့ မရေတွက်နိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ တံဆိပ်ရဖို့ ကတော့ ပေါ်ပါဘူးနဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တူပါရဲ့ဗျာလို့ အရှက်ပြေ ပြန်ပြောရရှာတယ်။ ဒီထက်ပိုဆိုးတာက အဲဒီလူပါဝင်တဲ့တပ်ကို အုပ်ချုပ်ရတဲ့လက်ဖတင်နင်လေးဟာ တ အမျိုးသားရေးဗျ။ ကျုပ်နဲ့ အင်မတန်ခင်တယ်။ အဲဒီဗိုလ်လေး ကျုပ်ကို သူ့အကြောင်း ပြောပြထားပြီးသားဖြစ်နေတယ်။ အ အကြောင်းကြုံလာတိုင်း ဒီလူဟာ ဆေးရုံတက်နေတယ်တဲ့။ သူ တို့ကိုပြောတဲ့ တိုက်ပွဲတွေအားလုံးဟာ သူမပါတဲ့ တိုက်ပွဲတွေဖြစ် ကြောင်း ကျုပ်သိပြီးသားပဲ။ အဲဒီတော့ ကျုပ်က ကျုပ်နဲ့သိတဲ့ စစ်ဗို တလေးရဲ့ နာမည်ကို ကျုပ်သူ့ကိုပြောပြလိုက်တယ်။ အဲဒီကတည်း ဒီလူနဲ့ပတ်သက်တဲ့ စွန့်စားခန်းတွေ ကျုပ်နားမထောင်ရတော့ ဒီတော့ မောင်ဖိုးသာရဲ့ ဖြီးမယ်ဆိုတဲ့ အစီအစဉ်ကို အခုကတည်း ရပ်ဆိုင်းလိုက်ပါ'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောလိုက်လေ၏။

ထို့နောက် ၎င်းတို့သုံးဦးသည် ထိုနေရာ၌ပင် စခန်းချ ဆိန်နီများကို ချက်ပြုတ်စားသောက်ကြလေ၏။ ချက်ပြုတ်ရာ စနေမောင်မောင်က ဘွန်ဟောင်းအား . .

'ဘွန်ဟောင်းရေ . . . ကောင်းကောင်းလေးချက်စမ်း ဒီထမင်းဟာ ကျုပ်တို့အတွက် နောက်ဆုံးထမင်း ဖြစ်ချင်ဖြစ် ကောင်းကောင်းလေး စားကြရအောင်'

ဟုပြောလျှင် မောင်ဖိုးသာသည် မျက်လုံးပြူးသွားလေတော့ ဘွန်ဟောင်းလည်း အသားခြောက်များကို ဆီပြန်ချက်ပြုတ်လေ စနေမောင်မောင်နှင့် ဘွန်ဟောင်းသည် မြိန်ရှက်စွာစား

င်ဖိုးသာ သာလျှင်အစားအသောက် ပျက်နေ၏။ ထို့ကြောင့် န်ဟောင်းက . .

'စားစမ်းပါ မောင်ဖိုးသာရဲ့။ သေရမယ်ဆိုတာနဲ့ အစား သောက်ပျက်နေလား။ သေလည်း ပျော်ပျော်ပေါ့ ငါ့လူရာ။ နောက် . . င်ဖိုးသာကို ပြောရဦးမယ်။ သေတယ်ဆိုတာ မောင်ဖိုးသာ င်သလို သိပ်ပြီးနစ်နာတဲ့ကိစ္စမျိုး မဟုတ်ဘူးနော်။ ကျောင်းကထွက်ပြီး လုပ်ဝင်တဲ့ သဘောမျိုးပဲ။ ကျောင်းဘက်က မေးရင်တော့ ထွက်သွား ပေါ့။ အလုပ်ဘက်ကမေးရင် ဝင်လာတာလေ။ ဒီမှာသေပြီး နောက် ခုဖြစ်မှာ မဟုတ်လား။ တစ်ခါတည်းပြီးသွားတာမှ မဟုတ်ဘဲ။ များကြောက်စရာရှိလို့တုံး။ အိပ်ရမှာကိုမကြောက်ရင် သေရမှာ လည်း မကြောက်နဲ့။ အိပ်သောယောကျ်ား နိုးသော်လာအံ့ဆိုတဲ့ ားအတိုင်းပဲ။ အိပ်ရာက နိုးလာသလို ဟိုဘက်မှာ ဘဝအသစ်ဖြစ်မှာ ယ်လောက်ကောင်းသလဲ။ အဲဒီတော့ စားစမ်းပါ မောင်ဖိုးသာရယ်။ ခါနီးမှာ ကောင်းကောင်းကန်းကန်းလေး စားမသွားရဘူးဆိုတာ ပ်ပါဘူး'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက . .

'စားတော့စားပါတယ် ကိုဘွန်ဟောင်းရယ်။ ဒါပေမဲ့ မြိန်လို့ ဘူး'

ဟု ပြန်၍ပြောရှာလေ၏။

ထို့နောက် စနေမောင်မောင်သည် ဘွန်ဟောင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာ း တစ်ရေးတစ်မော အိပ်စက်ရန်၊ ၎င်းနှီးမှ အိပ်ရာ၌ထရန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှာကြား၍ အိပ်စက်နိုင်းလေ၏။ ဘွန်ဟောင်းသည် သားရေ
တစ်ချပ်ကိုခင်း၍ လွယ်အိတ်ကို ခေါင်းအုံးကာ စတင်၍ အိပ်
လေတော့၏။ မောင်ဖိုးသာမှာမူ အိပ်မပျော်နိုင်သေးဘဲ တလူးလှိမ့်
တရှုရှုဖြစ်နေ၏။ စနေမောင်မောင်သည် ၎င်းကိုယ်တိုင်လည်း
နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်အိပ်စက်လေ၏။ ထိုသို့အိပ်စက်ခဲ့ရာ တစ်နာရီခြ
သောအခါ၌ စနေမောင်မောင်သည် အိပ်ရာမှနိုးလေ၏။ အိပ်ရာ
နိုးလျှင် ဘွန်ဟောင်းနှင့်မောင်ဖိုးသာအား နိုးလေ၏။ ဘွန်ဟောင်းသည်
အိပ်ရာမှထ၍ အနီးရှိရေအိုင်တွင် မျက်နှာသစ်၏။ ထို့နောက်
ဘွန်ဟောင်းက မောင်ဖိုးသာအား. .

'မျက်နှာသစ်လေကွာ'

ဟုပြောရာ မောင်ဖိုးသာက. .

'မျက်နှာသစ်စရာမလိုပါဘူး။ ကျုပ်အိပ်မှမအိပ်ဘဲ'

ဟု ပြန်၍ပြောလျှင်. .

'ဆရာကြီးက အိပ်ဆိုတာ မင်းက ဘာဖြစ်လို့မအိပ်တာလဲ'

ဟု ဘွန်ဟောင်းက မေးလျှင် မောင်ဖိုးသာက. .

'အိပ်တော့အိပ်တာပေါ့ဗျာ။ ဒါပေမဲ့ အိပ်လို့မပျော်ဘူးဗျ'

ဟု ပြန်၍ပြောလျှင် ဘွန်ဟောင်းသည် ရယ်လေ၏။

'ခက်တော့တာပဲ မောင်ဖိုးသာရယ်၊ မင်းက ကြောက်တယ်
လို့ ငါတို့က ပြန်လွှတ်လို့မရတော့ဘူး။ မင်းကို ပြန်ဆိုရင် မင်းဘယ်
ပြန်ရမယ်မှန်း သိမှာမဟုတ်ဘူး။ မင်းဘဝက ဘာနဲ့တူသလဲဆိုတော့
ဖျာလိပ်ထဲဝင်တိုးမိတဲ့ ခွေးလိုပဲ၊ ရှေ့ကိုလည်းမတိုးရဲ နောက်ကိုလည်း

ဆုတ်ရဲနဲ့၊ တိုးစရာရှိရင်တော့ ရှေ့ကို ရဲရဲဆက်ပြီးတိုးရင် ဖျာလိပ်ထဲက
ထွက်သွားနိုင်တယ်။ ဘလက်ဘရားသားတွေနဲ့တွေ့ရင် ကြောက်တယ်
ဆိုပြီး သူတို့က မသတ်ဘဲနေမှာ မဟုတ်ဘူးနော်။ ကြောက်ရင်လည်း
သူတို့က သတ်မှာပဲ'

ဟု ပြောလေ၏။

ညနေစောင်းလျှင် စနေမောင်မောင်က. .

'ဘွန်ဟောင်းရေ. . ဒီအချိန် ခရီးထွက်တာ အကောင်းဆုံးပဲ၊
ညနေစောင်းရင်တော့ ခဏနားပြီး ခရီးဆက်ကြတာပေါ့၊ လသာတယ်ကွ၊
ဘယ်ပဲဖြစ်ဖြစ် မိုးမလင်းခင် လိုက်ဂူကိုရောက်မှဖြစ်မယ်'

ဟု ပြောသဖြင့် ဘွန်ဟောင်းနှင့်မောင်ဖိုးသာလည်း ပစ္စည်းများ
သိမ်းဆည်းကြလေ၏။ ထို့နောက် ၎င်းတို့သုံးဦးသည် တရွေ့ရွေ့
ခရီးဆက်သွားကြလေတော့၏။ ဤသို့ ခရီးထွက်လာပြီး နေဝင်
သွားသောအခါ၌ ၎င်းတို့သည် ခေတ္တရပ်နားကြလေ၏။ ရပ်နားစဉ်
အတွင်း ပါလာသောအစားအသောက်များကို စားသောက်ကြလေ၏။
ထို့နောက် လထွက်လျှင် ခရီးဆက်ကြလေ၏။ ထိုသို့ခရီးဆက်ခဲ့ကြရာ
သန်းခေါင်အချိန်သို့ ရောက်သောအခါ၌ စမ်းရေကျသံကို ကြားရ
သောနေရာသို့ ရောက်လျှင် ဘွန်ဟောင်းသည် ခြောက်လုံးပြူးကိုကိုင်၍
ဝါးလေးငါးရိုက်ခန့်ခွာကာ ရှေ့မှသွား၏။ ရှေ့တွင်တွေ့ရသော
အခြေအနေကို စနေမောင်မောင်အား လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့် ပြန်၍
ပြ၏။ စနေမောင်မောင်သည် ဘွန်ဟောင်း၏အခြေအနေကို ကြည့်၍
နောက်မှလိုက်ရ၏။ တစ်နေရာသို့အရောက်တွင် ဘွန်ဟောင်းသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရပ်၍နေရာမှ စနေမောင်မောင်အား လှမ်း၍အချက်ပြလိုက်၏။ စနေမောင်မောင်သည် ရပ်ရုံမျှမက ကျောက်တုံးတစ်တုံးကို အား အကွယ်ယူ၍ ကွယ်နေလိုက်၏။ မောင်ဖိုးသာမှာမူ ရန်သူတွေပြီ သဘောပေါက်သောကြောင့် မြေကြီးပေါ်တွင် ပြား၍နေအော ဝပ်လိုက်၏။

ဘွန်ဟောင်းသည် ခြေသံမကြားအောင်နင်းလျက် စနေ မောင်မောင် ရှိရာသို့ ပြန်၍ဆုတ်လာ၏။ စနေမောင်မော ဘွန်ဟောင်းအား . .

'ဘာတွေ့သလဲ ဘွန်ဟောင်း'

ဟု မေးရင်း ကျောက်တုံးအကွယ်ဘက်ဆီသို့ ဆွဲသွ လိုက်၏။

'ရန်သူတော့ ဟုတ်မယ်မထင်ဘူး ဆရာကြီး။ ဆရာ ကိုယ်တိုင် လာကြည့်ဦး'

ဟု ဆိုသဖြင့် စနေမောင်မောင်လည်း ဘွန်ဟောင်းနှင့်အ လိုက်ပါ၍သွား၏။ ဝါးငါးရိုက်ခန့်ရောက်သောအခါ၌ ဘွန်ဟော သည် စနေမောင်မောင်အား ရင်းတွေ့မြင်သောအရာကို ပြသလို လေ၏။ သဘာဝကျောက်ဖျာကြီးပေါ်တွင် ကျောက်ဆစ်ရုပ်ထု ဘိသကဲ့သို့ ငြိမ်၍ထိုင်နေသော ဦးပြည်းကတုံးနှင့် လူတစ်ယောက် တွေ့ရလေ၏။

'တစ်ပါးတည်းတောဝင်ကျင့်နေတဲ့ လားမားဘုန်းတော်ကြီး တူတယ်။ အန္တရာယ်မရှိနိုင်ပါဘူး။ အနားသွားကြရအောင်'

ဟု ဆိုကာ စနေမောင်မောင်က ဦးဆောင်၍ အနားသို့ သ်၏။

ဘွန်ဟောင်းကမူ သေနတ်ပြင်ချိန်ထားသဖြင့် စနေမောင်မောင် ။ ဤသို့ မချိန်ရန် လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့် ပြလိုက်လေ၏။ ထိုအခါမှပင် ဘွန်ဟောင်းလည်း သေနတ်ကို သိမ်းလိုက်လေ၏။ မောင်ဖိုးသာမှာမူ နေမောင်မောင်၏ကျောကို အကာအကွယ်ယူ၍ နောက်မှကပ်၍လိုက် ။ စနေမောင်မောင်သည် ကျောက်ဖျာအနီးသို့ ကပ်၍သွားပြီးလျှင် နီးကပ်၍ကြည့်၏။ ထိုသို့ကြည့်လိုက်ရာ အသက်သုံးဆယ်ကျော် ရွယ်ခန့်သာရှိသေးသော လားမားဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးဖြစ်ကြောင်း ို တွေ့ရလေတော့၏။

○ ○ ○

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၂)

ဗရဏာရုဝကြီးအနိုး

စနေမောင်မောင်သည် လက်အုပ်ချီ၍ ဝါရေမြှလိုက်၏။ ဤအခါ လားမားဘုန်းတော်ကြီးသည် မျက်လုံးကို အသာအယာ င်ပြီးလျှင် ၎င်း၏ဘာသာစကားဖြင့်ပြောလေ၏။ ထိုအဓိပ္ပာယ်ကို နေမောင်မောင်က ကျွန်ုပ်တို့အား အောက်ပါအတိုင်း အဓိပ္ပာယ် ပြန်ပြလေ၏။

'လူဆိုတာ ရေတော့သောက်ရမှာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ခပ်ထားတဲ့ အိုးထဲက ကိုယ့်ရေကိုပဲ ကိုယ်သောက်ရမယ်၊ သူတစ်ပါးအိုးထဲက ရေကိုမသောက်ရဘူး။ ခု သင်တို့သွားပြီးခပ်မှာ သူများအိုးထဲကရေ ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ မလုပ်နဲ့၊ ဒုက္ခကြီးစွာ တွေ့လိမ့်မယ်၊ ဒုက္ခဆိုတာ မလာဘဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေချင်ရင် နေတတ်တယ်၊ လာရင်လည်း အစုအပေါင်းနဲ့လာတ[...] တယ်၊ ဒုက္ခထဲမှာနစ်သွားပြီးရင် ပြန်ပေါ်လာဖို့ခက်တယ်'

စနေမောင်မောင်တို့ လူစုသည် လားမားဘုန်းကြီး[...] စကားကို ငြိမ်၍နားထောင်နေလေ၏၊ ထိုသို့နားထောင်ပြီးမှ စနေမောင်မောင်က. .

'အခု တပည့်တော်တို့သွားပြီး ခစ်မှာဟာ တပည့်တော်[...] ကိုယ်ပိုင်အိုး မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ပိုင်ရှင်လည်းမရှိဘူးဆို[...] ခစ်သင့်တယ် မဟုတ်လား'

ဟုပြောလိုက်ရာ လားမားဘုန်းတော်ကြီးက. .

'သင် နှစ်သက်သလို လုပ်နိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သင်လုပ်[...] အလုပ်ဟာ အပြစ်ကင်းစင်တဲ့ အလုပ်မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီအပြစ်ကို[...] သင်တာဝန်ယူရလိမ့်မယ်၊ သင်ဟာ ဒီလိုပဲ ပိုင်ရှင်မဲ့တဲ့အိုးတွေ[...] လျှောက်ခစ်နေတာများပြီ၊ ခစ်တိုင်းခစ်တိုင်းလည်း ဒုက္ခနဲ့တွေ့ခဲ့[...] ချည်းပဲ မဟုတ်လား၊ သင်ခစ်တာဟာ ရေမဟုတ်ဘဲ ဒုက္ခချည်းပဲဖြစ်[...] တယ်ဆိုတာ သင်မစဉ်းစားမိဘူးမဟုတ်လား'

ဟု ပြောလေ၏၊ ထိုသို့ပြောသည်ကို စနေမောင်မော[...] ကျွန်ုပ်တို့အား ပြန်၍ပြောပြခြင်းဖြစ်၏၊ ထိုအခါ စနေမောင်မော[...] က. .

'တပည့်တော်တို့ဟာ လူမိုက်တွေ ဖြစ်ပါတယ်၊ တပည့်တော်[...] ဟာ ပိုင်ရှင်မဲ့တဲ့အိုးမှာ ခစ်ကြမှာပါ၊ တပည့်တော်တို့ ဒုက္ခတွေ့လာ[...] အရှင်ဘုရားဆီမှာ ခိုလှုံခွင့်ပေးပါလို့ လျှောက်ထားပါရစေဘုရား'

ဟုလျှောက်ထားလေ၏၊ ထိုအခါ လားမားဘုန်းတော်ကြီးက. .

'သင်သည် မယဉ်ကျေးသူဖြစ်လင့်ကစား ပါးနပ်သူဖြစ်၏၊ သင်၏ပါးနပ်ခြင်းသည် အခါခပ်သိမ်း သင့်အားအကျိုးပြုလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း သင်နားလည်ထားသင့်ပါသည်'

ဟု ပြောပြီးလျှင် မျက်စိကို မှိန်၍ မှိတ်လိုက်လေတော့၏၊ ထို့ကြောင့် စနေမောင်မောင်တို့လူစုသည် ထိုလားမားဘုန်းတော်ကြီးအား ရှိခိုးပြီးလျှင် ခရီးဆက်ကြလေတော့၏၊ နံနက်အရုဏ်တက်ချိန်၌ လိုဏ်ဂူပေါက်ကို လှမ်း၍မြင်နိုင်သော တောင်တစ်တောင်ဆီသို့ ရောက်ကြလေတော့၏၊ ထိုနေရာသို့ရောက်လျှင် စနေမောင်မောင်သည် မှိတ်သောမျက်စိဖြင့် လိုဏ်ပေါက်ကိုကြည့်၏၊ ထို့နောက်. .

'ဒီနေရာမှာ ခုနစ်ရက်လောက် စခန်းချပြီး မရဏလိုဏ်ဂူကို စောင့်ကြည့်ရမှာပဲ၊ ဒီနေရာဟာ အရေးကြီးတဲ့နေရာ ရောက်နေပြီ၊ သတိရှည်ဖို့၊ အသံမထွက်ဖို့၊ အဆင်းရဲခံနိုင်ဖို့ အရေးကြီးတယ်'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောလိုက်လေ၏၊ ထို့နောက် ဘွန်ဟောင်းသည် ချုံကြီးတစ်ချုံ၏အောက်ခြေကိုဓားဖြင့်ဝင်၍ရှင်းကာ နေရာထိုင်ခင်းပြုလုပ်လေ၏၊ ပြီးလျှင် သုံးယောက်စလုံး ချုံတွင်းသို့ဝင်ကြလေ၏၊ ထို့နောက် ဘွန်ဟောင်းက. .

'အစားအသောက်အတွက် မီးဖိုလို့ မရတော့ဘူးနော်၊ မီးခိုးမြင်သွားမယ်၊ ဘာမဆို အစိမ်းစားရမှာပဲ. . ၊ အထူးသဖြင့်တော့ ဂုလား ရှိပါတယ်၊ အဲဒါတွေကို ရေစိမ်ပြီးစားရမှာပဲ၊ နောက်တစ်ခုကတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သုံးယောက်လုံးအိပ်လို့မရဘူး၊ တစ်ယောက်တစ်လဲ ကင်းစောင့်ရ
ဂူဝကို ကင်းထောက်သွားဖို့ကတော့ ကျွန်တော်တာဝန်ယူမယ်'

ဟု ပြောလေ၏။

'အဲဒီလိုဆိုရင် မင်းတို့နှစ်ယောက်က ကင်းချိန်မှာ တစ်ယော
ကို တစ်နာရီစီ တာဝန်ယူကြ၊ ငါ့အလှည့်ကျရင် ငါကသုံး
တာဝန်ယူပြီး ကင်းစောင့်မယ်၊ တို့အားလုံးမျက်နှာကို လှမ်းပြီး
ရအောင် ဆေးအမည်းတွေ ခြယ်ထားရမယ် ဘွန်ပေါင်း၊ မင်းမှာ
ဆေးအမည်းတွေ ပါသေးသလား'

ဟု စနေမောင်မောင်ကမေးလိုက်ရာ ဘွန်ပေါင်းက. .

'ဆေးအမည်းတွေ မကျန်တော့ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဆီနဲ့ အိုး
ပွတ်ပြီးခြယ်ရမှာပဲ'

ဟု ပြောပြီး ဆီပုလင်းနှင့်အိုးတို့ ယူလာကာ အိုးဖင်မှ အိုး
များကို ဆီလောင်း၍လက်ဖြင့်ပွတ်လေ၏၊ ထို့နောက် ဘွန်ပေါင်း
မျက်နှာများကို အိုးမည်းများဖြင့် ပွတ်ပေးလေ၏၊ ထို့နောက်ဘွန်ပေ
သည် ကျွဲ ဘးပဲအချို့ကို အိုးတွင်ထည့်၍ ရေစိမ်ထားလေတော့
စနေမောင်မောင်သည် ဘွန်ပေါင်းနှင့်မောင်ဖိုးသာအား အိပ်ခွင့်ပေ
ရင်းက ကင်းစောင့်လေ၏၊ ကင်းစောင့်သည်ဆိုရာ၌ မရဏလိုဏ်
ပေါက်ကြီးအား သတိကြီးစွာဖြင့် ငေးမောကြည့်ရှုနေခြင်းဖြစ်
သုံးနာရီကင်းစောင့်ပြီးနောက် စနေမောင်မောင်သည် ရေစိမ်
သော ကုလားပဲလက်တစ်ဆုပ်ကို ဆားအနည်းငယ်ဖြူးကာ စ
လေ၏၊ ပြီးနောက် ဘွန်ပေါင်းအားနှိုးကာ ကင်းစောင့်ခိုင်းပြီး ရင်

စက်လေ၏၊ ဘွန်ပေါင်းသည် စနေမောင်မောင် အိပ်သောအခါ၌
လိုဏ်ဂူကြီးအား ငေးမောရင်း ကင်းစောင့်လေတော့၏။

ထိုသို့ကင်းစောင့်ရင်း ၎င်း၏ဒူးလေး၌ အသုံးပြုရန်အတွက်
များကို ပြုလုပ်လေတော့၏၊ တစ်နာရီပြည့်သောအခါ၌
ပေါင်းသည် မောင်ဖိုးသာအား အိပ်ရာမှနှိုးလေ၏၊ ပြီးလျှင်
လိုဏ်ဂူအား စောင့်ကြည့်ရန်အတွက် မှာကြားပြီးလျှင် အိပ်စက်
တော့၏၊ မောင်ဖိုးသာသည် မရဏလိုဏ်ဂူကို စောင့်ကြည့်၏၊
ကြည့်ရင်း ဂူဝတွင် တောမြင်းတစ်ကောင်ကို တွေ့သဖြင့်
ပေါင်းကို နှိုးလေ၏၊ ဘွန်ပေါင်းလည်း ဒူးလေးကို ဆတ်ခနဲ
၍ အိပ်ရာမှထကာ. .

'ဘာလဲ'

ဟု မေးလေ၏၊ ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာလည်း တောမြင်းကို
ပြလေ၏။

'မြင်းလေကွာ. . တောထဲမှာနေတဲ့ မြင်းရိုင်းပေါ့၊ အဲဒါကို
လို့ နှိုးတာလား'

ဟုမေးရာ မောင်ဖိုးသာက. .

'ကျုပ်က မြင်းရိုင်း မထင်ဘူးဗျ၊ လူစီးတဲ့ မြင်းထင်တာ၊
တဲ့ မြင်းဆိုရင် အနီးအနားမှာ လူရှိရမယ်ထင်ပြီး ခင်ဗျားကို နှိုးတာ'

ဟု ပြောလေ၏။

'တောက်တီးတောက်တဲ့ကွာ. . မြင်းရိုင်းနဲ့ မြင်းယဉ်
ညီတာနဲ့ သိတယ်ကွ၊ လူစီးတဲ့မြင်းဆိုရင် ပါးချပ်ကြိုးတပ်ထားတာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွေ့ရမှာပေါ့ကွ၊ ပါးချပ်ကြီးမှ မပါဘဲ၊ ကောင်းကောင်းစောင့် ကောင်းကောင်းစောင့်၊ ငါ အိပ်ဦးမယ်'

ဟုဆိုကာ ဘွန်ဟောင်းသည် ဆက်၍ အိပ်စက်လေ မောင်ဖိုးသာသည် မရဏာလိုဏ်ဂူကို ဆက်၍ကြည့်နေလေ ထိုအချိန်၌ ဂူဝတွင် တောမျောက်တစ်အုပ်ကို တွေ့ပြန်လေ ထိုအခါ၌လည်း မောင်ဖိုးသာသည် ဘွန်ဟောင်းအား နှိုးပြန်လေ ဘွန်ဟောင်းသည် ဒူးလေးတိုင်၍ ထပြန်လေ၏၊

'ဘာလဲ. . မောင်ဖိုးသာ'

ဟု အထိတ်တလန့် မေးလိုက်လေ၏၊

'ဟိုမှာ. . ဟိုမှာ. .'

ဟု ဆိုကာ တောမျောက်များကို ပြလေ၏၊

'အဲဒါ တောမျောက်တွေလေကွာ၊ ဘာဖြစ်လို့ နှိုးတာ

ဟု ဘွန်ဟောင်းက မေးလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက. .

'ကျုပ်တို့ ဒီလိုဏ်ခေါင်းထဲကိုဝင်ရင် ဒီတောမျောက်တွေ ဒုက္ခပေးမှာပေါ့ဗျ၊ အဲဒါ ခင်ဗျား သိအောင်ပြတာ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက. .

'ဒီလို အကောင်တွေ့တိုင်းသာ နှိုးနေရင် မင်းစောင့်ဖို့ အ တော့လဲ၊ ငါပဲစောင့်တော့မှာပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏၊ ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက. .

'ခင်ဗျားပဲ ထူးရင်နှိုးရမယ်ဆို၊ နှိုးရင် ခင်ဗျားက စိတ်ဆိုး တယ်၊ ဒီတစ်ခါ ဘာတွေ့တွေ့ မနှိုးတော့ဘူးဗျာ'

ဟု ပြောလေ၏၊

'ဟေ့ကောင်. . ဖိုးသာ၊ ဒီမှာ ကင်းစောင့်တဲ့အလုပ်ဟာ ချင်းပြေမဟုတ်ဘူးနော်၊ အားလို့သန်းတုတ်နေတာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ သက်နဲ့ရင်းရတဲ့ ကိစ္စမျိုးကွ၊ စိတ်ကောက်လို့မဖြစ်ဘူး၊ ကိုယ်လုပ် ယ့်တာဝန်ကို တိတိကျကျလုပ်ရမယ်၊ ကောင်းကောင်းစောင့်. .၊ အိပ်မယ်'

ဟု ဆိုကာ ဘွန်ဟောင်းသည် အိပ်ပြန်လေ၏၊ မောင်ဖိုးသာ ည် မရဏာလိုဏ်ဂူကြီးအား ငေးမောကြည့်ရှုနေလေ၏၊ ထိုအချိန်၌ ူးသစ်တစ်ကောင်သည် လိုဏ်ဂူအတွင်းမှ ထွက်လာပြန်လေ၏၊ ာင်ဖိုးသာသည် ဘွန်ဟောင်းအား နှိုး၍ ပြရတော့မည်လော မပြရတော့ဘူးလော ားနေ၏၊ ထိုသို့စဉ်းစားသော်လည်း အဖြေမပေါ်သဖြင့် အိတ်တွင်း ိုက်ဆံကြေးပြားလေးတစ်ပြား ထုတ်ကာအပေါ်သို့မြှောက်ပစ်လိုက်၏၊ ထိုသို့မြှောက်တင်ရင်း. .

'ခေါင်းကျရင် နှိုးမယ်၊ ပန်းကျရင်မနှိုးဘူး'

ဟု အော်ဟစ်လိုက်လေ၏၊ ကြေးပြားလေးသည် အပေါ်သို့ ည်၍လည်၍ တက်သွားပြီးနောက် အောက်သို့လည်၍ လည်၍ လာပြီး မြေကြီးပေါ်သို့ရောက်လျှင် မောင်ဖိုးသာသည် ကြေးပြား းအား ငုံ့၍ကြည့်လိုက်ပြီးနောက်. .

'ခေါင်းကျတယ်၊ နှိုးမယ်'

ဟုဆိုကာ ဘွန်ဟောင်းအားနှိုးပြန်လေ၏၊ ထိုအခါဘွန်ဟောင်း . .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဘာဖြစ်လို့ နိုးတာလဲ'

ဟု မေးလေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက..

'ခေါင်းကျလို့ နိုးတာ'

ဟု ပြန်၍ဖြေလျှင် ဘွန်ဟောင်းက..

'ဘာကွ..'

ဟု ပြန်၍မေးလေ၏။

'ဗိုက်ဆံကို ခေါင်းပန်းလှန်တယ်ဗျ။ ပန်းကျရင် မနိုးဘူး၊ ခေါ[င်း] ကျရင် နိုးမယ်လို့ ကျစ်ဟာကျစ် သတ်မှတ်ထားတယ်၊ ခု ခေါင်းကျ[လို့] နိုးတာ'

ဟု မောင်ဖိုးသာက ပြန်၍ပြော လိုက်လေ၏။ ဘွန်ဟော[င်း] သည် စိတ်ဆိုးသဖြင့် မျက်နှာကြီး နီမြန်းသွားလေတော့၏။

'မင်းကို ကင်းစောင့်ပါဆိုတာ မင်းကကောင်းကောင်းမ[စောင့်] ဘူး၊ မျောက်ပန်းလှန်ပြီး ငါ့ကို နိုးတယ်..ဟုတ်လား'

ဟု ဘွန်ဟောင်းက ဒေါနှင့်မောနှင့် မေးလိုက်ရာ..

'ဟိုမှာတွေ့လား'

ဟု မောင်ဖိုးသာက ကျားသစ်ကို ပြလေ၏။ ဘွန်ဟောင်းသ[ည်] ကျားသစ်ကို ကြည့်ပြီးနောက်..

'အေး..ဒါကိုတော့ နိုးရမယ်ကွ။ တို့ဝင်ရင် ဒီကျားသ[စ်] တို့ကို ကောင်းကောင်းဒုက္ခပေးမယ်။ အဲဒီတော့ ငါလည်းအိပ်[လို့] မဖြစ်တော့ပါဘူးကွာ။ မင်းနဲ့ အတူတူ ကင်းစောင့်မယ်၊ နှစ်ယော[က်] နှစ်နာရီတိတိ ကင်းစောင့်မယ်၊ ပြီးမှ ဆရာကြီးကို နိုးမယ်'

ဟု ပြောလေ၏။ ထို့နောက် ဘွန်ဟောင်းသည် မျက်နှာသစ်ပြီး [လျ]ှင် မောင်ဖိုးသာနှင့်အတူ ကင်းစောင့်ရလေတော့၏။ ထိုသို့ [က]င်းစောင့်နေစဉ်အတွင်း ဂူဝတွင် မည်သည့်အရာကို တွေ့မြင်သည် [မ]သိ၊ ဘွန်ဟောင်းသည် ဒူးလေးကိုကောက်ကိုင်လိုက်၏။ ထို့ပြင် [လက်]တစ်ဖက်ဖြင့်လည်း စန့်စန့်ရန့်ရန့်ကြီးအိပ်နေသော ဆရာကြီး [စ]နေမောင်မောင်၏ ခြေထောက်ကို လှမ်းပုတ်လိုက်လေတော့၏။ [စ]နေမောင်မောင်လည်း နံဘေးတွင်ချထားသော ခြောက်လုံးပြူး [သေ]နတ်ကိုကိုင်၍ ဆတ်ခနဲထလိုက်၏။ ထို့နောက်ဂူဝတို့ လှမ်းကြည့် [လိုက်]၏။ ပြီးလျှင် ဘွန်ဟောင်းအား လက်ဖြင့် လှချင်းခွဲ၍ အနီးသို့တပ် [...]ရန် ညွှန်ပြလိုက်လေ၏။ ထို့ကြောင့် ဘွန်ဟောင်းလည်း ချွေခနဲ [...]းမှ ထွက်သွားလေတော့၏။ စနေမောင်မောင်သည် ခြောက်လုံးပြူး [သေ]နတ်ကိုကိုင်၍ အခြားတစ်ဖက်မှတွေ့ပိုက်၍ မရဏလိုဏ်ဂူဘက် [...]သို့ ချုံဖုတ်များကိုကွယ်၍ ထွက်သွားလေ၏။ မောင်ဖိုးသာမှာတော့ [ဘွ]န်ဟောင်းနှင့်စနေမောင်မောင်တို့အတွက်စိတ်ပူခြင်း၊ ၎င်းတစ်ယောက် [တ]ည်းနေခဲ့ရသည့်အတွက် အားငယ်ခြင်း၊ ကြောက်လန့်ခြင်း စသော [ဝေ]ဒနာများကို ခံစားရသဖြင့် မျက်နှာ၌ ဆီးတင်းဝမာအမှုရှိသော [...]ချွေးများ တပြိုက်ပြိုက်ကျလာလေတော့သတည်း။

စနေမောင်မောင်သည် မရဏဂူဝကြီးအနီးရှိ ကျောက်တုံး [ကြီး]ခံတုံးတွင် သွား၍ကပ်၏။ ထို့နောက် ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်၏ [ပြော]င်းကိုလက်မဖြင့် တင်လိုက်၏။ ပြီးလျှင် နားတိုစွင့်၍ နေလိုက်၏။ [ဘွ]န်ဟောင်းမှာလည်း ဂူဝ၏အခြားတစ်ဖက်ရှိ ကျောက်စွန်းတို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကွယ်ကာ ဒူးလေးကို မောင်းတင်ထား၏။ ထို့နောက် စနေမောင်မော ကိုလှမ်းကြည့်လိုက်၏။ စနေမောင်မောင်သည် လက်ညှိုးနှစ်ချော ထောင်ပြ၏။ ထို့နောက် ထိုလက်ညှိုးနှစ်ချောင်းကို ဂူဝဘက် ထိုးပြ၏။ ပြီးလျှင် လက်ကိုသုံးခါမြှောက်ပြလိုက်၏။ ထိုသို့မြှော ပြလိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် စနေမောင်မောင်နှင့် ဘွန်ဟောင်းအ ပုန်းကွယ်နေရာမှ ပြိုင်တူပြေးထွက်သွားပြီးလျှင် တစ်စုံတစ်ခု ဘွန်ဟောင်းက ဒူးလေးဖြင့်ပစ်၏။ စနေမောင်မောင်က သေနတ် ပစ်၏။ ထို့နောက် ၎င်းတို့ပစ်ခတ်သောအရာအနီးသို့ ချဉ်း သွားကြ၏။ အရပ်ခြောက်ပေနီးပါးခန့်ရှိသော အသားလွန်စွာမည် အမွေးအမှင်ထူထပ်သော လူကြီးတစ်ဦးသည် သေနတ်ဒဏ်ရာ ဒူးလေးဒဏ်ရာများဖြင့် သေဆုံးနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဘွန်ဟောင်းသည် ထိုလူကြီး၏တင်ပါးနောက်တွင် တွဲလေ ကျနေသော အမြီးသဏ္ဌာန်ကြိုးကြီးတစ်ချောင်းကို ဆွဲမြှော စနေမောင်မောင်၏ မျက်နှာကိုလှမ်း၍ကြည့်လိုက်၏။ ထိုအခါ မောင်မောင်က..

'ဒီကောင်ဟာ ဘလက်ဘရားသားပဲ။ ကင်းတာဝန်ကျနေ ဂူပေါက်မှာကင်းကျတဲ့လူတိုင်း မတ်တတ်မလျှောက်ရဘူး။ လေး ထောက်ပြီးလျှောက်ရတယ်။ဒီလိုကြိုးကြီးတစ်ချောင်းလည်း ဖင်ဘက် ဆွဲထားရတယ်။ ဒါမှ အဝေးကကြည့်ရင် တောမျောက်ကြီးနဲ့ တူမှာ သူတို့လူစုဟာ သိပ်ပြီး သတိကောင်းတယ်နော်။ အဲဒီတော့ ကင်းကျတယ်ဆိုကတည်းက သူတစ်ယောက်တည်း မဟုတ်နိုင်

တ်ဝန်းကျင်မှာ သူ့လူတွေရှိဦးမယ်။ အကောင်းဆုံးကတော့ အလောင်းကြီးကို တခြားမှာဝှက်ထားပြီး ကျုပ်တို့လူစုက ဂူထဲဝင်မှ မယ်။ တိုက်ပွဲဖြစ်လည်း ဂူထဲမှာ ဖြစ်ကြတာပေါ့။ တကယ်လို့ တို့က ဂူပေါက်ကိုပိတ်ထားရင်လည်း တိုက်ပြီးထွက်ရမှာပဲ'

ဟုပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းသည် ဘလက်ဘရားသား အလောင်းကြီး၏ ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကို သွား၍မ,လေ၏။ နေမောင်မောင်က ခေါင်းဘက်မှ မ,လေ၏။ ထို့နောက် ၎င်းတို့သည် အလောင်းကြီးအား တောင်စောင်းသို့ယူသွားပြီးလျှင် ပစ်ချလိုက် သ၏။

ပြီးလျှင် ဘွန်ဟောင်းသည် မောင်ဖိုးသာအား သွားရောက်၍ ခေါ်ငင်လေ၏။ မောင်ဖိုးသာသည် ဘွန်ဟောင်းအား မြင်လျှင်..

'ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် မျောက်ကြီးကိုပစ်သတ်လိုက်တယ် ဟုတ်လား'

ဟုပြောလျှင် ဘွန်ဟောင်းက..

'မျောက်ကြီးမဟုတ်ဘူး။ မင်း ဘိုးအေ ဘလက်ဘရားသားကြီး ာ... သွားမယ်။ မင်းကြောက်နေတယ်မဟုတ်လား။ ဘာမှ ကြောက်နဲ့။ အခုသွားမှာ သေမင်းပါးစပ်ထဲပဲ။ အထဲမှာလည်း ရန်သူနဲ့ သတ်ရမယ်။ အပြင်မှာလည်း ရန်သူကစောင့်နေတာ။ သေရမှာက ိုးဆယ့်ကိုးရာခိုင်နှုန်းပဲ။ အသက်ရှင်ဖို့ကတော့ တစ်ရာခိုင်နှုန်းပဲ တယ်။ သေစရာရှိရင်လည်း ရဲရဲရင်ဆိုင်လိုက်တာပေါ့'

ဟုပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက..

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'လိုက်လာခဲ့မိတာ မှားပြီထင်တယ်'

ဟု ညည်းညူရှာလေ၏။ ထိုအခါ ဘွန်ဟောင်းက. .

'အေး. . ငါလည်း စနေမောင်မောင်နဲ့ တွဲကာစက အဲဒီလို ထင်ခဲ့တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ မသေဘဲလွတ်မြောက်သွားတဲ့အခါမှာ နော တစ်ခေါက်လာခေါ်တော့လည်း မလိုက်ဘဲမနေနိုင်ဘူးဟေ့။ လိုက် တာပဲ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ သို့ရာတွင် မောင်ဖိုးသာက. .

'ကျုပ်ကတော့ ဒီတစ်ခေါက်နဲ့ပဲ တော်ပါပြီဗျာ။ နော တစ်ခေါက် ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ မလိုက်တော့ပါဘူး'

ဟုပြောလေ၏။

'မောင်ဖိုးသာရေ. . အားငယ်အောင် ပြောတာမဟုတ်ဘူ နောက်တစ်ခေါက်ဆိုတာ ရှိချင်မှရှိမှာ။ ဒီတစ်ခေါက်နဲ့ပဲ တို့သုံးယော ဇိမ်နဲ့တွေ့နိုင်တယ်ကွ'

ဟု ပြောလျှင် မောင်ဖိုးသာတ. .

'သေမယ်ဆိုတာသေချာရင် ဘာဖြစ်လို့ ဒီသေမင်းဂူကြီးထဲ တော့မှာလဲဗျာ'

ဟု ညည်းညည်းညူညူ ပြောရှာလေ၏။

'ဒါက ဒီလိုကွ ငါ့လူရ။ တို့ဆရာကြီး စနေမောင်မော သေမင်းရဲ့ နှုတ်ခမ်းမွေးကို တစ်ပင်ချင်းနုတ်ပြီး ကျီစယ်ချင်တဲ့လူ ငါ့လူရ။ ငါတို့ကလည်း ဆရာကြီးတပည့်တွေပီပီ သေမင်းကို မကျီ ရရင် ထမင်းစားမဝင်ဘူးကွ။ တဲ. . သေစရာရှိတော့လည်း သေလို

ာပေါ့ကွာ။ မသေသေးရင်လည်း နောက်တစ်ပွဲ စွန့်စားရမှာပဲ။ ားချင်တဲ့ ယောကျ်ားဟာ မစွန့်စားရတဲ့ အချိန်တွေကို တွေးပြီး နှမြော နေတတ်တယ်ကွ။ ကြောက်စရာကောင်းတယ်ဆိုတာ တခြားအရာ ဟုတ်ဘူး။ ကြောက်တဲ့စိတ်ပဲ။ အဲဒီစိတ်လောက် ကြောက်စရာ ောင်းတာ မရှိဘူး။ တဲ. . ကဲ လာ. . ဆရာကြီးစောင့်နေပြီ'

ဟုဆိုကာ မောင်ဖိုးသာ၏လက်ကို ဆွဲ၍ ချုံထဲမှထွက်ခဲ့လေ တော့၏။

စနေမောင်မောင်အနီးသို့ ရောက်လျှင် စနေမောင်မောင်က ောင်ဖိုးသာအား ခြောက်လုံးပြူးပေးလိုက်ပြီးလျှင်. .

'သေစရာနဲ့ ကြုံလာရင် သေဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပစေ။ တ်စရာနဲ့ကြုံလာလို့ရှိရင် သတ်ဖို့အဆင်သင့်ဖြစ်နေပစေ။ လူတာ စ်သက်မှာတစ်ခါပဲ သေတယ်။ ကြောက်ရင် နှစ်ခါသေတယ်။ သေခင်မှာ သေမတတ်ကြောက်နေရတာတာ နှစ်ခါသေရတာပဲ။ ကြောက်နဲ့. . လာ. .'

ဟုဆိုကာ မရဏလိုဏ်ဂူအတွင်းသို့ ဦးဆောင်ပြီးဝင်သွား သ၏။ ဘွန်ဟောင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာလည်း သတ်နက်တိုယ်စီဖြင့် ောက်မှလိုက်ပါ၍ ဝင်သွားကြလေတော့၏။

လိုဏ်ဂူအတွင်း၌ မှောင်မိုက်ခြင်းမရှိဘဲ အလင်းရောင် ောင်းစွာရှိလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် တရွေ့ရွေ့ ဝင်လာခဲ့ကြရာ ားသစ်သားပေါက်လေးများကို တွေ့ရ၏။ သို့သော် ကျားသ ို့ မတွေ့ရပေ။ ထို့ကြောင့် ဘွန်ဟောင်းတ. .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဟေ့..မောင်ဖိုးသာ၊ သူ့အမေကြီး ပြန်လာရင် သေဖို့ပြင်ပေတော့'

ဟုဆိုသည်၊ မောင်ဖိုးသာသည် ကြောက်ကန်ကန်၍..

'ဒီမှာ သေနတ်ပါတယ်လေဗျာ'

ဟု ပြန်၍ပြောလေ၏၊ သို့ရာတွင် ဘွန်ဟောင်းက..

'ကျားသစ်ကို ခြောက်လုံးပြူးနဲ့များ မှန်အောင်ပစ်နိုင်မယ် မင်းထင်နေလို့လား၊ မလွယ်ဘူး ငါ့လူ၊ ခြောက်လုံးပြူးဒီလော တည့်ဖို့ဆိုတာ အတော့်ကို လေ့ကျင့်ထားရတယ်'

ဟုပြောလေ၏၊ ထို့နောက် ၎င်းတို့သည် ဆက်လက်၍ဝင် ကြရာ လိုဏ်ဂူအတွင်း၌ လမ်းခွဲတစ်ခုကိုတွေ့လေ၏၊ ထိုအ စနေမောင်မောင်သည် မဟူရာကျောက်နက်တုံးမှ ကူးယူထား မြေပုံကို ကြည့်ပြီးလျှင်..

'ဘယ်ဘက်ကလမ်းကို လိုက်ရမယ်၊ ဟောဒီမှာ ဝိုင်နဲ့တူ သင်္ကေတလေးမှာ ညာဘက်က အတက်ကလေးကို ကြက်ခြေခတ် ပြထားတာတွေ့တယ် မဟုတ်လား၊ ဒါဟာ လမ်းခွဲတွေ့ရင် ဘယ်လမ်း လိုက်ရမလဲဆိုတာ ပြထားတဲ့ သင်္ကေတပဲ'

ဟုပြောလိုက်လေ၏၊

ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့သုံးဦးသည် လက်ဝဲဘက်လမ်းကို ချိုး လေ၏၊ ၎င်းတို့သည် ဆက်လက်၍ဝင်သွားကြရာ တစ်နေ သို့အရောက်၌ မောင်ဖိုးသာက..

'အမလေး..အမလေး..ဟိုမှာ ဘာကြီးတုံး..ဘာကြီးလဲ

ဟုအလန့်တကြားအော်လေ၏၊ ထို့ကြောင့် ဘွန်ဟောင်းက..

'မင်းဘာကိုအော်နေတာလဲ'

ဟု မေးလျှင် မောင်ဖိုးသာက..

'ဟိုမှာမတွေ့ဘူးလား၊ ပျော့ပျော့ပြောင်ပြောင်ကြီး တွန့်တွန့် တွန့်တွန့်နဲ့ ရွေ့နေတာ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ဘွန်ဟောင်း က..

'အဲဒါ မြွေခေါ်တယ်၊ စပါးကြီး မြွေနှစ်ချိုကြီးပေါ့ကွာ၊ ခေါင်းက ဂူရဲ့ဟိုဘက်မှာ၊ အမြီးက ဒီဘက်မှာတွန့်နေတယ်၊ ဘာမှ ကြောက်စရာမလိုဘူး၊ တို့က သူ့ရဲ့ခါးပေါ်ကကျော်ပြီး သွားကြမှာ၊ သူ ဘာမှမလုပ်နိုင်ဘူး'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက..

'ဟုတ်ပါ့မလား ကိုဘွန်ဟောင်းရယ်'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ဘွန်ဟောင်းက..

'ဟုတ်ပါတယ် မောင်ဖိုးသာရဲ့၊ မကြောက်ပါနဲ့၊ ကောဟိုမှာ ရာကြီးကျော်သွားတာ တွေ့သလား'

ဟုပြောလိုက်သဖြင့် မောင်ဖိုးသာ လှမ်း၍ကြည့်လိုက်ရာ နေမောင်မောင်သည် ရေစည်ပိုင်းခန့်ရှိသောမြွေကြီးအား ယက် ထောက်၍ လွှားခနဲကျော်သွားလေ၏၊

○ ○ ○

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၃)

ကျောက်တောင်ကြီး၏ တစ်ဖက်စွန်း

'အမလေး . . မြွေကျောပေါ်ကို လက်ထောက်ပြီးကျော်ရမယ်
တ်လား . . '

ဟု မောင်ဖိုးသာက ကြောက်လန့်တကြားပြောလေ၏။
မြွေကြီးအနီးသို့ရောက်သောအခါ ဘွန်ဟောင်းက . .

'ကဲ . . ငါ့လူ၊ ကြောက်နေလို့ မရတော့ဘူး၊ ကြောက်နေလို့
တက်ဆုတ်သွားလို့လည်း မရတော့ဘူး၊ ငါစောင့်နေမယ်၊ ငင်ကျော်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာသည် မြွေကြီး၏ကျောပေါ်တွင်
က်ထောက်၍ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့် ကျော်လိုက်လေတော့
။

ထို့နောက် ဘွန်ဟောင်းလည်း လက်ထောက်၍ကျော်လေ၏
လျှင် ဆက်လျှောက်လာခဲ့ရာ ရေအိုင်တစ်အိုင်ကို တွေ့ရလေ၏
ာန်အနီးသို့ရောက်လျှင် စနေမောင်မောင်သည် ရေကန်ကိုရှု၍

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြည့်နေလေ၏။ ဘွန်ဟောင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာလည်း ၎င်းအနီး
ရောက်ရှိလာလေ၏။ စနေမောင်မောင်သည် ၎င်းတို့နှစ်ဦးအ
လှည့်ကာ. . 'ဒီရေကန်ထဲမှာ 'ညံ့' ကောင်ဆိုတာရှိတယ်။ အ
ညံ့ကောင်ဟာ သူ့ပုံသဏ္ဌာန်ကမြွေလိုပဲ။ ဒါပေမဲ့ မြွေတော့ မဟု
ပါဘူး။ အဲဒီအကောင်မှာအဆိပ်လည်း မရှိဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီအကောင်
သိပ်ပြီးသန်တယ်။ အကောင်ကလည်း တစ်လံလောက်ရှိတဲ့ အ
အနေပြီး သင်္ဘောတစ်စီးကို ဆွဲမြှုပ်နိုင်တဲ့အကောင်ထိ အမျိုးမျိုးရှိတ
ကြောက်ဖို့ကောင်းတဲ့အကောင်၊ ဟောဒီလို လူသူဝေးတဲ့ ရေ
တွေမှာ၊ အထူးသဖြင့် ကျေးငှက်တိရစ္ဆာန်မလာနိုင်တဲ့ ရေကန်တွေ
ညံ့ကောင်နေတတ်တယ်။ ညံ့ကောင်ရှိတဲ့ ရေကန်ရဲ့ ဘောင်တွေ
ညံ့ကောင်ရဲ့ကိုယ်နဲ့ပွတ်တိုက်ထားလို့ ချောနေတတ်တယ်။ ကဲ. .
ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ဘွန်ဟောင်းရေ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက. .

'ဒီမှာဆရာကြီး. . ညံ့ကောင်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ကံကောင်ပဲဖြစ်
ဝီရိယကောင်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီတန်ကြီးကို ဖြတ်ရမှာပဲ။ ရှိသမျှ ခွန်အ
ခုခံရမှာပဲ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာ က. .

'မနိုင်ရင် ဘယ့်နဲ့လုပ်မလဲ. . ကိုဘွန်ဟောင်း'

ဟု မေးလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ဘွန်ဟောင်းက. .

'မနိုင်ရင် သေရုံပေါ့ မောင်ဖိုးသာရယ်။ သေတော့လည်း
စဉ်းစားကြည့်ပါဦး။ ငါ့ဆွေမျိုးထဲမှာရော၊ ငါ့အပေါင်းအသင်းထဲမှာ

ညံ့ကောင်သတ်လို့ သေတယ်ဆိုတာ မရှိဘူး။ ငါတစ်ယောက်တည်းကွ။
ဘယ်လောက်ကောင်းသလဲ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် စနေမောင်မောင်က ပြုံးလေ၏။

မောင်ဖိုးသာကမူ. .

'ကျုပ်ဖြင့်ကြောက်ပါတယ်ဗျာ'

ဟု ပြောလေ၏။ ထို့ကြောင့် ဘွန်ဟောင်းက. .

'နေစမ်းပါဦး. . မောင်ဖိုးသာရယ်။ မင်းတ ဘယ်သူ့အားကိုး
ဒီလောက်ကြောက်နေရတာလဲ'

ဟု အရွှန်းဖောက်လိုက်လေ၏။ မောင်ဖိုးသာက. .

'အရေးထဲ အရွှန်းဖောက် မနေစမ်းပါနဲ့။ ခင်ဗျား ဘယ်လိုပဲ
ဘာလုပ်လုပ် ကျုပ်ကတော့ မရယ်နိုင်ဘူး ကိုဘွန်ဟောင်းရေ. .'

ဟု ပြောလေ၏။

ထို့နောက် ၎င်းတို့သည် ညံ့ကောင်ရှိသည်ဆိုသည့် ရေကန်ကို
တ်ကြလေ ၏။ ကံကောင်းသည်ဟုပင် ဆိုရမည်ဖြစ်၏။ ညံ့သည့်
ကောင်မှ ၎င်းတို့အား ဒုက္ခမပေးပေ။ ၎င်းတို့သည် တန်တစ်ဖက်သို့
ရောက်သောအခါ၌ ခရီးဆက်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုနေ့အဖို့
ပြီဖြစ်သဖြင့် လိုဏ်ဂူ၏ခြောက်သွေ့သည့်နေရာတစ်ခု၌ ခရီးဆက်
သွားတော့ဘဲ စခန်းချကြလေ၏။ ထိုသို့ စခန်းချသောအခါ၌
နေမောင်မောင်သည် မဟူရာကျောက်နတ်တုံးမှ ကူးယူထားသော
တေ်တများကို မီးထွန်း၍ ဖတ်ရှုလေ၏။

'လိုဏ်ဂူကြီးဟာရှေ့နားကျလို့ ရှိရင် လမ်းခွဲသုံးခုတွေ့ရမယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒါပေမဲ့ အလယ်လမ်းကိုလိုက်ရမယ်လို့ သင်္ကေတပြထားတ… အဲဒီကနေ ဆက်ပြီးသွားရင် မောင်းတက်တွေ၊ ခလုတ်တွေရှိတ… သိပ်ကိုသတိထားရမယ်။ အဲဒီနေရာတွေကတော့ ရှေးက လူရဲ့ဉာဏ… ကျုပ်တို့ရဲ့ ဉာဏ်ကစားရမယ်၊ ဉာဏ်ရည်တူရင်တော့ ရမှာ… ဉာဏ်ရည်မတူရင်တော့ ဒုက္ခတွေ့ဖို့ရှိတယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရတ… ပစ္စည်းတွေရှိတဲ့နေရာကိုတော့ အရောက်သွားရမှာပဲ၊ ထား… လူတလည်း ရတနာတွေကို ထားခဲ့တာပဲ၊ ကိုယ်က မယူနိုင်ဘူးဆို… ညံ့ရာကျတယ်၊ ဖြစ်နိုင်နည်းနဲ့ ရအောင်ယူရမယ်၊ တကယ်လို့ရှ… လည်း အဲဒီပစ္စည်းတွေဟာ ဆယ်သက်စားလို့ကုန်မှာ မဟုတ်ဘူး'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောလေ၏။ ထို့နောက် ဘွန်ဟော… နှင့် မောင်ဖိုးသာတို့သည် ရသမျှအချိန်ကလေး၌ အိပ်စက်ကြလေ… စနေမောင်မောင်တစ်ဦးတည်းသာ ရှေ့ဆက်ရမည့်ခရီးစဉ်အတွ… စဉ်းစားနေလေ၏။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်မိုးလင်းသောအခါ၌ လိုဏ်ဂူအတွင်… အလင်းရောင်အနည်းငယ်ဝင်ရောက်လာလေ၏။ စနေမောင်… သည် အိတ်ဆောင်နာရီကို ထုတ်၍ကြည့်လိုက်ပြီးနောက်..

"ကဲ.. ဘွန်ဟောင်းတို့ မောင်ဖိုးသာတို့ရေ၊ ခရီးဆက်ကြ…

ဟုဆိုကာ ခရီးဆက်ရန် ပြင်ဆင် နိုင်းလေ၏။ ဘွန်ဟော… သည် ရေစိမ်ထားသောပဲများကို ထည့်ထားသောအိတ်ကိုဖြ… စနေမောင်မောင်နှင့် မောင်ဖိုးသာအား ပဲလက်တစ်ဆုပ်ခန့်စီပေး… စနေမောင်မောင်နှင့်မောင်ဖိုးသာလည်း ပဲလက်တစ်ဆုပ်စာခန့်…

…ပြီး ရေဘူးမှရေကို သောက်လိုက်ကြရလေ၏။ ထို့နောက် ခရီးဆက် …ကြ၏၊ တစ်နေရာသို့အရောက်တွင် အရိုးစုတစ်ခုကိုတွေ့ရ၏။ …နောက် ခရီးဆက်၍သွားရာ များစွာသောအရိုးစုတို့ကိုတွေ့ရ၏။ …ဖိုးသာသည် လွန်စွာကြောက်နေပြီဖြစ်လေ၏။ ဘွန်ဟောင်းသည် …ရိုးစုများကိုကြည့်ပြီးနောက်..

'ဆရာကြီး.. သေထားတာ လူအစိတ်လောက် ရှိတယ်နော်၊ …ယ်လိုဖြစ်ပြီး သေတယ်လို့ မပြောနိုင်ဘူး'

ဟု ပြောလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က..

'တစ်ခါတလေ ဒီနေရာက လိုဏ်ခေါင်းထဲက တာဘွန်ဓာတ်ငွေ့ …ဝင်တယ်၊ ဒီတော့ အသက်ရှူကျပ်ပြီး သေတာပေါ့၊ အဲဒါက …အချိန်မျိုးတွေမှာ ဖြစ်တတ်သလဲဆိုရင် ဆောင်းအခါ ဆောင်း …နှင်းအတူမှာ ဖြစ်တတ်တယ်၊ တောင်ပေါ်တခြေတွေမှာ တာဘွန် …ဓာတ်ငွေ့တွေ ဖြစ်တတ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီရာသီမှာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး …တောင်းကောင်းရှာထားလို့ ဓာတ်ငွေ့တွေ မဖြစ်တတ်ပါဘူး၊ အဲဒါကို …ကြောက်နဲ့၊ ကြောက်ရမှာက လိုဏ်ဂူထဲကဖြန့်အထွတ် ဘာသတ် …ကားသားတွေပိတ်ထားလို့ အထဲမှာ အစာငတ်ပြီးသေရမှာကိုပဲ …ကြောက်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက..

'အဲဒီအတွက်တော့ မပူပါဘူး ဆရာကြီးရယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် …လက်ဘရားသားဆိုတဲ့ အကောင်တွေကိုရအောင် တိုက်ပြီး …မယ်၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် တိုက်ခိုက်တယ်ဆိုတာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဉာဏ်ရည် ဉာဏ်သွေး အရေးကြီးပါတယ်။ ဆရာကြီး တစ်ယောက်
ပါနေမှတော့ ဒီကောင်တွေကို ကျွန်တော် လုံးဝမကြောက်ပါဘူး'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက..

'ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေး အရေးကြီးတယ်ဆိုတော့ ခင်
ဉာဏ်ကို အားကိုးမယ်မှတ်တာ..။ ခင်ဗျားက ဆရာကြီး ဉာ
အားကိုးတာကိုး'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ဘွန်ဟောင်းက..

'ဟာ.. မောင်ဖိုးသာရ။ ဆရာကြီးမပါရင်တော့ ငါ့
ငါအားကိုးရမှာပေါ့။ ဆရာကြီးပါတော့ ဆရာကြီးဉာဏ်ကိုပဲ အ
ရတော့မှာပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် ဆက်၍သွားကြလေ
ထိုသို့သွားကြပြီးနောက် လိုဏ်ဂူ၏ ကျဉ်းသောအပိုင်းသို့ ရောက်
လေတော့၏။ တစ်ယောက်စီဝင်မှပင် ရနိုင်အောင် ကျဉ်းသွာ
ထိုနေရာသို့ရောက်လျှင် စနေမောင်မောင်သည် ရှေ့မှနေ၍ ကို
စောင်း၍ဝင်၏။ ဘွန်ဟောင်းက အလယ်မှလိုက်၏။ မောင်ဖိုးသ
ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့နှင့် နောက်မှလိုက်၏။ ကျဉ်းသော
လွန်သွားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အလင်းရောင်ကို ရရှိလေ၏။ နေ
လည်း အဆမတန်ကျယ်ဝန်းသည်ကို တွေ့ရ၏။

'ဘွန်ဟောင်းရေ..။ ဟောဒီအလင်းရောင်ဝင်ပုံက
ဆန်းတယ်။ အပေါက်ကို မတွေ့ရဘူး။ ဟောဟိုကျောက်ချ
ကြီးတွေကလင်းနေတာ။ အဲဒီ ကျောက်ချပ်ပြားကြီးတွေကို အပေါ်

င်းရောင်ကရိုက်တယ်။ ဟောဒီကျောက်ချပ်ပြားကြီးတွေကနေ
ဆင့် အလင်းရောင်က ဒီနေရာကိုရတယ်။ ဒါပေမဲ့ လူတွေလုပ်ထား
မဟုတ်ဘူး။ သဘာဝကလုပ်ထားတာ။ ဟောဟို အလယ်က
ရာမှာ ကျောက်ကမူမြင့်မြင့်တွေ့တယ် မဟုတ်လား။ အဲဒါဟာ
ာထားတဲ့နေရာ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ တခုသိထားဖို့ကတော့
ရာမှာ ဘာမှကျယ်ကျယ်လောင်လောင် အသံမထွက်ဖို့ပဲ။ အဲဒီ
်ကြောင့် ပဲ့တင်ထပ်ပြီး ဟောဒီကျောက်အမိုးကြီး ပြိုကျလိမ့်မယ်။
ျောက် အမိုးကြီးပြိုကျရင်တော့ ငါတို့အားလုံး မြေဖို့ပြီးသား
လိမ့်မယ်'

ဟုပြောလိုက်လေ၏။

'ကျွန်တော်တို့ ဘာဆက်လုပ်မလဲ ဆရာကြီး။ ဆရာကြီး
ဆိုလို ဟောဟိုကမူမှာ ရတနာပစ္စည်းထားတဲ့နေရာဆိုရင်
တော်တို့ဟာ ရတနာပစ္စည်းတွေရပြီပေါ့'

ဟု ဘွန်ဟောင်းက ပြောလေ၏။

'ငါတော့ ဒီနေရာပဲလို့ထင်တာပဲ။ ဟောဒီမှာ တွေ့ရာကျောက်
တုံးကလေးက ပြထားတဲ့ သင်္ကေတမှာလည်း ဒီနေရာမှာ
နာပစ္စည်းတွေရှိကြောင်း ပြထားတယ်'

ဟု ဆရာကြီးစနေမောင်မောင်က ပြန်၍ပြောလေ၏။ ထိုအခါ
ဟောင်းက..

'ကျွန်တော်ထင်တာက ရတနာပစ္စည်းထားတဲ့နေရာ ဝရော
မှာ ခလုတ်တန်သင်းတွေ တွေ့မယ်။ [illegible]တွေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထောင်ချောက်တွေ တွေ့မယ်ထင်နေတာ၊ အခုလို ရှောရှော ရောက်လာတာ သိပ်ပြီးအံ့ဩဖို့ကောင်းတာပဲ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က ပြုံးလေ၏။

'ဒီမှာဘွန်ဟောင်း. . မင်းတစ်ခုစဉ်းစားကြည့်လေ၊ ငါ လာခဲ့ရတဲ့ခရီးဟာ မနည်းဘူး၊ လိုဏ်ခေါင်းထဲမှာ မည်းမှောင်နေ ပဲ၊ ဒီနေရာရောက်အောင် လူတစ်ယောက်ကို ကျပ်ကျပ် တည်းဝင်ခဲ့ရတယ်၊ အဲဒီလိုလာခဲ့ရပြီး ဒီနေရာမှာလည်းရောက် လိုဏ်ခေါင်းနဲ့တောင်မတူတော့ဘူး၊ 'ပစ်ကာဒယ်လီ' ဇာတ် ကျနေတာပဲ၊ ပြီးတော့လည်း အပေါက်မတွေ့ရဘဲ အလင်း တွေဟာ ကျောက်ချပ်တွေကိုရိုက်ပြီး ဝင်နေလိုက်တာ အလွန်ဆေ အာတီတက်တစ်ဦး ဆောက်ထားတဲ့အတိုင်းပဲ၊ ဒါပေမဲ့ မင်း စဉ်းစား ကြည့်စမ်း၊ ငါတို့ရပ်နေတာဟာ အလွန်တျယ်ဝန်းတဲ့ဇာတ် နဲ့တူတဲ့ ကျောက်ဂူကြီးရဲ့အစွန်းမှာ ရပ်နေတာနော်၊ ရတနာပစ္စည်း ထားတဲ့ ကျောက်ကမူဟာ ဒီကျောက်ဂူကြီးရဲ့အလယ်တည့်တည့် ရှိနေတယ်၊ အဲဒီနေရာကို သွားရဦးမှာကွ၊ ခရီးက မဆုံးသေးဘူး အမြင်နီးပေမယ့် သွားဖို့က လွယ်မယ်မထင်ဘူး၊ ဒီကြားထဲမှာ အများကြီးတွေ့နိုင်တယ်၊ ဖန်တီးထားပုံကလည်း သိပ်ပြီးလှ မွတ်နေတာပဲ၊ ငါတို့ ရှေ့ကိုဆက်နင်းလိုက်တာနဲ့ အောက်ကို သွားမလား၊ အပေါ်ကပြိုကျ လာမလားမသိဘူး၊ အကောင်းဆုံး ဒီနေရာမှာ ငြိမ်ငြိမ်လေးထိုင်နေတာ အကောင်းဆုံးပဲ၊ ပြီး လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားကြရအောင်'

ဟု ဆရာကြီးစနေမောင်မောင်က ပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်း . .

'ရက်တွေအကြာကြီး အချိန်ဆွဲလို့တော့မရဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ တော့ ရိက္ခာက သိပ်မရှိ တော့ဘူး၊ အထူးသဖြင့် ရေမပါဆရာကြီး'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် စနေမောင်မောင်က. .

'စဉ်းစားမယ့် အချိန်ရယ်၊ ရိက္ခာရယ်၊ ဒုက္ခရယ်တွာ တွက်ဆ နေပြီ ကိုယ့်လူရေ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်ုပ်က မအိပ်ရသေးဘူး၊ ချပ်တစ်ရေးအိပ်ဦးမယ်၊ ကိုယ့်လူတို့လည်း ရောက်တဲ့နေရာမှာ ငြိမ်လေး ထိုင်နေကြပေရော့'

ဟု ပြောတာ စနေမောင်မောင်သည် ကျောခွံလွယ်ထားသော အိတ်ကိုဖြုတ်တာ ခေါင်းအုံးအဖြစ်အသုံးပြုပြီးလျှင် စန့်စန့်ကြီး အိပ်လိုက်လေတော့၏။

မျှားမကြာမီ၌ အိပ်ပျော်သွားလေတော့၏။ ဘွန်ဟောင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာတို့သည် ဆေးလိပ်ကိုယ်စီဖွာကြ၏။

'မောင်ဖိုးသာရေ. . ဘာမှအားမငယ်နဲ့တော့ သေရင် ဒီနေရာ မှာ သေရမှာပဲ၊ ငါတို့ဆရာကြီးတောင် စိတ်ပူတာမပြီး အိပ်ပျော်သွားပြီ'

ဟု ဘွန်ဟောင်းကပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာသည် မျက်မှာ ကြီးအတျယ် ပျက်သွားလေတော့၏။ ထို့နောက်. .

'မသေအောင် ဒီလိုလုပ်မယ်ဗျာ၊ နောက်ကြောင်းပြန်ဆုတ် သွားမယ်'

ဟုပြောရာ ဘွန်ဟောင်းက. .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဟိုကန်မှာ ညံကောင်နဲ့ တွေ့မယ်၊ အဲဒီကလွန်ရင် ထို
ကြီးနဲ့ တွေ့မယ်၊ အဲဒါကလွန်ရင် အစာရှာပြီးပြန်လာတဲ့ ကျားသစ်
တွေ့မယ်၊ အဲဒီကလွန်ရင် ဂူဝမှာစောင့်နေတဲ့ ဘီလူးဘုရားသား
တွေ့မယ်၊ တစ်နေရာမှာမသေရင် တစ်နေရာမှာသေမှာပဲ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

'ဒီလိုဆိုရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ကိုဘွန်ဟောင်းရယ်. . ၊ ခင်
တာတာ လွတ်လမ်းကိုမရှိတော့ဘူး'

ဟု ညည်းညူလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက. .

'ဘယ်လိုမှမလုပ်နဲ့၊ ဆရာကြီး အိပ်တာကို ငြိမ်ငြိမ်လေး
ကြည့်၊ သူနိုးလာရင် ဘယ်လိုလုပ်မယ်ဆိုတဲ့ အဖြေကိုတစ်ခါတည်း
ယူလာလိမ့်မယ်၊ ဒါပဲ'

ဟု ပြောလိုက်လေတော့၏။ များမကြာမီအချိန်၌
စနေမောင်မောင်သည် အိပ်ရာမှ နိုးလာလေတော့၏။ ထိုအခါ
စနေမောင်မောင်သည် ကျောက်နက်တုံးမှ သင်္ကေတများကို ကြည့်
နောက်. .

'ဘွန်ဟောင်းရေ. . . ဟောဟို အလယ်ခေါင်က ကျောက်
ကမူလေးကို ဘယ်လမ်းကသွားသွား ထောင်ချောက်တွေချည်းပဲ
လွတ်ဖို့ကိုမရှိဘူး၊ အဲဒီတော့ နည်းတစ်နည်းပဲရှိတယ်၊ ကြိုးကွင်း
ဟောဟိုကျောက်ပြားကို လှမ်းချိတ်ပြီး ကြိုးနဲ့ ဟိုကျောက်ချပ်ပြား
မရရအောင် တက်ရမယ်၊ အဲဒီက လွတ်ကျရင်လည်း ပိုက်ဆံမတ်
ငုံထားပေတော့၊ လွတ်လမ်းမရှိဘူး၊ သေမှာပဲ၊ အဲဒီကျောက်ချပ်ပြား

အောင်တက်နိုင်ရင် အလင်းရောင်ဝင်တဲ့အပေါက်ကို တွေ့ရလိမ့်မယ်၊
ပြောတဲ့တိုင်း အဲဒီမှာ အပေါက်ရှိရင်တော့ ကိုသုံးယောက်ရဲ့အသက်
ချမ်းသာရာရမယ်'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ဘွန်ဟောင်းသည် ကြိုးကို ကွင်းလျှော
၍ လွန်စွာမြင့်မားသော ကျောက်စွန်းတစ်ခုဆီသို့ ရောက်အောင်
တွတ်နေလေ၏။ အကြိမ်ပေါင်းများစွာပစ်ပြီးနောက် ကျောက်စွန်း
ခုတွင် တဲတဲကလေးသွားရှိငြိလေ၏၊ ဘွန်ဟောင်းသည်
လျှောတင်းရန်ဆွဲလိုက်ပြီးနောက် ကြိုးကိုဆုပ်ပြီးလျှင် တဖြည်းဖြည်း
သွားလေ၏။ ထိုနေရာသို့ရောက်ပြီးနောက် ကျောက်နံရံအစွန်း
တ်ကို ခြေဖြင့်ကန်ပြီးနောက် အထက်မှ ကျောက်နံရံစွန်းတစ်ခုသို့
လျှောဖြင့်ပစ်ပြန်၏။ လွန်စွာသည်းထိတ်ရင်ဖို ဖွယ်ကောင်းတော့
အထက်မှကျောက် စွန်းတစ်ခုကို တဲတဲကလေးငြိပြန်၏။ ဘွန်
င်းသည် ဆွဲ၍တက်ပြန်၏၊ ထိုသို့ဆွဲတက်စဉ် ပြုတ်ကျခဲ့ပါက
အသားပင် ရှာ၍ရလိမ့်မည်မဟုတ်၊ ဘွန်ဟောင်းသည် သတိကြီး
ဖြင့်တက်နေ၏။

မောင်ဖိုးသာမှာမူ ဘွန်ဟောင်းကိုကြည့်၍ ချွေးသီးချွေးပေါက်
ကျနေ၏၊ ဘွန်ဟောင်းသည် ထိုကျောက်စွန်းသို့ရောက်သော
၌ အထက်မှကျောက်စွန်းကို လှမ်း၍ကြိုးတစ်တင်ပြန်၏၊ ယင်းသို့
လောက်အောင်ပစ်ပြီးနောက် ကျောက်စွန်းတစ်ခုကိုချိတ်မိပြန်၏
ဖြင့် ဘွန်ဟောင်းသည် ရှစ်ကြိမ်ကြိုးကွင်းတစ်တင်ပြီးနောက်
ကျောက်ချပ်ပြားကြားတစ်ခုသို့ဝင်သွားသဖြင့် စနေမောင်မောင်နှင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်ဖိုးသာတို့သည် ဘွန်ဟောင်းကို မတွေ့ရတော့ပေ။ ထိုအ
မောင်ဖိုးသာက. .

'ဆရာကြီး. . ကိုဘွန်ဟောင်းတော့ ဘယ်ကြားထဲဝင်သွ
လဲ မသိဘူး။ မတွေ့ရတော့ဘူး'

ဟုပြောလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က. .

'ဒီလိုဏ်ခေါင်းထဲကို အလင်းရောင်ဝင်နေတဲ့အပေါက်
တို့ဆီကနေ ကြည့်လို့မမြင်ဘူး။ အဲဒီအပေါက်ကို သူဝင်သွ
စောစောက်မပြောနဲ့။ စိတ်ငြိမ်ငြိမ်လေးထားပြီး ထိုင်နေ'

ဟု ပြောလိုက်သဖြင့် မောင်ဖိုးသာသည် မြေပေါ်
ထင်ပျဉ်ခွေထိုင်ချပြီးလျှင် ငြိမ်၍နေလေတော့၏။ တစ်နာ
ကြာသောအခါ၌ လိုဏ်ဂူပေါ်မှ စာရွက်တစ်ရွက် ကျလာ
စနေမောင်မောင်သည် ထိုစာရွက်ကိုဖမ်းယူပြီးနောက် ဖတ်ကြည့်လို
အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရလေတော့၏။

ဆရာကြီး

အလင်းရောင်ဝင်တဲ့အပေါက် ခုနစ်ပေါက်ရှိတယ်။
အလင်းရောင်တွေဟာ ဆရာကြီးပြောသလိုပဲ ဒေါင်လိုက် ကျောက်ချ
ကြားကြီးတွေကို အရောင်ထိုးတယ်။ အဲဒီကျောက်ချပ်ပြားကြီးတွေ
အလင်းရောင်တွေဟာ ကျောက်နံရံတွေကိုထိုးတယ်။ အဲဒီကျောက်
တွေက ကျောက်ချပ်ပြားကြီးတွေကို ပြန်ထိုးတယ်။ အဲဒီလို တစ်လှ
ထိုးပြီး ဂူကြီးထဲမှာ အလင်းရောင်ရနေတယ်ဆိုတာ အမှ
အလင်းရောင်ဝင်တဲ့ အပေါက်ကြီးခုနစ်ပေါက်ဟာ သဘာဝအတိုင်

နေတယ်ဆိုပေမယ့် လူလုပ်ထားသလိုပဲ။ စက်ဝိုင်းသဏ္ဍာန်ဖြစ်နေတယ်။ အကျော်ရစ်လှည့်လိုက်ရင် လေးခုမြောက်အပေါက် အောက်မှာ လူတစ်ယောက်ဝင်နိုင်တဲ့ လျှိုပေါက်တစ်ခုတွေ့တယ်။ အဲဒီလျှိုပေါက်အတိုင်း ကျွန်တော်လိုက်သွားလိုက်တာ ကျောက်ဂူကြီးရဲ့ အလယ်မှာရှိတဲ့ ကျောက်ကမူရဲ့ အလယ်တည့်တည့်လောက်ကို ရောက်တယ်။ အဲဒီမှာ အပေါက်တစ်ခုကို တွေ့တယ်။ ကျွန်တော်ငုံ့ကြည့်လိုက်တော့ ကျောက်ကမူကို အပေါ်တည့်တည့်ကနေတွေ့ရတယ်။ အဲဒီကနေ ကျွန်တော်ငုံ့ကြည့်လိုက်တာ ကျောက်ကမူဟာတင်းသောက်ပန်းကန်လုံး ထားသလိုပဲ။ အဲဒီထဲမှာ ဘယ်လို ရတနာမျိုးမှမတွေ့ရဘူး။ အမှိုက် တစ်ခုပဲတွေ့ရတယ်။ ကျွန်တော် ပြန်ထွက်လာပြီး နံပါတ်နှစ် အလင်း ဝင်ပေါက်အောက်က ပြွန်ပေါက်လိုဟာထဲ ဝင်ကြည့်တယ်။ အဲဒီ ပြွန်ပေါက်ဟာ အဝင်မှာကျဉ်းပေမယ့် နောက်ပိုင်းမှာ ကျယ်တယ်။ ဝင်စက အသက်ရှူကျပ်သလိုဖြစ်ပေမယ့် နောက်ပိုင်းမှာ အသက်ရှူလို့ ကောင်းတယ်။ မတ်တတ်ရပ်သွားလို့တော့မရဘူး။ မိကျောင်းတွားသွား ရတယ်။ တစ်ဖာလုံလောက်ရောက်တဲ့အခါမှာ မတ်တတ်ရပ်လို့ သွားရတဲ့ လျှိုတစ်ခုကိုတွေ့တယ်။ အဲဒီလျှိုဟာ ဒီကျောက်တောင်ကြီးရဲ့ အခြားတစ်ဖက်စွန်းကိုသွားလို့ရတဲ့ အပေါက်ပဲ။ အဲဒီအပေါက်ဟာ ကျောက်တောင်ရဲ့အခြားတစ်ဖက် ကမ်းပါးယံကြီးတို့ ပေါက်တယ်။ ပါပေမဲ့ မတ်စောက်တယ်။ အဲဒီအပေါက်ကြီးတိုလည်း ကျွန်တော် ရောက်ပြီးပြီ။ အဲဒီမှာ ကျောက်သွေးထွက်တယ်။ တောမျောက်ကြီးတွေ ကျောက်သွေးစားနေတာ တွေ့ရတယ်။ အဲဒီကျောက်တင်းယံကနေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အောက်ကို ရောက်အောင်ဆင်းနိုင်ရင် ဘယ်ရန်သူမှ ဂရုစိုက်နေစရာ မလိုဘူး၊ လေချွန်ပြီး အိမ်ကိုပြန်ရုံပဲဆရာကြီး။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ရှာနေတဲ့ရတနာတွေဟာ အောက်ကကျောက်ကမူပေါက်ထဲမှာ မရှိဘူး။ နံပါတ်ရှစ် လေဝင်ပေါက်နဲ့ဆက်နေတဲ့ လှိုဏ်ထဲမှာရှိတယ်။ ကျွန်တော် အားလုံးတွေ့ခဲ့ပြီးပြီ။ ဘာလက်ဘရားသားဆိုတဲ့ကောင်တွေဟာ ဒီကျောက်ဂူကြီးကို နှစ်ပေါင်းများစွာစောင့်နေကြတာ ရတနာ ဘယ်မှာရှိမှန်းတောင် မသိကြဘူး။ ဆရာကြီးနဲ့ မောင်ဖိုးသာ..။ ရေစိမ်ထားတဲ့ ပဲတွေရှိတယ်၊ စားပြီး ကျွန်တော့်ကို စောင့်နေကြပါ။

ဆရာကြီး၏တပည့်..

တရုတ်အမျိုးသားတောင်း

မောင်ဘွန်ယောင်

စနေမောင်မောင်သည် ထိုစာကို ဖတ်ပြီးနောက် မောင်ဖိုးသာ ဘက်သို့ပေးလိုက်လေ၏။ မောင်ဖိုးသာသည် စာကိုဖတ်ရင်း ပြုံးရှော် သန်းလာလေ၏။

'ရတနာပစ္စည်း ရတာ၊ မရတာ' အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး ဆရာကြီးရယ်၊ အသက်မသေဘဲ အိမ်ပြန်ရမယ်ဆိုတာကိုပဲ ဝမ်းသာ လှပါပြီ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က..

'ဟေ့..မောင်ဖိုးသာရေ၊ မင်းက သေချင်းတိုင်းများ သေရွှင် ရတယ်လို့ ထင်နေလို့လား၊ သေဖို့အချိန်မရောက်ရင် ဘယ်လိုမှ

သေဘူး ငါ့လူ၊ အလကားနေရင်း ကြောက်မနေနဲ့၊ ရော့.. ဆောဒီမှာ ရေစိမ်ထားတဲ့ပဲ လက်တစ်ဆုပ်စားမယ်၊ ဘွန်ယောင်းဖို့ တစ်ဆုပ်ချန်ထား'

ဟု ပြောရင်း ရေစိမ်ထားသောပဲတစ်ဆုပ်ကို မောင်ဖိုးသာ အား ပေးလိုက်လေတော့သတည်း။

O O O

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၄)

ချက်ခြည်ဖြတ်ကြခြင်း

စနေမောင်မောင်နှင့် မောင်ဖိုးသာတို့သည် ဘွန်ဟောင်း …တ်သွားသောလမ်းအတိုင်း ကြိုးကိုဆွဲ၍ တက်ကြလေတော့၏။ …န်ဟောင်းတက်စဉ်က ကြိုးကိုကျောက်ချွန်း၌ချိတ်၍ ခက်ခက်ခဲခဲ …ုပ်ရသော်လည်း စနေမောင်မောင်တို့တက်သောအခါ၌ အပေါ်သို့ …က်နေသော ဘွန်ဟောင်းကကူညီသဖြင့် ခက်ခဲခြင်းမရှိလှပေ။ …နေမောင်မောင်သည် မောင်ဖိုးသာအားအောက်သို့ငုံ၍ ကြည့်ရန် …ြာခကောသတိပေးနေရ၏။ မောင်ဖိုးသာတလည်း မကြည့်ဝံ့မှန်း …ဆိုကာမှ ကြည့်ချင်စိတ်များတဖွားဖွားပေါ်နေ၏။

'ဒီမှာမောင်ဖိုးသာ၊ မကြည့်ပါနဲ့ဆိုတာတို့ နားမထောင်ဘဲကြည့် …င်တော့ မင်းဒုက္ခနဲ့မင်းပဲ'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောလိုက်လေ၏။ မောင်ဖိုးသာသည်း …ချားပြုံးနေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဆရာကြီးပြောတဲ့အတိုင်း မကြည့်ပါနဲ့ဆိုလို့ မကြည့်ပါ... ဆရာကြီး'

ဟု မောင်ဖိုးသာက ပြန်၍ပြောလေ၏။ စနေမောင်မော... မောင်ဖိုးသာသည် ဤသို့နှင့် တရွေ့ရွေ့တက်လာကြရာ မကြာမီ... ဘွန်ဟောင်း ရောက်ရှိသောနေရာသို့ ရောက်ရှိသွားကြ... အပေါ်သို့ရောက်၍ စိတ်ချရသောအခြေအနေတွင် စနေမောင်... က. .

'ကဲ. . မောင်ဖိုးသာ၊ မင်းတက်လာတဲ့နေရာကို ပြန်ကြ... လိုက်စမ်း'

ဟု ပြောသဖြင့် မောင်ဖိုးသာလည်း တက်လာသောအပေါ်... ခေါင်းကိုထုတ်၍ ငုံ့ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်. .

'အလိုလေး. . ပြုတ်များကျသွားရင် အရိုးတခြား၊ အ... တခြားပါပဲလား ဆရာကြီးရေ'

ဟု မောင်ဖိုးသာက ပြောလိုက်လျှင်. .

'ဟုတ်တယ် မောင်ဖိုးသာရေ၊ အခု မင်းမှာဖြစ်ပေါ်လာ... ကြောက်စိတ်ဟာ စောစောကတက်နေတုန်းမှာ ဖြစ်ပေါ်ရင် မင်း... တွေဟာ ကိုင်လို့မြဲမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ပြုတ်ကျသွားလိမ့်မယ်၊ ဒါ... အမြင့်တက်တဲ့ နေရာမှာဘယ်တော့မှငုံ့မကြည့်ရဘူးကွ၊ ကိုယ့်ရဲ့မျက်... တည့်တည့်ကိုပဲ ကြည့်ထားရတယ်၊ အဲဒီတော့ မြင့်မှန်းမသိဘူး... မြင့်မှန်းမသိတော့ မကြောက်ဘူးပေါ့ကွာ၊ ကဲ. . ဘွန်ဟောင်... မင်းတွေ့ခဲ့တဲ့ ရတနာတွေ နေရာကို ပြပေတော့'

ဟု ဆရာကြီးစနေမောင်မောင်က ပြောလိုက်လေ၏။ ...ကြောင့် ဘွန်ဟောင်းသည် ရှေ့မှနေ၍ တရွေ့ရွေ့သွားလေ၏။ ...နေရာသို့အရောက်တွင် ဝမ်းလျားမှောက်၍ မိကျောင်းတက်တက် ...သွားတော့၏။ လိုဏ်ပေါက်ကြီးတစ်ခုအတွင်းသို့ ရောက်သွား၏။ ...တော်အတန်သွားမိသောအခါ ထိုလိုဏ်ပေါက်သည် ကျယ်သွား၍ ...တ်တတ်ရပ်၍ပင်သွားနိုင်၏။ ထို့နောက်တွင်ကား ထိုမရဏလိုဏ်ဂူ... ...၏ ရတနာများဝှက်ထားရာနေရာသို့ ရောက်ရှိသွားလေတော့၏။ ...နေမောင်မောင်သည် ရတနာများကို ကြည့်ရှုလေ၏။ ထို့နောက် ...ကောင်းဆုံးရတနာများကိုရွေးချယ်၍ အထုပ်များထုပ်လေ၏။ ...ထုပ်မှာလေးထုပ်ဖြစ်၏။ ဘွန်ဟောင်းနှင့်မောင်ဖိုးသာအား တစ် ...ာက်တစ်ထုပ်ပေး၏၊ ၎င်းက နှစ်ထုပ်ယူ၏။ ထို့နောက် ဆရာကြီး ...နေမောင်မောင်က. .

'အခုပေးတာဟာ ဝေစုတစ်ခါတည်းခွဲဝေပြီးပြီလို့ နားလည် ...၊ အခု ဒီခရီးစဉ်အတွက် စွန့်စားလို့ရတဲ့ အတွင်းအမြတ်လို့လည်း ...လည်ကြပေတော့၊ ကိုယ်ရတဲ့ဝေစုကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် လုံခြုံအောင် ...ကြ၊ ဆုံးရှုံးသွားရင် နောက်တစ်ခါ ဒီကို တစ်ခေါက်ပြန်လာယူဖို့ ...လွယ်တော့ဘူး၊ ဝေစုပေးတာ နည်းနည်းနောနောအလေးချိန် ...ဟုတ်ဘူး၊ ဒီခရီးကြမ်းကြီးမှာ ဒီလောက်ပဲသယ်နိုင်ကြမှာ၊ လောဘကြီး ...အများကြီးသယ်ယူလာဖို့လည်း မဖြစ်ဘူး'

ဟုပြောလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီးလျှင် ဘွန်ဟောင်းအား ရှေ့မှ လမ်းပြသွားရန်
မောင်မောင်က ညွှန်ပြလိုက်လေ၏။ ဘွန်ဟောင်းလည်း ရတနာထု
ကိုယ်တွင်သိုင်း၍လွယ်ပြီးလျှင် ရှေ့မှသွားလေ၏။ ၎င်း၏နော
မောင်ဖိုးသာကို လိုက်ခိုင်း၏။မောင်ဖိုးသာ၏ နောက်မှ စနေမောင်
က လိုက်လေ၏။ တရွေ့ရွေ့သွားခဲ့ရာ နောက်ဆုံးတွင် ထွက်
ဖြစ်သော တောင်ကမ်းပါးယံကြီးဆီသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြလေတော့
ထိုတောင်ကမ်းပါးယံသို့ရောက်လျှင် မောင်ဖိုးသာအား
မောင်မောင်က အောက်သို့ငုံ့မကြည့်ရန် သတိပေးလိုက်လေ၏။
တွင် မောင်ဖိုးသာသည် စနေမောင်မောင်စကားကို နားမထော
အောက်သို့ကြည့်ဖြစ်အောင်ကြည့်လိုက်လေ၏။ တောင်ကမ်းပါးယံ
တွယ်နေသော ကျောက်သွေးများကို တောမျောက်ကြီးများ
နှယ်ကြိုးများတိုခို၍ စားသောက်နေကြသည်ကို တွေ့ရလေ
မောင်ဖိုးသာသည် 'အား' ခနဲ အလန့်တကြားအော်လိုက်၏။

'ကျုရင်တော့. . အမှိုးတခြား၊ အသားတခြားပဲ၊ နောက်
တောင် ဆက်ပြီး သေနိုင်တယ်၊ မျောက်ကြီးတွေက ဘာတွေ
စားနေတာလဲ ကိုဘွန်ဟောင်းရဲ့'

ဟု မောင်ဖိုးသာက မေးလိုက်လေ၏။

'ကျောက်သွေးလေကွာ. . .၊ ကျောက်သွေးက သိပ်ပြီး
တာကွ၊ ဟိုမှာ မတွေ့ဘူးလား၊ တောမျောက်ကြီးတွေ ကျော
သွေးတွေစားပြီး ထွားကျိုင်းနေကြတာလေကွာ'

ဟု ဘွန်ဟောင်းက ပြန်၍ပြောလေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက

'အဲဒါကအရေးမကြီးဘူး ကိုဘွန်ဟောင်းရဲ့၊ ကျုပ်တို့က ဒီက
ယ်လိုဆင်းကြမှာတုံး'

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

'အဲဒါကတော့ကွာ မျောက်ကြီးတွေကို ဆရာတင်ရမှာပဲ၊ သူတို့
ွယ်ဆင်းတဲ့ နွယ်ကြိုးတွေကနေ ကိုယ်ကလိုက်ပြီးတွယ်ဆင်းရမှာပေါ့၊
ူတို့နဲ့တွေ့ရင် ကိုယ်က အရင်နှိပ်စက်ရမှာပဲ၊ သူက ကိုယ့်ထက်
ည်လို့ ကိုယ့်ကိုဆွဲချလိုက်ရင်တော့. .'

ဟုဆိုကာ ဘွန်ဟောင်းသည် စကားကို ရပ်ထားလိုက်လေ၏။

'ဆွဲချလိုက်ရင် ဘယ်လိုဖြစ်မှာလဲ'

ဟု မောင်ဖိုးသာက မေးလေ၏၊ ထိုအခါ ဘွန်ဟောင်းက. .

'အဲဒီအတွက် တွေးဆမရ၊ ချွေးတျောတျောပေါ့ကွာ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာ၏ မျက်နှာသည် ညှိုးငယ်သွား
၏၊ ထို့နောက် ဘွန်ဟောင်းက. .

'ဟေ့ကောင် မောင်ဖိုးသာ. .၊ မင်းတာသာ ကြောက်နေ၊
ှာ ဆရာကြီး နွယ်ကြိုးကနေ ဆင်းသွားတာ မျောက်ကြီးနားတောင်
ရာက်နေပြီ'

ဟု ပြောလိုက်သဖြင့် မောင်ဖိုးသာသည် လှမ်း၍ကြည့်လိုက်ရာ
နေမောင်မောင်သည် နွယ်ကြိုးကိုခို၍ဆင်းသွားရာ နွယ်ကြိုးကို
နေသော မျောက်ကြီး၏ လက်တစ်ကမ်းနားသို့ ရောက်သွားပြီဖြစ်
မျောက်ကြီးသည် စနေမောင်မောင်၏ခြေထောက်ကို လှမ်းဆွဲ၏၊
နေမောင်မောင်သည် ရတနာထုပ်ဖြင့် မျောက်ကြီး၏ခေါင်းကို လှမ်း၍

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထု၏။ မျောက်ကြီးသည် ခေါင်းမူးသွားဟန်ရှိ၏။ စနေမောင်မောင်
နောက်တစ်ကြိမ် ခေါင်းကိုထုရန် လှမ်းပြင်လိုက်သည်တွင် မျောက်
သည် အထုမခံတော့ဘဲ ကျောက်စွန်းကို မိမိရရလှမ်းကိုင်ပြီး
နွယ်ကြိုးကို လွှတ်လိုက်လေ၏။ ထို့နောက် ကျောက်စွန်းများ
တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ပြောင်းကိုင်၍ အောက်သို့ ဆင်းသွားလေ
စနေမောင်မောင်သည် မျောက်ကြီးဆင်းသွားသောလမ်းကြော
အတိုင်း ကျောက်စွန်းများကိုကိုင်၍ အောက်သို့ တရွေ့ရွေ့ဆင်း
လေ၏။ မောင်ဖိုးသာသည် ဘွန်ဟောင်းအား. .

'ကိုဘွန်ဟောင်း. . ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်တစ်ခုပြောမယ်

ဟု စကားစလိုက်လျှင်. .

'ဘာပြောမှာလဲ. .။ ပုံပြောမှာလား။ မပြောနဲ့။ အ
ထွက်ဖို့ ပါးစပ်ဝကိုရောက်နေပြီ။ ပုံတွေ ဘာတွေ လာမပြေ
ဆရာကြီးတတော့ အေးအေးဆေးဆေး အောက်ကိုရောက်သွ
မင်းနဲ့ငါနဲ့ ဘယ်သူပြုတ်ကျမယ် မပြောနိုင်သေးဘူး။ ထားပါတော့
ထားပါတော့။ မင်းဘာပြောချင်တာလဲ။ ပြော'

ဟု ဘွန်ဟောင်းကပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက. .

'ခင်ဗျား တစ်ခုစဉ်းစားကြည့်လေ။ အသက်စွန့်ပြီး သုံးယေ
အတူလာတယ်လေ။ ကျုပ်တို့ ကျတော့ တစ်ခုစီပေးပြီး ဆရာ
နှစ်ခုယူတာ ဘာသဘောလဲဗျ'

ဟု မေးလိုက်လျှင် ဘွန်ဟောင်းက. .

'အဲဒါ မင်း ဆရာကြီးကို မေးကြည့်ပါလား'

ဟု ပြန်၍ပြောလိုက်လေ၏။

'မမေးရဲလို့ ခင်ဗျားကို မေးတာပေါ့ဗျ'

ဟု မောင်ဖိုးသာ ပြန်၍ပြောလျှင် ဘွန်ဟောင်းက. .

'မင်းမသေမချင်းမှတ်ထား. .။ ဆရာကြီးစနေမောင်မောင်ဟာ
ကြံဉာဏ်ကြီးတယ်။ သူ့ရသတ္တိနဲ့ပြည့်စုံတယ်။ ငွေကောင်းတယ်။
ယ်ရှိတယ်။ အဲဒီလိုလူမျိုးဟာ ဘယ်တော့မှ မတရားမလုပ်တတ်ဘူး
မင်းက ဝေစုနည်းနည်းရတယ်ထင်လို့လား။ နည်းနည်းရတယ်
င်ရင် အဲဒီမှာ ရာဇာတွေရှိတယ်။ မင်းပြန်ယူလှည့်။ ဒါပေမဲ့ မင်းသယ်
နေဦး။ ဆရာကြီးက ငါတို့ကို တစ်ယောက် တစ်ထုပ်ပေးတာ
သယ်နိုင်သလောက် ချင့်ချိန်ပြီးပေးတာ။ မင်းဒီလိုတွက်ထား
စိတ်ဓာတ်ညံ့တဲ့ကောင်ပဲ။ ဆရာကြီးကို မင်းမဖြစ်မှားနဲ့။ နောက်
ခါ မင်းဒီလိုပြောရင် မင်းကို ငါတွန်းချပြီး သတ်ပစ်လိုက်မယ်'

ဟု ကြိမ်းလိုက်မှပင် မောင်ဖိုးသာသည် မျက်နှာငယ်လေးနှင့်
တင်းပန်လေတော့၏။ ထို့နောက် ဘွန်ဟောင်းသည် နွယ်ကြိုးကို
ကိုင်၍ ဆင်းလေ၏။ တောမျောက်များသည် ဘွန်ဟောင်းအား နွယ်ကြိုး
ဖြင့် ကူးလာပြီးလျှင် ကုတ်ခြဖဲ့ခြလေ၏။ ဘွန်ဟောင်းလည်း
ယ်ကြိုးကို အမိအရဆွဲထားပြီးလျှင် မျောက်များအား ချက်တောင်းကို
၍ ကန်ချရာ မျောက်သုံးရကောင်သည် တောင်တမ်းပါးယံအောက်သို့
တ်ဒုတ်ထိုးပြုတ်ကျသွားလေ၏။ နွယ်ကြိုးဆုံးသောအခါ၌ ဘွန်ဟောင်း
သည် မျောက်များအဆင်းအတက်လုပ်သော နွယ်ကြိုးကို ထပ်မံဆွဲ၍
ဆင်းပြန်လေ၏။ ထိုအခါ မျောက်များသည် လာ၍ကုတ်ပြန်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျောက်များကုတ်ထားသောဒက်ရာကြောင့် ဘွန်ဟောင်း၏ကျော
သွေးများချင်းချင်းနီလေ၏။ ဘွန်ဟောင်းလည်း တောင်ကမ်းပါး
အောက်သို့ရောက်သွားပြီဖြစ်၏။ စနေမောင်မောင်သည် ဘွန်ဟော
အား စမ်းချောင်းဘေးတွင် ဝမ်းလျားမှောက်စေလေ၏။ ပြီးနော
ဘွန်ဟောင်း၏ကျောမှသွေးများအား စမ်းချောင်းမှရေဖြင့် ဆေး
နေလေ၏။ မောင်ဖိုးသာသည် ဘွန်ဟောင်း၏အဖြစ်ကို ကြည့်
သွေးသီးများပြန်လာလေ၏။ မည်မျှပင်ကြောက်သည်ဖြစ်စေ မောင်ဖိုး
သည် ဤအတိုင်းထိုင်နေ၍မဖြစ်သောကြောင့် နွယ်ကြိုးမှ တွယ်
ဆင်းရလေ၏။ မျောက်များသည် မောင်ဖိုးသာအလှည့်၌ ပို၍များ
ဝိုင်း၍ကုတ်၏။ ကိုက်သည့်အကောင်က ကိုက်၏။ မောင်ဖိုးသာ
နွယ်ကြိုးမှ လွှတ်မကျစေရန် ဆင်းရလေ၏။ ထို့နောက် ကျောက်
များကိုတိုင်ကာ မျောက်များသွားသော လမ်းကြောင်းအတိုင်း လိုက်
ဆင်းရပြန်လေ၏။ မျောက်များလည်းလိုက်၍ ကိုက်ပြန်လေ
ဤသို့နှင့်ပင် မောင်ဖိုးသာသည်အောက်သို့ ရောက်သွားလေ
မောင်ဖိုးသာ၏ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း သွေးများဖြင့် ရွှဲနေလေ
စနေမောင်မောင်သည် မောင်ဖိုးသာအား စမ်းချောင်းနံဘေး
လဲလျောင်းစေပြီး ထိုစမ်းချောင်းမှရေနှင့်ပင် ဆေးကြောပေးလေ
ထို့နောက် ၎င်းတို့သည် ထိုနေရာမှ ခရီးဆက်ကြလေတော့၏။

နက်ရှိုင်းသော တောအုပ်အတွင်းတွင် တရွေ့ရွေ့ဖြင့် ခ
ဆက်ခဲ့ကြလေ၏။ ဘလက်ဘရားသားလူစုမှာ ၎င်းတို့ သုံးဦး
မျက်ခြည်ပြတ်သွားခဲ့ပြီဖြစ်လေ၏။ တောအုပ်အတွင်း၌ ၎င်းတို့

လာဘ်မိုးရွှေစာပေ

ည် သုံးရက်တိုင်တိုင် ခရီးသွားခဲ့ကြလေ၏။ တောမှရသော
သီးအနှံကို မသေရုံစား၍ ခရီးဆက်ခဲ့ကြရာ နောက်ဆုံး၌ ဝန်တင်
းများဖြင့် ခရီးသွားသော လမ်းမကြီးတစ်ခုဆီသို့ရောက်ရှိခဲ့ကြလေ
၎င်းတို့သည် ဆားများကိုတင်လာသော ဝန်တင်လားအုပ်စုနှင့်
ွလေ၏။ ဆားကုန်သည်မှာ လူဆယ်ယောက်ခန့်ပါ၏။ လားမှာ
ကောင်နှစ်ဆယ်ကျော်၏။ လူတစ်ယောက်လျှင် ဝန်တင်လား
ကောင်စီကိုထိန်း၍ တောင်ကြောကြီးတစ်ခုကို ဖြတ်နေကြခြင်းဖြစ်၏။
နေမောင်မောင်သည် ထိုလားကုန်သည်များနှင့်တွေ့ဆုံကာ ၎င်းတို့
၌ လားခြောက်ကောင်ကို အဖိုးတန်ကျောက်တစ်လုံးပေး၍ ဝယ်လ
တ်လေ၏။ လားများ ဝယ်ယူစဉ်၌ပင် အစားအစာများ
တင်းယူ ထားလေ၏။ ပြီးလျှင်ရတနာထုပ်များကို ဆားအိတ်များ
ာက်တွင် ဝှက်ထားလိုက်လေသည်။ ထို့နောက်တောင်ပေါ် လား
န်သည်များ၏ပုံစံအတိုင်း လူတစ်ယောက်လျှင် လားနှစ်ကောင်စီကို
န်းချုပ်ကာ တောင်ကြောကြီးအတိုင်း ခရီးဆက်ခဲ့ကြလေ၏။
စ်ရက်ခန့်ခရီးသွားပြီးသောအခါ၌ တောင်ကြောကို ဖြတ်ဆင်းသည့်
ကြက်သွန်ဖြူကုန်သည်များနှင့် တွေ့ပြန်လေ၏။ ထိုအခါ၌လည်း
းတင်ထားသောလားများနှင့် ကြက်သွန်ဖြူတင်ထားသောလားများကို
လိုက်ပေး၍ လဲလိုက်လေ၏။ ရတနာဝရွှည်းများကိုလည်း
ကြက်သွန်ဖြူခြင်းများ၏ အောက်တွင် သို၀ှက်၍ ယူလာလေ၏
သို့နှင့်ပင် တရွေ့ရွေ့ခရီးဆက်ခဲ့ရာ မန္တလေးမြို့သို့ ချောချော
ာ်ရောက်ခဲ့ကြလေ၏။

လာဘ်မိုးရွှေစာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မန္တလေးသို့ရောက်လျှင် စနေမောင်မောင်သည် အဖိုးတန် ကျောက်သုံးလုံးကို ဘာဘူလူမျိုးရတနာကုန်သည်တစ်ဦးနှင့် တွေ့ ရောင်းချပစ်လိုက်၏။ ထိုကျောက်သုံးလုံးရောင်းချပစ်လိုက် ငွေသည် မိသားစုတစ်စု မည်သည့်အလုပ်ကိုမျှမလုပ်ဘဲ တစ်သ ထိုင်၍စားနိုင်လောက်အောင် ရလိုက်၏။ ထို့နောက် ၎င်းတို့သုံးဦး ဆံပင်ညှပ်ခြင်း၊ လက်သည်းလှီးခြင်း၊ နားကော်ခြင်း၊ မုတ်ဆိတ်ရိတ် စသည့် အလုပ်များလုပ်ကြ၏။ ပြီးလျှင် နာမည်ကြီးအပ်ချုပ်ဆိုင်သုံ သို့ဝင်ကာ အဝတ်အစားများကို ချုပ်လုပ်ကြလေ၏။ အမြန်ရရှိ အတွက် ငွေပိုပေး၍ချုပ်ခိုင်းသည်ဖြစ်ရာ နေ့ချင်းညချင်း အဝတ်အစ ပြည့်စုံသွားကြလေ၏။ ထို့နောက် ဘွန်ဟောင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာတို့ ၎င်းတို့အတွက် လက်ပတ်နာရီများ၊ ဖိနပ်များ၊ နက်ကတိုင်များ၊ လ များ ဝယ်ယူကြကုန်လေ၏။ ပြီးလျှင် ဂျူးအဘိုးကြီးတစ်ဦးထံမှ အ အတန်လတ်သော အော်စတင်ကားတစ်စီးကို ဝယ်၍ စီးကြကုန်လေ ပြီးလျှင် ထိုကားနှင့်ပင် စီဗီလိုင်းဘက်သို့သွားကာ ခြံဝင်းကျယ်ကြီ စီဗီပါးကားဆောက်လုပ်ထားသော နှစ်ထပ်အိမ်ကြီးအား တစ်နှ ငှားရမ်းလိုက်လေ၏။ အိမ်ရှင်သည် အဆမတန်ဈေးတင်ထားသော် တစ်ပြားတစ်ချပ်မျှ ဆစ်ခြင်းမပြုဘဲ တစ်နှစ်စာငှားရမ်းသော မိမိ၏အိမ်ငှားအား အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်လျက်ရှိနေလေတော့ စနေမောင်မောင်သည် အိမ်ရှင်အား. .

'အိမ်ကြီးကို ငှားပြီးတာတော့ ဟုတ်ပါပြီဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ ကျွ ကို တစ်ဆိတ်လေးကူညီပါဦး၊ ထမင်းဟင်းကောင်းကောင်း

တတ်တဲ့ ထမင်းချက်တစ်ယောက်လိုချင်တယ်၊ အိမ်မှုကိစ္စတွေကို ာင်းကောင်းစီမံဖို့ ဘတ်တလာတစ်ယောက်လည်းလိုချင်တယ်၊ ာက်တစ်ခုက ခြံလုံတဲ့ ဒရာမ်ကောင်းကောင်းလည်း လိုချင်တယ်၊ ြီးတော့ ပုံပြောကောင်းတဲ့ အနှိပ်သည်ကောင်းကောင်း တစ်ယောက် ာစ်နှစ်စာ ငှားချင်တယ်၊ အဲဒါကို အိမ်ရှင်ကြီးအနေနဲ့ ရှာပေးလို့ ယ်ဆိုရင်လည်း ရှာပေးပါ၊ ပွဲစားနဲ့ရှာမှရမယ်ဆိုရင်လည်း ရှာပေးပါ၊ ာတင်းစာမှာ ကြော်ငြာထည့်မှရမယ်ဆိုရင်လည်း ထည့်ပြီးရှာပေးပါ၊ ဒီအတွက် ကုန်ကျစရိတ်တွေ အားလုံးကို ကျုပ်အကုန်ခံပါ့မယ်'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် အိမ်ရှင်ကြီးသည်. .

'ကောင်းပါပြီခင်ဗျာ. . ကောင်းပါပြီခင်ဗျာ'

ဟူသောစကားကို မိုးမွှန်အောင် ရွတ်ဆိုထွက်သွားလေတော့ ၏၊ နေ့ခင်းပိုင်းသို့ရောက်လျှင် ကုလားထမင်းချက်တစ်ဦးခေါ် ာလေ၏၊ ၎င်း၏အမည်မှာ မူသီရမ်းဟူ၍ဖြစ်သည်၊ စနေမောင် ာင်သည် မူသီရမ်းအား. .

'ဟော့. . မူသီရမ်း၊ မင်း ဘရာရာနီ ချက်တတ်သလား'

ဟု မေးလေ၏၊ ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက ဘွန်ဟောင်း အား. .

'ဘရာရာနီဆိုတာ ဘာဟင်းလဲဗျ'

ဟု မေးလိုက်လေ၏၊ ဘွန်ဟောင်းက. .

'ဟင်းမဟုတ်ဘူး၊ ဒန်ပေါက်ကိုပြောတာ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြန်၍ဖြေလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက. .

'ဒန်ပေါက်များဗျာ. . ချက်ခိုင်း မနေပါနဲ့။ ဆိုင်မှာဝယ်စား
ပြီးတာပါပဲ'

ဟု ပြန်ပြောလိုက်လေ၏။ မှူးသီရမ်းသည် စနေမောင်
အား အရိပ်အခြေပြလိုက်ပြီးလျှင်. .

'ချက်တတ်ပါတယ် ဆရာကြီး။ ဒါပေမဲ့. . ဘရာရာနီ
မကောင်းဘူး ချက်တဲ့လူပေါ်မှာ မူတည်သလို ထည့်တဲ့ပ
ပေါ်မှာလည်း မူတည်ပါတယ်။ သပျစ်သီးထည့်ရမယ်။ သီဟိုဠ်
ထည့်ရမယ်၊ ပဲသီးစိမ်းထည့်ရမယ်။ ထောပတ်ကောင်းကောင်း သုံးရ

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

'အေး. . အေး. . ချက်တတ်ရင်ပြီးတာပါပဲ။ မင်း ဘယ်
ချက်ဖူးသလဲ'

ဟု စနေမောင်မောင်က မေးလိုက်ရာ မှူးသီရမ်းက. .

'အလွန်အကောင်းစားတဲ့ ဘိုအိမ်တွေမှာ ချက်ဖူးပါတယ်'

ဟု ပြန်၍ဖြေလေ၏။

'အေး. . မင်းတွေ့ဖူးတဲ့ ဘိုတွေထက်တောင် တို့က အကော
စားတယ်'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာကပြုံး၍ ဘွန်ဟော
အား. .

'ကိုဘွန်ဟောင်း. . . . ကျုပ်တို့ရဲ့ ဆရာကြီးက မှူးသီရမ်းကို
ပြောနေတာ။ ကျုပ်တို့စားခဲ့ရတာကတော့ ရေစိမ်ထားတဲ့ ပဲ
တ်တစ်ဆုပ်ပါပဲ။ ဘယ်က အကောင်းစားခဲ့ရမှာလဲ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ဘွန်ဟောင်းက. .

'အေး. . ဒုက္ခရောက်နေတဲ့အခါမှာ အဲဒီလောက် စုတ်ပြတ်
အစားကို မြိန်ရေရှက်ရေစားပေမယ့် အေးအေးဆေးဆေးနေရတဲ့
ါမှာတော့ တကယ့် အကောင်းစားကို စားတာကွ။ ဝတ်ရင်လည်း
ကောင်းစားပဲဝတ်တာ။ အသုံးအဆောင်တွေကိုလည်း တကယ့်
ကောင်းစားတွေပဲ သုံးတယ်။ မင်းသူနဲ့ နေရင် သိပါလိမ့်မယ်ကွာ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

'ဒါနဲ့ နေပါဦး ကိုဘွန်ဟောင်းရဲ့။ ကျုပ်တို့ဆရာကြီးက နိမ်
ယ်ဆိုပေမယ့် ဘီယာတွေ၊ အရက်တွေ သောက်တာ မတွေ့ပါလား'

ဟု မောင်ဖိုးသာက မေးလိုက်လျှင် ဘွန်ဟောင်းက. .

'သူက တကယ့် သမထသမားပဲကွ။ အရက်သေစာကိုတော့
ယ်သောက်မတုံး။ အရက်သေစာမပါဘဲ စည်းစိမ်ရှိတဲ့အလုပ်တွေ
ာကကြီးမှာ အများကြီးပါကွာ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ညနေပိုင်းသို့ ရောက်သောအခါ၌
မ်ရှင်သည် ကိုဘီရမ်းဆိုသောကုလားတစ်ယောက်ကို ခေါ်လာ၏။
ကုလားမှာ ဘတ်တလာဖြစ်၏။ ဘတ်တလာ၏အလုပ်တာဝန်မှာ
ခင်းချက်၊ ဒရဝမ်၊ မာလီတို့အား ကြီးကြပ်၍ ခိုင်းစေရေး၊
ဝယ်ခြမ်းရ၏။ အိမ်တွင်လိုအပ်သော ပစ္စည်းများအားလုံးကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုက်လံကြည့်ရှု၍ ဖြည့်စွက်ပြုပြင်ရ၏။ ထမင်းချက်များ၊ မာလီ
ဒရဝမ်များ၊အိမ်စေများသည် ၎င်းဘတ်တလာထံ ၎င်းတို့၏ လိုအပ်
များကိုတင်ပြ၏။ ဘတ်တလာက ဝယ်ခြမ်းစီစဉ်ပေးရ၏။ စာရင်း
ပြုစုပေး၍ အိမ်ရှင်ထံမှ ငွေတောင်းခံရ၏။ စနေမောင်မောင်
ဘတ်တလာအား မေးခွန်းအနည်းငယ်မေးပြီးနောက် အလုပ်
ထားလိုက်လေ၏။ နောက်တစ်နေ့တွင် အိမ်ရှင်ကြီးသည် ဒရဝ
မာလီကိုခေါ်လာ၏။ စနေမောင်မောင်လည်း ခန့်လိုက်လေ
ထို့နောက်ကြမ်းတိုက်ခြင်း၊ တံမြက်စည်းလှည်းခြင်း၊ ဖုန်ခါခြင်းများကို
လုပ်ရန်အတွက် အသက်တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ် ကုလားမ
တစ်ဦးကိုလည်း ခေါ်လာပြန်၏။ ထိုကုလားမလေး၏ အမည်
စကီနာဟူ၍ဖြစ်၏။ စနေမောင်မောင်သည် စကီနာကို
သင့်တော်သော လစာပေး၍ အလုပ်ခန့်လိုက်လေ၏။ ထို့နော
အိမ်ရှင်ကြီးအား . .

'ဘယ်လိုလဲဗျ၊ အနှိပ်သည်မရသေးဘူးလား'

ဟု မေးလိုက်ရာ အိမ်ရှင်က . .

'ဆရာကြီးက ပုံပြောကောင်းတဲ့အနှိပ်သည် လိုချင်
ဆိုတော့ ခက်နေတာပေါ့။ အနှိပ်ကောင်းတဲ့အနှိပ်သည် တွေ့
ဒါပေမဲ့ ပုံမပြောတတ်ဘူး။ ပုံပြောကောင်းတဲ့လူတွေလည်း တွေ့
မနှိပ်တတ်ဘူး။ နှိပ်လည်းနှိပ်တတ်ရမယ်၊ ပုံပြောလည်းကောင်းရ
ဆိုတဲ့လူကတော့ ရှေးဆင်လောက်ကို ရှားပါတယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က . .

အခန်း (၁၅)

မောင်တောလူရောက်လာခြင်း

ညရှစ်နာရီထိုးလောက်တွင် စနေမောင်မောင်တို့သုံးဦးသည်
စားပြီးဖြစ်နေ၏။ ထိုအချိန်၌ အိမ်ရှင်ရောက်လာ၏။ အိမ်ရှင်နှင့်
ာ လူတစ်ယောက်လည်းပါလာ၏။ ထိုလူသည် မျက်လုံးတစ်ဖက်
င်းနေ၏။ မျက်လုံးတစ်ဖက်စောင်းနေသကဲ့သို့ ပခုံးတစ်ဖက်လည်း
င်းနေ၏။ စနေမောင်မောင်သည် ၎င်းတို့နှစ်ဦးအား ထိုင်ရန်
တွက် ထိုင်ခုံများကို ညွှန်ပြလိုက်လေ၏။ ၎င်းတို့လည်း ခုံများ၌ဝင်၍
င်လိုက်ကြလေ၏။ ထိုအခါ၌ အိမ်ရှင်က . .

'ဆရာကြီးစနေမောင်မောင် လိုချင်တဲ့ ပုံပြောကောင်းတဲ့အနှိပ်
ည်ဆိုတာရပါပြီ။ သူပါပဲ။ သူ့နာမည်က တိုတောက်လောင်တဲ့။
ှိပ်ကောင်းမကောင်းတော့ ဆရာကြီးအနှိပ်ခံပြီးမှ သိမှာပါ။ ပုံပြော
ောင်းမကောင်းတော့ ကျွန်တော်သိပါတယ်။ အခုလမ်းမှာ လာရင်းနဲ့
ျွန်တော့်ကို ပုံပြောလာပါတယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်ဖိုးသာသည် တိုင်စီကားတစ်စီးကို ငှားယူ၍ မြသောင်း ရှိရာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ လိုက်ခဲ့ရာ နေ့လယ် တစ်နာရီတိုးခန့်တွင် ထိုဆိုင်သို့ ရောက်လေ၏။ ထိုဆိုင်သို့ ရောက်လျှင် လက်ဖက်ရည် ဖျော်နေသော မြသောင်းကို အသင့်ပင်တွေ့ရလေ၏။

မောင်ဖိုးသာသည် မြသောင်းကို ခေါ်၍

'ဒီမှာ ကိုမြသောင်း၊ ခင်ဗျားဟာ မြူနီစီပယ်မှာလုပ်တဲ့ မန်းနီး နဲ့ တစ်လမ်းတည်းနေတယ်နော်'

ဟု မေးလိုက်ရာ ၎င်း ကိုမြသောင်းက . .

'မှန်ပေသပေါ့ဗျာ၊ အဲဒါ ဘာဖြစ်သလဲ'

ဟု ပြန်၍ မေးလိုက်လေ၏။

'အဲဒီတော့ မန်းနီပုရဲ့ ကလေးဆီက ကျောက်နက်တုံးကလေး ကို ကိုမြသောင်းကပိုက်ဆံတစ်မူးနဲ့ ဝယ်သွားတယ်လို့ သိရပါတယ်'

ဟု မောင်ဖိုးသာက မေးလိုက်ရာ ကိုမြသောင်းက . .

'မှန်ပေသပေါ့ဗျာ၊ အဲဒါ ဘာဖြစ်သတုံး'

ဟူ၍ ပြောလေ၏။

'ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊အဲဒီကျောက်နက်တုံးကလေးကို ကျွန်တော် လိုချင်တယ်၊ ခင်ဗျားကို ပိုက်ဆံ ထိုက်ထိုက်တန်တန် ပေးမယ်၊ ဒါပါပဲ'

ဟု မောင်ဖိုးသာက ပြောလိုက်ရာ လက်ဖက်ရည်ဖျော်သမား မောင်မြသောင်းက . .

'ခင်ဗျား ပြောတဲ့ ကျောက်နက်တုံးကလေးကို ရလာတဲ့နေ့မှာ ကျွန်တော်က အဲဒီကျောက်နက်တုံးလေးကို မြှောက်မြှောက် ဆော့ရင်း ဆော့ရင်း ဟောဒီဆိုင်ကိုလာခဲ့တာဗျို့၊ ဆိုင်ထဲလည်းရောက်ရော လူကြီးတစ်ယောက်က ကျုပ်ကို လက်တို့ပြီး ဆိုင်ပြင်ကို ခေါ်သွားတယ်၊ ဆိုင်အပြင်လည်းရောက်ရော အဲဒီကျောက်နက်တုံးလေးကို ရောင်း မလားလို့မေးတယ်၊ ကျုပ်က မရောင်းဘူးလို့ ပြောတယ်၊ ဆိုင်အပြင် ကို ခေါ်သွားတာဟာ တခြားကို ခေါ်သွားတာမဟုတ်ဘူး၊ သူစီးလာ တဲ့ အော်စတင်ကားလေးအနားကို ခေါ်သွားတာ ကျုပ်က မရောင်း ဘူးလို့ ပြောတဲ့ အထဲက သူလည်း ဈေးတွေ တိုးတိုးပြီး ပေးလာလိုက် တာ နောက်ဆုံးမှာ တစ်သောင်းခြောက်ထောင်ထိ ပေးပြီဗျို့၊ အဲဒီမှာ ကျုပ်လည်း သူ့ကို ငွေတစ်သောင်းခြောက်ထောင်နဲ့ ရောင်းလိုက်တယ်၊ တစ်မူးနဲ့ ဝယ်လာတဲ့ ပစ္စည်းတစ်သောင်းခြောက်ထောင်ရတယ်ဆိုတော့ ဘယ်တော့ကို မြတ်တာပေါ့ဗျာ၊ ကျုပ်ကိုယ်ပိုင်လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ဖွင့်မယ်ဆိုပြီး ထွက်သွားလိုက်တာ တာမွေလေးကျတော့ အရက် ဆာက်တယ်၊ ကျုပ်သူငယ်ချင်း တွေးအိမ်ရောက်တော့ ဖဲကစားတယ်၊ မနှစ်ယောက်နဲ့ ပျော်တယ်၊ ပြီးတော့ အရက်ထပ်သောက်တယ်၊ တော့ ထပ်ပြီး ဖဲကစားတယ်၊ အဲဒီမှာ ကျုပ်လည်း တက်တက်စင် ပြောင်တော့တာပဲ၊ မနက်မိုးလင်းတော့ ကျုပ်အိမ်ကိုပြန်လာတယ်၊ ကျုပ်အိတ်ထဲမှာ ပိုက်ဆံတစ်မူးပဲပါလာတယ်၊ လမ်းထဲလည်းဝင်ရော မန်းနီးပုရဲ့ သားလေးနဲ့တွေ့တော့ အဲဒီပိုက်ဆံတစ်မူးကို ပေးလိုက် တယ်၊ ပြီးတော့ ဒီမှာလာပြီး လက်ဖက်ရည်ပြန်ပြီး ဖျော်နေရတယ်'

ဟု မြသောင်းက ပြောလိုက်လေ၏၊ ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက

'ကိုမြသောင်းအနေနဲ့ အဲဒီလူကြီး'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟုပြောလေ၏။

ထို မျက်လုံးစောင်း၍ ပခုံးစောင်းသောသူမှာ တရုတ်[...] တစ်ဦးဖြစ်၏။ တောက်လောင်ဆိုသောနာမည်မှာလည်း တရုတ်[...] ဖြစ်တန်ရာ၏။ ၎င်းတောက်လောင်သည် စနေမောင်မောင်တို့[...] စိတ်မဝင်စား၊ အခန်းတစ်ခုလုံးကို အသေးစိတ် ထိုင်ရာမှကြည့်[...] ထိုအချိန်၌ စနေမောင်မောင်က..

'ဘယ်လိုလဲ တောက်လောင်ရေ။ တစ်နှစ်လုံး ရက်ပေါင်[...] နှိပ်ရမယ်။ နှိပ်တဲ့အခါတိုင်းမှာလည်း ပုံပြောရမယ်။ အဲဒါ [...] လောက်ပေးရမလဲ'

ဟုမေးလိုက်ရာ ၎င်း တောက်လောင်က..

'ဒီလိုရှိပါတယ် ဆရာကြီး..။ အကြောချည်းပဲနှိပ်ရမယ်[...] တော့ ဈေးနှုန်းတစ်မျိုး ယူပါတယ်။ အကြောတင်မဟုတ်ဘူး။ အ[...] နှိပ်ရမယ်ဆိုရင်တော့ ဈေးနှုန်းတစ်မျိုးယူပါတယ်'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက..

'အကြောကတော့ ဟုတ်ပါပြီဗျာ။ အခြင်က ဘယ်လိုတ[...] ပြောတာလဲ'

ဟု မနေနိုင် မထိုင်နိုင် ကြားဖြတ်၍ ဝင်မေးလေ၏။

'ဒီလို ကိုယ့်လူရဲ့။ အကြောဆိုတာက လူရဲ့ခန္ဓာကိုယ်မှာ [...] လိုက်သွားနေတာတွေကို အကြောလို့ခေါ်တယ်။ ကန့်လန့်ဖြတ်သွားနေ[...] အကြောတွေကို အခြင်လို့ခေါ်တယ်'

ဟု တောက်လောင်က ပြောလေ၏။

'အနှိပ်သည်ပဲဗျာ..။ အကြောရော အခြင်ရော နှိပ်ရမှာပေါ့။ [...]ကြောချည်းသပ်သပ်၊ အခြင်ချည်းသပ်သပ်နှိပ်တဲ့ အနှိပ်သည်လို့ [...]ကြားဖူးပါဘူး'

ဟု မောင်ဖိုးသာက ပြောလိုက်လျှင် တောက်လောင်က..

'ဒီမှာကိုယ့်လူ။ ကိုယ့်လူတွေ့ဖူးတာတွေက အနှိပ်သည်တွေ [...]။ ကျုပ်က အနှိပ်သည်မဟုတ်ဘူး။ အနှိပ်ဆရာ..။ အကြောကို [...]ကြောမှန်းသိတယ်။ အခြင်ကို အခြင်မှန်းသိတယ်။ အကြောမှန်း [...]ခြင်မှန်း မသိတဲ့ အနှိပ်သည်မျိုး မဟုတ်ဘူး'

ဟုပြောလိုက်သဖြင့် မောင်ဖိုးသာသည် တော်တလေးစဝင် [...]လေတော့၏။ ထိုအခါ၌ စနေမောင်မောင်က စီးကရက် တစ်လိပ် [...] ပလက်တီနမ်ဘူးမှထုတ်ယူ၍ သစ်တနက်ခွပ်တံတွင်စွပ်၍ မီးညှိ [...]ဖွာရင်း..

'ကောင်းပါပြီလေ..။ အကြောရော အခြင်ရော နှိပ်ရမှာပေါ့ [...]င်တောက်လောင်ရယ်။ အဲဒါ ဘယ်လောက်ပေးရမလဲ'

ဟုမေးလိုက်လေ၏။

'နာလို့ စုတ်တစ်ချက်သပ်တိုင်း ငွေတစ်ကျပ်ရှင်းရမယ်။ ကျွတ် [...]ွတ်..ကျွတ်ဆိုရင် သုံးကျပ်ပဲ။ အားတို့ အင်းတို့ အမလေး တို့ [...]ရင် တစ်ခွန်းကို ငါးကျပ်ပေးရမယ်'

ဟုပြောရာ ဘွန်ဟောင်းက..

'ဒီမှာမောင်တောက်လောင်.. အမလေးလို့ မအော်ဘဲ [...]မကြီးလို့အော်ရင် ဘယ်လောက်ပေးရမလဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ဝင်၍ပြောလျှင် တောက်လောင်က . .

'နာရင် အမလေးပဲ တ,တယ်၊ အမကြီးလို့ တ
တကယ်လို့ အမကြီးလို့ တ,တယ်ဆိုရင် ဒါသက်သက်ညစ်
ညစ်တာဆိုရင်တော့ ကျုပ်မနိုင်တော့ဘူး၊ ထပြီးပြန်သွားမယ်'

ဟုပြောလျှင် စနေမောင်မောင်က ပြုံးလေ၏။

'ထားပါတော့ မောင်တောက်လောင်ရယ်၊ ပုံပြောတာ အ
လောက်ပေးရမှာလဲ'

ဟု မေးလိုက်ရာ တောက်လောင်က . .

'ပုံပြင်ထဲမှာ ဇာတ်ကောင်တစ်ကောင်ပါရင် သုံးကျပ်
မယ်၊ နှစ်ကောင်ပါရင် ခြောက်ကျပ်ပဲ၊ တိရစ္ဆာန်ဇာတ်ကောင်
တစ်ကျပ်ခွဲ၊ အဲဒီနှုန်းနဲ့ရှင်းရမယ်၊ ခြွင်းချက်တော့ရှိတယ်၊ ရှင်
ဇာတ်ကောင်ပါရင် အဲဒီဇာတ်ကောင်တစ်ကောင်တည်း အတွ
ဆယ့်သုံးကျပ် ရှင်းရမယ်၊ ပုံနားထောင်ရင်းနဲ့ အိပ်ပျော်သွား
နှစ်ဆတောင်းမယ်၊ မရှင်းလို့ထပ်မေးရင် မေးတဲ့အကြိမ်တိုင်း နှစ်
ပေးရမယ်၊ ပုံပြင်မှာ ရယ်စရာပါရင် တစ်ခါရယ်တိုင်း တစ်ကျပ်
ရမယ်၊ ပြီးတော့ အနှိပ်ခံတဲ့အခါမှာ ရေမိုးချိုးပြီး အဝတ်ကိုလျှော်
ပြီးသားဝတ်မှ နှိပ်မယ်၊ နှိပ်ခါနီးမှာ ကျုပ်ကို လစ်ပတန်လက်ဖက်ခြောက်
ဖျော်ထားတဲ့ လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်နဲ့ ဇီးကရက် တစ်လိပ်တိုက်ရမယ်
ကျုပ်ကို ပိုက်ဆံပေးတဲ့အခါမှာ ဘိန်းစားပေးသလို ဒီအတိုင်းပစ်မပေး
ရဘူး၊ ပန်းကန်ပြားထဲ ထည့်ပေးရမယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက . .

'တစ်ခါမှ မကြားဖူးဘူး၊ ဘယ်လိုအနှိပ်သည်လဲ မသိဘူး'

ဟု မကြားတကြားပြောလိုက်ရာ တောက်လောင်က . .

'ဒီမှာကိုယ့်လူ . . ၊ ခပ်ညံ့ညံ့ထဲက မဟုတ်ဘူးဆိုတာကိုတော့
ပေါက်ထားဖို့လိုတယ်'

ဟုပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက . .

'ဟုတ်ကဲ့ . . ဟုတ်ကဲ့ . . ပေါက်ပါတယ်ဗျာ . . ပေါက်ပါတယ်၊
းတဲ့ အနှိပ်ဆရာပါပဲ'

ဟု ခပ်ငေါ့ငေါ့ပြောလိုက်လေ၏၊ စနေမောင်မောင်သည်
ကောင်းသော အနှိပ်သည်တို့ ခေါ်လာပေးသော အိမ်ရှင်
ကြီးအား ငွေသုံးရာ ဘောက်ဆူးပေးလိုက်လေ၏၊ ထို့နောက်
အား စနေမောင်မောင်သည် စတင်၍ အနှိပ်ခံလေတော့၏၊
ခံမိ၍လည်း တောက်လောင်အား လစ်ပတန်လက်ဖက်ခြောက်
သော လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်နှင့် ဇီးကရက်တစ်ဘူးအားချပေး
လိုက်လေ၏၊ မောင်ဖိုးသာသည် မကျေမနပ် ဖြစ်နေ၏၊

'အနှိပ်သည်ထဲမှာတော့ တော်တော်ကြီးကျယ်တဲ့ အနှိပ်သည်
စ်ပတန်လက်ဖက်ရည်သောက်ပြီးမှ နှိပ်တာတဲ့'

ဟု ဘွန်ပေါင်းအား ပြောလိုက်ရာ တောက်လောင်က . .

'ကိုယ့်လူဘာနားလည်လို့တုံး၊ လစ်ပတန်လက်ဖက်ခြောက်
အစဉ်အလာသိပ်ကြီးမားတယ်၊ ဆာသောမတ်လစ်ပတန်ဆိုတဲ့
တွဲ့ရ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းတစ်ရာကျော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လောက်က ဖော်စပ်ခဲ့တာ။ ကိုယ်လှမယုံရင် သူ့ရဲ့ဘူးခွံမှာ
အင်္ဂလိပ်စာကို ကျွပ်အလွတ်ဆိုပြမယ်'

ဟု ပြောပြီးလျှင် တောက်လောင်သည် လွန်စွာတော
အင်္ဂလိပ်အသံထွက်ဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ရွတ်ဆိုပြလေသ

'Sir Thomas Lipton created this world
Lipton tea over 100 years ago.'

မောင်ဖိုးသာသည် ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် န
နေရ၏။ စနေမောင်မောင်က ပြုံး၍..

'မောင်ဖိုးသာ..။ မင်းငြိမ်ငြိမ်လေးနေရင် တောင်းမ
အံ့နေနဲ့ မောင်တောက်လောင်ကို မနိုင်ဘူးကွ။ မောင်တောက်
အင်္ဂလိပ်စာ တောင်းတောင်းတတ်တယ်။ တော်တော်များ
လစ်ပတန်လို့ပဲဖတ်ကြတယ်။ မောင်တောက်လောင်က
လစ်ပတင်လို့ ဖတ်တယ်ကွ။ ဒါကြောင့် သူဟာ ကျကျနန
လူဆိုတာကို အကဲဖမ်းလို့ရပါတယ်။ ကဲ.. လက်ဖက်ရည်သော
အနှိပ်ခံရင်း သူ့ပုံပြင်လေး နားထောင်ကြရအောင်ကွာ'

ဟုပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ မောင်တောက်လောင်သည် လက်ဖက်ရည်
မော့ချလိုက်ပြီးနောက် စီးကရက်တစ်လိပ်ကိုဘူးတွင်းမှ နှိက်ယူလို
မီးညှိရှိုက်ဖွာလေ၏။ ထိုသို့ရှိုက်ဖွာရင်း စနေမောင်မောင်၏ ခြေ
နှစ်ဖက်ကို လက်ဖြင့်ဆုပ်ကိုင်ကာ ပွတ်ခနဲ ချိုးချလိုက်လေ၏။ ပြီး

သီဘေးရှိ အကြောကလေးတစ်ချောင်းကို လက်မဖြင့်ညှစ်ကာ
။

'တိုးရှေးရှေးတုန်းက ရတနာပစ္စည်းကို လွန်စွာမက်မောတဲ့
ယောက်ဟာ ရတနာသိုက်အရှာထွက်ခဲ့ကြတယ်ဆိုပဲ။ သူတို့ဟာ
တုန်းမြေမြင့်ကို ရောက်ခဲ့ကြတယ်။ တောကြီးမျက်မည်းတစ်ခုကို
ကြတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ မဟူရာသေမင်းဆိုတဲ့ ရတနာသိုက်ရှိရာ
တ်ဂူကြီးထဲကို ဝင်သွားကြတယ်။ ကျောက်ဂူကြီးရဲ့အဆုံးနားမှာရှိတဲ့
ါတ်ကို မရမကတက်ခဲ့ကြတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ နီပေါပြည်ဘက်
တ်ပြေးတိမ်းရှောင်လာတဲ့ ဆွေတော်မျိုးတော်တစ်ဦးရဲ့ ရတနာ
ာင်းတွေကိုရခဲ့ကြတယ်ဆိုပဲ။ အဲဒီလိုရခဲ့တယ်ဆိုရင်ဖဲ ရတနာပို
ည်တော်ကို သူတို့သုံးယောက် ပြန်လာခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီသုံးယောက်
ရလာတဲ့ရတနာတွေကို ထုခွဲရောင်းချပြီး သူဌေးဂိုဏ်ဖမ်းနေ
တယ်။ အဲဒီသုံးယောက်ထဲက အကြီးအကဲဟာဆိုရင် ပုံပြောတော်တဲ့
သည်တစ်ယောက်ကို မရမကရှာပြီး အနှိပ်ခံရင်း ပုံနားထောင်
ရှိတယ်။ တစ်နေ့ ပုံအပြောကောင်းတဲ့ အနှိပ်သည်တစ်ယောက်
တ်လာတယ်'

ဟုပြောလိုက်လျှင် စနေမောင်မောင်သည် ဓမ္မရာအောက်မှ
က်လုံးပြူးကို ဆတ်ခနဲဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး တောက်လောင်၏နဖူးကို
လိုက်လေ၏။ ဘွန်ဟောင်းလည်း ခါးကြားမှဓားမြှောင်ကို ဆွဲထုတ်
ပြီး တောက်လောင်၏လည်ပင်းကို ထောက်လိုက်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်ဖိုးသာမှာလည်း စားပွဲပေါ်မှပန်းအိုးကို ဆွဲခနဲကောက်ယူ တောက်လောင်၏ ခေါင်းပေါ်တွင်ထုချရန်ရွယ်လိုက်လေ၏။

တောက်လောင်သည် အနီးရှိ စီးကရက်ဘူးမှ စီးကရက်ထ ကို နှိုက်ယူပြီး မီးညှိပြန်လေ၏။ ထိုအခါ၌ စနေမောင်မောင်က

'ဒီမှာတောက်လောင်. . . .။ မင်းဟာ မည်းနက် ညီအစ်ကိုများအဖွဲ့က မဟုတ်လား'

ဟုမေးလိုက်ရာ တောက်လောင်က. .

'ဆရာကြီး. . ဒီတစ်ခါတော့ လွဲသွားပြီ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် စနေမောင်မောင်က. .

'ဒါဆိုရင်တော့ မင်းဟာ စနေဂိုဏ်းက ဖြစ်ရမယ်။ စနေ ကဆိုရင်တော့ ဟင်းမလီးယားရဲ့ တောင်စွယ်တစ်ခုနားမှာ 'ဟိုက်ဒရာ'ဆိုတဲ့ ရွာကလေးတစ်ရွာနဲ့ မလှမ်းမကမ်းမှာရှိတဲ့ တော ထဲက ရတနာသိုက်မြေပုံကို ရထားလိုက်တဲ့ ရွှေဘိုသား တရုတ် 'တောလူ'ဆိုတဲ့ကောင်ပဲဖြစ်ရမယ်။ မင်းဟာ ထောင်နှစ်ခါကျဖူး ထောင်ထဲမှာ ကြိမ်ဒဏ်အရိုက်ခံရလို့ မင်းတင်ပါးတွေမှာ အမာရွတ် တွေရထားတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းလည်းငါရထားတယ်။ မင်းကို မတွေ့ သေးပေမယ့် မင်းအကြောင်းကို သိနေတာ သုံးနှစ်လောက်ရှိနေ

ဟုပြောကာ တောက်လောင်၏ ပခုံးကို ခြေဖြင့်ခပ်ဆတ်ဆတ် ကလေးကန်လိုက်ရာ တောက်လောင်သည် ခုတင်ပေါ်မှ လည် နောက်ပြန် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ကျလေ၏။ ထိုအခါ၌ ဘွန်ဟောင်း

တောက်လောင်၏လုံချည်ကို ဆွဲ၍ချွတ်လိုက်ရာ တင်ပါးပေါ်တွင် ထန့်လန့်စင်း အမာရွတ်ကြီးများကို တွေ့ရလေ၏။

တောက်လောင်သည် လူးလဲ၍ ထပြီးလျှင်. .

'ကျွန်တော် ဆရာကြီးတို့အဖွဲ့နဲ့ အလုပ်လုပ်ဖို့ ဆရာကြီးတို့ ရှာနေတာ သုံးနှစ်လောက်ရှိပါပြီ။ ဆရာကြီးပြောတာ မှန်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ရွှေဘိုသား တောလူပါ။ ရတနာသိုက်မြေပုံလည်း ကျွန်တော့် မှာ ရှိပါတယ်'

ဟုဆိုကာ အင်္ကျီကြယ်သီးကိုဖြုတ်၍ ရင်ဘတ်ကိုဖွင့်လိုက်ရာ ရင်ဘတ်ပေါ်မှ ရှပ်ယှက်ခတ်နေသည့် မြေပုံတစ်ခုကို တွေ့ရလေ တော့ ၏။ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က သေနတ်ကိုပြန်၍သိမ်းလိုက်ပြီးလျှင် မင်း၏လက်ဆွဲအိတ်အတွင်းမှ မြေပုံတစ်ချပ်ကိုထုတ်၍ ဘွန်ဟောင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာအား ပစ်၍ပေးရင်း. .

'သူ့ရင်ဘတ်က မြေပုံနဲ့ ဒီမြေပုံကို တိုက်ပြီးကြည့်စမ်းကွာ'

ဟုပြောလိုက်သဖြင့် ဘွန်ဟောင်းနှင့်မောင်ဖိုးသာသည် မြေပုံနှစ်ခုကို တိုက်၍ကြည့်ရာ မြေပုံတွင်ပါသည့်အချက် ၂၂ ချက်တွင် ၆ ချက်လွဲနေကြောင်း တွေ့ရလေတော့၏။

ဘွန်ဟောင်းသည် လွဲနေသော အချက်များကိုမှတ်သားပြီး. .

'ဆရာကြီး ၂၂ ချက်မှန်ပြီး ၆ ချက်လွဲနေတယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က. .

'လွဲနေတဲ့ ၆ ချက်ဟာ တောလူရဲ့ရင်ဘတ်က မြေပုံ မှန်သလား တို့မြေပုံမှန်သလား မပြောနိုင်ဘူးကွ။ အဲဒီလွဲနေတဲ့ ၆ ချက်ဟာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တို့အတွက်သေမင်းပဲ။ မဟူရာသေမင်းဆိုတာ အဲဒီ ၆ ချက်
ခေါ်တာဖြစ်မယ်။ တစ်ချက်လေးလွဲသွားတာနဲ့ ဝိဝိန်ကြွေသွားအော
စီမံထားတဲ့နေရာတွေ ဖြစ်လိမ့်မယ်'

ဟုပြောပြီးလျှင် စနေမောင်မောင်သည် 'တောက်လောင်'
'တောလူ' အား . .

'ကဲ . . ကဲ . . မောင်တောလူ၊ အေးအေးဆေးဆေးနေ
တော့။ မင်းရင်ဘတ်က မြေပုံကိုလည်း ငါတို့အများကြီးစဉ်းစားရမ

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ တောလူက . .

'ကျွန်တော် ပုံဆက်ပြောရဦးမလား။ နှိပ်ကော ဆက်ပြီး
ရဦးမလား'

ဟု မေးလေ၏။ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က . .

'နှိပ်လည်း မနှိပ်နဲ့တော့၊ ပုံလည်းဆက်မပြောနဲ့တော့၊ မ
ကို မေးတာကိုပဲ မင်းဖြေပေတော့၊ ဒီမြေပုံကို မင်းဟာ 'ဘိဘိ' ဆီ
ရခဲ့တာမဟုတ်လား'

ဟု မေးလိုက်ရာ တောလူက . .

'ဘိဘိကပေးတာ မဟုတ်ဘူး ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော့်ရ
ကျွန်တော့်ဟာနဲ့ ခိုးပြီးယူခဲ့တာ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က ပြုံးလေ၏။ ထို့နော
စနေမောင်မောင်က . .

'ကောင်းပြီ၊ အဲဒီမြေပုံအတိုင်း မင်းတို့သွားပြီးပြီမဟုတ်လား'

ဟု မေးပြန်ရာ တောလူက . .

'ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်
ပါတယ်၊ လူခြောက်ယောက် သေသွားပါတယ်'

ဟု ပြန်၍ပြောလိုက်လေ၏။

'အဲဒီ ခြောက်ယောက်ထဲမှာ ပေသီးဆိုတဲ့ကောင် ပါတယ်
တ်လား'

ဟု မေးလိုက်ရာ တောလူက . .

'မှန်ပါတယ် ဆရာကြီး၊ ပေသီး ပါပါတယ်၊ ပေသီးဟာ ပထမ
ုံးသေတဲ့လူပါပဲ'

ဟု မောင်တောလူက ပြန်၍ပြောလေ၏။

ဘွန်ဟောင်းသည် ဘေးမှနားထောင်နေရင်း စနေမောင်မောင်
. .

'ဆရာကြီး . . . ပေသီးဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ ပေသီးလား'

ဟု ဝင်၍မေးရာ စနေမောင်မောင်က . .

'ဟုတ်တာပေါ့ ဘွန်ဟောင်းရယ် . . တို့ပေသီးပေါ့၊ ပေသီး
ဒီနှစ်မှာ သူတို့နဲ့ လိုက်မသွားလည်း သေမှာပဲ၊ သိပ်ပြီးသေ
ချင်နေတဲ့ကောင်၊ ငါက သူ့ကို စာနဲ့လှမ်းသတိပေးထယ်၊ ဘယ်မှ
ားနဲ့၊ ဘာမှမလုပ်နဲ့၊ ငြိမ်ငြိမ်လေးအိမ်မှာနေလို့ ပြောတယ်၊
ပည့်ထဲမှာ ငါ့စကားနားမထောင်တဲ့လူ လေးယောက်ရှိတယ်၊
ထဲမှာ ပေသီးပါတယ်၊ မတတ်နိုင်ဘူးလေကွာ'

ဟုပြောလေ၏။ ထို့နောက် စနေမောင်မောင်သည်
လူ၏ ရင်ဘတ်မှ မြေပုံနှင့် သူ့တွင်ရှိသောမြေပုံ၏ ကွာခြားမှုကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စဉ်းစားနေလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့အားလည်း တောလူအား နေရာထိုင်ပေးရန်နှင့် အိပ်လိုက အိပ်နိုင်ကြောင်းမှာ ကြားလိုက်လေ၏။ တောလူ အိပ်ရန်အတွက် အခန်းလွတ်တစ်ခုကို ပြရ၏။ တောလူ ကျွန်ုပ်အား. .

'ဒီမှာ ကိုဘွန်ပေါင်းရဲ့၊ ကျုပ်မှာက ရောဂါတစ်ခုရှိ အဲ ဒီရောဂါကတော့ ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး။ တစ်ခုခုကို စွဲစွဲမြဲမြဲ စိုက်ပြီးအလုပ်လုပ်ခဲ့တဲ့အတွက် ခြေမသယ်ချင်၊ လက်မသယ်ချင် ဖြစ် ရောဂါပါပဲ၊ အခုလည်း ကျုပ်ဟာ ဆရာကြီးစနေမောင်ဆေး ခြေရာခံလိုက်နေရတာ သုံးနှစ်လောက်ရှိပါပြီ။ အခုလည်း တွေ့ရပေမယ့် ကျုပ်ရဲ့ ရောဂါဟာ မသက်သာပါဘူး။ မနက်ဖြန် ကျုပ်ဟာ အိပ်ရာထဲလဲတော့မှာပါ။ ကျုပ်အတွက် ဆေးလိုပါ ဆေးဟာ တခြားဆေးမဟုတ်ဘူး။ မြွေဟောက်သား ချက်စားလို့ ပျောက်တယ်ဗျ။ အဲဒါ နည်းနည်းကူညီစမ်းပါဗျာ'

ဟုပြောလျှင် ဘွန်ပေါင်းက. .

'မြွေအကြောင်းတော့ မပြောပါ နဲ့ ငါ့လူရာ၊ ကျုပ်က ကြောက် လွန်းလို့ပါ။ မောင်ဖိုးသာဆီ အကူအညီတောင်း'

ဟု ပြောလျှင် မောင်ဖိုးသာက. .

'မြွေမပြောနဲ့၊ ကျုပ်က ငါးရှဉ့်တောင်ကြောက်တာ၊ အိမ် ခင်ဗျားဆေးကို ခင်ဗျားဟာ ခင်ဗျားပဲ ရှာစားတော့'

ဟု ပြောလေ၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးလည်း အိပ် ကြလေ၏။ နံနက်မိုးလင်းသောအခါ၌ လက်ဖက်ရည်သောက်ရာ

သုံးဦးသား ဆုံမိ၏။ ဆရာကြီး စနေမောင်မောင်မှာမူ လက်ဖက်ရည် မသောက်ဘဲ အိမ်ရှေ့ဆင်ဝင်ပေါ်တွင် ဟာသယောဂလေ့ကျင့်ခန်း များကိုလုပ်နေလေ၏။ လက်ဖက်ရည်သောက်နေစဉ် အတွင်း တောလူ က. .

'ကိုဘွန်ပေါင်းရယ်. . . . ကျုပ်မှာက ရောဂါရှိတယ်ဗျ၊ ခက်ကြောထိုးတဲ့ ရောဂါ။ အဲဒီရောဂါအတွက်ဆေးကတော့ မယ်သီလ ရှင်ကိုင်တဲ့တောင်ဝှေးကို ဝက်မြစ်ရေနဲ့သုံးခွက်တစ်ခွက်တင် ကြိုသောက် ရမှာဗျ၊ အဲဒါလေး နည်းနည်းကူညီကြပါဗျာ'

ဟု ပြောလျှင် ဘွန်ပေါင်းက. .

'ကျုပ်မှာ မယ်သီလရှင်အသိလည်း မရှိဘူး။ ကျုပ်သိတဲ့ မယ်သီလရှင်ကလည်း တောင်ဝှေးမကိုင်ဘူး။ ဝက်မြစ်ရေကလည်း ဆိုင်မှာ ယသွားမှရမှာ၊ မောင်ဖိုးသာကပဲ တစ်ဆိတ်ကူညီလိုက်ပါ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက. .

'မနေ့ကပြောတော့ အားတုန်တဲ့ရောဂါဆို၊ မြွေဟောက်သား ချက်စားမှရမယ်ဆို၊ အခုတော့ ဘယ်လိုဖြစ်သွားပြန်တာတုံး။ ခင်ဗျား ရောဂါကလည်း အမျိုးမျိုးပါပဲလား'

ဟုပြောလိုက်လျှင် တောလူသည် ပြုံးလေ၏။ လက်ဖက်ရည် သောက်ပြီးသောအခါ၌ တောလူသည် သတင်းစာပေါင်းတစ်စောင် ကို ယူ၍ဖတ်နေလေ၏။ ထို့ကြောင့် မောင်ဖိုးသာက. .

'ဒီမှာ ကိုတောလူ၊ ခင်ဗျားဖတ်နေတာ ပြီးခဲ့တဲ့လက သတင်းစာ ကြီးဗျ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု သတိပေးလိုက်ရာ တောလူက. .

'ကျုပ် သိပါတယ် မောင်ဖိုးသာလေးရဲ့ ပြီးခဲ့တဲ့လ ကတည် တ ကျုပ်သတင်းစာ မဖတ်ရလို့ ကျုပ်က ပြန်ပြီးဖတ်နေတာ၊ လူလည် မလုပ်စမ်းပါနဲ့ကွာ၊ ဩော်. . ဒါနဲ့ ပြောရဦးမယ် မောင်ဖိုးသာ ကျုပ်မှာ လက်တုန်ခြေတုန်ဖြစ်တဲ့ရောဂါ ရှိတယ်ကွယ်'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာသည် မျက်လုံးပြူးသွား လေ၏။

'အဲဒီရောဂါအတွက် ဘယ်လို ကုတ်သီးကတ်သပ်ဆေး တောင်းဦးမလို့လဲ'

ဟု ပြန်၍မေးလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ တောလူက. .

'ဒီလိုရှိတယ် မောင်ဖိုးသာရဲ့၊ မုဆိုးမနှုတ်ခမ်းမွေးနဲ့ ယုန် သားနဲ့ ချက်ရမယ်၊ အဲဒီဟင်းကို ခုနစ်ရက်စားပြီးရင် အဲဒီရော ပျောက်တယ်ဆိုပဲ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာသည် ဤမျှ ရှုတ်ရှ နောက်နောက်ပြောတတ်သော တောလူ၏အနီး၌ မနေလို၍. .

'တော်ဗျာ. .'

ဟု ပြော၍ ထွက်သွားလေ၏။ ထိုအခါကျမှပင် တော သည် ရင်း၏အိတ်ကပ်တွင်ပါသော ဖဲထုပ်လေးတစ်ထုပ်ကို ထုတ်လို လေ၏။ မောင်ဖိုးသာလည်း မလှမ်းမကမ်းမှနေ၍ တောလူကို ကြည့် လိုက်လေ၏။ တောလူသည် ဖဲချပ်တို့ခင်းလိုက်၏။ ပြီးလျှင် တစ်ယော

ည်း ဖဲကစားနေ၏။ တောလူ၏ဖဲထုပ်မှာ အများသူငါ တွေ့ဖူးမြင်ဖူး သော ဖဲထုပ်မဟုတ်ပေ၊ အရုပ်လေးမျိုးပါ၏။ ထိုလေးမျိုးမှာလည်း မျောက်ရုပ်၊ မြွေရုပ်၊ မြင်းရုပ်၊ မိန်းမရုပ်ဟူ၍ဖြစ်၏။ တောလူသည် ထုပ်လေးများကို ဝေလိုက်၊ လှန်လိုက်၊ ကောက်ယူလိုက်နှင့် အလုပ်ရှုပ် နေလေ၏၊ ထိုအချိန်၌ စနေမောင်မောင် ရောက်လာလေ၏။ နေမောင်မောင်သည် ထိုဖဲထုပ်ကိုမြင်လိုက်လျှင်. .

'ဟေ့. . တောလူ၊ ဒါ. . ဘီဘီကစားတဲ့ ဖဲထုပ်တွေ၊ မင်း သူ့ဆီ က ရလာတာမဟုတ်လား'

ဟု မေးလိုက်ရာ တောလူက. .

'ဘီဘီက ပေးလိုက်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး ဆရာကြီးရယ်၊ ကျွန်တော့်နည်း ကျွန်တော့်ဟန်နဲ့ ရအောင်ယူလာတာပါ၊ ဘယ်လို စားရမှန်း မသိပါဘူး'

ဟု ပြောလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က. .

'ဒါ. . စနေဂိုဏ်းသားတွေကစားတဲ့ ဖဲထုပ်တွေ၊ ဒီဖဲထုပ်ထဲမှာ သူတို့အသင်းရဲ့လျှို့ဝှက်ချက်တွေရှိတယ်၊ မင်းရှင်ဘုတ်က ရတနာလိုက် သွားတုန်းတဲ့အခါမှာ ဒီဖဲထုပ်က အသုံးဝင်ချင်ဝင်နေလိမ့်မယ်တော့၊ ရှေးအခါက ဒီဖဲထုပ်ကို စနေဂိုဏ်းသားတွေက သားရေပြားနဲ့လုပ်ပြီး စားကြတာ၊ အဲဒီဖဲထုပ်ထဲမှာ သူတို့ရဲ့အတတ်ပညာတွေ အတုန် ပါတယ်ကွ၊ ဒါကို ဆေတန်ကတ်လို့ခေါ်တယ်၊ ပြုစားတဲ့နည်းတွေ တောင်ပါတယ်လို့ဆိုတယ်၊ အဲဒီဆေတန်ကတ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အထောက်အထားတွေ၊ အမှတ်အသားတွေ ငါ့မှာရှိတယ်၊ ဘယ်ပြုမိမြစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟင်းမသီးယားတောင်စွယ်နားက ရတနာသိုက်ကတော့ ငါတို့လက်
ရောက်ရမှာပဲ'

ဟု ပြောလိုက်စဉ်၌ပင် တောလူ သည် ဖဲထုပ်ကိုကုလား
ထိုး၍ ဖဲချပ်တစ်ချပ်ကို ဆွဲလှန်လိုက်ရာ မိန်းမတစ်ယောက်၏ ပုံပါသော
ကတ်ပြားတစ်ချပ်ပေါ်လာလေတော့၏။ ထိုအခါ၌ စနေမောင်မော
က. .

'အဟုတ်ပဲကွ။ ငါတို့သွားတဲ့လမ်းကြောင်းမှာ မိန်း
တစ်ယောက် နှောင့်ယှက်လိမ့်မယ်လို့ ငါသိထားတယ်'

ဟုပြောလိုက်လျှင် တောလူက. .

'အဲဒါ ဘယ်သူလဲ ဆရာကြီး'

ဟု မေးလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က စီးကရ
တစ်လိပ်ကိုဖွာရှိုက်ရင်း မီးခိုးများကိုထုတ်လိုက်ကာ. .

'မင်းသိပြီးသားပါကွာ. .။ ဘာဘာရာလေ. .'

ဟု ပြောလိုက်လေတော့သတည်း။

○ ○ ○

အခန်း (၁၆)

ဘာဘာရာအကြောင်းပြောပြခြင်း

မောင်ဖိုးသာနှင့် ဘွန်ဟောင်းတို့သည် စနေမောင်မော
လိုက်သော ဘာဘာရာဆိုသည့် မိန်းမအကြောင်းကို သိရှိခြ
ပေ။ ထို့ကြောင့် ဘွန်ဟောင်းက. .

'ဘာဘာရာဆိုတာ ဘယ်သူလဲ ဆရာကြီးရဲ့'

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

'အကြမ်းဖျင်းပြောရရင်တော့က ဘာဘာရာဆိုတာတ
ထိပ်-မြန်မာ ကပြားမတစ်ဦးပဲ။ မြန်မာပြည်မှာ မိန်းမသားထဲက
တစ်ဖင်းခေါ်တဲ့ လောကီပညာကို သူလောက်နှံ့စပ်တဲ့သူ
ိုင်ဘူး။ အတော့်ကို နိုက်နိုက်ချွတ်ချွတ်လေ့လာထားတဲ့
တစ်ယောက်ပဲ။ ကျုပ်တို့က အိန္ဒိယပြည်ထဲကိုဝင်သွားရင်
ယ်ရှာရတယ်။ တည်းခိုခန်း ရှာရတယ်။ နေဖို့ထိုင်ဖို့ စားဖို့
ာ်ဖို့ပေါ့ဗျာ။ ဘာဘာရာကတော့ ဒီလိုမဟုတ်ဘူး။ အိန္ဒိယပြည်
သွားတာနဲ့ သူ့ကိုကြွေးမယ့် မွေးမယ့်သူတွေ တစ်ပုံကြီးပဲဗျ။
ကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရသလဲဆိုတော့ ဥပမာတစ်ခုပြောပြမယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အာရှင်တာလိုက်ဂူနားမှာနေတဲ့ မဟာရာဂျာ တစ်ယောက်ရဲ့
မဟာရာနီတစ်ယောက်ဟာ သားသမီးမရရှာဘူး။ သားသမီး
လိုက်တာ တစ်ပိုင်းကို သေနေတာပဲ။ အဲဒီမှာ ဘာဘာရာ
တွေ့ရော ဘာဘာရာက သားသမီးရအောင် သူ့အတတ်နဲ့လု
လိုက်တယ်လေ'

ဟုပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက. .

'ဘယ်လိုလုပ်ပေးလိုက်တာလဲ ဆရာကြီးရဲ့'

တစ်ဖိ ဟု မေးလိုက်လေ၏။

'သူ့နည်းက ခပ်လွယ်လွယ်ပဲ၊ ယုံစရာတောင်မရှိဘူး။
၁ ကျောက်ခဲတစ်ခဲကောက်ပြီး စော်ဘွားကတော်ရဲ့ ဗိုက်
ပြာစနဲ့ ကပ်ပြီးချည်ပေးလိုက်တယ်။ တိုက်ဆိုင်တာလား
တစ်လှည့်သာစွမ်းပဲလားဆိုတာတော့ မပြောတတ်ဘူး။ အဲဒီ စော်ဘွား
၁နေ့ရသွားတယ်၊ အဲဒီမှာ စော်ဘွားကတော်ဟာ ဘာဘာရာမှ ဘာ
ဖြစ်တော့တာပဲ'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောပြလေ၏။

'အဲဒီလိုလုပ်လို့ ကိုယ်ဝန်ရတယ်ဆိုတာ ဟုတ်နိုင်ပါ့
ဆရာကြီး'

ဟု ဘွန်ဟောင်းက မေးလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ
မောင်မောင်က. .

'ဒီလိုရှိတယ် ဘွန်တောင်းရဲ့၊ ကုန်းဘောင်ခေတ်မှာ
အင်မတန်မှ ကျော်ကြားခဲ့တဲ့ အတုလဆရာတော်ခင်ကြီးမှ

ဆိုမှာ 'အနန္တသောစကြဝဠာ၊ အနန္တသောသတ္တဝါ၊
တ်နှ ဉာဏ်ရှင့်၊ အနန္တသော အစီအရင်၊ အနန္တသော
ကောင်းကျိုး၊ အနန္တသောဝတ္ထု၊ အနန္တသောတည်ရာ၊ အနန္တသောခေတ်၊
အနန္တသော ပစ္စည်း၊ အနန္တသောပဋ္ဌာန်း စသည်တို့နှင့် ယှဉ်ကုန်သော
အနန္တသောလောကဓာတ်၌ အနန္တသော နေ၊ လ၊ နက္ခတ်တာရာ၊ အခါ
နေ၊ ယကြာတို့ဖြင့် ပြွမ်းကုန်၏။ ထို့ကြောင့်ရှတား အနန္တသော
ဖြစ်သော ဘုရားသဗ္ဗညုကိုထား၍ မည်သူ့အားမျှ တိုက်ရိုက်မချ
ဓာန်တဖြစ်သောပစ္စည်း။ ပဋ္ဌာန်းအကြောင်းတရား အကျိုးတရား
၍လည်းကောင်း၊ ဤတား အဘယ်ကြောင့်ဖြစ်သည်၊ ထိုတား
ဘယ်ကြောင့်မည်းသည်၊ နီသည်၊ ဝါသည်၊ စိမ်းသည်ဟူ၍
ည်းကောင်း၊ အခေါက်၊ အရွက်၊ သစ်ဝင်၊ သစ်မြစ်သော
တ်လေးပါးတို့၌ လည်းကောင်း လုံးလုံးလျားလျားခြားနားခြင်း
နိုင်ကာ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၏ အရသာတည်း' လို့ ဆိုထား
ယ်၊ အဓိပ္ပာယ်အကျဉ်းကတော့ ဘယ်ဟာနဲ့ ဘယ်လိုလုပ်လိုက်
ဖြစ်တယ်၊ မဖြစ်ဘူး အတပ်ပြောလို့ရတာမဟုတ်ဘူး။ အတပ်ပြော
ရတာက သဗ္ဗညုတပဲရှိတယ်။ ကျန်တဲ့လူတွေက ဒီလိုလုပ်ရင်
လိုဖြစ်တယ်၊ မဖြစ်ဘူးဆိုတာ အတိအကျပြောလို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။
ဒါကြောင့် ဘာဘာရာလုပ်ပေးတဲ့ မြစ်ထဲကကျောက်ခဲကလေးကို
ဟာရာဂျာကတော်ရဲ့ဗိုက်မှာ အဝတ်ပြာလေးနဲ့ချည်ပေးရုံနဲ့ သန္ဓေ
တယ်ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်တယ်လို့လည်း အတိအကျပြောလို့မရဘူး၊
ဖြစ်နိုင်ပါဘူးလို့လည်း အတိအကျမပြောနိုင်ဘူး မောင်ဘွန်တောင်းရေ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အာဂျင်တာ /နေမောင်မောင်က ကျမ်းကိုး ကျမ်းကားဖြင့် ရှင်းပြ
ငေ မဟာ ၏။ ဘွန်ဟောင်းသည် ခေါင်းကို တဖျင်းဖျင်းကုတ်လိုက်
ထို့နောက် ဘွန်ဟောင်းက. .

'နောက်တော ဒီ ဘာဘရာဆိုတဲ့ကပြားမက ဘာ
လုပ်သေးသလဲ ဆရာကြီးရဲ့၊ ကျွန်တော်တို့ကို ပြောပြပါဦး'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် စနေမောင်မောင်က. .

'ကျွန်ုပ် သူလုပ်တာကို တစ်ခါတွေ့ဖူးတယ်၊ အဲဒါက အ
ဆိုတော့ ရစ်ချတ်ဆိုတဲ့ကောင်က အလုပ်သိပ်မလုပ်ဘူး၊ သိပ်ဖျ
ကောင်၊ သူ့မိန်းမက စီစီလျာတဲ့၊ သိပ်ပြီးလောဘကြီးတဲ့ ကောင်မ
စီစီလျာက ကွန်ဗင့်ကျောင်းထွက်၊ ရစ်ချတ်က စိန့်ပေါ်ကျော
ထွက်. . ၊ နှစ်ယောက်လုံးက အင်္ဂလိပ်ကျောင်းနေခဲ့ကြလေ
နှစ်ယောက်စလုံးက အင်္ဂလိပ်နာမည်တွေရနေကြတာ၊ အမှန်က မြ
အစစ်တွေပဲ၊ အဲဒီမှာ စီစီလျာက ရစ်ချတ်အလုပ်လုပ်အောင် ဘယ်
လုပ်ရမလဲလို့ ဘာဘရာဆီ အကူအညီတောင်းတယ်၊ အဲဒီ
ဘာဘရာက နည်းပေးတယ်၊ နည်းကတော့ လွယ်လွယ်လေးပဲကွ'

ဟု စနေမောင်မောင်ကပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက. .

'ဘယ်လိုလဲ ဆရာကြီးရဲ့၊ ပြောပြပါဦး'

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

'ဒါက ဒီလိုဘွန်ဟောင်းရဲ့. . ၊ တာကလေးရဲ့အမွေးနည်းနည်း
ကို ရစ်ချတ်ရဲ့အကျီအိတ်ထဲ ထည့်နိုင်းတယ်၊ ပြီးတော့ ဂါထာတစ်ပုဒ်
ကို ခုနစ်ခေါက်ရွတ်ခိုင်းတယ်၊ ဂါထာက အင်္ဂလိပ်လိုရွတ်ရတာ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ဘွန်ဟောင်းက. .

'အဲဒီဂါထာကို ပြောပြပါဦး ဆရာကြီးရဲ့'

ဟု မေးလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်သည် ဘာဘရာ၏ဂါထာ
ရွတ်ပြလိုက်လေ၏။

"STEADFAST BREADWINNER BE, A GOOD HUSBAND
ME"

ဘွန်ဟောင်းသည် ထိုဂါထာကို လိုက်၍ရွတ်၏။

'အဲဒီလိုလုပ်လိုက်တော့ ဘယ်လိုဖြစ်သွားသလဲ ဆရာကြီးရဲ့'

ဟု မေးလိုက်ရာ ဆရာကြီး စနေမောင်မောင်က. .

'ဆန်းတော့ ဆန်းတယ်ဟေ့၊ ဆရာတော်ခင်ကြီးပျော်ရဲ့နည်း
င်း အနန္တသောအကြောင်း၊ အနန္တသောအကျိုးပဲဟေ့၊ ရစ်ချတ်
ကောင် မနားမနေအလုပ်လုပ်တာ ငါတွေ့ခဲ့ဖူးတယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

'ကောင်းတော့ ကောင်းပါတယ် ဆရာကြီးရယ်. . ၊ သူဟာက
သိပ်လိုဆိုတော့ မိန်းမတိုင်း အင်္ဂလိပ်လိုတတ်တာမဟုတ်ဘူး
ကြီးရဲ့၊ မြန်မာလိုဆိုရင် ဘယ်လိုလဲ'

ဟုမေးလိုက်ရာ. .

'မြန်မာလိုဆိုရင် ဟောဒီလိုဆိုရင် တောင်းမယ်ကွ'

'မြန်မြန်လုပ်ပါ ထမင်းရှင်၊ ကျွန်မ ချစ်သောလင်'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောလိုက်လေ၏။ မောင်ဖိုးသာသည်
၍ နားထောင်နေရာမှ. .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဆရာကြီးရယ်. . ဒီဘာဘာရာဆိုတဲ့ကပြားမက အ
တတ်တာပေါ့'

ဟု ဝင်၍ ပြောလေ၏။ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က
အသာဆတ်၍ပြလေ၏။

ထိုအခါ တောလူက. .

'ဒီကပြားမအကြောင်းကတော့ မပြောနဲ့ မောင်ဖိုးသ
ဒီ ပညာမျိုးတွေ အတော့်ကိုတတ်တာ။ တစ်ခါတုန်းက မိ
ယောက်က သူ့ကို ညစ်လိုက်တယ်။ သူက မညစ်ဖို့ တောင်းပ
မရတဲ့အဆုံးမှာ ဘာမှမပြောဘူး၊ ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တယ်
အဲဒီမိန်းမဟာ နောက်ဆုံးမှာ သူ့ကိုလာတောင်းပန်ရတယ်တဲ့။ အဲ
ကျုပ်မျက်စိနဲ့ကို မြင်တယ်'

ဟု ပြောပြလိုက်လေ၏။ မောင်ဖိုးသာသည် မျက်တော
ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်နှင့် နားထောင်နေ၏။ ထို့နောက်. .

'အဲဒီ ဘာဘာရာဆိုတဲ့ မိန်းမက ဘာလုပ်စားလဲ'

ဟု မေးလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က. .

'ဒီမိန်းမက ရတနာသိုက်တွေ လိုက်ရှာနေတာ၊ တ
လည်း မြက်မြတ်ကလေး ရဖူးလေတော့ အတော်ကြီးကို
နေတာ၊ ဒီကြားထဲ 'ရွှေကွ' ဆိုတဲ့ကောင်နဲ့ သွားတွဲမိတော့ ပို
ပေါ့။ ရွှေကွကလည်း သိုက်ဆရာရှူး ရှူးနေတာ၊ သိုက်ဆရာဆို
အားလုံးနားလည်အောင် ပြောလိုက်တာပါ။ တကယ်ကတော့
ဟန်းတား' (ရတနာမုဆိုး)လို့ ခေါ်တာပေါ့ကွာ၊ ခက်တာက

အခု မောင်တောလူပြောတဲ့သိုက်ကို သူလည်းသိထားတယ်၊ သူ့မှာ
ပုံတစ်ချပ်လည်းရှိတယ်၊ သူနဲ့တွဲတဲ့ ရွှေကွမှာလည်း မြေပုံ တစ်ချပ်
ယ်၊ အဲဒီမြေပုံနှစ်ခုတိုက်ကြည့်တာ ခြောက်ချက်လွဲနေတယ်၊
ပဲဖြစ်ဖြစ် ငါတို့သွားတဲ့ လမ်းကြောင်းမှာ ဘာဘာရာဟာ ဝင်ရှုပ်မှာ
ော့ သေချာတယ်ကွ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ဘွန်ဟောင်းက. .

'ဘာဘာရာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ပါပရာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်တို့အလုပ်မှာ
ပြီးရှုပ်ရင်တော့ ကောင်းကောင်းကြီးကို ဆုံးမလိုက်မယ် ဆရာကြီး'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် စနေမောင်မောင်ကပြုံး၍ စီးတရုတ်ပြော
ရင်း. .

'အပြောမကြီးနဲ့ ဘွန်ဟောင်းရေ၊ ဘာဘာရာတလည်း ခေတဲ့
မဟုတ်ဘူး၊ မသေချာသေးရင် ရှေ့ညာတစောင့်နေမယ်ဆိုတဲ့
မျိုး၊ သူ့မှာရှိတဲ့အရည်အချင်းတွေထဲမှာ အချိန်ကို စောင့်နိုင်တဲ့
ည်အချင်းဟာ အကောင်းဆုံးပဲ၊ ဘာမဆို ဒီမိန်းမဟာ အချိန်
င့်ပြီးမှလုပ်တတ်တာ၊ ဘိုရင်ခံကတော်ရဲ့ပတ္တမြားလည်ဆွဲကိစ္စ
က ကျုပ်လက်ထဲရောက်ပြီးမှ သူအချိန်စောင့်ပြီး လုပ်ထည့်လိုက်
ကျုပ်ကောင်းကောင်းကြီး ဒုက္ခရောက်ခဲ့ဖူးတယ်၊ အဲဒီတော့
ယ်အနေနဲ့ သူ့ကို ဘလက်ဘရာသားတွေထက်တောင် ဂရုစိုက်
ယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်'

ဟု လေးလေးနက်နက်ကြီး ပြောလိုက်လေတော့သတည်း။

❒♦❒

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘာဘရာဓါးထောင်ချောက်အတွင်းသို့

စနေမောင်မောင်တို့လူစုသည် ခရီးထွက်ရန် ကြံစည်နေ
ဖြစ်သည်။ ဘွန်ဟောင်းသည် စနေမောင်မောင် ညွှန်ကြားထား
အတိုင်း ပစ္စည်းများစုံစေသည်ထက် စုံစေအောင်ယူဆောင်
တောလူမှာလည်း နေ့စဉ်ဈေးသို့ထွက်၍ ပစ္စည်းများဝယ်
မည်သည့်ပစ္စည်းများဝယ်နေသည်ကိုမူ မသိရပေ။ မောင်ဖိုးသာ
ဝတ္ထုစာအုပ်များကို ဝယ်ယူစုဆောင်းနေလေ၏။ ထို့ကြောင့် ဘွန်
က. .

'ဟေ့. . မောင်ဖိုးသာ၊ တောထဲမှာ စာကြည့်တိုက်ဖွင့်မလို့
ဟုမေးရာ မောင်ဖိုးသာက. .

'အပြစ်တင်ချင်လည်းတင်တော့ ကိုဘွန်ဟောင်းရေ၊ပျင်း
ကောင်းတဲ့အချိန်မှာ ဝတ္ထုစာအုပ်လေးဖတ်ရတာ မဆိုးဘူးဗျ'

ဟုပြောသဖြင့် ဘွန်ဟောင်းက. .

'ထားပါတော့. . ထားပါတော့၊ ကိုယ့်လူက ဘယ်လို
အမျိုးအစားတွေကိုကြိုက်တာလဲ'

ဟုမေးရာ. .

'အချစ်ဝတ္ထုကြိုက်တယ် ကိုဘွန်ဟောင်းရေ၊ စွန့်စားခန်း
မကြိုက်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့မကြိုက်သလဲဆိုတော့ ကိုယ်တိုင်က
စွန့်စားနေရတယ်မဟုတ်လား။ အချစ်ဝတ္ထုက ဆွတ်ပျံ့ကြည်
ဖို့ကောင်းတယ်၊ တစ်ခါတလေ စာအရေးကောင်းတဲ့စာရေးဆ

ထုကိုဖတ်ရရင် ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ဇာတ်လိုက် ဖြစ်သွားတာဗျ။ မင်းသမီးနဲ့
ဇာတ်လိုက်နဲ့ကွဲရင် ကိုယ်ကလိုက်ပြီးလွမ်းလိုက်၊ မင်းသမီးနဲ့ ဇာတ်လိုက်နဲ့
ပေါင်းသွားရင် ကိုယ်ပါလိုက်ပြီးပျော်တာဗျို့၊ အတော့်ကိုကောင်းတာ။
တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ မင်းသမီးနဲ့ မင်းသား မပေါင်းတဲ့ဇာတ်ဆို ကျွပ်က
တတ်ဘူး။ ဘယ်လောက်ပဲ ကွဲနေကွဲနေ နောက်ဆုံးတစ်ရွက်မှာတော့
ပေါင်းတိုပေါင်းမှ. . ၊ မပေါင်းရင် ဂျောင်းပဲ'

ဟု ပြောလေ၏။

'အဲဒီလိုဆိုရင် ဒီလိုလုပ်ပါလားကွ၊ ဝတ္ထုထဲမှာမပေါင်းရင်နေ
ပေ၊ စက္ကူအဖြူတစ်ရွက်ထပ်ကပ်ပြီး ကိုယ့်ဟာကိုယ် ပေါင်းတယ်
ပြီး ရေးထည့်ကွာ၊ စာရေးဆရာက ပေါင်းမပေးပေမယ့် ကိုယ့်ဟာ
ကိုယ်ပေါင်းပေးလိုက်'

ဟု ဘွန်ဟောင်းကပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက. .

'အဲဒီလို မဟုတ်တဟုတ်တအကြံတွေ မပေးစမ်းပါနဲ့ဗျာ'

ဟု ပြောလိုက်စဉ်၌ပင် တောလူအနီးသို့ရောက်လာ၍
မောင်ဖိုးသာက. .

'ကိုတောလူ. . ခင်ဗျားပျင်းတဲ့ အခါမှာ ဘာလုပ်လေ့ရှိသလဲ'

ဟု မေးလေ၏။

ထိုအခါ ကိုတောလူက. .

'ငါပျင်းရင် သူများကို ချောက်တွန်းတယ်ကွ၊ သူများ
ချောက်ကျသွားတာတွေ့ရင် ငါပျော်တယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက. .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'တော်ဗျာ. . . ခင်ဗျား အပျင်းဖြေနည်းက အတော်
အကုသိုလ်ပွားတာပဲ'

ဟု ပြောပြီးလျှင် ဘွန်ဟောင်းဘက်သို့လှည့်ကာ. .

'ကိုဘွန်ဟောင်း. . ခင်ဗျားပျင်းရင် ဘာလုပ်သလဲ'

ဟု မေးလေ၏။

ထိုအခါ ဘွန်ဟောင်းက. .

'ငါပျင်းရင်ကဗျာစပ်တယ်ကွ၊ ဒါပေမဲ့ မြန်မာလိုမကျွမ်း
တရုတ်လိုစပ်တယ်ကွ။ ဟိုတစ်နေ့က လသာသာမှာ လကြီးကို ကြ
ကဗျာတစ်ပုဒ်စပ်ချင်တာနဲ့ ကဗျာတစ်ပုဒ်စပ်ထားတယ်။ ဒါ
ငါ့ကဗျာကို မြန်မာလိုပြန်ပြောရင် ကောင်းမှာမဟုတ်ပါဘူးကွာ'

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက. .

'ကောင်းကောင်း, မကောင်းကောင်းဗျာ၊ ပြောပြစမ်းပါ'

ဟု ပြောလေ၏။

'ဒီလိုမောင်ဖိုးသာရဲ့. . ။ ငါတို့ တရုတ်ကဗျာက ဒ
စပ်ရတယ်ကွ၊ ပထမတစ်ကြောင်းမှာ ကိုယ်ပြောချင်တဲ့အကြော
အရာတစ်ခုကို တင်ပြရတယ်၊ ဒုတိယတစ်ကြောင်းမှာ အဲ
မပတ်သက်တာကို ရေးရတယ်၊ တတိယအကြောင်းမှာက ပြ
ဖျက်ပုံကို ရေးရတယ်၊ စတုတ္ထအကြောင်းမှာက ကိုယ့်ရဲ့ခံစားချ
ရေးရတယ်၊ ဥပမာကွာ. . . ဟိုတစ်နေ့က ငါ လကြီးကိုကြည့်

ကဗျာစပ်ချင်လို့ စပ်ထားတဲ့ ကဗျာတစ်ပုဒ်ကို ရေးပြမယ်။ မင်းတို့
ရယ်ကြနဲ့'

ဟု ဘွန်ဟောင်းကပြောလျှင်. .

'မရယ်ပါဘူးဗျာ၊ ပြောပြစမ်းပါ'

ဟု မောင်ဖိုးသာနှင့် တောလူတို့က ပြောလျှင် ဘွန်ဟောင်း
သည် သူကိုယ်တိုင် ရေးထားသော တရုတ်ကဗျာကို မြန်မာဘာသာဖြင့်
ပြောပြလိုက်လေ၏။

လမင်းကြီးက ထိန်ထိန်သာနေတယ်။

မူသီရမ်း ချက်တဲ့ကြက်သားဟင်းက မဆလာများတယ်။

လမင်းသာတော့ လမင်းကိုကြည့်မယ်။

မဆလာများတော့ မူသီရမ်းကိုဆဲမယ်။

လောကကြီးမှာ အကောင်းချည်းပဲ မမြင်နိုင်ဘူးတွယ်။

ဘွန်ဟောင်းသည် သူ၏ကဗျာကို ရွတ်ဆိုပြလိုက်သောအခါ
မောင်ဖိုးသာနှင့် တောလူတို့ကလက်ခုပ်တီးလေ၏။ မောင်ဖိုးသာက. .

'ကိုဘွန်ဟောင်းကြီးကလည်း ဘယ်ဆိုးလို့လဲဗျ၊ ကဗျာတွေ
ဘာတွေစပ်တတ်သားပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားကဗျာက ထိုရောက်မှုရောက်ရဲ့
အမြီးအမောက်မတည့်ပါလား'

ဟုပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက. .

'သူ့စပ်နည်းကိုက အဲဒီအတိုင်းပဲကွ။ ဒီကဗျာမျိုးက တင်ပြ
တည်းဖြတ်ရုံနဲ့ မပြီးဘူးကွ၊ ခဏ ခဏဖတ်ပြီး တစိမ့်စိမ့်တွေးမှ
ကဗျာဆရာရဲ့ခံစားချက်၊ ကဗျာဆရာရဲ့တင်ပြချက်၊ ကဗျာဆရာရဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုံဖော်ချက်၊ အင်းမေ့ဂျ်တွေပေါ်မှာတွ၊ ငါ့ကဗျာကို မင်းအနေ တစ်ခေါက်ပဲဖတ်ရင် အရိုးပဲတွေ့မယ်၊ နှစ်ခေါက်ဖတ်မှ အရွက် တွေ့မယ်၊ သုံးခေါက်ဖတ်မှ ပင်စည်ပင်မကို တွေ့မယ်၊ လေးခေါက်ဖတ် အဖူးအပွင့်ကိုတွေ့မယ်၊ ငါးခေါက်ဖတ်မှ အသီးကိုတွေ့မယ်'

ဟုပြောလေ၏။

'ထားပါတော့ ကိုဘွန်ယောင်းရယ်. . ထားပါတော့၊ ကျွန် တ အဲဒါကို သိပ်နားမလည်ဘူး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ခင်ဗျားက ပျင်း တဗျာစပ်တတ်တယ်လို့ မှတ်ထားရမှာပေါ့၊ ဒါနဲ့နေပါဦး ကိုဘွန်ယော ရယ်၊ ကျွန်မသိလို့ မေးရဦးမယ်၊ ကျွန်တို့ဆရာကြီး စနေမောင်မော ပျင်းရင်ဘာလုပ်သလဲ'

ဟု မောင်ဖိုးသာက မေးလိုက်လေ၏။ ဘွန်ယောင်းသ စီးကရက်တစ်လိပ်ကိုထုတ်၍ မီးညှိရှိုက်ဖွာရင်း. .

'အဲဒါက ဒီလိုရှိတယ်တွ၊ ငါနဲ့ ဆရာကြီးတွဲလာတာ ကြာ ဆရာကြီးပျင်းတယ်လို့ပြောတာ တစ်ခါမှမကြားဖူးဘူး၊ ပြီးတော့ ပျင်း အလေ့အထလည်း မရှိဘူး၊ အလုပ်တစ်ခုလုပ်လို့ပြီးသွားရင် နော အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်လေ့ရှိတယ်၊ အားနေတဲ့ အချိန်ရယ်လို့မရှိ တစ်ခါတလေ အလုပ်လုပ်စရာလုံးဝကိုမရှိတဲ့ အချိန်မျိုးမှာ တင်ပျဉ်ခွေပြီး ခါးကိုဆန့်ဆန့်ထားပြီး ထိုင်တယ်၊ ပြီးတော့ မျက် ကိုမှိတ်ပြီး ငြိမ်နေလေ့ရှိတယ်တွ၊ တစ်နေ့မှာ ငါက ဆရာ အဲဒါကမှဋ္ဌာန်းထိုင်တာလားလို့မေးတော့ သူက ဒီမှာကိုယ့်လူ၊ ကိုယ် ကြိုက်သလို ထင်နိုင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တတယ် လုပ်တာတ

အာရုံတွေကို ခေါ်ယူနေတာ၊ အင်္ဂလိပ်လိုတော့ မီရှူဝါလိုက်စ်လို့ ခေါ်တယ်လို့ ပြောဖူးတယ်၊ ငါလည်း ဆက်ပြီးမမေးတော့ဘူး'

ဟု ဘွန်ယောင်းက ပြောလိုက်လေ၏။

အထက်ပါအဖြစ်အပျက်များ ဖြစ်ပွားပြီး မျှားမကြာမီ၌ စနေမောင်မောင်၊ ဘွန်ယောင်း၊ မောင်ဖိုးသာနှင့် တောလူဆိုသော သူစွန့်စားလေးဦးသည် မြန်မာပြည်၏ မြောက်ဘက်စွန်းကျသော တောအုပ်ကြီးတစ်ခုအတွင်းမှ အိန္ဒိယပြည်သို့ဖြတ်ထွက်ရန် ခရီးနှင်နေ ကြပြီဖြစ်၏။ ၎င်းတို့၏အစီအစဉ်မှာ နီပေါပြည်မြောက်ပိုင်းသို့ရောက် အောင်သွားပြီးလျှင် ဟီးမလီးယားခေါ် ဟိမဝန္တာတောင်စွယ်တစ်ခုကို ဆက်ရန်ဖြစ်၏။ ထိုတောင်စွယ်တွင် အချိန်ယူ၍နေပြီးနောက် ဟိုက်ဒရာ ဆိုသောနေရာသို့ဆင်းကာ ရတနာသိုက်ကိုရှာဖွေရန်ဖြစ်၏။ ၎င်းတို့ သည် တရွေ့ရွေ့ခရီးသွားနေကြလေ၏။ စနေမောင်မောင်သည် သံလိုက် အိမ်မြှောင်နှင့် မြေပုံကို အသုံးပြုကာ တောကြီးမျက်မည်းအား ဖြတ်ထွက်ရန် ခေါင်းဆောင်ခဲ့လေ၏။

သူတို့သည် တောအုပ်ကိုဖြတ်ပြီး နောက်မြောက်ဘက်သို့ ဆန်တက်ခဲ့ရာ အရှေ့နှင့်အနောက်တန့်လန့်ဖြတ်၍ စီးနေသော ဗြဟ္မပုတ္တရမြစ်ဆီသို့ရောက်ခဲ့ကြ၏။ ထိုမှတစ်ဖန် အရှေ့မြောက်ဘက်သို့ ဆက်ခဲ့ကြရာ ဆူတန်နယ်သို့ရောက်လေ၏။ ဆူတန်နယ်ကျော်လွန် လျှင် ဟီးမလီးယားတောင်ခြေ၏အစပ်သို့ ရောက်သွားကြလေ၏။ တောင်ခြေမှာ တောအုပ်တောင်းလှ၏။ ပင်စည်ပင်စောက်ရှိသော ပင်များနှင့် ပြွမ်းတီးသကဲ့သို့ နွယ်ပင်နှင့် ချုံများလည်း လွန်စွာပေါ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြောက်မြားလှစွာသောတောပန်းတို့သည်လည်း ပွင့်ကြကုန်၏ ရာသီဥတုမှာလည်း နေ၍ကောင်းရုံသာအေး၏။ လူစွန့်စားကြ လေးဦးသည် ထိုတောအုပ်ကြီးကို တရွေ့ရွေ့ဖြတ်ကြလေ၏ တောအုပ်၏အစပ်တွင် နီပေါရွာများကို တွေ့ရ၏။ အစာရိက္ခာအတွက် ထိုရွာများတွင် သွားရောက်၍ဝယ်ယူကာ တောအုပ်ကိုဖြတ်ကြ၏ တစ်ခါတစ်ရံ၌မူ တောအတွင်း၌ နီပေါအစိုးရ၏ သစ်တောဘ တောအုပ်၊ တောခေါင်းများနှင့်တကွ သစ်ခုတ်သမားအဖွဲ့ကိုတွေ့ ရလေ၏။ စနေမောင်မောင်သည် နီပေါစကားကို ကျွမ်းကျင်စွာ ပြောတတ်သည့်အားလျော်စွာ ထိုသစ်တောအဖွဲ့နှင့်တွေ့သော်လည်း အခက်အခဲ မရှိလှပါ။

ငင်းတို့သည် တရွေ့ရွေ့ဖြတ်ခဲ့ကြရာ တစ်နေ့တွင် စမ်းချောင်း တစ်ခုအနီးသို့ ရောက်ကြလေ၏။ ထိုနေရာ၌ ပြန့်ပြူးသောမြေ တစ်ခုရှိရာ လေးဦးသား စခန်းချခဲ့ကြလေ၏။ ထိုသို့စခန်းချစဉ်အတွ မောင်ဖိုးသာက ချက်ပြုတ်သောအလုပ်ကိုလုပ်ရ၏၊ တောလှ ထင်းနှင့်ရေကို သယ်ဆောင်ရ၏၊ ဘွန်ဟောင်းကမူ ခြောက်လုံးပြူး တစ်လက်နှင့် ကင်းစောင့်ရ၏။ စနေမောင်မောင်ကမူ ရတနာသို့ မြေပုံနှစ်ခုကို ချ၍ ပဟေဠိဖော်သကဲ့သို့ စဉ်းစားနေ၏။ ထမင်း ချိန်သို့ ရောက်သောအခါ၌ မောင်ဖိုးသာနှင့် ဘွန်ဟောင်းသည် ကင်း ကြလေ၏။ မောင်ဖိုးသာသည် ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံးပေါ်တက် ကင်းစောင့်နေ၏။ ကျန်လူသုံးဦးမှာမူ နံနက်စာစားသောက်ကြလေ၏ မောင်ဖိုးသာသည် ကျောက်တုံးပေါ်တွင် အစပထမ၌ သေနတ်ကိုကိုင်

င်းစောင့်နေသော်လည်း အနည်းငယ်အေးလှသဖြင့် ငိုက်မျဉ်းလာသည် ဖြစ်ရာ ထိုကျောက်တုံးပေါ်၌ပင် ပက်လက်လှန်ချလိုက်လေ၏။ ထိုသို့ ပက်လက်လှန်ချလိုက်သည့် တစ်ခဏ၌ပင် အိပ်ပျော်သွား၏။ ထိုသို့ အိပ်ပျော်သွားစဉ်၌ပင် နီပေါနယ်စပ်စောင့် ပုလိပ်တစ်ဦးသည် မောင်ဖိုးသာ၏သေနတ်ကို ဆွဲယူလိုက်ပြီး ရိုင်ဖယ်သေနတ်နှင့် မောင်ဖိုးသာ၏ရင်ဝသို့ ထောက်ထားလိုက်၏။ ထို့အတူ ထမင်းစား နေသော စနေမောင်မောင်တို့လူစုကို နယ်စပ်စောင့် ပုလိပ်တပ်ဖွဲ့သည် သေနတ်ဖြင့် ချိန်လိုက်ပြီဖြစ်၏။ ထို့နောက် ဖမ်းဆီးလိုက်ကြလေ၏။ ဘွန်ဟောင်းသည် မောင်ဖိုးသာအား. .

'မင်း အိပ်ပျော်သွားတယ်မဟုတ်လား။ မင်းဟာ တင်းသမား ဖြစ်ပြီး အိပ်လို့ အခုလိုဖြစ်ရတာ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ စနေမောင်မောင်သည် ထိုနယ်စောင့် ပုလိပ်ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော ပုလိပ်ကို နီပေါစကားဖြင့် ပြောသော်လည်း ထိုခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူက အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားဖြင့်သာ အောက်ပါ အဓိပ္ပာယ်ရသောစကားကို ပြန်ပြောလေ၏။

'ခင်ဗျားတို့ သစ်ခိုးထုတ်မယ့်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်လေးယောက် ဒီတောထဲကို ရောက်နေပြီဆိုတာ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့သတင်းပေးချက် အရ ကျုပ်တို့ဒီမှာလာ စောင့်နေတာ နှစ်ရက်တောင်ရှိပြီ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က. .

'အဲဒီမိန်းမဟာ ဘာဘာရာဆိုတာမှ ထုတ်ရဲ့လား'

ဟု မေးလိုက်ရာ ထိုနယ်စပ်စောင့်ပုလိပ်အရာရှိက. .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ခင်ဗျားတို့ကို ဖမ်းမိတာနဲ့ သစ်တောဘက်က အဲဒီမိန်းမ[illegible] ဆုငွေပေးလိမ့်မယ်၊ သူက ဆုငွေမယူဘူးလို့ငြင်းနေတယ်၊ သူလိုချင်တာ[illegible] သစ်တောထဲ ပေါက်နေတဲ့ အလွန်ဆန်းတဲ့ အပင်တစ်မျိုးတဲ့၊ အဲ[illegible] ခွင့်တောင်းနေတယ်၊ သူရှာနေတာက အပင်သေးသေးပါပဲ၊ ဒါပေ[illegible] ဒီတောအုပ်ကြီးထဲမှာ မရှိဘူး၊ ဟိုက်ဒရာဆိုတဲ့ရွာလေးရဲ့ မြောက်ပိုင်း မှာရှိတယ်၊ ဒီတောအုပ်ကထွက်နေတဲ့ အစွယ်လေးတစ်ခုမှာ ရှိနိုင် တယ်တဲ့'

ဟုပြောလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က. .

'တဲ. . ဘွန်ဟောင်းရေ၊ ဘာဘာရာဆိုတဲ့ ကမြားမအကြောင်း သိပြီလား၊ ကျုပ်တို့တော့ အချုပ်ထဲမှာ ဘယ်လောက်ကြာဦးမယ[illegible] မသိနိုင်ဘူး၊ သူက ကျုပ်တို့ ဒီလမ်းကလာမယ်ဆိုတာ ခန့်မှန်းနိုင်တယ်၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ကို ထောင်ချောက်ထဲရောက်အောင် ပို့လိုက်တာ[illegible] သူတတော့ သစ်ပင်ကိုရှာမယ်ဆိုပြီး ရတနာသိုက်ရှာဖို့ ကြံပမ်းနေ[illegible]'

ဟု ပြောလိုက်စဉ်၌ပင် နယ်စပ်စောင့်ပုလိပ်အရာရှိသည် စနေမောင်မောင်၏ လက်နှစ်ဖက်ကို 'ဂျောက်' ခနဲ လက်ထိတ်ခတ် လိုက်လေတော့သတည်း။

○ ○ ○

အခန်း (၁၇)

တောကြီးမျက်မည်းထဲ၌

စနေမောင်မောင်တို့လူစုသည် နယ်စပ်အချုပ်ခန်းသို့ ရောက် [illegible]ကြလေတော့၏။ ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း နယ်စပ်စောင့်ပုလိပ် [illegible]ဦးက ရင်းတို့ထမင်းစားရန်အတွက် ကြေးရွှင်ဗန်း တစ်ချပ်စီပေး [illegible] ကြေးသောက်ရေခွက်တစ်ခွက်စီပေး၏။

'ဘွန်ဟောင်း. . . အချုပ်ထဲမှာ ဘယ်လိုနေရမယ်ဆိုတာ [illegible]င်ဖိုးသာကို သင်ပြပေးလိုက်'

ဟုပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ဘွန်ဟောင်းက မောင်ဖိုးသာ [illegible]း. .

'မောင်ဖိုးသာရေ. . . ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့ပဲ အချုပ်ခံရခံရ [illegible]ချုပ်ထဲကိုရောက်တာနဲ့ မင်းအနေနဲ့သိထားဖို့က ကျန်းမာရေးဟာ [illegible]ရေးကြီးဆုံးပဲ၊ အဲဒီလိုအချိန်မှာ ဝရုမစိုက်ရင် အချုပ်ထဲက [illegible]တ်ပေးရင်တောင် လူဟာ ချည့်ပြီး လမ်းမလျှောက်နိုင် ဖြစ်တတ်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒါကြောင့် နေ့စဉ်နေ့တိုင်းကျန်းမာရေး လေ့ကျင့်ခန်းတွေလုပ်ရ
ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာလည်း ငါသင်ပေးမယ်။ ပြီးတော့ ရောဂါ
ဆိုတာများသောအားဖြင့် ပါးစပ်ပေါက်ကဝင်လေ့ရှိတယ် မဟုတ်
ဒါကြောင့် အစားကို ပြည့်နှင့်အောင်မစားရဘူး။ တစ်နပ်တည်း
ရမယ်။ ရေကိုတော့ များများသောက်ပေးရမယ်။ ပြီးတော့
အချိန်မှာ ပညာတစ်ခုခု သင်ချင်သင်၊ မသင်ချင်ရင် စိတ်တည်ငြိမ်
သမထတစ်ခုခုလုပ်နေရမယ်။ အားတဲ့အချိန်မှာ ကိုယ့်ကိုစော
အစောင့်ရဲ့ ဝါသနာတွေ၊ အကျင့်တွေကို လေ့လာရမယ်။ ပြီး
နီးနီးကြားကြားနေဖို့ဆိုတာ ခက်တယ်မဟုတ်လား။ အဲဒီတော့
အခါ နှစ်ယောက်ကပ်အိပ်ပြီး တစ်ယောက်ကနိုးနေရမယ်။ ကင်းစော
အိပ်ရမယ်။ ဘယ်လို လွတ်မြောက်အောင် လုပ်ရမလဲဆိုတာ
တို့တာဝန်မဟုတ်ဘူး။ တို့ဆရာကြီး စနေမောင်မောင် ကြည့်လုပ်လိမ့်

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက. .

'ကျန်းမာရေးလေ့ကျင့်ခန်းကို ဘယ်လိုလုပ်ရမှာတုံး။ ကျ
ပြောပါဦး'

ဟုဆိုသဖြင့် ဘွန်ဟောင်းက မောင်ဖိုးသာအား. .

'ကျန်းမာရေးလေ့ကျင့်ခန်းနည်းတွေ အများကြီးရှိတယ်။
ဘယ်သူလုပ်ထားတဲ့နည်းတွေလဲဆိုတော့ ဟိုးရှေးရှေးက 'ဦးဖော
ဆိုတဲ့ ဆရာသခင်လုပ်ထားတာ၊ အဲဒီ လေ့ကျင့်ခန်းတွေ
လေ့ကျင့်ခန်းတစ်ခုကိုလုပ်ရင် လုံလောက်ပါပြီ။ အဲဒီလေ့ကျင့်
အင်္ဂလိပ်လို 'ဘီးစီးဝမ်ယု'၊ မြန်မာလိုဆိုရ အလွန်အလုပ်ရှုပ်တဲ့

ဆိုတဲ့ လေ့ကျင့်ခန်းပဲ။ ပထမဦးဆုံး လက်ကို ကျောင်းကောင်းလွှဲပြီး
ရပ်နေတဲ့နေရာကနေ ရှေ့ဆယ်လှမ်းလောက် လမ်းလျှောက်ရမယ်။
အဲဒါကဘာလဲဆိုတော့ ဝမ်ယုအလုပ်ကိုသွားတာ။ ပြီးရင် လက်ကိုလွှဲပြီး
ရပ်နေရာ ပြန်လျှောက်လာရမယ်။ အဲဒါကဘာလဲဆိုတော့ ဝမ်ယု
အလုပ်က ပြန်လာတာ။ ပြီးတော့ လက်နှစ်ဖက်ကိုရုပြီး ဖြည်းဖြည်းချင်း
ဆန့်ထုတ်ရမယ်။ အဲဒါက ဘာလဲဆိုတော့ ဝမ်ယုဟာ သူနေတဲ့
အိမ်လေးရဲ့ တံခါးကိုဖွင့်လိုက်တာ။ အဲဒီအခါမှာ ဝမ်ယုဟာ တဲရဲ့ ပြတင်း
ပေါက်က လရောင်ဟာ တဲထဲကိုဝင်ရမလားလို့ စိတ်ဆိုးသွားတယ်။
အဲဒါကြောင့် လရောင်ကို တဲထဲကနှင်ထုတ်မယ်ဆိုပြီး ခြေထောက်ကို
ကားပြီး လက်နှစ်ချောင်းကို ကြမ်းပြင်ထိရောက်အောင် ဆန့်ထုတ်ပြီး
တော့ ဒီလက်နှစ်ဖက်ကို လှမ်းထောက်ပြီး နောက်ကိုအတက်ကိုလွှင့်ပစ်လိုက်
တယ်။ အဲဒီလိုလွှင့်ပစ်ပြီးတဲ့အခါမှာ နောက်မှာ သူခိုးကရောက်နေ
တော့ သူခိုးကိုလှည့်ကုတ်လိုက်တာဖြစ်တယ်။ လက်နှစ်ဖက်ကို တအား
ဆွဲလိုက်တာ၊ ဒါပေမဲ့ သူထင်သလို သူခိုးမဟုတ်ဘူး။ ကျားတစ်ကောင်
ဝင်နေတာကိုသိရလို့ လေးကိုယူပြီး ကျားကိုလှမ်းပစ်လိုက်တဲ့ပုံကို ယူပြီး
လက်တွေကို အဲဒီပုံသဏ္ဌာန်အတိုင်းလုပ်ရမယ်။ ကျားထွက်ပြေးလို့
ဝမ်ယုအိမ်မှာ ဆူဆူညံညံဖြစ်နေလို့ ရွာလူကြီးလာတယ်။ ဝမ်ယုက
ရွာလူကြီးကို တွန်းထုတ်လိုက်တဲ့ သဏ္ဌာန်လုပ်တယ်။ အဲဒီအခါမှာ
ရွာလူကြီးက စိတ်ဆိုးပြီး ပြန်ထွက်သွားတယ်။ အဲဒီအတွက်မှာ ခြေလှမ်း
ကျယ်လှမ်းလှမ်းရတယ်။ ရွာလူကြီးအိမ်ကိုရောက်တော့ အိမ်ကို မမြင်
ဘူး။ စပါးပုံကြီးကွယ်နေတော့ စပါးပုံကြီးကိုဝမ်ယုက လက်မှုန်ချောင်းနဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရိုက်ချပြီး ခွဲပစ်လိုက်တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ရွာလူကြီးက ဝမ်
တောင်းပန်တာကို လက်မခံဘူး။ အဲဒါကြောင့် ရွာလူကြီးနဲ့ ဝမ်ယု
ရန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်ကြတယ်။ အဲဒါကို သိကြားမင်းရဲ့ မိန်း
ကောင်းကင်ကနေပြီး ပြတင်းပေါက်ဖွင့်ပြီး ငုံ့ကြည့်တယ်။ အဲဒီ
သိကြားမင်းမိန်းမစိတ်ဆိုးမှာစိုးလို့ လက်ထဲမှာ မက်မန်းသီးအ
ထည့်ပြီး ဝမ်ယုက သိကြားမင်းမိန်းမကို လက်ဆောင်ပေး
အဲဒီအတွက် လက်နှစ်ဖက်ကိုပူးပြီးတန်တော့သလို အပေါ်ကို တွ
တယ်။ အဲဒီအကွက်ပဲ။ ပြီးတော့ ဝမ်ယုက အိမ်ကို ပြန်လာ
အဲဒါဟာ ခြေလှမ်းဆယ်လှမ်းလျှောက်ရမယ်။ အိမ်ပြန်လ
အိပ်မယ်လို့လုပ်တုန်း မြွေဟောက်တစ်ကောင် ထုတ်တန်းက ဆ
တယ်။ အဲဒီတော့ လက်နှစ်ဖက်ကို ထုတ်တန်းပေါ်ပင့်တင်ပြီး လ
ဖက်နဲ့ မြွေဟောက်ကိုပစ်လိုက်ရတယ်။ အဲဒီမှာ ဝမ်ယုအိပ်လို့
တော့ဘူး။ အိပ်လို့မပျော်မယ့်အတူတူ ဝမ်ယုဟာတဲရှေ့မှာ တံမြက်
လှည်းမယ်ဆိုပြီး ထွက်လှည်းတယ်။ တံမြက်စည်း လှည်းတာက
နှိုးမိုးမဟုတ်ဘူး။ ခုတ်ခုတ်ပြီး လှည်းတာ။ အဲဒီတံမြက်စည်းလှ
နည်းဟာ ရန်သူတစ်ယောက်ကို ရှင်းတဲ့ 'ခံမင်း' ရဲ့ တံမြက်စည်း
ဗျူဟာပဲ။ အဲဒီလို တံမြက်စည်းလှည်းပေမယ့် ဖုန်ဟာထ
ရောက်လာတယ်ဆိုတာ ဝမ်ယုသိတယ်။ အဲဒါဟာ ဝမ်မေ့ တော
ကြီးကြောင့်ပဲ။ အဲဒါကြောင့် ဝမ်ယုဟာ ဝမ်မေ့ တောင်ကုန်
ရေထဲတွန်းချတယ်။ ဒူးတွေပြီး လက်နှစ်ဖက်ဖြန့်ပြီး ရှေ့ဆ
လိုက်တာပေါ့။ အဲဒီ ကျန်းမာရေးလေ့ကျင့်ခန်းမှာသာ မဟုတ်

ရုတ်သိုင်းကွက်မှာ ဖွတ်ရှင်းသာမောင်တိန်းဆိုတာ ဒီအကွက်ပဲ။
တောင်ကြီးတစ်ခုလုံး ယန်စီမြစ်ထဲတွန်းချလိုက်တဲ့အတွက် ကောင်းကင်
တစ်ခုလုံး ရွှံ့ဗွက်တွေနဲ့စင်သွားတယ်။ အဲဒီတော့ ဝမ်ယုဟာ
ကောင်းကင်ပေါ်က ရွှံ့ဗွက်တွေကို သန့်ရှင်းပေးရတယ်။ အဲဒီတော့
လက်နှစ်ဖက်ကို လက်ဝါးဖြန့်ပြီး ကောင်းကင်ကိုဆန့်ပြီး လှုပ်ပေးရတယ်။
အဲဒါကို တရုတ်သိုင်းမှာ ဝိန်းတင်သည်ကလောက်ဆိုတာပဲ။ အဲဒီ
အစီအစဉ်အတိုင်း ကျန်းမာရေးလေ့ကျင့်ခန်းကို တစ်နေ့နှစ်ကြိမ်
လုပ်ရမယ်'

ဟုပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက. .

'ခင်ဗျား အခုပြောတဲ့ ကျန်းမာရေးလေ့ကျင့်ခန်းဟာ ကျန်းမာ
လား၊ မမာမလားတော့ မသိဘူး။ ဒါပေမဲ့အတော့်ကို ရယ်စရာ
ကောင်းတယ်ဗျ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက. .

'ရယ်စရာလို့ မအောက်မေ့နဲ့ ငါ့လူ။ လေ့ကျင့်ခန်း အစီအစဉ်
တွေကို မှတ်မိအောင် ဇာတ်လမ်းလုပ်ထားတာတွ။ အဲဒီအတိုင်း
လုပ်ရမယ်။ ဟောဒီမှာကြည့်'

ဟုဆိုကာ ဘွန်ဟောင်းသည် လေ့ကျင့်ခန်း အစီအစဉ်
တစ်ခုလုံးအား တဖြည်းဖြည်းချင်းလုပ်ပြလေ၏။ မောင်ဖိုးသာလည်း
လိုက်၍လုပ်လေ၏။ အစပထမတွင် မောင်ဖိုးသာသည် အချိုးမကျ
သကဲ့သို့ရှိ၏။ သို့ရာတွင် ဘွန်ဟောင်းက အချိုးကျစေရန်အတွက်
တစ်ခုတစ်ခုတ် ပြသပေး၏။ ပြင်စရာရှိသည်ကို ပြင်ပေး၏။ ထို့ကြောင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်ဖိုးသာလည်း ညနေပိုင်းသို့ ရောက်သောအခါ လေ့ကျင့်ခန်း... ပိုကျကျ လုပ်တတ်သွားလေတော့၏။

ညနေပိုင်းသို့ရောက်လျှင်အချုပ်စောင့်သည် စနေမောင်... တို့ သုံးဦးအား ချာပါတီနှင့် ပဲဟင်းများလာ၍ပေး၏။ သို့... စနေမောင်မောင်က . .

'ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးစလုံး ညစာစားခြင်းကို ရှောင်ကျဉ်ထား...

ဟု ပြောလိုက်ရာ အချုပ်စောင့်က . .

'တောင်းဆို'

ဟုပြောကာ ချာပါတီနှင့်ဟင်းများကို ပြန်၍သိမ်းသွား... ညအိပ်သောအခါ၌ တင်းချိန်ကို သုံးပိုင်းပိုင်းပြီးလျှင် တစ်... တစ်လဲစောင့်ရလေ၏။ စနေမောင်မောင် စောင့်သောအလှည့်... မောင်မောင်သည် ဂါထာတစ်ပုဒ် အဆက်မပြတ်ရွတ်လျက်စောင့်... စနေမောင်မောင်ရွတ်ဆိုသောဂါထာမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်...

နမောတဿ ဘဂဝတော၊

တဿ ဘဂဝတော နမော၊

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဘဂဝါ၊

ဘဂဝန္တံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

နမောတဿ အရဟတော၊

တဿ အရဟတော နမော၊

သော အရဟံ ဣတိပိ အရဟံ၊

အရဟန္တံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

နမောတဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊

တဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ နမော၊

သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

နံနက်မိုးလင်းသောအခါ၌ အချုပ်ခန်းစောင့်သည် ၎င်းတို့အား ...နှင့် အာလူးဟင်းပေးလေ၏။ ၎င်းတို့သုံးဦးသည် နံပြားနှင့် ...လူးဟင်းကို စားသောက်ကြလေ၏။ စကားစမြည်ပြောကြလေ၏။ ...င်ဖိုးသာက . .

'ဆရာကြီး . . ညက ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို သုံးနာရီလောက်ကြာ ...င်ရွတ်နေတယ်၊ အဲဒီဂါထာက ဘာဂါထာလဲ'

ဟု မေးလေ၏။ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က . .

'ဒီဂါထာက သိပ်ပြီး အစိုးတန်တယ်၊ နေသိဒ္ဓိပေါက်နေတဲ့ ...ကြီးဦးခန့် မပြတ်ရွတ်ဆိုတဲ့ဂါထာ'

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ဘွန်ပေါင်းက . .

'ဆရာကြီးရွတ်တယ်ဆိုတော့ ဒီဂါထာဟာ တော်တော်ထူး... ကျွန်တော်လည်း ကျက်ထားဦးမယ်'

ဟုဆိုကာ စနေမောင်မောင်၌ မှတ်တိုက်သင်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်ဖိုးသာကလည်း လိုက်၍သင်လေ၏။ စနေမောင်
သည် ၎င်းတို့နှစ်ဦး ဂါထာကိုအလွတ်ရသည်အထိ သင်ပြလေ
ထိုသို့သင်ပြပေးရင်း . .

'ရသေ့ကြီးဦးခန့်ဟာ သတ္တဝါတွေကို မေ
ဒီဂါထာကို (၂၇)ခေါက် ရွတ်တယ်တဲ့၊ ရွတ်တဲ့အခါမှာလည်း
လင်ဗန်းတစ်ချပ်ချပြီး ရွတ်လေ့ရှိတယ်၊ တစ်ခေါက်ရွတ်ပြီး
တစ်ခါကြေးစည်ထုတယ်၊ တစ်ခေါက်ရွတ်ပြီးတိုင်း တောစော
တောင်စောင့်နတ်တွေကို မေတ္တာပို့တယ်၊ အဲဒီလိုရွတ်ပြီးလို့ မကြာ
ဗန်းထဲကို လှူဖွယ်ပစ္စည်းတွေ၊ ငွေတွေရောက်လာတော့
အဆိုရှိတယ်'

ဟုပြောလိုက်လျှင် ဘွန်ဟောင်းက . .

'ကျွန်တော်ကြားဖူးတာက ရသေ့ကြီးဟာ 'ဒိဝတပတိ' ဂါထာ
ရွတ်ပြီး ကြေးစည်ထုလိုက်ရင် ငွေတွေရောက်လာတယ်လို့ကြား

ဟု ပြောလိုက်လျှင် စနေမောင်မောင်က . .

'လူအတော်များများဟာ အဲဒီလိုပဲ ထင်ကြပါတယ်၊ တ
ရွတ်တာက ကျပ်အခု ခင်ဗျား တို့ကိုသင်ပေးတဲ့ဂါထာပါပဲ'

ဟုရှင်းပြလိုက်လေ၏။ ၎င်းတို့လူစုသည် အချပ်ခန်း၌
ကျော်ကျော်ခန့် နေထိုင်ခဲ့ကြပြီဖြစ်၏၊ ထိုသို့နေထိုင်ခဲ့ကြ
စနေမောင်မောင်နှင့် အချပ်ခန်း စောင့်ငါးဦးသည် လွန်စွာရင်းနှီး
ဖြစ်၏၊ ထိုငါးဦးအနက် တစ်ဦးမှာ ထမင်းစားပြီးလျှင်ငိုက်လေ့
ကျန်တစ်ဦးမှာ ထမင်းစားပြီးလျှင် သီချင်းအော်၍ဆိုလေ့ရှိ၏၊ ကျန်

ဦးမှာ ထမင်းစားပြီးလျှင် ငြိမ်ငြိမ်မနေဘဲ ထင်းခွဲခြင်း၊ တံမြက်စည်း
ည်းခြင်း၊ ရေခပ်ခြင်းပြုလေ့ပြုထရှိ၏၊ စနေမောင်မောင်သည်
ာင်ဖိုးသာအား စိတ်ဓာတ် မကျရန်၊ အစဉ်သဖြင့် ဖျတ်ဖျတ်
တ်လတ်ရှိနေရန် ပြောလေ့ရှိ၏၊ သို့ရာတွင် မောင်ဖိုးသာ၏ ကိုယ်
နှင့် နေပုံထိုင်ပုံမှာ လွန်စွာလေးလံသည်ဖြစ်ရာ ဘွန်ဟောင်းက
သင်ပြပေးထားသော လေ့ကျင့်ခန်းကိုတစ်နေ့နှစ်ကြိမ်မှ လေးကြိမ်သို့
းမြှင့်၍ လေ့ကျင့်ခိုင်း၏၊ မောင်ဖိုးသာလည်း ဘီးစီးဝမ်ယု
ကျင့်ခန်းကို တနင်္ဂနွေနှစ်ပတ်ခန့်လုပ်လိုက်ရာ လွန်စွာ ပေါ့ပါးသော
ဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလေတော့၏၊

ထိုအခါ၌ စနေမောင်မောင်က . .

'ဘွန်ဟောင်းရေ . . . မောင်ဖိုးသာကို စိတ်ငြိမ်အောင်ထိုင်တဲ့
း်လေးဘာလေး သင်ပေးလိုက်ပါဦး'

ဟု ပြောသဖြင့် ဘွန်ဟောင်းသည် မောင်ဖိုးသာအား
ပလ္လင်ချိတ်၍ ခြေဖဝါးနှစ်ဖက်ကိုပက်လက်လှန်၍ ထိုင်သောနည်းကို
င်တတ်စေရန် လေ့ကျင့်ပေးလေ၏၊ အကြောများတင်းနေသဖြင့်
ရက်မျှလေ့ကျင့်မှထိုင်နိုင်လေ၏။ထိုင်နိုင်သောအခါ ဘွန်ဟောင်းက . .

'မင်း ထိုင်တော့ထိုင်တတ်သွားပြီ၊ ထိုင်ပြီး မျက်စိကို ရှေ့နှစ်
တောင်လောက်ကို လှမ်းကြည့်ထား၊ မျက်စိ အလွန်ပြူးတာလည်း
တ်ဘူး၊ မျက်စိမှိတ်ထားတာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ဖွင့်တယ်ဆိုရုံလေး
ထားရမယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက . .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဖွင့်ပြီး ကြည့်နေရမှာလား'

ဟုမေးလေ၏။ ထိုအခါ ဘွန်ပေါင်းက. .

'ငါပြောတဲ့အထဲမှာ ဖွင့်ထားရမယ်ပဲ ပါတယ်ကွ၊ ကြည့်နေ ရမယ်လို့မပါဘူး'

ဟုပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက. .

'မျက်စိပွင့်နေမှတော့ မကြည့်လည်း မြင်နေမှာပေါ့'

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ဘွန်ပေါင်းက. .

'မင်းကိုငါပြောတာက ဖွင့်ထားဖို့ပဲပါတယ်၊ မကြည့်ဘဲ မြင်နေ ရင်လည်း မတတ်နိုင်ဘူး၊ မင်းကြည့်တာမှမဟုတ်ဘဲ၊ မြင်ချင် မြင်ပါစေ'

ဟု ပြောလေ၏။ မောင်ဖိုးသာသည် မျက်မှောင်ကြုတ်သွား...

'ပြီးတော့ ကျုပ်က ဘာကိုမှတ်နေရမှာလဲ'

ဟုမေးလျှင် ဘွန်ပေါင်းက. .

'ဘာကိုမှလည်း မမှတ်ရဘူး၊ ဘာကိုမှလည်း မလုပ်ရဘူး ငြိမ်ငြိမ်လေးထိုင်နေရမယ်၊ အင်္ဂလိပ်လိုပြောရင် 'စစ်တင်းတွိုင်ရက်ထ်... ပြီးတော့ ဘာကိုမှလည်း မလုပ်ရဘူးဆိုတာက 'ဒူးရင်းနပ်သင်... အဲဒီတော့ မောင်ဖိုးသာရေ. . . ဘာမှမလုပ်ဘဲ ငြိမ်ငြိမ်လေးထိုင် နေတာကိုပဲ လိုချင်တယ်'

ဟုပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက. .

'စိတ်မကူးရဘူးလား'

ဟုပြန်၍မေးလေ၏။

'စိတ်ကူးတာက အလုပ်ပဲကွ၊ ဘာမှမလုပ်ရဘူးဆိုတော့ ...စ်လည်းမကူးရဘူးကွာ'

ဟု ဘွန်ပေါင်းကပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက. .

'စိတ်မကူးဘဲ သူ့အလိုလို စိတ်ထဲပေါ်လာရင်တော့ ဖျောက်ပစ် ...လား'

ဟုမေးသေး၏။

'ဖျောက်ပစ်တယ်ဆိုတာ အလုပ်တစ်ခုပဲ မဟုတ်လား၊ အဲဒီလို ...ည်း ဖျောက်မပစ်ရဘူး၊ ဒီမှာ မောင်ဖိုးသာ၊ ပါးစပ်နဲ့ ရှင်းပြရတာ ...ပ်တယ်ကွ၊ မင်းဟာမင်း ထိုင်ကြည့်ပါ၊ ငြိမ်ငြိမ်လေးထိုင်ပြီး ...မှမလုပ်ပါနဲ့'

ဟုပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာသည် တင်ပလ္လင်ခွေ၍ ထိုင် ...ည့်လေ၏၊ အတော်အတန်ကြာသောအခါ၌ မောင်ဖိုးသာက. .

'ဒီမှာ ကိုဘွန်ပေါင်း. . ၊ ခြေသလုံးနှစ်ဖက်ထပ်ပြီးထားတာ ...ီနေရာကအရမ်းနာတယ်ဗျ'

ဟုပြောလေ၏။

ထိုအခါ ဘွန်ပေါင်းက. .

'နာရင်တော့ ဖြုတ်ပြီး ခဏနားလိုက်၊ ပြီးရင် ပြန်ပြီးထိုင်မယ်၊ ...ု မင်းထိုင်တာ (၁၅) မိနစ်လောက်ပဲရှိတယ်၊ ဒီတစ်ခါမှာ မိနစ် ...ဝ) လောက်ထိုင်၊ ဟိုမှာ အဓောင့်တွေရဲ့ စားပွဲတင်နာရီလေးရှိတယ်၊ ...ာရီကြည့်ထားမယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ဆိုကာ မောင်ဖိုးသာအား နာသည်ဆိုလျှင် ဖြုတ်ခိုင်းလိုက်၏။ ပြီးလျှင် ပြန်၍ထိုင်ခိုင်းလိုက်၏။ ပြန်၍ ထိုင်ခိုင်းသောအချိန် တစ်မိနစ်ခန့် မသိမသာပို၍ ထိုင်ခိုင်း၏။ ဤသို့နှင့်ပင် မောင်ဖိုးသာသည် (၁၀)ရက်ခန့်ကြာသောအခါတွင် (၁)နာရီခန့် မနာမကျင်ဘဲ ထိုင်နိုင်သော အဖြစ်သို့ရောက်ရှိလေ၏။ ထိုအခါ၌ ဘွန်ပော်ဒင်းနှင့်မောင်ဖိုးသာ တို့သည် အတူတကွပူးတွဲ၍ ထိုင်ကြလေ၏။ မောင်ဖိုးသာလည်း ကောင်းစွာထိုင်နိုင်လာပြီဖြစ်၏။ သို့မဟုတ် ထိုင်တတ်သွားပြီဖြစ်၏။ ထိုအခါ၌ မောင်ဖိုးသာက. .

'အခုလိုထိုင်တာက ဘယ်လိုအကျိုးကျေးဇူးရှိမှာတုံး'

ဟုမေးရာ ဘွန်ပော်ဒင်းက မပြေမီ၌ပင် စနေမောင်မောင် က. .

'နံပါတ်တစ် - လေးလံနေတဲ့ မင်းရဲ့စိတ်တွေဟာပေါ့ပါးဖျတ်လတ် လာမယ်။

နံပါတ်နှစ် - ကြောင့်ကြနေတဲ့ မင်းရဲ့စိတ်တွေဟာ ကြောင့်ကြ တွေကနေ လွတ်မြောက်သွားလိမ့်မယ်။

နံပါတ်သုံး - ကိုယ့်ဆီကိုရောက်လာတဲ့ ဘေးဒုက္ခကိုတည်တည် မတ်မတ် ရင်ဆိုင်နိုင်လိမ့်မယ်။

နံပါတ်လေး - ဆောက်တည်ရာမရတဲ့စိတ်ဟာ လူကို အလျှော့ပေး ပေးတယ်။ အခုလိုထိုင်ပေးရင် ဆောက်တည်ရာ မရတဲ့ အဖြစ်မျိုး မဖြစ်တော့ဘူးပေါ့။

ဒါဟာ မင်းကို တရားထိုင်ခိုင်းတာမဟုတ်ဘူး။ လူ့ဘဝမှာ တတ်ထိုင်တတ်အောင် လေ့ကျင့်ပေးတာ။ တချို့လူတွေဟာ ဒုက္ခနဲ့ တွေ့လိုက်တာနဲ့ သွက်သွက်ခါသွားတယ်။ ဒုက္ခကို စေ့စေ့မကြည့်ရဲဘူး။ စေ့မတွေးရဲဘူး။ သိပ်ပြီး သတ္တိနည်းကြတာ။ ခုလိုလေ့ကျင့်ထားရင် ဆီရောက်လာမယ့် ဒုက္ခအကြောင်းကို စေ့စေ့တွေးရဲတယ်။ ဒုက္ခကို ခေါ်တဲ့သူဟာ သုခကိုလည်း စိန်ခေါ်တယ်။ တကယ်က လောကမှာ ခတို့ သုခတို့ဆိုတာက ခံယူတဲ့အပေါ်မှာ တည်ရှိနေတာ။ ပြီးတော့ ဘဝမှာ ဒုက္ခပယ်ပယ်နယ်နယ် မရောက်ဖူးတဲ့သူဟာ သုခကိုလည်း ပြည့်ဝဝမရနိုင်ဘူး'

ဟု ဝင်၍ရှင်းပြလေ၏။

ဤသို့နှင့်ပင် ၎င်းတို့သည် အချုပ်ခန်းတွင်း၌ နေထိုင်ခဲ့ကြလေ ။ တစ်ညတွင် စနေမောင်မောင်က ဘွန်ပော်ဒင်း နှင့် မောင်ဖိုးသာကို လိုက်၏။ ပြီးလျှင် အချုပ်ခန်း၏သစ်သားမျှော်တံကို ဖြုတ်လိုက်ပြီး င် လူတစ်ယောက်ဝင်သာရုံ အပေါက်မှ လျှို၍ထွက်ရန် အချက်ပြ က်လေ၏။ ၎င်းတို့နှစ်ဦး ထွက်ပြီးမှ စနေမောင်မောင်က ထွက်လေ ။ ပြီးနောက် ၎င်းက ဦးဆောင်၍ တောစပ်သို့ဝင်လေတော့၏။ တောစပ်အတွင်းသို့ ရောက်သောအခါ၌ လမှာထိန်ထိန်သာနေ၍ ခရီး တ်၍မသွားဘဲ မှောင်ရိပ်ခို၍နေလေ၏။ နံနက်မိုးလင်းခါနီးမှ ဆက်ကြလေ၏။ ရန်သူနှင့်ဝေးသောနေရာသို့ ရောက်သောအခါ၌ ဘွန်ပော်ဒင်းက. .

'ဆရာကြီး အဲဒီမျှော်တံကို ဘယ်အချိန်က ဖျက်ထားတာလဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု မေးလျှင် စနေမောင်မောင်က. .

'ကိုယ့်လူတို့နှစ်ယောက်အိပ်ပြီး ကျုပ်ကင်းစောင့်ရ
အချိန်တွေမှာ ယောဒီ ကျုပ်ဇာတ်ယူလာတဲ့မောင်းချားအသေး
လေးနဲ့ ကျုပ်စိတ်ရှည်လက်ရှည် လိုးထားရတာ၊ သီချင်းဆိုဝါသနာပါ
အစောင့်အလှည့်မှာ လိုးထားရတာ၊ ကျုပ်လိုးတဲ့ တဂျိဂျိအသံ
သီချင်းအော်ဆိုသံနဲ့ရောပြီး ဘာမှမကြားရဘူး၊ အအိပ်ကြီးတဲ့အ
အလှည့်ကျတဲ့အချိန်ကို စောင့်နေတာ၊ ဒီနေ့မှ သူအချုပ်ခန်းစောင့်
တယ်ကွ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက. .

'အခုလောက်ဆို အချုပ်မှာ ဘယ်လိုဖြစ်နေမလဲ မသိဘူး'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက. .

'အခုလောက်ဆိုရင် တို့ကိုစောင့်တဲ့ အစောင့်ဟာ အချုပ်ထဲ
တို့အစားဝင်နေပြီ၊ တို့ကိုမတွေ့ချင်း သူ့ကိုချုပ်ထားမှာပဲ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ မောင်ဖိုးသာလည်း ဘွန်ဟောင်း
စကားကို သဘောကျ၍ တခစ်ခစ်ရယ်နေလေ၏။ ထိုသို့ရယ် ပြီးနော
မောင်ဖိုးသာက. .

'ခု ဘယ်အချိန်ရှိပြီလဲမသိဘူး'

ဟုမေးလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က စားပွဲတင်နာရီ အဟောင်း
တစ်လုံးကို မောင်ဖိုးသာ၏ လက်သို့ ပေးလိုက်လေ၏။

မောင်ဖိုးသာက ထိုနာရီကိုကြည့် ပြီးနောက်. .

'ဒါ အချုပ်ခန်းက နာရီပဲ'

ဟု ပြောလေ၏၊ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က. .

'တောကြီးမျက်မည်းထဲမှာဆိုတော့ အချိန်သိဖို့ခက်တယ်ကွ၊
ဒါကြောင့် သူတို့နာရီကို ယူလာတာ၊ သံပတ်တော့ မှန်မှန်ပေးပေါ့၊
သံပတ်ရပ်လို့က ပြန်ပြီးတိုက်ဖို့ နာရီမရှိဘူးလေကွာ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထို့နောက် ၎င်းတို့သုံးဦးသည် တောအုပ်မှထွက်ကာ ရွာများ
အတွင်းသို့ဝင်၍ စားနပ်ရိက္ခာရှာဖွေကြလေ၏၊ ထိုသို့ရှာဖွေရာတွင်
ငွေကြေးမရှိသောကြောင့် လွန်စွာအခက်အခဲတွေ့လေ၏၊ ထို့ကြောင့်
ဘွန်ဟောင်းသည် ရွာတစ်ရွာအနီးသို့ဝင်ပြီးနောက် အစွန်ဆုံးရှိ
တဲတစ်လုံးကို မီးရှို့ပစ်လိုက်လေတော့၏၊ မီးလောင်သောကြောင့်
တစ်ရွာလုံးရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်နေခိုက် ကြက်ဥ၊ ထန်း ဝဲ စသည်များကို
လက်လှမ်းမီရာ ခွဲဝေယူ၍ ထွက်ခဲ့လေ၏။ ၎င်းတို့သည် ရသမျှရိက္ခာနှင့်
ဝင် ယင်းတောအုပ်ကို ဖြတ်ကြလေ၏၊ ဆရာကြီးစနေမောင်မောင်
သည် ခရီးလမ်းကိုတွက်ဆပြီးနောက် ဟိမဝန္တာ၏တောင်စွယ်တစ်ခု
သို့အရောက်တက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီးလျှင် ဘွန်တောင်းနှင့်
မောင်ဖိုးသာတို့အား အားပေးစကားပြောရင်း ထိုတောင်စွယ်ပေါ်သို့
ရောက်သည်အထိ သွားနေလေတော့သတည်း။

ဝ ဝ ဝ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

“အုန်း၊
သီး၊
လှည်း၊
ကြီး၊
တို့၊
များ၊
စီး”

အခန်း (၁၈)

အဂ္ဂိဝိဇ္ဇာသင်ယူခြင်း

စနေမောင်မောင်တို့သည် တောအုပ်ကိုကျော်ခဲ့ပြီးနောက် ဟိမဝန္တာ၏ တောင်စွယ်တစ်ခုသို့ ရောက်လေ၏၊ ထိုတောင်စွယ်သို့ ရောက်လျှင် အနီးဆုံးရှိ ကျောက်ဂူတစ်ခုသို့ ဝင်၍ခိုလှုံရလေ၏။ ထန်စွာနှင်းကျသောကြောင့် သွားရမည့်လမ်းလည်း ပျောက်နေလေ၏။ မောင်ဖိုးသာသည် အဖျားဝင်စပြုနေပြီဖြစ်၍ တဟင်းဟင်းညည်း၍ လိုက်လေ၏။ ဂူတွင်းသို့ရောက်သောအခါ၌ ဘွန်ဟောင်းက မီးဖိုပေး၏။ မီးဖို၏ဘေးတွင် မောင်ဖိုးသာ စောင်ခြုံ၍နေနိုင်စေရန် ဘွန်ဟောင်းက ခင်းပေး၏၊ မောင်ဖိုးသာသည် တစ်စထက်တစ်စ ပို၍ညည်းလာ၏။ ညည်းသံသည်လည်း ပို၍ပြင်းလာ၏။ ဘွန်ဟောင်းသည် ရေနွေးအိုး တည်၍ ရေနွေးပူပူကို မောင်ဖိုးသာအား တိုက်လေ၏၊ ထိုသို့ တိုက်ပြီးနောက် စနေမောင်မောင်ဘက်သို့လှည့်တာ..

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဒီမှာ ဆရာကြီး...၊ ရောဂါဆိုတာ ပိုးကြောင့်ဖြစ်
မဟုတ်လား။ အဲဒါကြောင့် အဲဒီပိုးသေအောင် ဆေးထိုးချင်ထိုး၊
မဟုတ် ဆေးသောက်ချင်သောက်ရမယ် မဟုတ်လား'

ဟုပြောလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က..

'ကျုပ်သင်ခဲ့ရတဲ့ဆေးပညာမှာတော့ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟ
တစ်ခုခုကြောင့် ရောဂါဖြစ်တယ် ဆိုထားတယ်ဗျ။ အခု မောင်ဖိုး
အဖျားတက်နေတာဟာ ကံကြောင့်၊ စိတ်ကြောင့် မဟုတ်
အာဟာရနဲ့ ဥတုကြောင့်ဖြစ်မယ်ထင်တယ်။ ကျုပ်တို့ တစ်လ
သောက်ခဲ့ရတဲ့ ရေတွေဟာ မသန့်ဘူးလေဗျာ။ ဒါကြောင့်
ရတာပေါ့။ ရာသီဥတုကလည်း ဖြင်းထန်တယ် မဟုတ်လား'

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ဘွန်ဟောင်းက..

'မောင်ဖိုးသာ နေမကောင်းဖြစ်နေရင် ကျွန်တော်တို့အလု
သိပ်ပြီး အနှောင့်အယှက်ဖြစ်လိမ့်မယ် ဆရာကြီး။ အဲဒါ ဘယ်
လုပ်မလဲ'

ဟု မေးလိုက်ရာ ဆရာကြီးစနေမောင်မောင်က..

'ဒီလိုပါ။ မောင်ဖိုးသာခန္ဓာကိုယ်မှာ အအေးဓာတ်များ
နေတာပါ။ အပူဓာတ်ဝင်သွားတာနဲ့ ဒုတ်တုတ်ထထိုင်မှာပါ'

ဟုပြောလိုက်လျှင် ဘွန်ဟောင်းက..

'အပူဓာတ်ရအောင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ အခုတော့
မီးဖိုနားမှာထားပြီး ရေနွေးတွေ တိုက်ထားတာပဲ'

ဟုပြောလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က..

'တဲ့..မောင်ဖိုးသာကို နှိုးလိုက်'

ဟုပြောသဖြင့် ဘွန်ဟောင်းလည်း မောင်ဖိုးသာကို လှုပ်၍
လိုက်လေ၏။ မောင်ဖိုးသာသည် မျက်လုံးဖွင့်၍ကြည့်၏။ ထိုအခါ
ရာကြီးစနေမောင်မောင်က..

'တဲ့..မောင်ဖိုးသာ၊ အသက်ကို ဟအားရှူသွင်းပြီး အောင့်
းလိုက်၊ ငါက ထုတ်လို့မပြောရင် မင်းမထုတ်နဲ့'

ဟုပြောလိုက်သဖြင့် မောင်ဖိုးသာလည်း ကြောက်ကြောက်ဖြင့်
ာင့်ထားရလေ၏။ အောင့်ထားရင်း မျက်လုံးများပြူးလာ၏၊
မ်နှာကြီး နီမြန်းလာ၏၊ မချိမဆံ့ဖြစ်လာ၏။ ထိုအခါကျမှပင် စနေ
င်မောင်က..

'ထုတ်တော့'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာလည်း 'ရှူး' ခနဲ မှုတ်ထုတ်
ာ်၏။ ထိုသို့ မှုတ်ထုတ်လိုက်သည့်တစ်ခဏ၌ပင် ၎င်း၏မျက်နှာ၌
သီးချွေးပေါက်များထွက်လာလေ၏။ ၎င်းလည်း အနည်းငယ်မော
က်သကဲ့သို့ဖြစ်သွားပြီး အမောပြေသည့်အခါ ဒုတ်တုတ်ထထိုင်၏။
သို့ထထိုင်ရင်း..

'ဘယ်လိုများဖြစ်သွားမှန်း မသိပါဘူး ဆရာကြီးရယ်၊ တစ်ခါ
ည်းများ အသက်ထွက်သွားမလား ထင်မိတယ်'

ဟု ညည်းညူရင်း အနီးရှိ ရေနွေးကြမ်းကို ကောက်၍
သောက်လိုက်လေ၏။ စနေမောင်မောင်သည် မောင်ဖိုးသာအား
ည့်ပြီးနောက်..

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'တော်ရုံတန်ရုံအဖျားကတော့ ဒီနည်းနဲ့ပျောက်တော့တာပဲ'

ဟုပြောလိုက်လေ၏။ ၎င်းတို့ သုံးဦးသည် ထိုကျောင်း အတွင်း၌ အနားယူပြီးနောက် ရတနာမြေပုံရှိရာသို့သွားရန် ကြလေတော့၏။ ထိုသို့စီစဉ်ရာတွင်အဓိကအချက်မှာ ထိုရတ သိုက်ရှိရာနေရာသို့ ဘာဘာရာတို့လူစုရောက်ရှိရန်ရှိ မရှိ စုံစမ်းရန်ဖြ ထို့ကြောင့် ရိက္ခာအပြည့်အစုံဖြင့် ဘွန်ဟောင်းအား သတင်းယူ စနေမောင်မောင်က လွှတ်လိုက်လေတော့၏။ ကျောက်ဂူထဲတွင် မောင်မောင်နှင့် မောင်ဖိုးသာ သာကျန်ရစ်ခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် မောင်ဖိုး သည် ချက်ပြုတ်သောလုပ်ငန်းကို တာဝန်ယူရလေ၏။ မောင်ဖိုးသာ ထမင်းချက်ရင်း . .

'အတော်ပဲ ဆရာကြီးရေ . . ။ ကိုဘွန်ဟောင်းကြီး မရှိ မှာ ပညာသင်ရဦးမယ်'

ဟု မောင်ဖိုးသာကပြောလိုက်လျှင် စနေမောင်မောင်က

'ဘွန်ဟောင်းရှိတော့ ဘာဖြစ်လို့တုံး'

ဟုမေးပြန်လျှင်မောင်ဖိုးသာက . .

'ဘာမှတော့မဖြစ်ပါဘူး ဆရာကြီးရယ်။ ဒီလူက လေ သိပ်ရှည်တာ၊ သူ့ဆီမှာသင်ရင် ဘာပညာမှတတ်မှာမဟုတ် ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူတတ်တာတွေ လျှောက်ပြောနေ ဘာမှတ်ရမှန်းမသိဘူး။ ကျွန်တော်တွေ့ဖူးတဲ့ တရုတ်ထဲမှာ အများဆုံး တရုတ်ပဲ'

ဟု ပြောလေ၏။

'နေစမ်းပါဦး ငါ့လူရာ၊ မင်းက ဘာပညာသင်ချင်တာလဲ'

ဟု စနေမောင်မောင်က မေးလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက . .

'အရေးအကြောင်းရှိရင် ဆရာကြီး တွက်တွက်နေတဲ့ ဟိုဟာ အင်္ဂလိပ်ဗွာဆိုလား၊ ဘာဆိုလား၊ အဲဒါ ကျွန်တော် သိပ်သဘော ကျတယ်၊ ကျွန်တော့်ကို သင်ပေးပါ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က . .

'သင်ပေးရတာပေါ့ ငါ့လူရယ်၊ ငါ့အတွက် အပန်းမကြီးပါဘူး။ ဗွာမှာက ဂြိုဟ်ခုနစ်လုံးပဲ ရှိတာကွ၊ မင်းကို စကားခုနစ်လုံးပဲ ပေးလိုက်ရင် မင်းတတ်ပါတယ်'

ဟုပြောလေ၏။ ထိုအခါ . .

'ဒီလောက်တောင် လွယ်သလား ဆရာကြီးရယ်'

ဟု မောင်ဖိုးသာက ပြန်၍ပြောရာ စနေမောင်မောင်က . .

'လွယ်တယ်လို့ ငါက ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ မခက်တဲ့ အကြောင်း ပြောတာပါ'

ဟု ပြန်၍ပြောလေ၏။ ထို့နောက် ၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် ထမင်း ကျက်သောအခါ၌ ထမင်းနှင့်အသားခြောက်များကို မြိန်ရှက်စွာ စားသောက်ကြလေ၏။ စားသောက်ပြီးသောအခါ၌ မောင်ဖိုးသာ သည် မီးဖိုအနီးတွင် ခေါင်းကလေးချ၍ ထမင်းလုံးစီရင်း အိပ်ပျော် လေ၏။ ထိုအခါ၌ စနေမောင်မောင်က ၎င်းအားနှိုးပြီးလျှင် . .

'အင်္ဂလိပ်ဗွာသင်မယ်ဆို . .။ ဘာလို့ အိပ်နေရတာလဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာလည်း ကြောက်ထ
လူးလဲကာ ထလေ၏။

'ဆရာကြီး မသင်သေးလို့ ခဏမှိန်းတာပါ'

ဟု မောင်ဖိုးသာက ပြောလိုက်လေ၏။

'မင်းမှိန်းတာကလည်း ဟောက်သံတွေထွက်နေပါ
ကဲ. . ကဲ. . ဟောဟိုကျောက်ခွက်ထဲကရေနဲ့ မျက်နှာသစ်လိုက်

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောလေ၏။ ထိုကြောင့် မောင်ဖိုး
သည်လည်း ကျောက်ခွက်ထဲမှရေဖြင့် မျက်နှာသစ်လိုက်ရာ အေး
လှသဖြင့် မျက်နှာတစ်ခုလုံးထူအမ်း၍ သွားလေ၏။ ထို့ပြေ
မောင်ဖိုးသာလည်း သူ၏လက်ဝါးတို့ မီးဖိုဖြင့် ကင်လိုက်၊ ထိုလက်
မျက်နှာဖြင့်အပ်လိုက် လုပ်နေရ၏။ ထို့နောက်မှ စနေမောင်
အနီးသို့လာပြီး ကျုံ့ကျုံ့ထိုင်လျက်. .

'အဆင်သင့်ဖြစ်ပါပြီဆရာကြီး'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က. .

'အင်္ဂဝိဇ္ဇာကို များသောအားဖြင့်ကတော့ မြန်မာဖြစ်
တွက်တဲ့ဆရာတွေဟာ တစ်နာရီခွဲယူကြလေ့ရှိတယ်ကွ။ တချို့က
တစ်ဆယ့်ရှစ်မိနစ်စီစိတ်ပြီးယူတာလည်း ရှိသေးတယ်။ ကျုပ်
ကတော့ တစ်နာရီယူတဲ့နည်းပဲ။ အဲဒီတစ်နာရီထဲမှာမှ လေးမိ
ထပ်ပြီးစိတ်ထားတဲ့နည်းလို့ ဆိုနိုင်တယ်ကွဲ့'

ဟု စကားစလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက. .

'နားလည်ပါပြီ ဆရာကြီး။ ဆရာကြီးနည်းကိုပဲ ပြောပြပါ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က. .

'နေ့တစ်နေ့ရဲ့အစကို ညသန်းခေါင်ကျော်ကနေ စရမယ်ကွ။
ဒါကွာ. . တနင်္ဂနွေနေ့ဆိုတာ စနေနေ့သန်းခေါင်ကျော်တာနဲ့ စပြီ
နာရီမှာ ဂြိုဟ်တစ်လုံးစီ ပြောင်းသွားတယ်လို့လည်း မှတ်ထားရမယ်။
ဂြိုဟ်တွေကလည်း သူ့အစီအစဉ်နဲ့သူ ပြောင်းသွားကြတယ်၊ ဘယ်လို
စီအစဉ်လဲဆိုတော့ လက်ာလေးတစ်ခုမှတ်ထား'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောလိုက်လေ၏။ ထို့အခါ
င်ဖိုးသာက. .

'ကောင်းပါပြီ ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်မှတ်ထားပါ့မယ်'

ဟု ပြန်၍ပြောလိုက်လေ၏။

'လင်္ကာက 'အုန်း၊ သီး၊ လှည်း၊ ကြီး၊ တို့၊ များ၊ စီး' ရယ်လို့
လုံးရှိတယ်ကွ။ 'အုန်း' ဆိုတဲ့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ပြီးရင် 'သီး' ဆိုတဲ့
ကြာဂြိုဟ်၊ 'သီး' ဆိုတဲ့ သောကြာဂြိုဟ်ပြီးရင် 'လှည်း' ဆိုတဲ့
တူးဂြိုဟ်၊ 'လှည်း' ဆိုတဲ့ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ပြီးရင် 'ကြီး' ဆိုတဲ့ တနင်္လာ
ပေါ့။ 'ကြီး' ဆိုတဲ့ တနင်္လာဂြိုဟ်ပြီးရင် 'တို့' ဆိုတဲ့ စနေဂြိုဟ်၊
ဆိုတဲ့ စနေဂြိုဟ်ပြီးရင် 'များ' ဆိုတဲ့ ကြာသပတေးဂြိုဟ်၊ 'များ'
တဲ့ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ပြီးရင် 'စီး'ဆိုတဲ့ အင်္ဂါဂြိုဟ်။ အဲဒီ
အစဉ်အတိုင်းပဲကွ။ 'စီး' ဆိုတဲ့ အင်္ဂါဂြိုဟ်ပြီးရင်တော့ 'အုန်း' ဆိုတဲ့
နင်္ဂနွေဂြိုဟ် ပြန်စပေါ့ကွာ။ အဲဒီအစီအစဉ်အတိုင်း လှည့်ပေတော့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက

'ကျွန်တော်ကြားဖူးတာ 'သူရဿ၊ သောကြာ၊ ဗုဒ္ဓ' ရယ် ကြားဖူးပါတယ် ဆရာကြီးရယ်'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် စနေမောင်မောင်က. .

'အဲဒါလည်း ဟုတ်ပါတယ်။ ဆိုရတာ ရှည်တာပေါ့ကွယ်။ သီး၊ လှည်း၊ ကြီး၊ တို့၊ များ၊ စီး' ဆိုတာလည်း မင်းပြောတဲ့ ' သောကြာ၊ ဗုဒ္ဓ' နဲ့ အတူတူပါပဲကွ'

ဟု ပြန်၍ပြောလိုက်လေ၏။

မောင်ဖိုးသာသည် စနေမောင်မောင်ပြောပြသော 'အုန်း လှည်း၊ ကြီး၊ တို့၊ များ၊ စီး' ဆိုသည့်လင်္ကာကို နှုတ်တိုက် ဆိမန်းမန်းသကဲ့သို့ ရွတ်ဆိုနေလေတော့၏။ ထို့ကြောင့် စနေ မောင်သည် ဆက်လက်၍ ပြောပြခြင်းမရှိဘဲ စောင့်၍နေလေ

တစ်အောင့်မျှကြာလျှင် မောင်ဖိုးသာက. .

'ပြောပါ ဆရာကြီး။ ကျွန်တော် နားထောင်နေပါတယ်'

ဟုပြောလိုက်မှာ စနေမောင်မောင်က. .

'ဥပမာတစ်ခုပြောမယ်၊ စနေနေ့ည သန်းခေါင်ကျော် တစ်နာရီအတွင်းမှာ တနင်္ဂနွေနေ့ကို အစပြုတယ်မဟုတ် အဲဒါကြောင့် အဲဒီအချိန်အခါဟာ တနင်္ဂနွေ အချိန်အခါပဲ၊ ဆိုတာနဲ့ပတ်သက်တယ်ကွာ။ တစ်နာရီကနေ နှစ်နာရီ အတွင်းမှာ 'သီး' ဆိုတဲ့ သောကြာအခါကို ရောက်သွားပြီပေါ့။ နှစ်နာရီ သုံးနာရီအခါဆိုရင်တော့ 'လှည်း' ဆိုတဲ့ ဗုဒ္ဓဟူးအခါကို ရောက်သွ

း်နာရီကနေလေးနာရီအခါ အတွင်းမှာတော့ 'ကြီး'ဆိုတဲ့ တနင်္လာ ခါ ရောက်သွားပြီ၊ လေးနာရီကနေ ငါးနာရီအခါအတွင်းမှာ 'တို့' ဆိုတဲ့ စနေအခါ ရောက်သွားပြီ၊ ငါးနာရီကနေ ခြောက်နာရီအတွင်းမှာ 'များ' ဆိုတဲ့ ကြာသပတေးအခါ ရောက်သွားပြီ၊ ခြောက်နာရီက ခုနစ် နာရီအတွင်းမှာ 'စီး' ဆိုတဲ့ အင်္ဂါအခါ ရောက်သွားပြီ၊ ခုနစ်နာရီက စ်နာရီအတွင်းမှာ 'အုန်း' ဆိုတဲ့ တနင်္ဂနွေအခါ ပြန်ရောက်သွားပြီ၊ ဒီအတိုင်းဆက်ပြီးတစ်နာရီတစ်လှည့်သွားလိုက်တာ ညဆယ့်နှစ်နာရီ ထိပေါ့ကွာ။ မင်းဟာမင်းလည်း လက်ချိုးပြီးရေတွက်ကြည့်ပါ။ တနင်္ဂနွေနေ့ ဆယ့်တစ်နာရီက ဆယ့်နှစ်နာရီဟာ 'လှည်း' ဆိုတဲ့ ဗုဒ္ဓဟူးအခါ ရောက်လိမ့်မယ်၊ အဲဒီအချိန်မှာ တနင်္ဂနွေနေ့ဟာ ကုန်ဆုံးသွားပြီ၊ ယ့်နှစ်နာရီကျော်တာနဲ့ တနင်္လာနေ့ဆိုတော့'ကြီး'ဆိုတဲ့ တနင်္လာ နေ စရတော့မယ် မဟုတ်လား'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာသည် လက်ချိုးရေတွက် ကြည့်လေ၏၊ ပြီးလျှင်. .

'ဟုတ်တယ် ဆရာကြီး'

ဟု ဝန်ခံလေ၏၊ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က. .

'အဲဒါကိုသဘောပေါက်ရင် တစ်နာရီကို တစ်ခါယူတဲ့ အင်္ဂဝိဇ္ဇာ ည်းကို သဘောပေါက်သွားပြီ၊ နောက်ထပ်ပြောစရာစကားလေး ည်းနည်းပဲ ကျန်တော့တယ်၊ ဘယ်အခါရောက်ရင် ဘယ်လို ဆရတယ်ဆိုတာ အရင်ပြောပြရဦးမယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်ဖိုးသာသည်. .

'ကောင်းပါပြီ ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော် အလွတ်ရအောင် ဆော့ ပါ့မယ်၊ ပြောသာပြောပါ'

ဟု ဆိုလေ၏။

ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က. .

'စကားခုနစ်ခွန်းပြောမယ်ဆိုတာ အခုစပြောမှာပဲ၊ ဒီ ခုနစ်ခွန်းကို သေသေချာချာနားထောင်ထား၊ အဲဒါကို မင်းသေသေ ချာတတ်ရင် အင်္ဂလိပ်စွာကို မင်းကောင်းကောင်း တတ်သွားပြီ သဘောထား ပေတော့'

ဟုပြောပြီး စီးကရက်တစ်လိပ်ကို ထုတ်ယူ၍ မီးညှိရှိုက်ဖွာ ဂူဝဆီသို့ လှမ်း၍ကြည့်လိုက်လေ၏။ ထိုအချိန်၌ ဂူဝတွင် နွားလှည်း တစ်စီးလာရပ်၏။ ထိုနွားလှည်းပေါ်မှ မုတ်ဆိတ်မွေး ပါးသိုင်းမွေး ထပ်သော လူတစ်ယောက် ဆင်းလာပြီးလျှင် ဂျုံအိတ်များ သကြား အလုံးများ ဆီပုံးများ ဂူတွင်းသို့ သွင်းလာ၏။ ထိုသို့ သွင်းလာပြီးနော စနေမောင်မောင်အား ဂါရဝပြုလိုက်ပြီးလျှင် ကုလားဘာသာဖြင့်. .

'ဆာဒူးလေးရမ်တ ပို့ခိုင်းလိုက်တာပါ၊ စနေမောင်မော ဒီထဲမှာရှိတယ်ဆိုလို့ လာပို့တာပါ'

ဟု ပြောလျှင် စနေမောင်မောင်က. .

'သင် ဘယ်သူလဲ'

ဟူ၍အမိပ္ပာယ်ရသော ကုလားဘာသာဖြင့် မေးလိုက်လေ ထိုအခါ ထိုမုတ်ဆိတ်မွေး ပါးသိုင်းမွေးနှင့်လူက. .

'မဟာဒူး'

ဟု ပြန်၍ဖြေလိုက်လေ၏၊ စနေမောင်မောင်က မဟာဒူးအား အကူအညီပေးရန် ပြောဆိုစည်းရုံးလေ၏၊ မဟာဒူးကလည်း အကူအညီပေးမည်ဟု ဝန်ခံလေ၏။ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က မဟာဒူးအား မြေပြင်ပေါ်တွင် မြေပုံတစ်ချပ်ကို ဆွဲပြလိုက်လေတော့ သတည်း။

စနေမောင်မောင် ဆွဲပြသောမြေပုံမှာ ရတနာသိုက်ရှိရာ တောအုပ်ကြီး၏ မြေပုံဖြစ်၏၊ စမ်းချောင်းများ ချိုင့်ဝှမ်းများ တောင်ကုန်းများ၏ နေရာများကို အတိအကျဖော်ပြ၍ စနေမောင်မောင်သည် မဟာဒူးအား ရှင်းပြနေလေ၏၊ မဟာဒူးသည် ထိုပုံကိုကြည့်၍ အရှေ့ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်ကိုမေး၏၊ စနေမောင်မောင်က ထိုပုံ၏ အပေါ်ဘက်ကို မြောက်ဘက်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြလေ၏၊ ထိုအခါ. .

'အဲဒါ ဘာလုပ်ရမှာလဲ'

ဟု အမိပ္ပာယ်ရသော ကုလားစကားဖြင့် ပြန်၍မေး၏၊ စနေမောင်မောင်သည် မဟာဒူးကို ပြုံး၍ကြည့်ပြီးနောက်. .

'ဒီမှာမဟာဒူး. . ကျုပ်ဟာ အဲဒီတောတို့ မြေပုံပဲကြည့်ဖူးတာ၊ တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးဘူး၊ အဲဒီတော့ ကိုယ်တိုင်သွားပြီးကြည့်ပါ၊ ကျုပ်ပြောတာ ဟုတ်၊ မဟုတ်မြေပုံတစ်ချပ်ဆွဲခဲ့ပါ၊ အဲဒါဟာ ကျုပ်ကို ကူညီတာပါပဲ၊ အဲဒီအတွက် မဟာဒူးကို ကျုပ်က ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ကျေးဇူးဆပ်ရမယ်ဆိုတာလည်း ပြောခဲ့ပါ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မဟာဒူးက. .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဒီမှာ မိတ်ဆွေကြီးစနေမောင်မောင်၊ ခင်ဗျားက မခိုင်း... ကျုပ်က တောတွေတောင်တွေထဲ လျှောက်လည်နေတဲ့ကောင်။ ဒီ... တောထဲလျှောက်လည်ဖို့အတွက် ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ကျေးဇူး... မလိုပါဘူး'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

စနေမောင်မောင်သည် မဟာဒူး၏စကားကို သဘော... ပြုံးလိုက်လေ၏။

'တောင်းပြီလေ၊ အကြာကြီးလည်လို့ မဖြစ်ဘူး၊ ခပ်မြန်မြန်... ပြီးရင် ပြန်လာခဲ့ပါ'

ဟု စနေမောင်မောင်ကပြောလိုက်ရာ မဟာဒူးက 'စိတ်... ဆိုပြီးလျှင် ထွက်သွားလေတော့၏။

ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက..

'ဆရာကြီး... ကျွန်တော့်ကို အင်္ဂဝိဇ္ဇာ ဆက်ပြီးသင်ပေး... နော်'

ဟု ပြောလေ၏။

'သင်ပေးရမှာပေါ့ကွာ၊ ဒီတော့ မင်းသိထားရမှာက အုန်း... သီး၊ လှည်း၊ ကြီး၊ တို့၊ များ၊ စီး လင်္ကာနဲ့ တစ်နာရီတစ်ခါ လှည့်ပြီးသွား... တယ်။ သဘောပေါက်ရင် တစ်နာရီအတွင်း လေးမိနစ်စီထပ် ပြီးစိတ်... အကြောင်းတို့ ပြောရဦးမယ်၊ တစ်နာရီ မိနစ်ခြောက်ဆယ်ရှိတာ... မဟုတ်လား။ အဲဒါကို လေးမိနစ်စီပိုင်းလိုက်ရင် ၁၅ ပိုင်းရမှာပေါ့ကွ... အဲဒီ ၁၅ ပိုင်းကိုလေးမိနစ်အင်္ဂဝိဇ္ဇာလို့ ခေါ်တယ်ကွ။ ဥပမာ စနေ...

ညသန်းခေါင်ကျော်လို့ တနင်္ဂနွေနေ့ထဲကိုဝင်တာနဲ့ 'အုန်း' ဆိုတဲ့ တနင်္ဂနွေအခါကို ရတယ်မဟုတ်လား။ အဲဒီ တနင်္ဂနွေအခါဟာ တစ်နာရီ တိတိကြာမယ်၊ အဲဒီတစ်နာရီကို လေးမိနစ်စီ စိတ်လိုက်ရင် ပထမ လေးမိနစ်ဟာ 'အုန်း' ပဲ၊ ဒုတိယငါးမိနစ်ကနေ ရှစ်မိနစ်ဟာ 'သီး' ပဲ၊ ကိုးမိနစ်က ဆယ့်နှစ်မိနစ်ဟာ 'လှည်း' ပဲ၊ ဆယ့်သုံးမိနစ်ကနေ ဆယ့်ခြောက်မိနစ်ဟာ 'ကြီး' ပဲ၊ အဲဒီလိုနဲ့ လေးမိနစ်စိတ်လေးတွေ ဆယ့်ငါးစိတ်ထပ်ပြီးစိတ်ရတယ်ကွဲ့၊ အဲဒါမှ ပိုပြီးတိတိကျကျရှိတာ။ တဲ.. မင်းဟာမင်း တွက်ကြည့်စမ်း၊ အခု နေ့လယ်တစ်နာရီနဲ့ ခြောက် မိနစ်ရှိနေပြီ၊ ဒီနေ့ဟာ တနင်္လာနေ့ဖြစ်တယ်တဲ့၊ အဲဒါ လေးမိနစ် အင်္ဂဝိဇ္ဇာနဲ့တွက်ရင် ဘယ်အခါရောက်နေပြီလဲ၊ ငါ့ကိုပြောစမ်း'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက..

'နေ့ခင်းတစ်နာရီထိုးဆိုတာဟာ ညသန်းခေါင်က ရေတယ် ဆိုရင် ဆယ့်သုံးနာရီပဲ ဆရာကြီးရဲ့၊ အဲဒီတော့ တနင်္လာနေ့ဆိုတော့ 'ကြီး' ကနေ စရေရမှာပဲ၊ အဲဒီလိုရေမယ်ဆိုရင် 'ကြီး၊ တို့၊ များ၊ စီး၊ အုန်း၊ သီး၊ လှည်း၊ ကြီး၊ တို့၊ များ၊ စီး၊ အုန်း၊ သီး' အထိ ရမှာပေါ့၊ အဲဒီ 'သီး' ကနေ နောက်လေးမိနစ်စိတ်ကို စဉ်းစားရမယ်ဆိုတော့ ပထမလေးမိနစ်ဟာ 'သီး' ပဲ၊ ဒုတိယလေးမိနစ်ဟာ 'လှည်း' ဆိုတော့ ဆရာကြီးမေးတာ ခြောက်မိနစ်ဆိုတော့ ရှစ်မိနစ်အတွင်းမှာ အကျုံးဝင် တယ်၊ အဲဒီတော့ 'လှည်း' အခါပေါ့၊ 'လှည်း' အခါဆိုတော့ '...' အခါပေါ့ ဆရာကြီးရယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု မောင်ဖိုးသာက ပြန်ပြောလိုက်လျှင် စနေမောင်မောင်က. .

'မောင်ဖိုးသာ တော်ပေသားပဲ'

ဟု ချီးမွမ်းလေ၏။

○ ○ ○

အခန်း (၁၉)

အဆိပ်ပြီးသော သူ

'အဲဒီတော့ ဘာဆက်ပြီးလုပ်ရမလဲ ဆရာကြီး'

ဟု မောင်ဖိုးသာက မေးပြန်လေ၏။

ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က. .

'မောင်ဖိုးသာကို ပြောရဦးမယ်။ မြန်မာပြည်မှာ အင်္ဂလိပ်ရှာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စကားပြောလို့ရှိရင် အတုလဆရာတော်ခင်ကြီးပျော် အကြောင်းမပါရင် စကားပြောလို့မရဘူးကွ။ ဆရာတော်ဟာ အင်္ဂလိပ်ရှာကို လက်ာအပိုဒ်လေးဆယ် ရေးထားခဲ့တယ်။ အဲဒါကို နောက်ဆရာတွေက ဒီကာထပ်ပြီးချဲ့ကြတယ်။ အဲဒီဒီကာကျမ်းဟာ ပုံနှိပ်စက်တင်ခဲ့တာကြာပြီကွ။ ကျမ်းရဲ့နိဂုံးမှာ 'ဂဠုန်ညီနောင်၊ ကျားတုဆောင်၊ မြတ်ခေါင်သတ္တုရာဇ်'လို့ ရေးထားတယ်ကွ။ အဲဒါကို ကြည့်ရင် ဂဠုန်ညီနောင်ဆိုတော့ တစ်နှစ်ပေါ့ကွာ။ ကျားတုဆောင် ဆိုတော့ နှစ်နှစ်ပေါ့ကွာ။ အဲဒီတော့ အဲဒီဒီကာကျမ်းရေးပြီးတဲ့ သတ္တုရာဇ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟာ ၁၁၂၂ ခုနှစ်လို့ ဆိုရမှာပဲ၊ အဲဒီတော့ အတော်ကလေးကြာ
ပေါ့ကွာ၊ နှစ်နှစ်ရာနီးပါးတောင်ရှိနေပြီပဲ၊ ဒါကြောင့်တချို့ကလည်း
ဒီကာကို ဆရာတော်ကိုယ်တိုင်ရေးတယ်လို့ ထင်ကြတယ်၊ ငါကတော့
ဒီလိုမထင်ဘူး၊ ကျမ်းရင်းလင်္ကာကိုတော့ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင်ရေးမယ်
ဒီကာကိုတော့ ဆရာတော်ရဲ့ တပည့်တစ်ဦးဦးရေးလိမ့်မယ်ထင်တယ်
ပုံနှိပ်စက်တင်တော့ ဒီကျမ်းကို သုံးပိုင်းခွဲပြီး တင်တယ်၊ အဲဒါကြော
ဒီကျမ်းဟာ ပထမပိုင်း၊ ဒုတိယပိုင်း၊ တတိယပိုင်းလို့ ဖြစ်သွားတာပေါ့ကွ
တစ်ခါ ပထမပိုင်းမှာ မာတိကာကို သုံးပိုင်းပိုင်းထားတယ်၊
မာတိကာသုံးပိုင်းစလုံးဟာ ၁၉၁ခု ရှိတယ်ကွ၊ အဲဒါ ပထမတွဲ
ပြောတာ၊ အဲဒီတော့ ပထမတွဲစာမျက်နှာဟာ ၁၇၂ မျက်နှာရှိတယ်
ဒုတိယတွဲ မာတိကာက စတုတ္ထပိုင်း၊ ပဉ္စမပိုင်း၊ ဆဋ္ဌမပိုင်းရယ်
သုံးပိုင်းခွဲပြန်တယ်၊ အဲဒီမှာက မာတိကာပေါင်း ၁၉၅ ရှိတယ်
စာမျက်နှာ ၁၈၈ မျက်နှာရှိတယ်ကွ၊ တတိယပိုင်း မာတိကာက သတ္တမ
အဋ္ဌမ၊ နဝမ ဆိုပြီးတော့ အပိုင်းသုံးပိုင်းရှိပြန်တယ်၊ အဲဒီသုံးပိုင်း
မာတိကာက ၂၀၇ ခုရှိပြီး စာမျက်နှာ ၁၆၈ ရှိတယ်၊ အဲဒီတော့
ခင်ကြီးပျော်ရဲ့ အင်္ဂဝိဇ္ဇာဒီကာကြီးအကြောင်း ပြောမယ်ဆိုရင်
မာတိကာပေါင်း ၅၉၃၊ စာမျက်နှာပေါင်း ၅၂၈ ရှိနေတယ်
သိထားရမယ်၊ နှစ်ခုစလုံးငါးရာကျော်ဆိုတော့ အကြမ်းဖျင်း နားလည်
သားရမှာက မာတိကာတစ်ခုကို စာမျက်နှာတစ်မျက်နှာနှုန်း ဖြစ်နေ
ပေါ့ကွာ၊ မာတိကာကတောင် စာမျက်နှာထက် ၆၅ ခု ပိုပြီးများနေ
ဆိုတော့ တချို့စာမျက်နှာတစ်မျက်နှာထဲမှာ မာတိကာသုံးခု၊ လေး

အားတာရှိမယ်လို့ နားလည်သင့်တာပေါ့၊ အဲဒီတော့ မာတိကာ
အကြောင်းအရာတစ်ခုကို တစ်မျက်နှာ၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် တစ်မျက်နှာ
ကျော်လျော့ပြီး ဖော်ပြထားတယ်ဆိုကတည်းက လူပြိန်းတစ်ယောက်
ဖတ်ပြီးရင် နားလည်အောင် ချဲ့ထွင်ရှင်းလင်းထားတယ်လို့ မဆိုနိုင်ဘူး၊
ဒီကာဆိုပေမယ့် သိပ်ပြီးချဲ့ထားတဲ့ ဒီကာမျိုးတော့မဟုတ်ဘူး၊
ဒါကြောင့်လည်း အင်္ဂဝိဇ္ဇာလိုက်စားတဲ့ လူတော်တော်များများဟာ
ပြည့်ပြည့်စုံစုံ တတ်မြောက်သွားတယ်ရယ်လို့ ရှိခဲ့တယ်ကွယ့်၊ ဘယ်လို
တတ်ရသလဲဆိုတော့ ဆရာတော်တစ်ဦးဦးစီမှာ တပည့်ခံပြီး သင်ချင်
သင်၊ အဲဒီလိုမှ မသင်ချင်ရင်လည်း အင်္ဂဝိဇ္ဇာဒီကာကြီးကျမ်းကိုဖတ်၊
နားမလည်တဲ့အပိုင်းချန်ထား၊ နားလည်သလောက် လုပ်စမ်းကြည့်
ဒီမှာ အတွေ့အကြုံတွေ ရလာလိမ့်မယ်၊ အဲဒီအတွေ့အကြုံကသာ
တတ်မြောက်တဲ့အထိ သင်ကြားပေးသွားမှာ၊ ဒါကြောင့် အဲဒီပညာကို
လိုက်စားတဲ့ လူအတော်များများဟာ အတွေ့အကြုံကိုပဲ အားကိုးရ
တယ် မောင်ဖိုးသာရေ၊ ကျမ်းက ဘယ်လောက်ပဲ ဒီလိုလုပ်ရင် ဒီလို
ဖြစ်ပါတယ်ဆိုထားပေမယ့် ဥပမာကွာ . . တနင်္ဂနွေသားကို လာစေ
ချင်ရင် ကြာသပတေးအခါမှာ မြောက်ဘက်လှည့်ပြီး သီးသီးစားပါလို့
ကျမ်းကဆိုထားတယ်၊ ကျမ်းက ဘယ်နေရာမှာဆိုထားသလဲဆိုတော့
နှုန်းအလိုက် မာတိကိုက်ဝိဇ္ဇာအဖွင့်ဆိုတဲ့နေရာမှာ ဆိုထားတယ်၊
ဒါက မာတိကာ ၁၇၀၊ စာမျက်နှာ ၁၄၃ မှာ ဆိုထားတာ၊ ဒါပေမဲ့
သော အင်္ဂဝိဇ္ဇာစ,လိုက်စားစဉ်က ငါ့မိတ်ဆွေ တနင်္ဂနွေသား
မောင်အုန်းသန်းဆိုတဲ့ လူကိုလာစေချင်လို့ အဲဒီလိုလုပ်ကြည့်တာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မလာဘူးကွ၊ တစ်ခါတည်း လုပ်ကြည့်တာမဟုတ်ဘူး။ ရှစ်ခါ
ကြည့်တာ၊ လာကို မလာဘူးကွ၊ အဲဒီတော့ ငါ့မိတ်ဆွေ
မောင်အုန်းသန်းနဲ့ တွေ့တဲ့အခါမှာ ငါက ခင်ဗျား ခုတစ်လော ကျမ်း
လာချင်တဲ့စိတ်မပေါ်ဘူးလားလို့ မေးတော့ သူက မပေါ်ပါဘူးဗျာ
အဲဒီတော့ ငါဟာ အဲဒီအကြောင်းအရာကို လက်မခံတော့ဘူး။ ငါ့မှာ
တခြားအတွေ့အကြုံတွေလည်း ရှိသေးတယ်၊ ဒါကြောင့် ငါဟာ
ကျမ်းစာအုပ်တွေကို မျက်စိမှိတ်ယုံတဲ့အထဲမှာ မပါဘူးကွ'

ဟု စနေမောင်မောင်သည် လေးလေးနက်နက်ပြောလိုက်
လေတော့၏။ ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာတလည်း. .

'ဒီလိုဆို ကျွန်တော်လည်း ကျမ်းစာအုပ်တွေကို မျက်စိမှိတ်
မယုံတော့ဘူး ဆရာကြီး'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

'ဒီလိုလုပ်လို့တော့ မဖြစ်ဘူးကွ၊ ငါက ကျမ်းစာအုပ်
မျက်စိမှိတ်ပြီး မယုံတော့ဘူးဆိုတာက ငါ့ရဲ့အတွေ့အကြုံနဲ့ ပြော
ကွ၊ မင်းက မင်းရဲ့အတွေ့အကြုံမဟုတ်ဘဲ ငါပြောတာကိုလိုက်ပြီး
ရင်တော့ ကျမ်းစာအုပ်ကိုတော့ မျက်စိမှိတ်ပြီးမယုံဘူး။စနေမောင်
ကိုတော့ မျက်စိမှိတ်ပြီးယုံတဲ့အထဲ ပါသွားလိမ့်မယ်'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက. .

'မှန်တာပေါ့ဆရာကြီး။ အဲဒီလိုတော့ မဖြစ်သင့်ဘူးပေါ့။ ဒါ
တော့ ကျမ်းစာအုပ်ကိုလည်း မျက်စိမှိတ်ပြီး မယုံသင့်ဘူး၊ ဆရာ
စနေမောင်မောင်ကိုလည်း မျက်စိမှိတ်ပြီး မယုံသင့်ဘူး၊ ကျွန်

ည်း သိပ်အိပ်ချင်နေပြီ၊ ခဏတော့ မျက်စိမှိတ်ပြီးအိပ်ပါရစေ
ဆရာကြီး'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် စနေမောင်မောင်က. .

'အကောင်ဆုံးပဲ မောင်ဖိုးသာရေ၊ ဟောဟိုမီးဖိုနားမှာ သွား
ပြီး အိပ်ပေတော့၊ မင်းကြည့်ရတာ ညောင်းနာနဲ့ အိပ်ရေးမဝတဲ့
သဘောပဲကွ၊ အဲဒီတော့ စကားပြောလို့ မကောင်းပါဘူးကွာ၊
အိပ်ရေးဝအောင် အိပ်ပါဦး၊ မင်းအိပ်ရေးဝမှပဲ. .'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက. .

'ကျွန်တော်အိပ်ရေးဝရင် ဆရာကြီးက ဆက်ပြီးသင်ပေးမှာလား'

ဟု မေးလိုက်လျှင် စနေမောင်မောင်က. .

'မင်းအိပ်ရေးဝရင် ငါဆက်ပြီး အိပ်ရမှာပေါ့၊ ငါကင်းစောင့်တဲ့
အလှည့်ကုန်ပြီလေ၊ မင်း ကင်းစောင့်ရတော့မယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ မောင်ဖိုးသာလည်း မီးဖိုအနီးသို့
ပျာကယာသွားပြီးလျှင် စောင်ပိုင်းလေးကိုခြုံ၍ လှဲလေတော့၏။
မျက်စိကိုလည်း မှိတ်ထား၏၊ အတန်ကြာသောအခါ၌ မောင်ဖိုးသာ
သည် စတင်၍အိပ်ပျော်သွားလေတော့၏။

ဤသို့နှင့်ပင် မောင်ဖိုးသာနှင့် စနေမောင်မောင်တို့သည်
ကျောက်ဂူကြီးတွင်း၌ နေထိုင်လာခဲ့ကြရာ တစ်လခွဲခန့်ကြာသောအခါ၌
င်းတို့လွှတ်လိုက်သော မဟာဒူးသည် ပြန်၍ရောက်လာလေတော့၏။
ဟာဒူးသည် စနေမောင်မောင်ကို တွေ့လျှင် ၎င်း၏လုပ်ငန်းတာဝန်များ
ပြီးဆုံး၍ ပြန်လာပြီဖြစ်ကြောင်းပြောကာ ပိတ်ဖြူစကြီး ဖြန့်၍

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခင်းပြလေ၏။ စနေမောင်မောင်လည်း ထိုမြေပုံကိုကြည့်ပြီးနောက် ခေါင်းကို တဆတ်ဆတ်ညိတ်၍ပြလေ၏။

'သိပ်ပြီး လေးစားခင်မှင်ဖို့ကောင်းတယ် မဟာဒူးရေ၊ ဆွဲလာတဲ့မြေပုံဟာ အတော့်ကိုသေချာတယ်ကွာ၊ ချောင်းချေ မြောင်းတွေ၊ ရေကန်တွေလည်း ပြည့်စုံအောင်ပါတယ်၊ တော ကုန်းတွေ၊ ချိုင့်ဝှမ်းတွေလည်း ပြည့်စုံအောင်ပါတယ်၊ ဟော နေရာတစ်ခုကို ငါမရှင်းဘူးကွ၊ မင်း ဘာကိုဖော်ပြချင်တာလဲ'

ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသော ကုလားစကားဖြင့် စနေမောင်မောင် မေးလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မဟာဒူးက . .

'ဒီနေရာမှာ လျှိုကြီးရှိတယ်'

ဟုကုလားစကားဖြင့်ပင်ပြန်ပြီး ပြောလေ၏။ စနေမောင်မော သည် မြေပုံကို ဆပ်မံကြည့်ပြီးနောက် . .

'ဒီလိုရှိတယ် မဟာဒူး၊ ဟောဒီဘက်မှာလည်း အဲဒီအမှ အသားလေးတွေ ပြထားတယ်၊ အဲဒါတွေအားလုံးဟာ လျှိုတွေချ ပဲလား'

ဟု မေးလိုက်ရာ . .

'ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါတွေအားလုံး လျှိုတွေချည်းပဲ၊ လျှို ဆိုတာ အလွယ်ပြောတာနော်၊ တကယ်က ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းတွေ'

ဟု ပြောလေ၏။

စနေမောင်မောင်သည် စီးကရက်တစ်လိပ်ကိုထုတ်၍ မီး ရှိုက်ဖွာရင်း တစ်စုံတစ်ခုကို အလေးအနက်စဉ်းစားနေလေ၏။

'ငါရထားတဲ့မြေပုံမှာ ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းဆိုတာ မပါဘူးကွ၊ အချက်ဟာ ထူးခြားတဲ့အချက်ပဲ၊ ဒါနဲ့ မင်းကိုမေးရဦးမယ်၊ ဒီဥမင်လိုဏ်ခေါင်းတွေထဲကို မင်းဝင်ကြည့်ခဲ့သလား'

ဟု စနေမောင်မောင်မေးလိုက်ရာ မဟာဒူးက . .

'ကျုပ်တို့ ဂေါ်ရခါးလူမျိုးဟာ သတ္တိကောင်းပါတယ်၊ ကြောက် နေတယ်ဆိုတာ သိပ်ပြီးမရှိကြပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီဥမင်လိုဏ် ခေါင်းတွေထဲကြည့်ဖို့ကျတော့ ကျုပ်တော့နည်းနည်းစိမ့်တယ်၊ ကြောင့် ဝင်မကြည့်ခဲ့ဘူး . . ။ မှောင်မည်းနေတာပဲဗျာ'

ဟု ပြောလေ၏။

'အဲဒီတော့ အဲဒီထဲမှာ မြွေတွေဘာတွေရှိဖို့ သေချာတာ ကွာ၊ အဲဒီတော့ အဲဒီမြွေတွေဘာတွေကို မင်းအနေနဲ့ နည်းနည်း ကြောက်တယ်ဆိုပါတော့ကွာ'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောလိုက်ရာ မဟာဒူးက . .

'မြွေရိုးရိုးဆိုရင် ကျုပ်မကြောက်ပါဘူး၊ အဲဒီဘက်မှာက ထောက်ရှိတဲ့ မြွေတွေရှိတယ်ဗျ၊ အဲဒါကိုလန့်တာ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက . .

'ဆရာကြီးမဟာဒူး မဟုတ်တာတွေ ပြောနေပြီ၊ လောကမှာ ထောက်ရှိတဲ့ မြွေဆိုတာ ဘယ်ရှိမလဲဗျ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် စနေမောင်မောင်က . .

'တက်တူဆိုတဲ့ကောင်က ကိုယ်လုံးက မြွေပါပဲကွာ၊ ထောက်တွေ၊ လက်တွေပါတယ်၊ ခြေထောက်တွေ၊ လက်တွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကတော့ သန်သန်မှာမှာ မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ မြေတိုင်းဟာ အဆိ
ပေမယ့် တက်တူတိုင်းကတော့ အဆိပ်ရှိတယ်။ သွားတာလာတာ
မြေထက်မြန်တယ်။ ပြီးတော့ မြေကန့်ရုံကို တက်လို့မရဘူး။ ထ
ကတော့ နံရံလည်းတက်လို့ရတယ်။ မျက်နှာကြက်မှာလည်း ကပ်
ရတယ်။ အဲဒီတော့ ပိုအန္တရာယ်များတာပေါ့ကွာ'

ဟု ပြောလိုက်မှပင် မောင်ဖိုးသာက. .

'ဩော်. . ဒီလိုလား။ ကျွန်တော် မြင်တောင်မမြင်ဖူး
ဆရာကြီးရယ်။ ဒီတစ်ခါ တက်တူတွေ့ရင် ကျွန်တော့်ကိုပြ
ဆရာကြီးရယ်'

ဟု ပြောလေ၏။

စနေမောင်မောင်သည် မဟာဒူးအား အစားအစာ
ကျွေးမွေးရန်အတွက် မောင်ဖိုးသာအား တာဝန်ပေးလိုက်
မောင်ဖိုးသာသည် မဟာဒူးအား ထမင်းကျွေးလေ၏။ မဟာ
မောင်ဖိုးသာအား သူသည် အသားမစားကြောင်းပြော
မောင်ဖိုးသာကလည်း. .

'ဒီမှာ မဟာဒူး. . ။ ကိုယ့်လူ အသားစားချင်ရင်တောင်
အသားမရှိဘူး။ ရှိတဲ့အသွားခြောက်လေးတွေတောင် ကု
ကြာလှပြီ။ ကျုပ်တို့လည်း မှိုခြောက်တွေ၊ မုန်ညင်းရွက်ခြောက်
စားနေရတာ။ အသားပါမှာ မစိုးရိမ်နဲ့။ ပါချင်လို့တောင် မပါဘူး'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မဟာဒူးလည်း ရယ်လေ၏။ ထို့
မောင်ဖိုးသာထည့်ပေးသော ထမင်းဟင်းလျာများကို ယုံကြည်စိတ်

...် စားလေ၏။ ထမင်းစားပြီးသောအခါ၌ စနေမောင်မောင်က
...ွေးရွက်ခြောက်နှင့် ဆေးလိပ်နှစ်လိပ်လိပ်၍ပေးလေ၏။ မဟာဒူး
...ည်း မီးဖိုတွင်ကပ်၍ ဗီဒီကိုဖွာရင်း စနေမောင်မောင်နှင့် စကားပြော
...လေ၏။

'ဒီမှာ မဟာဒူး။ ကိုယ့်လူ တောထဲကိုရောက်တဲ့အခါမှာ
...ယ်သူတွေနဲ့ တွေ့သေးသလဲ'

ဟု စနေမောင်မောင်က မေးလေ၏။

'တောစပ်က ဘန်ဂလိုဟောင်းတစ်ခုပေါ်မှာ ရွှေသွားပါတဲ့
...ရုတ် အိပ်နေတာကို တွေ့ရတယ်။ သူ့ဘေးမှာ တုတ်အတိုတွေရော၊
...တ်အရှည်တွေရော၊ ကျောက်ခဲတွေရော စုံနေတာပဲ။ ကျုပ် သူ့အနား
...ရာက်တဲ့အထိ သူဟာ အိပ်နေတယ်။ ကျုပ်က တကယ်အိပ်နေတယ်
...အောက်မေ့လို့ သူ့အနားကပ်သွားတာ ကျုပ်ရဲ့ညို့သတ္တည်းကို လှမ်း
...တ်တယ်။ ကျုပ်ဟာ သူ့ရဲ့ရန်သူမဟုတ်ကြောင်း မနည်းပြောယူရ
...တယ်။ ဒါနဲ့ ကျုပ်မှာပါလာတဲ့ ဆန်နဲ့လုပ်ထားတဲ့ မုန့်လေးနှစ်ခု သူ့ကို
...ကျွေးလိုက်ရတယ်။ အဲဒါမှ ကျုပ်နဲ့သူနဲ့ မိတ်ဆွေဖြစ်သွားတယ်။
...ကျုပ်တို့ ဘာသာစကားကို သူကျွမ်းကျွမ်း ကျင်ကျင်တတ်တယ်။ မဟာဒူး
...တို့ ကျုပ်သိပ်ခင်တာပဲတဲ့။ သူသေပြီကြားရင် ကြားရာအရပ်က
...လာခဲ့တဲ့။ သူ့ရဲ့ပါးစပ်ထဲက ရွှေသွားတွေနုတ်ယူသွားတဲ့။ အဲဒါ
...မိတ်ဆွေချင်း ခင်လို့ အမွေပေးတာတဲ့။ အဲဒါနဲ့ ကျုပ်က သူ့ကိုမေးတယ်။
...ဒီတောထဲမှာ ဘာလာလုပ်တာလဲလို့ မေးတယ်။ အဲဒီတော့ သူက
...သူ့ဆရာခိုင်းလို့ လာတာတဲ့။ သူ့ဆရာက သူ့ကို ဒီတောထဲမှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သစ်ရွက်ဘယ်နှရွက်ရှိလဲဆိုတာ ရေတွက်ခိုင်းလို့လာပြီး ရေတွက် တဲ့။ သူ့ နာမည်ကို ကျုပ်က ဘယ်လိုခေါ်သလဲလို့မေးတော့ သူတ ပါနဲ့တဲ့။ မေးလည်း အမှန်ပြောမှာမဟုတ်ဘူးတဲ့။ တရုတ်ဘိန်း တစ်ယောက်လို့မှတ်ထားရင် လုံလောက်ပါပြီတဲ့။ ကျုပ်ဟာ ငါးရက်လောက် အတူနေခဲ့တယ်။ ပြီးမှ လမ်းခွဲသွားတာ'

ဟု မဟာဒူးက ပြောလေ၏။ စနေမောင်မောင်သ စီးကရက်တိုကို မီးဖိုတွင်းသို့ လှမ်း၍ပစ်ထည့်ရင်း . .

'တောထဲမှာ ဘယ်သူနဲ့ နောက်ထပ်တွေ့သေးသလဲ'

ဟု မေးလေ၏။

'ဟောဒီဥမင်လိုဏ်ခေါင်းနားမှာ ရွက်ဖျင်တဲတွေဘာ စခန်းချနေတဲ့လူတစ်စုကို တွေ့တယ်။ အဲဒီလူတစ်စုရဲ့ခေါင်းဆောင် ဝိန်းခေါ်။ ကျုပ်က သူတို့ကို ပျားဖွပ်တဲ့လူလို့ပြောထားတယ်။ တ မှာလည်း ဝါးကျည်တောက်နဲ့ ပျားရည်တွေဘာတွေပါတာကိုး။ သူ ကပြားမတစ်ယောက်ပဲ။ သူ့နာမည်က ဘာဘရာလို့ ခေါ်တယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်သည် မဟာဒူးထော သောမြေပုံ၏ နေရာကို ကြည့်၍. .

'မောင်ဖိုးသာရေ. . ဘာဘရာဆိုတဲ့ မိန်းမလည်တစ်ယော တော့ ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်မှိန်းပြီ၊ ဒီလိုဏ်ခေါင်းဟာ သေမင် မဟူရာသေမင်းပဲ. . ။ မဟူရာသေမင်းဆိုတာ တခြားဟာကို ပြော မဟုတ်ဘူး။ လိုဏ်ခေါင်းထဲကို ကြည့်လိုက်ရင် မှောင်မည်းနေ နေတာပဲ၊ အဲဒါကြောင့် အဲဒီလိုဏ်ခေါင်းတွေဟာ မဟူရာသေမင်

ဟုပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာသည် မြေပုံကိုကြည့်ရင်း. .

'ဆရာကြီးရေ. . . ဘာဘရာ ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်တာက ကြောင်းမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ဆရာကြီး ကွယ်လွန်အနိစ္စ ရောက်ဖို့ အရေးကြီးတယ်'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ဣန္ဒြေတောင်းသော စနေမောင်မောင်၏ က်နှာသည်ပင်လျှင် မောင်ဖိုးသာ၏စကားကြောင့် ပြုံးရောင်သန်း လာလေ၏။

'ဒါကတော့ ဒီလိုရှိတယ်ကွ. . ။ ခြောက်လုံးပြူးဆုံလည်ထဲကို ည်ဆန်တစ်တောင့်ထည့်ပြီး ဆုံလည်ကို လတ်နဲ့တအား ဝှီးခန် ်လိုက်တယ်ကွာ။ ကျည်ဆန်က ဘယ်နေရာ ရောက်သွားမှန်းမသိဘူး တော့ ကိုယ့်နားထင်ကို ကိုယ့်ပြောင်းနဲ့တေ့ပြီး မောင်းဆွဲဖြုတ်ချ တ်တယ်ကွာ။ ကျည်ဆန်က ပြောင်းနဲ့ တည့်နေရင်တော့ သေပြီ ။ အဲဒီ သေမင်းနဲ့စိမ်ခေါ်တဲ့ ကစားနည်းမျိုး ကစားရသလိုပဲ ာဒီမဟူရာသေမင်းလို့ခေါ်တဲ့ မည်းမှောင်နေတဲ့ ဥမင်လိုဏ်ခေါင်း စ်ခုထဲမှာတို့လိုချင်တဲ့ရတနာတွေရှိတယ်။ ရတနာရှိတဲ့ လိုဏ်ခေါင်း ဲကို တန်းတန်းမတ်မတ်ရောက်သွားရင် အကြောင်းမဟုတ်ဘူး။ တနာမရှိဘဲ အန္တရာယ်ရှိတဲ့လိုဏ်ခေါင်းထဲကို ရောက်သွားရင်တော့ ့အတွက် ဒီဘဝပြီးပြီပေါ့ကွာ။ အဲဒီတော့ လိုဏ်ခေါင်းထဲမဝင်ခင် ွမျိုးတွေဆီ စာထည့်ချင်ထည့်ထားဦး မောင်ဖိုးသာရေ'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောလိုက်လျှင်. .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'စာမထည့်တော့ပါဘူး ဆရာကြီးရယ်၊ ကိုယ့်မိုက်ဖြင့် ကိုယ်ပဲ'

ဟု ပြန်၍ပြောလေတော့၏။

'ဘယ့်နှယ်မိုက်ရမှာတုံးကွ၊ စွန့်စားချင်လို့ ဒီအလုပ်လုပ်တာ ...ယ်လို့ဆိုရမှာလား မောင်ဖိုးသာရယ်'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောလိုက်လေ၏။

'နေဦးဦး ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်တို့က အဲဒီတော့ထဲ ဘယ်... ဝင်ရမှာလဲ'

ဟု မောင်ဖိုးသာက မေးလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က..

'ရွှေသွားနဲ့တရုတ်ပြန်လာမှ ဝင်ရမယ်လေကွာ၊ သူဆီက သ... အပြည့်အစုံ ယူရဦးမယ်၊ ဝင်တော့လည်း ဒီလိုဝင်လို့ မရဘူး... အဆိပ်ဖြေဆေးတွေ အပြည့်အစုံ ယူသွားရဦးမယ်၊ အဲဒါလည်... မင်းတို့အတွက်ပါကွာ၊ ငါကတော့ ဒီတစ်သက် အဆိပ်နဲ့မသေပါ... မြွေပဲကိုက်ကိုက်၊ တက်တူပဲတိုက်ကိုက်၊ စားတဲ့ အစာထဲပဲ အ... ထည့်ထည့် ငါမသေနိုင်ပါဘူး၊ ငါက အဆိပ်ပြီးတယ်ကွ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက..

'ဆရာကြီးရယ်..၊ ဒီတစ်ခါ မသေဘဲ ကောင်းကောင်းမွန်... ပြန်ရောက်ရင် ကျွန်တော့်တိုလည်း အဆိပ်ပြီးအောင် လုပ်... ထားစမ်းပါ၊ အဲဒါ ဘယ်လို လုပ်ရတာလဲ၊ ကျင့်ရမှာလား'

ဟုမေးလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က..

'မဟုတ်ဘူးကွ..၊ တို့မြန်မာပြည်မှာ ရေစင်တော်ဝိုက်းဆိုတာရှိတယ်ကွ၊ အဲဒီက ဆေးကလေးတစ်စက်နှစ်စက်လောက် ကိုယ်မှာ ပေါက်ထားရင် အဆိပ်ဆိုတာချီနဲ့လားလို့ မေးရလောက်အောင် အဆိပ်ကိုနိုင်တယ်ကွ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက..

'တစ်စက် နှစ်စက်မဟုတ်ဘူး ဆရာကြီး၊ တစ်ကိုယ်လုံး... ပေါက်ထားမယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေတော့၏၊ စနေမောင်မောင်သည် မောင်ဖိုးသာ၏စကားကို သဘောကျသဖြင့် အားရပါးရရယ်လိုက်လေတော့သတည်း၊

'ဟား..ဟား..ဟား..ဟား..'ဟား..ဟား..'

၀ ၀ ၀

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၂၀)

မဟူရာ သေမင်းလိုဏ်ဂူ

အထက်ပါအဖြစ်အပျက်များ ဖြစ်ပွားပြီး နှစ်ပတ်ခန့်ကြာသော ခါ၌ စနေမောင်မောင်သည် မီးဖိုဘေး၌ တင်ပလ္လင်ခွေ၍ တမ္ဗူဈာန်း င်နေ၏။ မောင်ဖိုးသာသည် ကျောက်ဂူဝမှထွက်၍ နှင်းကျသည်ကို ရသာခံ၍ကြည့်ရှုနေလေ၏။ တစ်နာရီခန့် ကြာသောအခါ၌ နေမောင်မောင်သည် တမ္ဗူဈာန်းမှထ၍ ရေနွေးကြမ်းအနည်းငယ် သာက်ပြီးလျှင် မဟာဒူး ယူလာသော မြေပုံကို ပြန်၍ကြည့်လေ၏။ အချိန်၌ မောင်ဖိုးသာက. .

'ဆရာကြီးရေ. . ရွှေသွားနဲ့ တရုတ်ကြီး ပြန်လာပြီ'

ဟုပြောလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က. .

'မင်း မနက်တုန်းက အင်ဝိဇ္ဇာနဲ့တွက်ပြီး ဒီနေ့ပြန်လာမယ်လို့ ာချက်ထုတ်ထားတာ မှန်နေပြီပေါ့ကွာ'

ဟု ပြန်၍ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက. .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'အဲဒီပညာဟာ အတော်တုတ်တာပဲနော် ဆရာကြီး။ 'ဆု
သီး၊ လှည်း၊ ကြီး၊ တို့၊ များ၊ စီး' ဆိုတဲ့ စကားလေး ခုနစ်ခွန်း
အတော့်ကိုနေရာကျတာပဲ'

ဟုပြောလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က. .

'မင်းအတွက်တော့ အဲဒီစကား လေးခုနစ်ခွန်းပေါ့ကွ
အဲဒါကို စတင်ရှာဖွေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ အတော့်ကို ဉာဏ်ကြီးမှ ဖြစ်
ကွ'

ဟု ပြန်၍ပြောလေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက. .

'မှန်တာပေါ့ဆရာကြီးရေ. .၊ ခဏနေဦးနော်။ ကိုဘွန်ဟော
က ပစ္စည်းတွေမနိုင်မနင်းနဲ့၊ ကျွန်တော်သွားပြီးသယ်လိုက်ဦးမယ်'

ဟု ပြောဆိုကာ ခြေးထွက်သွားလေတော့၏။ များမကြာ
ဘွန်ဟောင်းနှင့်မောင်ဖိုးသာတို့သည် ကျောက်ဂူအတွင်း ရောက်ရှိ
ပြီးလျှင် မီးဖိုအနီး စုရုံးကြလေ၏။ ထို့နောက် ဘွန်ဟောင်းက. .

'ဆရာကြီးခိုင်းလိုက်တာတွေ အကုန်လုံးလုပ်ခဲ့ပြီးပြီ၊
တော့ အလုပ်စကား နောက်မှပြောမယ် ဆရာကြီးရယ်၊ စား
လေးတွေ အရင်စားကြရအောင်၊ ဆတ်သားရလို့ ကျွန်တော် ရှာတ
ဝင်ပြီး ဆတ်သားကို နှပ်လာခဲ့တယ်၊ အဲဒီ ဆတ်သားနှပ်ဟင်းရယ်
ပြီးတော့ မှိုညင်းရွက်တွေ တောင်းကောင်းရလို့ တောထဲမှာ နေ
အခြောက်လှန်းထားတာမှိုညင်းရွက်ခြောက်ဟင်းချိုရယ်၊ မောင်ဖိုး
ချက်ထားတဲ့ ထမင်းရယ်၊ တောင်းကောင်းစားပြီးမှ စကား

ကြရအောင်၊ ထမင်းစားပြီးရင် လက်ဖက်ရည်ကြမ်းနဲ့မြည်းဖို့ မလိုင်တုံး
တွေလည်းပါတယ် ဆရာကြီးရဲ့'

ဟု ပြောရင်း စနေမောင်မောင်၏ ရှေ့မှမြေပုံကို လှမ်း၍
ကြည့်ကာ. .

'ဪ. . ဆရာကြီးကမြေပုံရထားပြီကိုး၊ မဟုတ်မှလွဲရော. .
ို. . မဟာဒုးဆိုတဲ့ကောင် ဆွဲထားတဲ့မြေပုံ ဖြစ်ရမယ်၊ ကျွန်တော်
ည်း မြေပုံတစ်ချပ်ဆွဲလာခဲ့တယ်'

ဟုဆိုကာ ပိတ်စတစ်ခုကို ဖြန့်ချ ပြလေ၏။ မောင်ဖိုးသာသည်
ြေပုံနှစ်ခုကို ယှဉ်၍ကြည့်ပြီးလျှင်. .

'မဟာဒုးဆွဲတဲ့မြေပုံထက် ကိုဘွန်ဟောင်းဆွဲတဲ့မြေပုံကပိုပြီး
တောင်းတယ်၊ ရေနေရာမှာ အပြာတွေ ထည့်ထားတယ်၊ သစ်ပင်
နေရာမှာ အစိမ်းတွေ ထည့်ထားတယ်၊ မြေနီလမ်းနေရာတွေမှာ
ခရိုရောင်တွေ ထည့်ထားတယ်၊ ရောင်စုံမြေပုံပဲ၊ လျှိုဆိုတဲ့နေရာမှာ
ကိုဘွန်ဟောင်းက ၄ ဒွဲတာတ်လို့ လျှိုလို့ ထည့်ရေးထားတယ်၊ မြေပုံညွှန်း
တွေမှာလည်း ခြေလှမ်းတွေနဲ့ ဖော်ပြထားတော့ ပိုတိကျတဲ့မြေပုံပဲ၊
ပေမဲ့ ခင်ဗျားခြေလှမ်းနဲ့ ဆရာကြီးခြေလှမ်းတာ မတူဘူးဗျ၊ ဆရာကြီး
ခြေလှမ်းနဲ့ ပြန်တွက်ရဦးမယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက. .

'မောင်ဖိုးသာ. . မင်းမသေမချင်း မှတ်ထား၊ ငါ့ရဲ့ခြေလှမ်း
ခြေလှမ်းဟာ ဆရာကြီးရဲ့ခြေလှမ်းနှစ်လှမ်းပဲကွ၊ အခု ငါဖော်ပြထားတဲ့
ခြေလှမ်းတွေဟာ ငါ့ရဲ့အတိုင်းအတာနဲ့တွက်ထားတာ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြန်၍ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက. .

'နေစမ်းပါဦး ကိုဘွန်ဟောင်းရဲ့၊ ဒီမှာ ရေမှုတ်ပုံနဲ့ ဖော်ထားတဲ့ အမှတ်အသားက ဘာကို ဖော်ပြထားတာလဲ'

ဟုမေးလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက. .

'သောက်ရေရနိုင်တဲ့ နေရာကို ဖော်ပြတာကွ။ ပြီးတော့ ဟောဒီမှာ နွားသားရေနဲ့လည်း ရေအိတ်ကြီးတစ်အိတ်ချုပ်ထားတယ်။ ရေအတွက်တော့ မပူရပါဘူး'

ဟု ပြောလိုက်လျှင်. .

'ခင်ဗျားတတော့ အတော့်ကို သေချာတဲ့သူပဲ',

ဟု မောင်ဖိုးသာတ ပြောပြန်လေ၏။

'မသေချာလို့မရဘူးကွ။ ဆရာကြီးနဲ့ ငါနဲ့ တွဲပြီး ခရီးသွားတာ မနည်းတော့ဘူးကွ၊ အဲဒီတော့ သေချာအောင်လုပ်တတ်လာတာ ပေါ့ကွာ'

ဟု ဘွန်ဟောင်းတ ပြန်ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာတ. .

'ဟောဒီမှာ အိုးပုံလေးတွေရေးထားတယ်၊ အဲဒါက ဘာလဲဗျ'

ဟု မေးလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက. .

'အဲဒါ ရွာတွေကွ။ ထမင်းရှာလို့ ရနိုင်တဲ့ရွာတွေကွ၊ ဟောဒီနေရာမှာကျတော့ ငှက်ပျောသီးတွေ ရေးပြထားတယ်၊ အဲဒီနေရာက ငှက်ပျောတောကြီးကွ၊ ဒါပေမဲ့ ငှက်ပျောရိုင်းတွေ၊ စားလို့ သိပ်မကောင်းဘူး။ ဟောဒီမှာကျတော့ အလေ့ကျပေါက်နေတဲ့သခေါ်သီးပင်တွေရှိတယ်၊ အဲဒါကြောင့် သခေါ်သီးပုံနဲ့ ရေးပြထားတယ်။ အဲဒါတွေကတော့ အရမ်းစားလို့ ကောင်းတယ်။ အရသာလည်းရှိတယ်'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက. .

'ပြီးတော့ ခင်ဗျားမြေပုံအောက်မှာ အန္တရာယ် ယင်မမဲရိုင်းလို့ ရေးထားတာက ဘာသဘောလဲဗျ'

ဟု မေးလိုက်လေရာ. .

'အဲဒီတောထဲမှာ ကျားလည်း မကြောက်ရဘူး။ မြွေလည်း ကြောက်ရဘူး။ တက်တူဆိုတဲ့ အကောင်လည်း ကြောက်စရာ ကောင်းဘူးကွ. .။ တကယ်ကြောက်စရာကောင်းတာက ယင်မမဲရိုင်းကွ။ ယင်မမဲရိုင်း တစ်အုပ်တစ်အုပ်ပျံလာရင် အကောင်တစ်သောင်းလောက်ရှိတယ်ကွ။ လူကိုယ်ပေါ်မှာနားလိုက်မယ်ဆိုရင် ဒီလူဟာ ချက်ခြင်း လဲကျသွားနိုင်တယ်၊ အစားအသောက်တွေပေါ်မှာ နားလိုက်ရင်လည်း တော်တော်ပြောင်သွားနိုင်တယ်။ မျက်နှာကို အဲဒီ ယင်အုပ်ကြီးဝင်နားမယ်ဆိုရင်တော့ မျက်လုံးတွေတန်းပြီး သေသွားတယ်၊ အဲဒါကြောင့် အန္တရာယ် ယင်မမဲရိုင်းလို့ ရေးထားတာကွ'

ဟု ဘွန်ဟောင်းက ပြောပြလိုက်လေ၏။

'အဲဒီတော့ အဲဒီအန္တရာယ်ကို ဘယ်လိုတာကွယ်မလဲဆိုတာ စဉ်းစားပါဦး ကိုဘွန်ဟောင်းရယ်'

ဟု မောင်ဖိုးသာက ပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက. .

'ယင်မမဲရိုင်းတွေဟာ အုပ်လိုက် အုပ်လိုက် ပျံဝဲပျံသွားနေပေမယ့် သူတို့ပျံတဲ့လမ်းကြောင်းရှိတယ်ကွ၊ သူတို့ဟာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေစုန်ကိုပဲ ပျံတယ်။ လေဆန်ကို မပျံဘူး။ သူတို့ရှေ့က ယင်မမဲ့
ငါးကောင်လောက်က ဦးဆောင်ပြီး ပျံသွားတာကွ။ အဲဒီငါးကော
နောက်လိုက်ကြရတာ။ လေကြောင်းအတိုင်း လေစုန်ကိုမှောပြီးပျံ
ရတာဆိုတော့ လူကသွားရင် လေကြောင်းလွတ်တဲ့နေရာကသွား
ရတယ်။ သူတို့ ပြန်လာရင်လည်း သူတို့မရောက်ခင်က ဝီ. . ဝီ.
ဆိုတဲ့အသံကို ကြားနေရတယ်။ ရေနံချေးနဲ့ တုတ်လုပ်သွား
အကောင်းဆုံးပေါ့။ မီးတုတ်နဲ့ဆိုရင် သူတို့အနားမကပ်ပါဘူး'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် မောင်ဖိုးသာ၊ ဘွန်ဟော
နှင့် စနေမောင်မောင်တို့သည် ဆတ်သားနှပ်ဖြင့် ထမင်းစားကြလေ
ပြီးလျှင် ဘွန်ဟောင်းသည် ပင်ပန်းသည်ဟုဆိုကာ တစ်ရေးတစ်
အိပ်လေ၏။ အိပ်ရာမှနိုးသောအခါတျမှပင် ဘွန်ဟောင်းသည် မြေ
ဖြန့်၍ စနေမောင်မောင်အား ထိုတောအုပ်အကြောင်း အသေး
ပြောပြလေတော့၏။ မောင်ဖိုးသာမှာမူ ဘေးမှနေ၍ နားထေ
နေလေတော့၏။ ဘွန်ဟောင်းသည် ဟိမဝန္တာ ချီးမွမ်းခန်းဖွင့်သ
ထိုတောအုပ်၏ အကြောင်းတို့ အသေးစိတ်ပြောပြနေလေတော့
နာရီဝက်ခန့်ပြောပြီးသောအခါတျမှ ဘွန်ဟောင်းက. .

'ဆရာကြီးရေ. . မဟူရာသေမင်းလျှိုကြီးခုနစ်ခုရှိတ
တစ်ခုမှာတော့ ရတနာတွေအပြည့်ပဲ။ ကျန်တဲ့ခြောက်ခုကတေ
သေမင်းပဲ။ ဘယ်ဟာ သေမင်း၊ ဘယ်ဟာရတနာဆိုတာ ခွဲခြားဖို့က
ကျွန်တော်တို့အရာ မဟုတ်ဘူး။ ဆရာကြီးအရာပဲ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က. .

'လေးကောင်ဂျင်ထိုးတာတာ နိုင်ဘက်က စားလမ်းသုံးလမ်း။
းသားဘက်က တစ်လမ်းပဲရှိတယ်ကွ။ ဒါတောင်မှ ထိုးသားဟာ
င်တယ်လို့ သိပ်မရှိဘူး။ အခု တို့ရှာက သေမင်းဘက်က ခြောက်လမ်း၊
ဘက်က တစ်လမ်းပဲရှိတယ်ကွ။ စဉ်းစဉ်းစားစားလုပ်မှ ဖြစ်မယ်ကွ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက. .

'ဒီလောက်တောင် အဆကွာနေတာ မလုပ်တာကောင်းမယ်
င်တယ် ဆရာကြီး'

ဟု ပြောလေ၏။

'မင်းကလည်းကွာ. .။ သေမှာ မကြောက်လို့ ဒီနေရာရောက်
အောင်လာပြီးမှ ပြန်ပြီးဆုတ်ဖို့တော့ မပြောနဲ့ကွာ။ မင်းမလိုက်ချင်
ရှာနေခဲ့၊ ငါနဲ့ဆရာကြီးနဲ့ သွားမယ်၊ တို့ရခဲ့ရင်လည်း မင်းအတွက်
ဝစုတစ်စုပေးမယ်။ မင်းကျေနပ်လား'

ဟု ဘွန်ဟောင်းက ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက မခိုးမခန့်
လိုက်ပြီးနောက်. .

'ကိုဘွန်ဟောင်းကလည်းဗျာ. . ခင်ဗျားတရုတ်ဘက်က ပြော
ဘကိုး။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားတို့ သေသွားခဲ့ရင်တော့ သေတဲ့ဘက်က
ဝစုတစ်စုပါရဦးမှာလား'

ဟု မေးလိုက်လျှင် ဘွန်ဟောင်းက. .

'မောင်ဖိုးသာ. . မင်းကိုငါပြောရဦးမယ်။ စိတ်တူကိုယ်တူ ခရီး
ထွက်လာခဲ့ကြတာကွာ။ ရှင်မကွဲ သေမတွဲပဲ တောင်းပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှင်ရင်လည်း သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း၊ သေရင်လည်း တစ်စုတစ်ဝေးတည်း သေလိုက်ကြတာပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ မောင်ဖိုးသာသည် ခေါင်းကို တမြမြ ကုတ်လိုက်ရင်း . .

'လုပ်ဗျာ . . သေရင်သေ ကျုပ်လည်းလိုက်မယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ စနေမောင်မောင်သည် စီးကရက် ဖွာရင်း .

'ဒီလိုရှိတယ် ဘွန်ဟောင်းရဲ့၊ ဟိုး ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာ အလွန် အင်မတန်တော်တဲ့ စစ်ပါရဂူ 'ဆွန်ဇူး' ဆိုတာရှိတယ်၊ သူ ဘယ်လိုပြောထားသလဲဆိုတော့ ကိုယ်ဟာ စစ်ခေါင်းဆောင်ဖြစ် စစ်ချီရတဲ့အခါမျိုးမှာတဲ့ ကြောက်တတ်တဲ့ တပ်သားပါခဲ့ရင် အဲ တပ်သားကို လမ်းကြမ်းတဲ့နေရာက ခရီးသွားခိုင်းတဲ့'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက . .

'အဲဒါက ဘာသဘောလဲဆရာကြီး'

ဟု မေးလေ၏။

'ဘာသဘောရမှာလဲကွ၊ လမ်းကြမ်းတဲ့နေရာက ခရီးသွား ခိုင်းတော့ အဲဒီတပ်သားဟာ သိပ်ပင်ပန်းပြီး သေချင်စော်နံလာတာ အဲဒီတော့ မထူးပါဘူး၊ သေတာပဲကောင်းပါတယ်ဆိုပြီး သတ္တိ အလိုလို ဝင်လာတာပေါ့ကွာ။ အဲဒီတော့ မောင်ဖိုးသာကို တို့နဲ့မခေါ် မြေပုံပေးပြီး သူ့ကို တခြားတစ်လမ်းက သွားခိုင်းကွာ၊ အဲဒီအ မောင်ဖိုးသာဟာ သိပ်ပြီးပင်ပန်းဆင်းရဲလာမယ်၊ အဲဒီတော့ သေတာ

ကောင်းပါတယ်လို့ ဆုံးဖြတ်တဲ့အချိန်ဟာ သူ့ဆီကိုသတ္တိတွေ ရောက်သွားတဲ့အချိန်ပေါ့ကွာ'

ဟု စနေမောင်မောင်က ဘွန်ဟောင်းအားပြောပြလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ဘွန်ဟောင်းက . .

'ကောင်းပြီ ဆရာကြီး . . ၊ ဆွန်ဇူးရဲ့နည်းအတိုင်း ဒီကောင့်ကို လမ်းကြမ်းက သွားခိုင်းမယ်၊ မောင်ဖိုးသာ . . ဒီမှာလာကြည့်'

ဟု ဆိုကာ မောင်ဖိုးသာသွားရမည့်လမ်းကြောင်းကို မြေပုံ၌ ပြလေ၏။ မောင်ဖိုးသာသည် မြေပုံကိုကြည့်ရင်း . .

'ဒီမှာဘွန်ဟောင်း . . ၊ ကျုပ်ကို သေချင်စိတ်ပေါက်အောင် လမ်းကြမ်းက သွားမခိုင်းနဲ့၊ အခုကို သေချင်နေပြီ'

ဟု ညည်းညူလေ၏။ ဘွန်ဟောင်းသည် ဆေးလိပ်တစ်လိပ် ညှိပြီးနောက် . .

'သေချင်လို့မရဘူး၊ လမ်းကြမ်းကကို မင်းကို လျှောက်သွားခိုင်းမယ်၊ မင်းနဲ့တို့နဲ့ဆုံမယ့်နေရာကို မင်းကို ငါအခုပြထားမယ်'

ဟုဆိုကာ ဘွန်ဟောင်းသည် မြေပုံပေါ်တွင် ဆုံမည့်နေရာ၌ အမှတ်အသားများပြလေ၏။ ထို့နောက် ၎င်းတို့ သုံးဦးသည် တွင်း၌ သုံးရက်ခန့် ဆက်လက်နေထိုင်ပြီးလျှင် မဟူရာသမင်း ကျရှိရာသို့ ခရီးထွက်ခဲ့ကြလေ၏။ တောစပ်သို့ရောက်သောအခါ၌ ဘွန်ဟောင်းသည် မောင်ဖိုးသာအား မြေပုံတစ်ချပ်နှင့် ရိက္ခာ အချို့ ၍ ခရီးဆက်ခိုင်း၏။ ၎င်းကမူ စနေမောင်မောင်နှင့်အတူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွက်ခဲ့လေ၏၊ မောင်ဖိုးသာသည် ဘွန်ဟောင်းအားတို့
ထွက်သွားလေ၏၊

'ဒီမှာ ကိုဘွန်ဟောင်းကြီး. . ၊ အခုဘဝမှာတောင် ခင်ဗျား
သွားမရှိဘူး၊ ရွှေသွားတွေ တပ်ထားရတယ်၊ နောက်ဘဝ
ခင်ဗျားမှာ သွားလုံးဝရှိမှာတောင် မဟုတ်ဘူး၊ စိတ်ကောင်းမရှိတဲ့ လူ

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက. .

'နောက်ဘဝမှာ သွားမပါဘူး. . ဟုတ်လား၊ ပိုကောင်း
ပေါ့ကွာ၊ သွားတိုက်ရတဲ့ဒုက္ခလည်း မရှိတော့ဘူး၊ သွားပိုးစားလို့
ကိုက်တဲ့ဒုက္ခလည်း မရှိဘူး၊ ဒို့ပြီး ကောင်းတာပေါ့ မောင်ဖိုးသာရ

ဟု မခံချင်အောင် ပြန်၍ပြောလေ၏၊

'ဒီမှာကိုဘွန်ဟောင်း. . ၊ စိတ်ကောင်းမရှိတဲ့ လူကြီး
နောက်ဘဝမှာ ခင်ဗျား ကျပ်အိမ်မှာ နွားလာပြီးဖြစ်လိမ့်မယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက ရယ်လေ၏၊ ထို့နောက်. .

'ဩော်. . ဒီလိုလား၊ မင်းအိမ်မှာ ငါက နွားဖြစ်တာလည်း
ကောင်းပါတယ်၊ ငါနေဖို့ နွားတင်းကုတ်ကို မင်းဆောက်ပေးရမှာ
ငါစားဖို့မြက်လည်း မင်းရိတ်ပေးရမယ်၊ ငါသောက်ဖို့ရေလည်း မင်း
ခပ်ပေးရမှာ၊ ငါက နွားကိုးတွေ၊ ငှါဟာငါ ရေခပ်လို့မှမရဘဲ၊ ပြီးတော့
ငါက နွားတင်းကုတ်ထဲမှာ ငြိမ်ငြိမ်လေးနေမှာမဟုတ်ဘူး၊ ချေးပါ
မှာကွ၊ ဒီတော့ ငါ့ချေးတွေလည်း မင်းကျုံးရဦးမှာပေါ့'

ဟု ဘွန်ဟောင်းကပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက. .

'ဟုတ်တယ်. . ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီတော့ ခင်ဗျား ကျုပ်အိမ်မှာ
သာမဖြစ်နဲ့၊ ကျုပ် ခင်ဗျား ချေးတွေကျုံးနေရဦးမယ်၊ အဲဒီတော့
ဗျားရဲ့ မကောင်းစိတ်ကြောင့် ခင်ဗျားဟာ သေရင်ငရဲပြည်ကို
ရောက်မယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက. .

'ငရဲပြည်ရောက်လည်း ကောင်းပါတယ်ကွ၊ ငရဲပြည်ဆိုတာ
အပ်ချက်ပဲကွ. . ၊ ငါတို့အဝတ်အစားတွေ အစွန်းအထင်းရှိတဲ့
ခါမှာ ဒိုဘီဆိုင်ကို ပို့ရတယ်မဟုတ်လား၊ ဒိုဘီဆိုင်က အစွန်း
အထင်းတွေ ပျောက်အောင် ကောင်းကောင်းလျှော်ပေးမယ်လေကွာ၊
ငရဲပြည်ဆိုတာကလည်း သံသရာတစ်လျှောက်မှာ ငါတို့လုပ်ခဲ့တဲ့
အစွန်းအထင်းတွေကို ပြေပျောက်သွားအောင် လျှော်ပေးတဲ့ သံသရာ
ဒိုဘီဆိုင်ကြီးကွ၊ ငရဲပြည်ကပြန်လာရင် ဘာအပြစ်မှမရှိတော့ဘူး၊
စင်သွားတော့. . ကောင်းပါတယ်ကွာ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက. .

'အဲဒီလိုဆိုရင်လည်း ခင်ဗျား ငရဲပြည်မသွားနဲ့၊ နေ့စံပြီး
ခံတဲ့ အသူရကာယ်ဘုံကိုသွား'

ဟု ကျိန်ဆဲပြန်ရာ ဘွန်ဟောင်းက. .

'အဲဒီမှာလည်း သိပ်မဆိုးဘူးကွ၊ ညကျရင် ကျိန်းသေ ကိုယ်ခံရ
မယ်ဆိုတာသိတော့ စံရမယ့် နေ့ဘက်မှာ ပျော်ပျော်ပါးပါးကြီးနေ
လိုက်တာပေါ့ကွာ၊ ခံရတော့လည်း ပျော်ပျော်ပါးပါးကြီးခံမှာပေါ့၊
အတွက်တော့ ရောက်ပါစေ၊ အသူရကာယ်ဘုံကို ရောက်ပါစေ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟုပြောလိုက်လျှင်..

'အဲဒီလိုဆိုရင်လည်း ခင်ဗျား အသူရကာယ်ဘုံကိုရောက်
တော့၊ အခုဘဝမှာပဲ မိန်းမဆိုးဆိုးနဲ့ အိမ်ထောင်ကျပါစေဗျာ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဘွန်ပေါင်းက ရယ်လေ၏။ ရယ်
နောက်..

'မောင်ဖိုးသာ..မင်းက ဘာမှမသိဘူး၊ ငါတို့တရုတ်
စကားပုံ ရှိတယ်၊ မိန်းမဆိုးဆိုးနဲ့ညားတဲ့လူဟာ ပညာရှိဖြစ်တတ်
တဲ့၊ အဲဒီတော့ ငါဟာပညာရှိ ဖြစ်ဦးတော့မှာပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက..

'သွားတော့..သွားတော့..၊ ခင်ဗျားတတော့ ဘာပြော
နာမယ့်လူမဟုတ်ဘူး'

ဟုဆိုကာ မောင်ဖိုးသာသည် အခြားလမ်းအတွင်းမှတော
သို့ဝင် သွားလေတော့၏။ ဘွန်ပေါင်းလည်း စနေမောင်မောင်
အတူ အခြားတစ်လမ်းမှ တောတွင်းသို့ဝင်ခဲ့လေ၏။

'ဆရာကြီးရေ..တို့အဒူမလည်တောင်လေးတော့ ဆွန်
နည်းအတိုင်း လမ်းကြမ်းကလွှတ်လိုက်ပြီ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ..

'သိပ်ကောင်းတာပေါ့ ဘွန်ပေါင်း၊ ခါးသီးတဲ့အတွေ့အကြုံ
ဆိုတာ ဘဝရဲ့ဆရာသမားပဲကွ၊ သူ့ကို ဆရာသမားကောင်းဆီ အပ်
လိုက်တာပေါ့၊ အတွေ့အကြုံထက်ကောင်းတဲ့ ပညာဆိုတာလည်း

ဘာတမှာ မရှိနိုင်ဘူးကွ၊ အတွေ့အကြုံဆိုတာ မြတ်နိုးစရာ
ကောင်းဆုံးအရာပဲ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ဘွန်ပေါင်းက..

'အဲဒီအတွေ့အကြုံထဲမှာ တက်တူကိုက်တဲ့ အတွေ့အကြုံ
တော့ အကောင်းဆုံးပဲ ထင်ပါတယ်၊ ဒီကောင်လေး မအူမလည်နဲ့
ဘာထဲမှာ သေသွားနိုင်တယ် ဆရာကြီး'

ဟု ပြောလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က..

'ဒီလောက်ရှုပ်ထွေးတဲ့ ခရီးကြီးကို သွားရမှာ တက်တူကိုက်ပြီး
တာ့ သေသွားရင်လည်း ဆက်ပြီးလျှောက်ဖို့ မလိုတော့ဘူးပေါ့ကွာ၊
အခွင့်ရသွားပြီပေါ့၊ သူ့အတွက် မစဉ်းစားပါနဲ့၊ စဉ်းစားရမှာက မဟူရာ
ထမင်းလိုက်ဂူနှစ်ခု အကြောင်းပဲကွ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ဘွန်ပေါင်းက..

'စိတ်ချဆရာကြီး..၊ အဲဒီအကြောင်း ကျွန်တော်လုံးဝ
စဉ်းစားဘူး၊ ဆရာကြီး စဉ်းစားဖို့ ချန်ထားတာ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် စနေမောင်မောင်က..

'ငါတွေးထားတာတစ်ခုရှိတယ်ကွ၊ အဲဒါလေး အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်
သွားရင်တော့ ငါတို့အတွက် နေရာကျပြီကွ၊ အဲဒီတော့ မရဏလိုက်ဂူ
တွေကို တို့အရင်မဝင်ဘူးကွာ၊ တို့ထက်အရင်ဝင်မယ့် လူရှိရင် ဦးစား
ပေးပြီး သူတို့ကိုအရင်ဝင်ခွင့် ပေးလိုက်မယ်၊ အဲဒါကို ဝင်ခွင့်ပေးလို့
ဆက်စွတ်ရှုတ်ရှုတ် သူတို့ရတနာလိုက်ဂူကိုဝင်မိရင် ငါတို့လာတဲ့ခရီးဟာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗလာပေါ့ကွာ၊ သူတို့ယူပါစေ၊ အဲဒီလိုမဟုတ်ဘဲနဲ့ မရကာလိုက်
ကိုဝင်မိလို့ သူတို့သေပြီဆိုရင်တော့ ကျန်တဲ့လိုက်ဂူတွေကို ငါတွေ့
ရပြီ၊ ဘယ်ဟာ မဟူရာသေမင်း၊ ဘယ်ဟာက ရတနာလိုက်ဂူဆို
ငါပြတ်ပြတ်သားသား တွက်လို့ရပြီ၊ အဲဒီတော့ ဒီခရီးကို သိပ်ပြီး စေ
မလိုဘူး၊ စားတဲ့နေရာကျရင် ကောင်းကောင်းစား၊ နားတဲ့နေရာကျ
ကောင်းကောင်းနားပြီး သွားကြတာပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက. .

'ဒီလိုဆိုရင် ဒီလမ်းကို ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ စားလမ်း
နားလမ်းလို့ နာမည်ပေးမယ် ဆရာကြီး'

ဟု ပြောလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်တ ခေါင်းကိုဆတ်
လိုက်လေ၏။ ထို့နောက်တွင်မူ စနေမောင်မောင်နှင့်ဘွန်ဟော
တို့သည် ရေမိုးကောင်းသည့်နေရာ၌ ရေချိုး၏၊ တစ်ရေးတစ်မော
၏၊ ပါသည့်ရိက္ခာများကိုစား၏၊ ထို့နောက်မှ အေးအေးဆေးဆေး
ခရီးဆက်၏၊ နားရန်ကောင်းသောနေရာများတွေ့လျှင် နားပြန်
စားရန်ရှိသည်များကို စားပြန်၏၊ ဤသို့နှင့်ပင် ၎င်းတို့နှစ်ဦးသ
တရွေ့ရွေ့ခရီးဆက်ခဲ့ကြရာ တစ်ပတ်ခန့်ကြာသောအခါ၌ သစ်
သမားများ ဆောက်လုပ်သွားသောဇရပ်တစ်ခုဆီသို့ ရောက်ခဲ့
လေ၏၊ ၎င်းတို့ရောက်ပြီး နာရီအနည်းငယ်ကြာသောအခါ
မောင်ဖိုးသာသည် အကျီအဝတ်အစားများ စုတ်ပြဲနေပြီး မျက်နှာ
လက်တို့တွင်လည်း အညိုအမည်းစွဲကာ ရောက်ရှိလာလေ၏
ဘွန်ဟောင်းသည် မောင်ဖိုးသာတို့တွေ့လျှင်. .

'ဟော့. . မောင်ဖိုးသာ၊ စုတ်ပြတ်သတ်လို့ပါလား၊ ဘယ်လို
ဖြစ်ဆိုးတွေနဲ့များ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသလဲ ငါ့လူရာ'

ဟု မေးလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက. .

'ဝက်ဝံလိုက်လို့ ပြေးရတယ်များ၊ ချောင်းအကူးမှာ ရိက္ခာထုပ်
ချော်သွားလို့ ငေးတယ်ဗျ၊ ခင်ဗျားပြောတဲ့ ယင်မအမဲကြီးတွေလိုက်လို့
အဝတ်အစားတွေစုတ်ပြဲပြီး မီးတုတ်လုပ်ရတယ်ဗျာ၊ ဒီခရီးကတော့
ချပ်အတွက် တောတွင်းအတွေ့အကြုံ အများကြီးရတယ်'

ဟုပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းသည် စနေမောင်မောင်၏
မျက်နှာကို လှမ်း၍ကြည့်လိုက်လေ၏၊ စနေမောင်မောင်တ မျက်စိ
မှိတ်၍ ပြလိုက်လေ၏၊ အဓိပ္ပာယ်မှာ. .

'ဘွန်ဟောင်းရေ. . ငါပြောတာ မှတ်ဘူးလား'

ဟု မေးလိုက်သတဲ့သို့ရှိလေတော့၏၊

'ကဲ. . . ကဲ. . မောင်ဖိုးသာ၊ ဟောဟိုမှာ စမ်းချောင်း၊ ရေမိုး
ချိုးပြီး တစ်ရေးတစ်မော အိပ်လိုက်၊ အိပ်ရာကနိုးရင် ဘွန်ဟောင်း
စီမံထားတဲ့ ထမင်းဟင်းလေး စားလိုက်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာလည်း စမ်းချောင်း၌ ရေသွား
ချိုးပြီးလျှင် တစ်ရေးတစ်မောအိပ်၏၊ အိပ်ရာမှနိုးလျှင် အသားများ
အရွက်များရောချက်ထားသော ထမင်းကို မောင်ဖိုးသာသည်
မြိန်ရှက်စွာ စားသောက်ရင်း. .

'အရသာရှိလိုက်တာ ကိုဘွန်ဟောင်းရယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက. .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ခရီးအစမှာတုန်းက ငါ့ကို ရေပြည်သွားဆိုကွ၊ အသူရကာယ်ကို သွားဆိုကွ၊ နွားဖြစ်ဆိုကွ၊ မိန်းမဆိုးဆိုးကြီးနဲ့ အိမ်ထောင်ကျဆိုကွ အခုတော့ မင်း ငါ့ကျေးဇူးကို သိပြီလား'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

'မင်းတို့လို သုရဲဘောနည်းတဲ့ ကောင်စားမျိုးလေးတွေနဲ့ ပေါင်း ဖူးပေါင်းများလှပြီ၊ ဒီအချိုးမျိုးကြီးပဲကွ၊ ငါ့ရဲ့ စေတနာကိုနားမလည် ကြဘူး'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက. .

'ဘယ်ဟုတ်မလဲ ကိုဘွန်ဟောင်းရယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့စေတနာကို နားလည်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့ စေတနာက ဝက်ဝံလိုက်တယ်ဗျာ. . ၊ ထမင်းလည်း ငတ်တယ်ဗျာ၊ ယင်မမဲရှိုင်းတွေလည်း လိုက်တယ်ဗျာ၊ အဲဒါ. . ခင်ဗျားပေးလိုက်တဲ့ စေတနာတွေပေါ့ဗျာ၊ ညညလည်း တောထဲမှာ အိပ်ရတယ်၊ တစ္ဆေအနေနဲ့ သိပ်ကြောက်တယ်ဗျာ ဒါပေမဲ့. . အခုတော့ ကျုပ်အိပ်ဝံ့သွားပါပြီ၊ ကြောက်တဲ့စိတ်လည်း သိပ်မရှိတော့ပါဘူး၊ ဝက်ဝံနဲ့တွေ့ရင် ဘယ်လိုပြေးရမလဲဆိုတာလည်း ကျုပ်ကောင်းကောင်း နားလည်သွားပါပြီ၊ ထမင်းငတ်ရင် ဘယ်အသီး တွေ ခူးစားရမယ်ဆိုတာလည်း ကျုပ်သိပါပြီ၊ ဒါတောင် (၇)ရက်ပဲ ရှိသေးတယ်၊ (၇) လများဆိုရင် ကျုပ် တာဇံလိုဖြစ်သွားမှာ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏၊ ၎င်းတို့သုံးဦးသည် ဖရပ်ပေါ်တွင် ပျော်ပွဲစားထွက်ဘိသကဲ့သို့ အေးချမ်းစွာတည်းခိုနေကြလေ၏၊ (၇) ရက်ခန့်ကြာသောအခါ၌ ဖြင်းထန်သောပေါက်ကွဲသံကြီးတစ်ခုကို

ကြားရလေ၏၊ ထိုအသံကြားလျှင် ဘွန်ဟောင်းသည် မျက်လုံးပြူး သွားလေ၏၊ မောင်ဖိုးသာလည်းထရှုံ့ခုန်လေ၏၊ စနေမောင်မောင် သည် အားရပါးရ ပြောက်ခနဲ လက်ဖြောက်တီးလိုက်လေ၏၊

'တဲ့. . မောင်ဖိုးသာ၊ မဟူရာသေမင်းဆိုတာ တို့အတွက် မဟုတ်တော့ဘူး၊ ဘာဘာရာတို့အတွက် ဖြစ်သွားပြီ၊ အဲဒီပေါက်ကွဲသံဟာ မဟူရာသေမင်းခြောက်ခုအနက် တစ်ခုရဲ့ပေါက်ကွဲသံပဲ၊ ဘာဘာရာတို့ တစ်ပြုံလုံးပါသွားနိုင်တယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဘွန်တောင်းက. .

'ဒီလိုပြောလို့ မဖြစ်သေးဘူး ဆရာကြီးရဲ့၊ ဂူခြောက်ဂူဟာ အန္တရာယ်ဆိုတော့ အန္တရာယ်တစ်ခုပဲ ကျွန်တော်တို့သိရသေးတယ်၊ ကျန်တဲ့ငါးခုကို မသိရသေးဘူးလေ၊ ကျွန်တော်တို့လည်း မှားပြီး ဝင်နိုင်တာပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် စနေမောင်မောင်က. .

'မင်းကို ငါပြောပြမယ် ဘွန်တောင်း၊ ဘာဘာရာဟာ သိပ်လည်တဲ့ မိန်းမကွ၊ အခု ပေါက်ကွဲသံကြားတဲ့ မဟူရာသေမင်း ကျောက်ဂူထဲကို သူကိုယ်တိုင်ဝင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ သူ့တပည့်တွေ ဝင်ခိုင်းမှာ၊ သူက တျန်နေလိမ့်မယ်၊ နောက်ထပ်ဂူ ၁စ်ခုကိုတော့ သူကိုယ်တိုင် ဝင်ချင်ဝင်လိမ့်မယ်၊ အဲဒီတစ်ခုဟာ မဟူရာသေမင်း လိုက်ဂူဆိုရင်တော့ တို့အတွက် လွယ်သွားပြီ၊ တို့ဟာ မဟူရာသေမင်း လိုက်ဂူထဲ ဝင်စရာအကြောင်းမရှိတော့ဘူး၊ ရတနာလိုက်ဂူထဲကို ဒီးတရက်သောက်ပြီး အေးအေးဆေးဆေးဝင်သွားရုံပဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

'နောက်တစ်ခုထပ်ပြီးတွဲတယ်ပဲ ထားပါဦး ဆရာကြီးရယ်။ မဟူရာသေမင်းလိုက်ဂူက လေးခုကျန်သေးတာပဲ။ ကျွန်တော်တို့ အနေနဲ့ သွားပြီးမဝင်မိနိုင်ဘူးလား'

ဟု မေးလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်သည် ခေါင်းတို ဖြည်းညင်းစွာ ခါလိုက်ပြီး . .

'တခြားလူဆိုရင်တော့ မှားပြီး ဝင်ချင်ဝင်မိမှာပေါ့ကွာ။ ငါ့ အနေနဲ့တော့ မှားပြီးဝင်စရာမရှိပါဘူး။ ငါစဉ်းစားလို့ ရပါပြီ။ တစ်ခုပဲရှိတယ်။ လောဘမကြီးဖို့ပဲလိုတယ်။ နောက်ထပ်ဂူတစ်လုံးဆီက ပေါက်ကွဲသံကြားရရင်တော့ ငါနဲ့ဘွန်ဟောင်းက လက်ခုပ်တီးမယ်။ မောင်ဖိုးသာက ထပြီးကပေတော့'

ဟု ပြောလိုက်ချိန်၌ပင် 'ဘုံး' ခနဲ ပေါက်ကွဲသံကြီးတစ်ခုသည် ထပ်မံမြည်ဟည်းသွားလေတော့၏။ ထိုအခါ၌ စနေမောင်မောင်နှင့် ဘွန်ဟောင်းတို့သည် လက်ခုပ်တီးကြလေ၏။ ဘွန်ဟောင်းကမူ လက်ခုပ် တီးရုံသာမကဘဲ သီချင်းပါဆိုပေးလေ၏။ မောင်ဖိုးသာသည် တွေ နေအောင် က,လေတော့၏။ ထိုအချိန်၌မှာပင် သစ်ခုတ်သမား ကုလားများ ရောက်လာပြီးလျှင် ၎င်းတို့က လက်ခုပ်ပိုင်း၍တီးလေ၏။ မောင်ဖိုးသာလည်းဆက်၍ က,လေ၏။ ထို့နောက် စနေမောင်မောင် သည် ကုလားများအား ပေါက်ကွဲသံကြားရကြောင်း၊ မည်သည့်အရပ် ဒေသတွင် ပေါက်ကွဲသည်ကို သိလိုကြောင်း မေးမြန်းလျှင် သစ်ခုတ် သမားကုလားများက ၎င်းတို့လည်း ကြားရကြောင်း၊ သို့ရာတွင်

ပေါက်ကွဲသည်ကို မသိကြကြောင်း ပြောဆိုလေ၏။ ထိုအခါ စနေ မောင်မောင်က ၎င်း၏အိတ်အတွင်းမှ ရွှေဒင်္ဂါးတစ်ပြားကိုထုတ်၍. .

'ပေါက်ကွဲတဲ့နေရာကို သွားပြီး စုံစမ်းကြပြီးတော့ ဒီကိုလာပြီး အရင်ဆုံးပြောနိုင်တဲ့လူကို ဟောဒီရွှေဒင်္ဂါးပေးမယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ သစ်ခုတ်သမားကုလားများသည် တောပျက် လုမတတ် စကားများ ဖောင်လောက်အောင်ပြော၍ သူထက်ငါ ဦးအောင် ထွက်သွားကြလေတော့သတည်း။

○ ○ ○

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

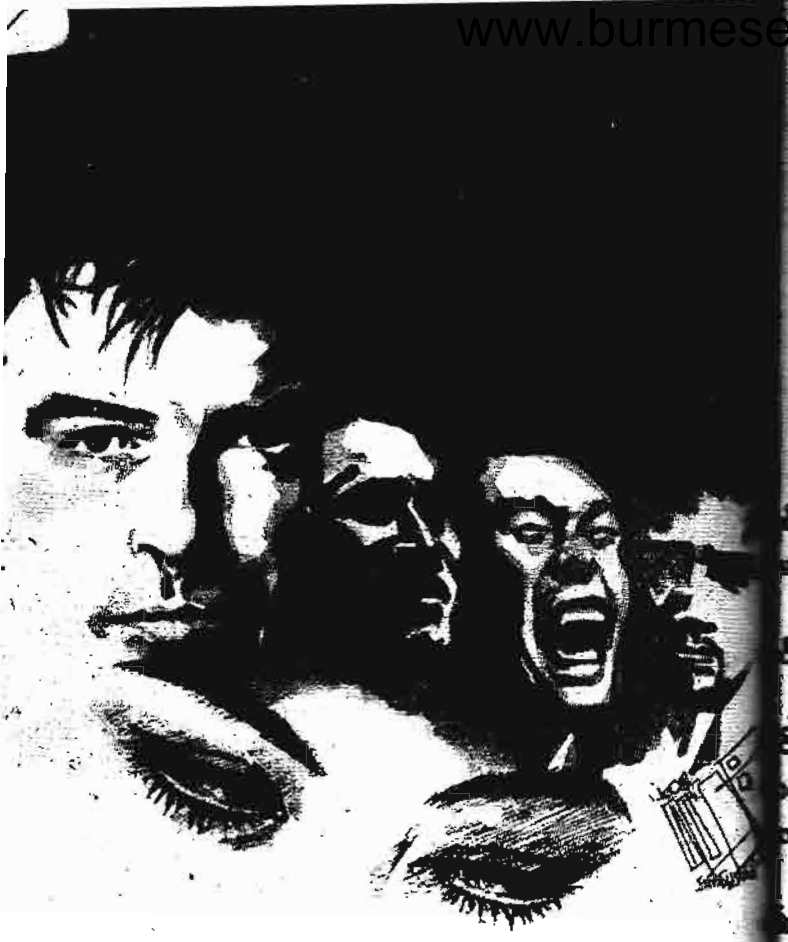

အခန်း (၂၁)

သေမင်းနိုင်ငံမှ အပြန်

ညနေပိုင်းသို့ရောက်သောအခါ၌ သစ်ခုတ်သမားကုလား ...်ဦးသည် အမှောတကောနှင့်ရောက်ရှိလာလေ၏။ ထိုအခါ စနေ ...ာင်မောင်က ထိုကုလားနှစ်ဦးအား..

'မင်းတို့က နှစ်ယောက်စလုံး မြို့တူရောက်လာတာဆိုတော့ ...ါးတစ်ပြားကို တစ်ဝက်စီပိုင်းပြီး ပေးရမှာပဲ'

ဟုဆိုကာ စနေမောင်မောင်သည် ရွှေဒင်္ဂါးပြားအား ဓားဖြင့် ...င်း၍ တစ်ယောက်တစ်ခြမ်းစီ ပေးလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် ဝိတ်မြေပုံ ...စ်ချပ်ကိုဖြန့်ပြ၍ ပေါက်တွဲမှုဖြစ်သွားသောလျှိုနေရာကို ပြနိုင်း ...သ၏။

ကုလားနှစ်ယောက်သည် အလုအယက် ထောက်ပြကြလေ ...၏။ ထို့နောက် ကုလားများသေဆုံးနေပုံကိုလည်း စနေမောင်မောင် ...အား လက်ဟန်ခြေဟန်နှင့်တကွ ရှင်းပြလေ၏။ စနေမောင်မောင် ...သည် ကုလားများပြောပြသည်ကို အသေအချာနားထောင်ပြီးနောက် ...မိန်းမတစ်ယောက်ပါမပါကို မေးလေ၏။ ကုလားများကလည်း ...သေဆုံးသူများမှာ ယောကျ်ားများသာဖြစ်ပြီး မိန်းမတစ်ဦးတလေမျှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မပါကြောင်း ပြောပြကြလေ၏၊ စနေမောင်မောင်သည် ကုလား
အား သွားနိုင်ပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောပြလိုက်လေ၏။ ကုလားများသ
နောက်ထပ်ခိုင်းပါဦးဟု ပြောလေ၏၊ စနေမောင်မောင်က မခိုင်း
ကြောင်း၊ ခိုင်းရန် အလုပ်မရှိကြောင်းပြော၍ မောင်းထုတ်လိုက်လေ
ကုလားများ ထွက်သွားသောအခါ၌ စနေမောင်မောင်သည် မြေ
ဖြန့်၍ ကသိဏ်းရှုသကဲ့သို့ ရှု၍နေလေ၏၊ ဘွန်ဟောင်းက ညနေ
စားရန် ထမင်းပေါင်းတစ်ပွဲလာ၍ချပေးသောအချိန်မှပင် မြေ
လိပ်၍ သိမ်းလိုက်လေ၏။ ညပိုင်းသို့ရောက်သောအခါမှပင်
မောင်မောင်သည် ဘွန်ဟောင်းနှင့်မောင်ဖိုးသာအား..

'နေရာရွှေ့မှဖြစ်မယ်၊ တကယ်လို့ ရန်သူရှိနေရင် ရန်သူ
ဒီနေ့ည ကျွန်ုပ်တို့ကို လုပ်ကြံနိုင်တယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက..

'ရန်သူ..ဟုတ်လား၊ ဘယ်က ရန်သူလဲ ဆရာကြီးရဲ့'

ဟု မေးလိုက်လေရာ ဘွန်ဟောင်း က..

'ဘယ်ကရန်သူလဲဆိုတာ မောင်ဖိုးသာကို ပြောပြရဦးမေ
စနေမောင်မောင်ဆိုတဲ့ လူကြီးမှာ ရန်သူမျိုးငါးပါးလုံးအပြည့်အ
တယ်ကွ၊ အဲဒီရန်သူ တကယ်လို့ရောက်လာရင် သူတစ်ယောက်တည်
ရန်မူမှာ မဟုတ်ဘူး၊ တို့နှစ်ယောက်ကိုပါ ရန်မူမှာ၊ အဲဒီတော့ ရှည်
ဝေးဝေး မေးမနေနဲ့၊ ရွှေ့ဆိုရင် ရွှေ့လိုက်တာ အကောင်းဆုံးပဲ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက..

'မသိလို့မေးတာပဲ ကိုဘွန်ဟောင်းရယ်....၊ ခင်ဗျားက
ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ရှင်းပြစမ်းပါ'

ဟု မကျေနပ်သံကြီးဖြင့် ပြောလိုက်လေ၏၊ ထိုအခါ
ဘွန်ဟောင်းက..

'တို့သုံးယောက်အတူ ရေစ်ပေါ်မှာ ရှိနေတာပဲကွ၊ အခု သူက
ရန်သူ ရုတ်တရက်ရောက်လာနိုင်တယ်လို့ ပြောတာပဲ၊ ငါလည်း
ဘယ်သိမလဲကွ၊ အဲဒီတော့ ပစ္စည်းတွေသိမ်းစမ်းပါ မောင်ဖိုးသာရယ်၊
မေးမနေစမ်းပါနဲ့'

ဟု ပြောလိုက်ပြန်၏၊ ထို့ကြောင့် မောင်ဖိုးသာလည်း
ပစ္စည်းများကိုသိမ်းရ၏၊ တစ်ခဏမျှကြာလျှင် ၎င်းတို့သုံးဦးသည်
လရောင်အောက်၌ တရွေ့ရွေ့ထွက်သွားကြလေတော့၏၊ ခရီးအတန်
ပေါက်သောအခါ၌ ဘွန်ဟောင်းက မောင်ဖိုးသာအား..

'မောင်ဖိုးသာရေ...လကြီးကလည်း သာလိုက်တာကွာ၊
လွမ်းစရာကြီး'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာက..

'ခင်ဗျားက လွမ်းနေ၊ ကျုပ်က ကြောက်လို့ ဇောချွေးတွေ
တောင် ပြန်နေတာ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက..

'ဘာကိုကြောက်နေတာလဲကွ'

ဟု မေးလိုက်လေ၏၊ ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက..

'ဘာကိုကြောက်ရမလဲဗျ..၊ ခင်ဗျားပြောတဲ့ ရန်သူကိုပေါ့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြန်၍ပြောလိုက်လျှင် ဘွန်ဟောင်းသည် မောင်ဖိုးသာ၏ စကားကို သဘောကျ၍ တခစ်ခစ်ရယ်မောရင်း . .

'ရန်သူလိုကြားတာနဲ့ပဲ ဒီလောက်တောင် ကြောက်နေရ သလား ငါ့လူရာ'

ဟုပြောကာ ရယ်ပြန်လေ၏။

မောင်ဖိုးသာသည် ဘွန်ဟောင်း၏ စကားအား ဆက်၍ မပြေချင်သဖြင့် ရှေ့မှ ခပ်သုတ်သုတ် သွားလေတော့၏။ ဘွန်ဟောင်း ကမူ အလယ်ကလိုက်၏။ စနေမောင်မောင်သည် ၎င်းတို့နှစ်ယောက်၏ နောက်မှ ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်လျှောက်လာလေတော့၏။

နံနက်မိုးလင်းသောအခါ၌ ယမန် နေ့တပေါက်တွဲသွားသော လျှိုကြီးကို တွေ့ရလေ၏။ စနေမောင်မောင်သည် ထိုလျှိုကြီးနှင့် မြေပုံကို တိုက်ကြည့်၏။ တိုသို့ တိုက်ကြည့်ပြီးလျှင် စနေမောင်မောင် က . .

'ဘွန်ဟောင်းရေ . . . ဟောဒီလျှိုကြီးက တို့ရထားတဲ့မြေ အရဆိုရင် 'ဒီ' အမှတ်အသားပြထားတဲ့ လျှိုကြီးပဲ၊ မနေ့က နောက် တစ်ခုကွဲသေးတယ်မဟုတ်လား၊ အဲဒီလျှိုဆီကိုသွားမယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် စနေမောင်မောင်တို့သည် ပေါက်ကွဲသွားသော အခြားလျှိုတစ်ခုကို ထပ်၍ရှာပြန်လေ၏။ ထိုသို့ရှာဖွေရာ လျှိုတစ်ခုကို တွေ့ပြန်လေ၏။ စနေမောင်မောင်သည် မြေပုံနှင့်တိုက်ကြည့်ပြန်လေ၏။

ပြီးလျှင် . .

'ဘွန်ဟောင်းရေ . . ဟောဒီလျှိုတလည်း ပေါက်ကွဲသွားတဲ့ တွေ၊ မြေပုံအရဆိုရင် 'အာရ်' အမှတ်အသားပြထားတဲ့လျှိုပဲ၊ ဟာ မြေပုံမှာကြည့်ပြီး 'အေ' ရယ်၊ 'အ(န်)' ရယ်၊ 'ဂျီ' ရယ်၊ 'အီး' ပြထားတဲ့လျှိုတွေကို ရှောင်ရမယ်၊ အဲဒီလျှိုတွေဟာ ပေါက် င်တဲ့ လျှိုတွေပဲ၊ အဲဒီအမှတ် အသားလွတ်တဲ့လျှိုဟာ ရတနာ ရှိတဲ့ လျှိုပဲ၊ တို့အတွက် ဘာမှမခက်တော့ဘူး'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဖိုးသာက . .

'ဆရာကြီးပြောတဲ့အတိုင်းဆိုရင် စာလုံးလေးလုံး ကျန်သေး ပေါ့၊ အေ၊ အ(န်)၊ ဂျီ၊ အီး ဆိုတဲ့ လျှိုတွေပေါ့၊ အဲဒါတွေက ဖြစ်လို့လဲဆရာကြီး'

ဟု မေးလိုက်လျှင် စနေမောင်မောင်က . .

' "ဒိန်းဂျား" လေကွာ၊ ဒိန်းဂျား ဆိုတဲ့ စာလုံးခြောက်ရယ်လို့ အေ၊ အ(န်)၊ ဂျီ၊ အီး၊ အာရ် မဟုတ်လား၊ အခုကွဲသွားဆိုးရယ် ဆုံးစာလုံး 'ဒီ' နဲ့ နောက်ဆုံးကစာလုံး 'အာရ်' ဆိုတဲ့ ၄ တာပဲ၊ ကြားထဲက စာလုံးလေးလုံးကို ရှောင်ရုံပဲပေါ့၊ ဝင်ဝင် ဒီခြောက်လုံးကို မဝင်မိဖို့ အရေးကြီးတယ်'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြောလေ၏။

ထို့နောက် ၎င်းတို့သည် အနီးဆုံး ရွာတစ်ရွာ၌ ရိက္ခာမျိုး နေရာ က်ပြီး ာင်းပြီးလျှင် ကျန်သောလျှိုများကိုရှာကြလေ၏။ လျှိုတစ်ခု လျှင် မြေပုံနှင့်ထုတ်၍ တိုက်ကြည့်၏၊ ထိုသို့တိုက်ကြည့်ပြီးလျှင် အ(န်) ဂျီ၊ အီး ဆိုသော လျှိုများကိုတွေ့လျှင် 'မဝင်ရ' ဟူသော ကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာ၊ ကုလားဘာသာများနှင့်ရေးကာ ချိုင်းဘုတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

များ ချိတ်ဆွဲပြီးလျှင် ခရီးဆက်ခဲ့ကြလေ၏။ တစ်လခန့် ဤသို့ … တွင် အပင်ပန်းခံ၍ ရှာဖွေခဲ့ရာ 'မဟူရာသေမင်း' ဟုအမည် … သော လျှိုကြီးချောက်ခုကို တွေ့ရှိခဲ့ကြပြီဖြစ်၏။ ထို့အတူ … နားမလည်သူများ မဝင်ရန်လည်း စာများချိတ်ဆွဲထားခဲ့ကြပြီးဖြ … ကုလားစာကို အနီးအပါးရှိရွာများမှ ကုလားများကို ရှေ့ဂေါ် … ရေးခိုင်း၏၊ အင်္ဂလိပ်စာကိုမူ စနေမောင်မောင်ကိုယ်တိုင်ရေး …

ဤသို့လျှင် တပင်တပန်း အလုပ်လုပ်ခဲ့ကြပြီးနောက် ခရီးထွက်ခဲ့ … စမ်းချောင်းကလေးတစ်ခုအနီးသို့ ရောက်ခဲ့ကြလေ၏။ ထိုစမ်း … ကလေးအနီးတွင် ၎င်းတို့သုံးဦးသည်စခန်းချ၍ ဆန်ပြုတ်ပြုလုပ် … သာမှန့်ကို စားသောက်ကြလေ၏။ ထိုအချိန်၌ မည်သည့်အ … လျှိုကြီးကို မည်ပုံရောက်ရှိလာသည်မသိသော ဆာဒူးခေါ် ကုလား … မြေပုံကို တို၍ ရောက်ရှိလာလေ၏။ စနေမောင်မောင်သည် ၎င်းအ … ကာ . . သာ ဆန်မုန့်ကလေးကိုမစားဘဲ ထိုဆာဒူးအားလော …

'ဘွန်၏။ ထိုဆာဒူးသည် စနေမောင်မောင်အား ခြေဆုံးခေါင် … အရဆိုရင် 'ဒီနေ့တော့ ကုလားဘာသာစကားဖြင့်ပင် အောက်ပါအ … တစ်ခုကွဲသောကားကို ဆိုလေတော့၏။

ဟု 'ကောင်းမှုတွေရော၊ မကောင်းမှုတွေရော ရောပြွမ်း … ပေါက်တစ်ယောက်ပဲ၊ သင်ဟာ သင်နဲ့မဆိုင်တဲ့ ရတနာပစ္စည်း … ထိုသိုလိုက်ရှာနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ၊ ကိုယ့်ပစ္စည်းမဟုတ်တာတွေ … ကိုယ့်ဆီကိုရောက်လာရင်လည်း ကိုယ့်ဆီမှာ မနေပါဘူး၊ ကို … ကနေ နေရာရွှေ့သွားမှာပါ။ သင့်လို ဉာဏ်ကောင်းတဲ့လူဟာ … လောက်တော့ စဉ်းစားမိဖို့ကောင်းပါတယ်'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် စနေမောင်မောင်က . .

'မုဆိုးက သားကောင်တွေရှာတာဟာ သားကောင်တွေက … စ္စည်းမှုမဟုတ်ဘဲ၊ ဒါပေမဲ့ မုဆိုးဖြစ်နေတော့လည်း သားကောင် … ရှာရတာပေါ့လေ'

ဟု ပြန်၍ ကုလားဘာသာဖြင့်ပင် ချေပလိုက်ရာ ဆာဒူးကြီး …

'သင်ပြောတာ မှန်ပါလိမ့်မယ်၊ အဲဒီမုဆိုးကို အသက်ထိခိုက် … င် သားကောင်က ရန်မရှာသေးသရွေ့တော့ သူဟာ မုဆိုးပါပဲ၊ … ကောင်က သူ့ကိုရန်ရှာလိုက်ပြီဆိုရင်တော့ သူဟာ မုဆိုး … တ်တော့ပါဘူး၊ သားကောင်ပြန်ဖြစ်သွားပြီ'

ဟု ပြန်၍ပြောလိုက်လျှင် စနေမောင်မောင်က . .

'ဒီလောကကြီးမှာ သားကောင်ကိုကြောက်တဲ့ မုဆိုးရယ်လို့ … ပါဘူး၊ သားကောင်က ရန်မူမှာစိုးလို့ တောမလိုက်တဲ့မုဆိုးရယ် … ည်း ဘယ်ရှိပါ့မလဲ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် . .

'ကောင်းပြီလေ၊ သင့်လို စကားတတ်တဲ့လူနဲ့ ငြင်းခုန်နေရတာ … ်အတွက်ရော၊ သင့်အတွက်ပါ အကျိုးရှိမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဆက်ပြီး … သွားရင်တော့မှ ကျုပ်အတွက် ခရီးတွင် ပါလိမ့်ဦးမယ်၊ သင်လည်း … ပြီးအပန်းဖြေရင်တော့မှ တောင်းတောင်းအပန်းဖြေရပါဦးမယ်၊ … ားများများပြောတာ စာကလေးတွေရဲ့အလုပ်ဖြစ်တယ်၊ လူတွေ … ပ်မဟုတ်ပါဘူး၊ သင်လှုပ်ခါနေလိုက်တဲ့ ဆန်မုန့်ကလေးကို ကျွေး … ၊ ပြီးရင် သင့်အတွက်လည်း ကျွန်ုပ်ဆုတောင်းပေးမှာပါ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြောလိုက်ပြီးလျှင် ဆာဒူးကြီးသည် စမ်းချောင်းကို ထွက်သွားလေတော့၏။ ထို့နောက် ရင်းတို့သုံးဦးသည် ထိုစမ်းချေ အနီးတွင်ပင် စခန်းချနေကြပြီးလျှင် ထိုနေရာမှနေ၍ ရတနာရှိ လှိုဏ်ကို ရှာကြလေ၏။ မတွေ့လျှင် ထိုနေရာသို့ပင် ပြန်၍လာကြလေ

ဤသို့လျှင် ကြိုးစားခဲ့ရာ လဆန်းပက္ခတစ်ခုကို ကုန်လွန် ပြီးနောက် ကျောက်တုံးများဖြင့် တန်ဆာဆင်ထား ဘိသကဲ့သို့ လွန်စွာလှပသည့် လှိုဏ်ကြီးတစ်လှိုဏ်ရှိရာသို့ ရောက်ရှိသွား တော့၏။ လှိုဏ်ကြီး၏ပတ်ပတ်လည်၌ လွန်စွာလှပသော တောပန်း ပေါက်နေ၏။ ထိုလှိုဏ်ကြီးအတွင်း၌ကား နေပြောက်မျှမထိုး မည်းမှောင်နေ၏။ စမ်းချောင်းတစ်ခုသည် ထိုလှိုဏ်အလယ်မှဖြ စီးဆင်းနေ၏။လှိုဏ်အဝတွင် ဆူးချုံများပိတ်နေ၏။ စနေမောင် တို့သုံးဦးသည် ပိတ်နေသောဆူးချုံများကို ဓားများဖြင့်ခုတ် ရှင်းလင်းကာ စမ်းချောင်းအတိုင်း လိုက်သွားကြလေ၏။ အတွင်း၌ လွန်စွာ အေးစိမ့်လှပေ၏။ အဆိပ်ပြင်းသော မြွေများသည် အ လိုက် အထွေးလိုက်ရှိနေ၏။ စနေမောင်မောင်တို့သည် တုတ်ရှည်မျာ အသုံးပြုကာ မြွေများ၏ရန်ကို ဖယ်ရှားနေရ၏။ အတွင်းဘက် သော သဘာဝကျောက်နံရံတွင် ဆေးဖြင့်ခြယ်ထားသော မိန်းမရု တစ်ရုပ်ကိုတွေ့ရ၏။ ထိုမိန်းမပုံကြီးမှာ တစ်ကိုယ်လုံးမည်းမ လျှာကြီးထွက်နေသောပုံ ဖြစ်၏။ လျှာကြီးမှာ ရဲရဲနီနေ၏။ ထိုမိန်း ကြီး၏ ရင်ဘတ်ပေါ်တွင် ရွှေချသောဟိန္ဒူလက်ရေးမျိုးဖြင့် ရေး သော စာတန်းတစ်ခုကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုစာတန်း၏အဓိပ္ပာယ် 'မဟူရာကဲ့သို့ မည်းနက်သောသေမင်း' ဟုအဓိပ္ပာယ်ရ၏။ ထို

ပုံကြီး၏ ချက်နေရာတွင် သံကွင်းကြီးတစ်ခုကို တွေ့ရ၏။ ထိုသံကွင်းကြီးအား စနေမောင်မောင်သည် ပေါက်ဆိန်ဖြင့်ပေါက်၍ ဆွဲထုတ်လိုက်ရာ မဟူရာသေမင်း၏ ဝမ်းဗိုက်နေရာတစ်ခုလုံး ပွင့်ထွက်သွားပြီးလျှင်အထဲမှ ပြောက်မြားလှစွာသော စိန်၊ ရွှေ ကျောက်သံပတ္တမြားများ အန်၍ထွက်ကျလာလေတော့၏။ ဘွန်ဟောင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာသည် ခုန်၍နေ၏။ စနေမောင်မောင်သည် စီးကရက်ကိုထုတ်၍ စွပ်တံတွင် စွပ်ပြီးလျှင် ထိုရတနာများအား မီးထွန်း၍ကြည့်နေလေ၏။ ထိုသို့ကြည့်ပြီးနောက်. .

'ကဲ. . ခုန်မနေကြနဲ့ဦး၊ ဒါတွေကို သယ်ထုတ်ဖို့ လုပ်ရဦးမယ်၊ အပင်ပန်းခံရကျိုးနပ်ပြီ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ဘွန်ဟောင်းက. .

'သယ်ဖို့က မခက်ပါဘူး ဆရာကြီးရယ်၊ ကျွန်တော်တို့တာဝန်ထားပါ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင်. .

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါတို့ ဟောဒီလှိုဏ်ကြီးထဲမှာ ဒီတစ်ညတော့ အောင်းနေရမယ်၊ ငါတို့ထွက်သွားတာကို တစ်ယောက်ယောက်က မြင်တာနဲ့ သတင်းပေါက်သွားလိမ့်မယ်၊ အဲဒီတော့ ဒီပစ္စည်းတွေကို ထုပ်ပိုးပြီး တစ်ညလုံး ဒီထဲမှာ အောင်းနေရမယ်၊ မနက်အရုဏ်တက်လောက်ကျမှ လူရိပ်လူခြေ အကဲခတ်ပြီး အပြင်ထွက်ရမှာပဲ'

ဟု စနေမောင်မောင်က ပြန်၍ ပြောလိုက်လေ၏။

ဘွန်ဟောင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာတို့သည် ရတနာများကို အဝတ်များဖြင့်ထုပ်ပိုးကြလေ၏။ စနေမောင်မောင်သည် မျက်စိကို မှိတ်၍

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်စုံတစ်ရာကို စဉ်းစားနေလေ၏။ ထို့နောက် အပြင်ဘက်သို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်ရှုလိုက်ရာ ထိန်ထိန်သာနေသော လမင်းကြီး၏ အရောင်ကိုတွေ့ရလေ၏။ ပြီးလျှင် စနေမောင်မောင်က ဘွန်ဟောင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာတို့အား. .

'စကားမပြောကြနဲ့၊ ရန်သူဟာ အချိန်မရွေးရောက်လာနိုင်တယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအချိန်မှာပင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားဖြင့် လှမ်းအော်ပြောလိုက်သည့် မိန်းမတစ်ဦး၏အသံကိုကြားလိုက်ရလေ၏။ ထိုမိန်းမသည် အော်လံဖြင့် ပါးစပ်ကိုတေ့ကာ အော်ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ ၎င်း ပြောသော အင်္ဂလိပ်စကား၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ရလေ၏။

BURMESE CLASSIC .com

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် စနေမောင်မောင်. .။ တကယ်လို့ ဒီလောကမှာ စနေမောင်မောင်ဆိုတဲ့လူမရှိရင် ကျွန်မဟာ ဒီရတနာတို့ ရှာလို့တွေ့နိုင်မယ် မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မလူသုံးယောက်ဟာ မဟူရာ သေမင်းလိုဏ်ဂူတွေကိုဝင်မိလို့ အသက်ဆုံးရှုံးသွားပါပြီ၊ အဲဒီတော့ ကျွန်မဘာလုပ်မလဲ၊ စနေမောင်မောင်ဆိုတဲ့သူကို စောင့်မျှော်ရမှာပေါ့။ သူဟာ ဉာဏ်ကောင်းတယ်၊ အတွေ့အကြုံရှိတယ်၊ ဒါကြောင့် မဟူရာ သေမင်းလိုဏ်ဂူတွေကိုရှောင်ပြီး ရတနာရှိတဲ့ဂူတွေကို မုချရှာနိုင်မယ် မဟုတ်လား။ အဲဒီတော့ သူရှာပြီးမှပဲ သူ့လက်ထဲက အသာလေးနှိုက်ယူလိုက်တဲ့အလုပ်ဟာ ကျွန်မအတွက် အန္တရာယ်အကင်းဆုံးဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ကျွန်မနာမည် ဘာဘာရာဆိုတာတော့ ကြားဖူးမှာပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် စနေမောင်မောင်က. .

'ကဲ. . ဘွန်ဟောင်းနဲ့ မောင်ဖိုးသာတို့ရေ၊ အသက်ကို ဖက်နဲ့ ထုပ်ထားကြပေတော့၊ ဒီမိန်းမဟာ ပစ္စည်းယူရုံနဲ့ ကျေနပ်မယ့် မိန်းမ မဟုတ်ဘူး။ တို့ရဲ့အသက်ကိုပါယူလိမ့်မယ်၊ မိန်းမညစ်ပြီဆိုရင် ယောကျ်ားလိုက်လို့မမီဘူး ကိုယ့်လူတို့ရဲ့'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက. .

'ဒီမိန်းမကို တိုက်ပြီးထွက်မယ် ဆရာကြီးရယ်၊ ကျွန်တော်တို့မှာ ခြောက်လုံးပြူးတစ်လက်ပါသားပဲ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် စနေမောင် မောင်က. .

'ဒီမိန်းမဟာ သူတစ်ယောက်တည်းလာမှာမဟုတ်ဘူး၊ ငါ့နောက်ကိုလိုက်လာတယ်ဆိုကတည်းက ဘလက်အာရှားသားတွေနဲ့ လာပြီးလာမှာ'

ဟုပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာသည် အသံတုန်တုန်ရင်ရင်ဖြင့်. .

'တကယ်ပဲ သေရတော့မှာလား ဆရာကြီးရယ်'

ဟု မေးလေ၏၊ ထိုအခါ ဘွန်ဟောင်းက. . .

'မင်း ခဏနေတုန်းက ဆရာကြီးပြောတာ မကြားဘူးလား၊ အသက်တွေကို ဖက်နဲ့ထုပ်ထားတဲ့၊ သူကတော့ သူ့အသက်ကို တော့ ပြတ်ပြတ်တမ်း ဖက်နဲ့ထုပ်ထားပုံရတယ်၊ သေဖို့ကတော့ သေချာပေါက် ပဲ နေပြီ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးသာသည် ကြုံကြုံပါအောင် ရှိုက်ငိုလေတော့၏၊ ထိုအခါ ဘွန်ဟောင်းက အသံတိုးတိုးဖြင့်. . .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'မောင်ဖိုးသာရယ်. . ငိုနေလည်း ရှင်လမ်းမှမရှိတော့ ငိုနေရတာ ပင်ပန်းပါတယ် ငါ့လူရယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအချိန်၌ ဘာဘရာ၏အသံ ထပ်မံထွက်ပေါ်လာပြန်၏။

'မိတ်ဆွေကြီး စနေမောင်မောင်ရှင့်၊ ဘာဘရာဆိုတဲ့ မိန်း တစ်ယောက်တည်းကို ကြောက်ဖို့မလိုပါဘူး။ ငါတို့မှာ ခြောက် တစ်လက်ပါသားပဲဆိုတဲ့ စိတ်ကူးရှိရင်လည်း အဲဒီစိတ်ကူးကို မပြုပါနဲ့။ ကျွန်မဟာ ဘလက်ဘရားသားလို့ခေါ်တဲ့ မည်းနက် ညီအစ်ကိုများနဲ့ အပြီးအပိုင်အဆက်အသွယ်ယူထားပြီးပါပြီ။ သူ မစွည်းရှိတဲ့နေရာကိုမသိဘူး။ ကျွန်မက သိရပြီလေ၊ အဲဒါကြောင့် ကျွန်မ ရတနာဝစ္စည်းတွေ တစ်ဝက်စီယူဖို့ ကတိပြုထားပြီး လျှိုရဲ့တစ်ဝက်မှာ မည်းနက်သောညီအစ်ကိုတော်များဟာ စောင့် ပါတယ်၊ သူတို့တွေဟာ ရတနာပစ္စည်းသာမဟုတ်ပါဘူး၊ နှစ်ဆယ် လူထူးလူဆန်းကြီးကိုလည်း အလိုရှိနေကြပါတယ်၊ ရှမ်ဘဲလား အဘိုးအိုခရစ်စတီးကို သတ်သွားတဲ့ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စနေမောင် သူတို့အလိုရှိနေကြတာ အမှန်ပါပဲ၊ အားမတန် မာန်လျှော့ရတာ အေးအေးဆေးဆေး လက်မြှောက်ပြီး ထွက်လာကြပါ'

ဟု ပြောပြန်လေ၏၊ ထိုအခါ ဘွန်ဟောင်းက. .

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆရာကြီးရယ်. . ကိုယ်လည်း သေ အတူတူ မထူးဘူး။ ဒီမိန်းမရဲ့ ရင်ဝကို သေနတ်နဲ့ ကျည်ဆန်ခြော တောင့် ပစ်ပြီးသွင်းလိုက်ချင်တယ်၊ သူ့ကို ကျွန်တော်တို့နဲ့ သေမင်းနိုင်ငံကို ခေါ်သွားမယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ စနေမောင်မောင်က. .

'ဖယောင်းတိုင်ပါတယ် မဟုတ်လား၊ မီးထွန်းလိုက်ပါ'

ဟု ဆိုသဖြင့် ဘွန်ဟောင်းလည်း မီးကို ထွန်းလိုက်လေ၏ ပြီးလျှင် စနေမောင်မောင်က. .

'ပေါင်မုန့်နဲ့ ထောပတ် ကျန်သေးတယ်မဟုတ်လား ဘွန်ဟောင်းရဲ့၊ ပေါင်မုန့်ထောပတ်သုတ်လေး လုပ်လိုက်စမ်းပါ မသေခင် ကျုပ်တို့သုံးယောက် ဒင်နာလေး ဘာလေးစားသွားရအောင်

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက. .

'စိတ်ချဆရာကြီး. . စိတ်ချ။ ဝက်ပေါင်ခြောက်တွေ ဘာခု တောင်ရှိသေးတယ်၊ ပြီးတော့ ရေနွေးဘူးထဲမှာ ရေနွေးလည် ကျန်သေးတယ် ဆရာကြီးရဲ့၊ ကော်ဖီမှုန့်တွေလည်း ရှိသေးတယ် ကော်ဖီလေးဘာလေးတစ်ခွက်စီလောက်တော့ သောက်လို့ရအောင် ပါသေးရဲ့'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးသာက. .

'အခုပဲ သေရတော့မှာ၊ သောက်မနေကြပါနဲ့တော့'

ဟု ပြန်၍ပြောလိုက်လေ၏၊ ဘွန်ဟောင်းသည် မောင်ဖိုးသာ ၏ ငယ်ထိပ်ကို လက်နှင့်ပုတ်လိုက်ပြီးနောက်. .

'သေခါနီးမှာ ရိက္ခာယူတယ်ဆိုတာ မကြားဖူးဘူးလား'

ဟုပြောလိုက်လေ၏၊ ထို့နောက် ဘွန်ဟောင်းသည် ကော် ကြမ်းဖျော်၍ ပေါင်မုန့်ထောပတ်သုတ်နှင့် ဝက်ပေါင်ခြောက် ချပေးလေ၏၊ စနေမောင်မောင်သည် ဝက်ပေါင်ခြောက် လိုက်၊ ပေါင်မုန့်ကိုစားလိုက်၊ ကော်ဖီကြမ်းသောက်လိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘွန်ဟောင်းမှာမူ မြိန်ရည်ရှက်ရည်စားလေ၏။ မောင်ဖိုးသာမှာမူ မစားနိုင်မသောက်နိုင်ဘဲငို၍သာ နေလေ၏။ ထို့နောက်စနေမောင်မောင်သည် စီးကရက်မီးခိုးများကို မှုတ်ထုတ်နေလေ၏။ သူသည် လွန်စွာတည်ငြိမ်၏။ ဘွန်ဟောင်းမှာမူ ကျန်သောရိက္ခာပစ္စည်းများကို ထုပ်ပိုးသိမ်းဆည်းနေလေ၏။ ထိုသို့ ထုပ်ပိုးသိမ်းဆည်းနေရင်းမှ. . . .

'ဆရာကြီး. . ဘာဘရာ့ကိုလည်း ပေါင်မုန့် ထောပတ်သုတ်လေး တစ်ချပ်လောက်ကျွေးချင်လား'

ဟု ပြောလိုက်ရာ စနေမောင်မောင် က. .

'တွေ့တော့ မေးကြည့်လေ. . ။ စားမယ်ဆိုရင် ကျွေးလိုက်ပေါ့'

ဟု ပြန်၍ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ၌မှာပင် ဘာဘရာ၏ အသံကို ကြားရပြန်လေ၏။

'လေးစားအပ်သော စနေမောင်မောင်ရှင့်။ ညစာအတွက် ပေါင်မုန့်လေးဘာလေး စားပြီးရင် လိုဏ်ဂူထဲကနေ လက်မြှောက်ပြီး ထွက်လာခဲ့ပါ။ ပေါင်မုန့်အပိုရှိရင် ဘာဘရာအတွက်လည်း တစ်ချပ်လောက် ယူလာခဲ့ပါဦး။ ဘာဘရာလည်း မနက်တတည်းက ဘာမှမစားရသေးဘူး'

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်က လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို ပတ်လက်လှန်လိုက်လေ၏။ အဓိပ္ပာယ်မှာ. .

'ဘွန်ဟောင်းရေ. . ဘယ့်နှဲ့ရှိစ'

ဟူ၍ဖြစ်၏။ တစ်အောင့်မျှကြာလျှင် ဘာဘရာ၏အသံကို ကြားရပြန်လေ၏။

'ထွက်ခဲ့ပါ စနေမောင်မောင်။ ကျွန်မ အခု လက်ခုပ်သုံးချက် တီးလိုက်တာနဲ့ ကျွန်မရဲ့ချစ်လှစွာသော မည်းနက်တဲ့ညီအစ်ကိုတော်တွေဟာ ဂူထဲကို ဝင်လာကြပါလိမ့်မယ်'

ဟု ပြောလေ၏။ ထို့နောက် လက်ခုပ်တီးသံသုံးချက်ကို သဲ့သဲ့ ကြားရလေ၏။ ထိုသို့ကြားရပြီးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် လိုဏ်ဂူ၏ အဝနှစ်ဖက်တွင် မီးများထိန်ထိန်လင်းသွားလေတော့၏။ စနေမောင်မောင်သည် ဘွန်ဟောင်းနှင့် မောင်ဖိုးသာတို့ထုပ်ထားသော ရတနာပစ္စည်းထုပ်ကိုကောက်ယူ၍ စမ်းချောင်းတွင်းသို့ တစ်ထုပ်ပြီး တစ်ထုပ်ပေါ့လိုက်လေ၏။ ဘာဘရာသည် စကားပြောပြန်လေ၏။

'ဒီမှာ စနေမောင်မောင်. . ။ ရတနာပစ္စည်းတွေကို ချောင်းထဲပစ်ချလိုက်ပြီလား။ ရပါတယ်။ ကျွန်မတို့မှာ လူတွေများသားပဲ။ တစ်ခုမှ မကျန်ရအောင် ပြန်ပြီးဆယ်ရမှာပဲ။ နည်းနည်းတော့ အလုပ်များတာပေါ့ရှင်'

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ စနေမောင်မောင်သည် အောက်ပါ အဓိပ္ပာယ်ရသောစကားကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် အော်၍ ပြောလိုက်လေ၏။

'မီးတုတ်ကိုင်ထားတဲ့ ယုတ်မာကောက်ကျစ်တဲ့လူတွေ နည်းနည်း နောက်ဆုတ်ပေးနိုင်းပါ။ ငါတို့သုံးယောက် ထွက်လာခဲ့မယ်'

ဟု ပြောပြီးလျှင် ဘွန်ဟောင်း၏ လက်ထဲမှ ခြောက်လုံးပြူးကို ယူ၍ ကျည်ဆန်များကိုထုတ်ကာ စမ်းချောင်းတွင်းသို့ ကျည်ခွံများ ကိုလွှင့်ပစ်လိုက်လေ၏။ ပြီးမှ ဘွန်ဟောင်းအား သေနတ်ကိုပြန်၍

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပေးလိုက်လေ၏။ ပြီးလျှင် ၎င်းကရှေ့မှနေ၍ ဦးဆောင်ကာ ဘာဘရာ၏ အသံလာရာလိုဏ်ဂူဝဆီသို့ အေးဆေးစွာထွက်လာလေ၏။ လှိုဏ်ရောက်လျှင် ဘာဘရာသည် လက်ခုပ်သုံးချက်တီးလိုက်ရာ တစ်ဖက်လှိုဏ်တွင် အသင့်စောင့်နေသော မီးတုတ်ကိုင်ထားသည့် ဘလက်ဘရားသားဂိုဏ်းသားများသည် အပြေးအလွှားရောက်ရှိလာကြလေ၏။ ထို့ကြောင့် လူငါးဆယ်ခန့် မီးတုတ်များကိုင်၍ ဝေ့ထားသော အလယ်၌ စနေမောင်မောင်တို့သုံးဦးသည် ရောက်ရှိနေ ...။ မလှမ်းမကမ်းတွင် ဘာဘရာဆိုသော အင်္ဂလိပ်မတစ်ဦး ...လံကိုကိုင်၍ ရပ်နေလေ၏။ ဘာဘရာသည် စနေမောင်မောင်အား . .

'ကောင်းသောညချမ်းပါရှင်'

ဟု အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် နှုတ်ဆက်လိုက်လေ၏။ စနေမောင်မောင်သည် ပြန်၍နှုတ်ဆက်လိုက်ပြီးနောက် ဘာဘရာဆီသို့ လျှောက်သွားလေ၏။ ဘာဘရာအနီးသို့ရောက်လျှင် ဘာဘရာအား ချိုင်းမှ သိုင်း၍ဖက်ကာနမ်းရှုပ်လိုက်လေတော့၏။ ဘာဘရာသည် ကြောင်၍ ခံလိုက်ရလေ၏။ မောင်ဖိုးသာက . .

'ကိုဘွန်ဟောင်းရေ. .။ ဆရာကြီးစနေမောင်မောင်နဲ့ ဘာဘရာကတော့ အင်္ဂလိပ်ဘိုင်စကုပ်ထဲကအတိုင်းပဲ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ဘာဘရာသည် စနေမောင်မောင်အား တွန်းခွာလိုက်ပြီးနောက် စနေမောင်မောင်၏ပါးကိုရိုက်ရန် လက်ကို လွှဲလိုက်လေ၏။ သို့ရာတွင် စနေမောင်မောင်က လက်ပြန် ဖြောင်းခနဲ ရိုက်ချလိုက်မြီဖြစ်ရာ ခွေခွေလေးပုံလျက်သားလဲကျသွားပြီဖြစ်၏။ ထို့နောက်. .

'ဘွန်ဟောင်းရေ. . ဒီကောင်မကိုနမ်းတာ ချစ်လို့ မဟုတ်ဘူး ...တော်လို့နမ်းတာ။ ရိုက်တာလည်း မုန်းလို့ရိုက်တာ မဟုတ်ဘူး ...ဆက် ညစ်နိုင်လို့ ရိုက်တာ'

ဟုပြောလိုက်ရာ ဘွန်ဟောင်းက လက်ခုပ်တီးလိုက်လေ၏။ အချိန်၌ လွန်စွာသန်မာထွားကျိုင်းသော လူမည်းကြီး လေးယောက်...ည် သစ်သားခေါင်းကြီး တစ်လုံးကိုထမ်း၍ စနေမောင်မောင် ...နီးတွင်လာ၍ချလေ၏။ ထို့နောက် ၎င်းတို့၏ဆရာကြီးက ...နေမောင်မောင်အား သေနတ်ပြင့်ချိန်ကာ ခေါင်းအတွင်းသို့ ဝင်ခိုင်း... ...တော့၏။ ပြီးလျှင် ခေါင်းအဖုံးကို ဖုံးမည်အလုပ်၌. . . .

'ဘွန်ဟောင်းနဲ့ မောင်ဖိုးသာတို့ရေ. . အလုပ်လုပ်ရ... ...ယ်ပြီး ပင်ပန်းတယ်။ ကျုပ်တော့ တစ်ရေးတစ်မောအိပ်လိုက်ဦးမယ်'

ဟုပြောကာ ခေါင်းအတွင်း၌ ပက်လက်လှန်ချလိုက်လေ၏။ အချိန်၌ လူမည်းကြီးလေးဦးသည် သစ်သားခေါင်းဖုံးကြီးကိုဖုံး၍ ...များ တဒိုင်းဒိုင်းရိုက်နေပြီ ဖြစ်၏။ မောင်ဖိုးသာသည် မြေတွင်လှိမ့်...နေ၏။

ဘွန်ဟောင်းမှာမူ ဘလက်ဘရားသားများနှင့် ဘာဘရာအား ...ဘာသာနှင့်ရော၊ တရုတ်ဘာသာနှင့်ပါ ဆဲဆိုနေလေ၏။ အချိန်၌မှာပင် ဘလက်ဘရားသားများသည် မောင်ဖိုးသာနှင့် ...ဟောင်းအား ပူး၍ ကြိုးဖြင့်တုပ်လိုက်လေ၏။ ဆရာကြီး လုပ်သူက ...တို့ နှစ်ဦးအား. .

'မင်းတို့နှစ်ယောက်ကို ငါတို့ ဘာမှမလုပ်ဘူး။ ကြိုးနဲ့တုပ်ပြီး ...ခဲ့မယ်။ မနက် မိုးလင်းရင် ဒီနားကဖြတ်တဲ့ သစ်ခုတ်သမားတွေကို

www.burmeseclassic.com

ကြိုးမြေနိုင်မြီး မင်းတို့ လိုရာသွားဝေတော့၊ မင်းတို့ ဆရာ
ခနေမောင်မောင်တို့တော့ ခေါ်သွားပြီ'

ဟု ပြောလိုက်ချိန်၌ပင် ဘာဘရာသည် မြေကြီးပေါ်မှ ထ
လာပြီးလျှင် လှိုဏ်တွင်းသို့ဝင်၍ ရတနာများရှာဖွေရန် ပြော
ထို့ကြောင့် မည်းနက်သော ညီအစ်ကိုများတစ်ဝက်ခန့်သည် လှိုဏ်
မီးတုတ်များဖြင့် ဝင်ကြ၏၊ ကျန်တစ်ဝက်မှာမူ စနေမောင်မောင်
အရှင်လတ်လတ်ပိတ်၍ထည့်ထားသော ခေါင်းကြီးကိုထမ်း၍ ထွ
သွားကြပြီ ဖြစ်ပေတော့သတည်း။ ။

(ပြီးပါပြီ)

မှတ်ချက် -

ရှမ်ဘဲလားတွင်နေထိုင်သော ခရစ္စတီအဘိုးအို
စနေမောင်မောင်က သတ်ဖြတ်ခဲ့သည်ကို သိလိုသောစာဖတ်သူ
အနေဖြင့် ကျွန်ုပ်ရေးသားခဲ့သော 'မဟာမြိုင်ခရီးသည်' ဝတ္ထုကို
ကြပါကုန်၊

သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မသ

BURMESE CLASSIC .com

လာဘ်မိုးငွေစာပေ

www.burmeseclassic.com